

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

S-33
1

తొణ్డరడిపాడి ఆగ్రావర్లు అనుగ్రహించిన

తిరుమాలై

(పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై అనుగ్రహించిన మణిప్రవాళ వ్యాఖ్యానంతో)

ఆంధ్రటీక

ఉ.వే. శ్రీమాన్ డా॥ ఈ.ప. శింగరాచార్యస్వామి

పరమపదవాసులు

శ్రీమంతుకొండ రామానుజయ్య, శ్రీమతి రంగనాయకమ్మ దంపతుల

పవిత్రస్మృతి జ్ఞాపిక - 2015

పెరియవచ్చాన్ పిళ్ళై - శిష్యులవారూ

శ్రీమాన్ దాచేపల్లివారి మంచుకొండవారి అయ్యవార్లంగారైన
శ్రీపెరుంబూదూరు శోభనాద్రిశాస్త్రి కృష్ణమాచార్య అయ్యవార్లంగారు

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

తొణ్ణరడిపొడి అట్వార్ అనుగ్రహించిన

తిరుమొలై

(పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై అనుగ్రహించిన
మణిప్రవాళ వ్యాఖ్యానంతో)

ఆంధ్రటీక

ఉ.వే. శ్రీమాన్ డా॥ ఈ.వి. శింగరాచార్యస్వామి

పరమపదవాసులు

శ్రీమందుకాండ రామామణయ్య, శ్రీమతి రంగినాయకమ్మ దంపతుల

పవిత్రస్మృతి జ్ఞాపిక - 2015

తిరుమాలై - తొణ్ణరడిప్పొడి అల్వార్

(పెరియవాచ్చాన్ పితై) మణిప్రవాళవ్యాఖ్యానంతో

ఆంధ్రటీక : ఉ.వే. శ్రీమాన్ డా॥ ఈ.వి. శింగరాచార్యస్వామి

ప్రథమ ముద్రణ : ఏప్రిల్, 2015

ప్రతులు : 500

సందర్భము : శ్రీరంగంలో తిరుమాలై దివ్యప్రబంధం
కాలక్షేపగోష్ఠి సందర్భంగా

ముఖచిత్రం : శ్రీరంగనాథుడు, తొణ్ణరడిప్పొడి అల్వార్

ఈ గ్రంథం, పరమపదవాసులు శ్రీమంచుకొండ రామానుజయ్య,
శ్రీమతి రంగనాయకమ్మ దంపతుల పవిత్రస్మృతిరూపంగా
వారి కుటుంబ సభ్యులు

భక్తిపూర్వకంగా సమర్పించిన ద్రవ్యంతో ముద్రింపబడింది.

శ్రీరంగనాయకీ రామానుజనామక దాసయోః ।

స్మృత్యై శ్రీమాలికాగ్రంథవ్యాఖ్యా నైషా ప్రకాశ్యతే ॥

ప్రతులకు : శ్రీ ఎం.వి. పద్మరాజు
22-63-451, బొబ్బిలివారి వీధి
విశాఖపట్టణం-533 001
సెల్ : 8885257944

అక్షరయోజనము : జయలక్ష్మి, తిరుపతి
చంద్రశేఖర్, తిరుపతి

ముద్రణ : సి.యన్. ప్రింటర్స్, తిరుపతి

న్యాయవేదాస్తవిద్యాన్,

ఉ.వే. శ్రీమాన్ ఈయుక్తి రంగాచార్యస్వామివారు

భారద్వాజ భవనం, కోవెలపేది, నరసాపురం.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

శుభాశంసనము

మహాభారతయుద్ధం ముగిసిన తరువాత, భీష్మాచార్యుని సన్నిధిలో యుధిష్ఠిరుడు సకలధర్మాలనుగూర్చి వివరంగా తెలిసికొన్నాడు. చివరగా యుధిష్ఠిరుడు, భీష్ముని ఉద్దేశించి, “కో ధర్మః సర్వధర్మాణాం భవతః పరమో మతః?, కిం జపన్ ముచ్యతే జంతుః జన్మసంసారబంధనాత్?” (ధర్మాలన్నిటిలోను ఏ ధర్మం మీకు మిక్కిలి అభిమతమైనది? దేనిని జపిస్తూ జీవుడు జన్మసంసార బంధంనుండి విముక్తుడు కాగలడు?) అని ప్రశ్నించాడు. అప్పుడు భీష్మాచార్యుడు “జగత్పతిం దేవదేవ మనంతం పురుషోత్తమ్, స్తువన్ నామసహస్రేణ పురుషః సతతోత్థితః.. ఏష మే సర్వధర్మాణాం ధర్మోఽథికతమో మతః” (జగత్పతుడు, దేవదేవుడు, అనంతుడైన పురుషోత్తముని వేయి నామాలతో కీర్తిస్తూ జీవుడు సతతం ఉజ్జీవనాన్ని పొందుతాడు - అని, ధర్మాలలో ఇదే గొప్ప ధర్మమని నా అభిప్రాయం) అని బదులిచ్చాడు. ఈ పరమధర్మాన్ని ఉపదేశించడం కోసమే వేదాలు ప్రవర్తించాయి. పంచమవేదమైన మహాభారతం కూడా ప్రవృత్తమైనది. మహాభారతం “తూతుపోనవనేగ్రీగ్మ శౌల్లకిఱుడు” (మహాభారతంలో పాండవులకు దూతగా పోయినవాని గొప్పతనం తెల్పుతున్నది) అని మన పూర్వాచార్యుల సిద్ధాంతం. ఇటువంటి పరమధర్మమైన భగవన్నామ సంకీర్తనాన్ని శౌనకభగవానులు విష్ణుధర్మోత్తరపురాణంలో విస్తృతంగా తెలియజేశారు.

ఈవిధంగా వేద తదుపబృంహణసిద్ధమైన తిరునామసంకీర్తనవైభవాన్ని “తిరుమాలై” దివ్యప్రబంధంద్వారా లోకానికి తొణ్ణరడిప్పొడి ఆహ్వాన్లు ఉపదేశించారు. “ముదల్వ! నిన్ నామమ్ కగ్రీగ్ అవలిప్పుడైమై కణ్ణాయ్! అరణ్ణమానకరుళానే!” (జగన్మూలమైన శ్రీరంగనాథా! నీ నామానుసంధానం వల్ల నాకు కల్గిన సాత్త్వికమైన అవలేపం ఎటువంటిదో చూచావా!) అని సహర్షంగా పలికారు. “తిరుమాలై అఱియాదార్ తిరుమాలై అఱియాదారే” అనే ప్రసిద్ధిని

కల ఇటువంటి విలక్షణమైన ప్రబంధాన్ని తెలియనివారిని శ్రీయఃపతి మెచ్చడని పూర్వాచార్యోక్తి.

ఈ ఆత్మార్థకు ఒక వైలక్షణ్యం ఉన్నది. మిగిలిన ఆత్మార్థుల తొమ్మిది మంది శ్రీరంగనాథునిపాటు వేంకటేశ్వరుని కూడా కీర్తించారు. కాని, తొణ్ణరడిప్పొడి ఆత్మార్థు శ్రీరంగనాథుని తప్ప వేటొక అర్చామూర్తిని కీర్తించలేదు. “ఎన్ అరణ్యనైక్కుణ్ణ కణ్గళ్ మగ్గ్రిన్దై క్కాణావే” అని తిరుప్పావ్ ఆత్మార్థు పల్కినా, శ్రీవేంకటేశ్వరుని “విణ్ణవర్కోన్ విరైయార్ పొమ్మిల్ వేణ్డవన్” అని కీర్తించారు కదా.

తిరుమాలై ప్రబంధం సకలవేదసారమని ఆచార్యుల అభిప్రాయం. ఈ ప్రబంధం వైలక్షణ్యాన్ని తిరువరంగత్తముదనార్ ఇరామానుశనూగ్గ్రిన్దాది ప్రబంధంలో “శెన్దమిగ్గ్రి పెయ్యుమ్ మత్తై త్తమిగ్గ్రిమాలై” (అందమైన ద్రావిడ భాషలో నిర్మించిన, వేదసదృశమైన తిరుమాలై అనే ద్రావిడ పాశురమాలిక) అని కీర్తించారు. ఈ సూక్తిని పిళ్ళైలోకమ్ జీయర్ వివరిస్తూ “అరుదైన వేదాల వలె త్రైవర్ణికులకు మాత్రమే అభ్యసించడానికి యోగ్యమైనవిగా కాకుండా, స్త్రీలు, బాలురు కూడా అభ్యసించేటట్లుగా సర్వాధికారమై, పరస్పరం విరుద్ధంగా కన్పించే వాక్యాలతో భ్రమను కల్గించి, ప్రతిపాద్యార్థం దురవగాహంగా చేయకుండా, సారతమమైన అర్థాన్ని ప్రకాశింపజేసేదై ద్రవిడభాషలో నిర్మింపబడిన, వేదమని చెప్పదగినట్లున్న, తిరుమాలై అనే పేరును కల ద్రావిడ పాశురమాలిక” - అని అనడం కూడా గమనించాలి.

నాలాయిర దివ్యప్రబంధంలోని ముదలాయిరమనే మొదటి సహస్రంలో చివరి ప్రబంధమైన కణ్ణినుణ్ శిఱుత్తామ్ము తప్ప మిగిలిన ప్రబంధాలన్నీ ప్రణవార్థ ప్రతిపాదకాలని మన పూర్వాచార్యుల అభిప్రాయం. దీనినిబట్టి, తిరుమాలై ప్రబంధం, ముదలాయిరంలో అంతర్గతమై ఉన్నందున, ప్రణవార్థాన్ని అనుసంధిస్తున్నదని తెలుస్తున్నది. ప్రణవంలో ప్రధానంగా జీవుని అనన్యార్థశేషత్వం తెలుపబడుతున్నది. ఈ శేషత్వం భాగవతశేషత్వ పర్యంతం ప్రతిపాదించబడుతున్నది. ఈ శేషత్వం భాగవతశేషత్వపర్యంతం అనువర్తించాలి. “ఇదిలే భాగవతశేషత్వ మనుసంధేయమ్” అని కదా శ్రీపిళ్ళైలోకాచార్యస్వామివారి సూక్తి. తిరుమాలై ప్రబంధంలో ఆత్మార్థు “శిరైయినాల్ ఇలణ్డై శెగ్గ్రి దేవనే దేవనావాన్”, “తిరువరణ్ణత్తుళ్ ఓళ్ళుమ్

ఒలియుశార్ తామే యన్తే తన్దెయుమ్ తాయుమావార్” ఇత్యాదిగా భగవచ్చేషత్వాన్ని, “ఇల్లైకులత్తవర్కళేలుమ్ ఎమ్మడియార్కళాకిల్ తొల్మిమిసీర్ కొడుమిన్ కొణ్మిన్” అని, “తమర్ కళిల్ తలైవరాయ శాది అన్దణర్కళేలుమ్” ఇత్యాదిగా భాగవత శేషత్వాన్ని ఉపదేశించినందున ఈ ప్రబంధం ప్రణవార్థాన్ని అనుశీలనం చేస్తున్నదనే విషయం స్పష్టం.

“పేళిగ్గై పేళలల్లాల్” అనేది తిరుమాలై ప్రబంధంలో తొణ్డరడిప్పొడి ఆల్వార్లు పల్కిన సూక్తి. “పల్కిన మాటనే తిరిగి పల్కడం తప్ప”- అని దీని అర్థం. ఈ సూక్తిద్వారా ఈ ఆల్వార్లు, తమకు ముందు అవతరించిన ఆల్వార్ల శ్రీసూక్తులను తాము అనుసంధించిన వైనాన్ని సూచించారని తెలుస్తున్నది. దీనికి నిదర్శనంగా ఈ ప్రబంధంలోని పలు సూక్తులను ఉదాహరించవచ్చు. ఉదాహరణంగా ఒక ప్రయోగం మాత్రం తెలుపబడుతున్నది. నమ్మాల్వార్లు తిరువాయ్మొళ్ళి ప్రబంధంలో “కళవుమ్ శూదుమ్” (2-10-10) అని రెండు దోషాలను ప్రస్తావించారు. “శూదు” - అంటే జూదం. జూదరి, ప్రత్యర్థి ధనాన్ని అతడు చూస్తూ ఉండగానే హరిస్తాడు. ప్రకృతంలో తాత్పర్యమేమంటే- విజ్ఞుడైన వాడొకడు- “ఆత్మ భగవచ్చేషభూతమై ఉన్నది. శేషి-పరమాత్మ ధర్మాధర్మానేవి ఉన్నాయి” అని అంటే, “ఇవి అన్నీ అబద్ధాలు సుమా!”-అని అంటూ ఎదుటివారిని మోసగించి, వారిని తన వశం చేసికోవడం. అందువల్ల ఇది పశ్యతోహరత్వ మనబడుతుంది. ఇక, “కళవు” అంటే - దొంగతనం. ఇతరుల ధనాన్ని వారికి తెలియకుండా చేజిక్కించు కోవడం. ఇది కాయికమైన చౌర్యం. పరద్రవ్యాన్ని తనదని భావించడంకూడా చౌర్యమే. ఇది మానసికం. భగవానునకు చెందిన సొత్తైన ఆత్మను తనదని భావించడం, పల్కడం ఇక్కడ “కళవు”గా చెప్పబడింది. ఈ రెండు దోషాలను తొణ్డరడిప్పొడి ఆల్వార్లు తిరుమాలై ప్రబంధంలో ఇదే పదాలతో “శూదనాయ్ కళ్వనాకి” అని 16వ పాశురంలో ప్రస్తావించారు. ఇటువంటి అర్థసామ్యాలు ఇంకా చాలా ఉన్నా, విస్తరభీత్యా విరమ్యతే.

తిరుమాలై ప్రబంధంలో పలు సూక్తుల భావాలను పూర్వాచార్యులు తమ స్తోత్రాలలో అనువదించి, అనుసంధించారు. గజేంద్రమోక్ష సందర్శాన్ని ఆల్వార్లు కీర్తిస్తూ పల్కిన “వానుశార్ వియప్ప అనైక్కు అన్దు అరుకై యిన్ద కణ్ణుళా” అనే

సూక్తి భావాన్ని పరాశరభట్టర్ శ్రీరంగరాజస్తవం ఉత్తరశతకంలో “అతంత్రితచమూ పతి” ఇత్యాది నాల్గు శ్లోకాలలో విస్తృతంగా అనుసంధించారు. “తెలివిలా క్షులజ్ఞులీ” అనే పాశురభావాన్ని “దుగ్ధాభిర్జనకః” ఇత్యాది శ్రీరంగరాజస్తవ పూర్వశతకశ్లోకంగా మార్చారు. “నావలిట్టుల్లి తరుకిన్మోమ్ నమన్మమర్ తలైకళ్ మీదే” అని పల్కిన సూక్తిలోని భావాన్ని శ్రీదేశికులు యతిరాజసప్తతిలో “తదన్యమతదుర్మదజ్వలిత చేతసాం వాదినాం శిరస్సు నిహితం మయా పదమదక్షిణం లక్ష్మితామ్” అని అన్నారు. ఇటువంటి ఉదాహరణలు ఇంకా చాలా ఉన్నాయి.

ఈ మధురమైన దివ్యప్రబంధానికి సాటి వచ్చే రీతిలో పరమ కారుణికులైన పెరియవాచ్చాన్ పిళ్ళై విశదమైన, రసఘనమైన వ్యాఖ్యానాన్ని అనుగ్రహించారు. ఈ వ్యాఖ్యకు పెద్దలు కృపజేసిన అరుంబద వివరణం కూడా ఉన్నది. ఈ వ్యాఖ్యానంతో, అరుంబదంతో కూడిన గ్రంథాలు పూర్వం చాలా క్రితం తెలుగు లిపిలో ముద్రింపబడినా, అవి ఇప్పుడు అందుబాటులో లేవు. ఆ కొంత తీరేటట్లు ఇప్పుడు విజయనగరం వాస్తవ్యులు, కీర్తిమూర్తులు, ఉ.వే. శ్రీమాన్ కందాళ వేంకటాచార్యస్వామివారి శిష్యులైన శ్రీమాన్ మంచు కొండ పద్మరాజు, వారి సోదరుల కుటుంబం కలసి వారి తల్లిదండ్రులైన శ్రీమతి & శ్రీమాన్ మంచుకొండ రామయ్య, రంగనాయకమ్మ దంపతుల పవిత్రస్మృతి చిహ్నకగా తిరుమాలై ప్రబంధాన్ని పెరియవాచ్చాన్ పిళ్ళై వ్యాఖ్యానంతో పాటు పునర్ముద్రించడం ప్రపన్నలోకానికి ఎంతో ఉపయోగకరం కాగలదు. వీరిని మనసారా అభినందిస్తూ, మంగళా శాసనాలను చేస్తున్నాను. వీరిని ఈ ప్రయత్నంలో ప్రోత్సహించిన విదుషీమణి శ్రీమతి. కె.వి. జానకమ్మ గారిని అభినందిస్తున్నాను. వయోభారం వల్ల అశక్తిగా ఉన్నా, శ్రీమతి జానకమ్మగారి మాటను కాదనలేక ఈ రెండు మాటలను విన్నపించాను. ఈ గ్రంథం ప్రపన్నలోకానికి ఉపయోగ పడగలదని భావిస్తున్నాను. స్వస్తి.

“సర్వో భద్రాణి పశ్యతు”

నరసాపురం,

9-4-15

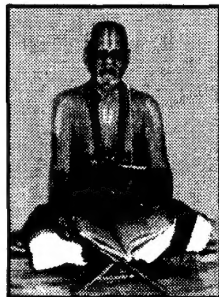
ఇట్లు విన్నవించు
భాగవతవిధేయుడు

ఈ. రంగాచార్యులు

సాహిత్యవిద్యాప్రవీణ, భాషాప్రవీణ, పండితరత్న, ఉభయవేదాంత వాచస్పతి

ఉ.వే. శ్రీమాన్ తిథాంజ వేంకటాచార్యస్వామివారు

స్థానాచార్యులు, శ్రీఆదితేశ్వర ఎమ్మెరుమానార్
స్వామివార్ల దేవస్థానం వరసాపురం, (ప.గో.జిల్లా)

భగవన్నామసంకీర్తనవైభవము

భక్తాంక్షురేణువు - అని ప్రసిద్ధి పొందిన తొండరడి
ప్పొడి ఆళ్వార్ అనుగ్రహించిన దివ్యప్రబంధములు రెండు.

అందు మొదటిది “తిరుప్పళ్ళి యెఱ్ఱుచ్చి” - శ్రీరంగంలోని గూర్చిన సుప్రభాత
స్తుతి. రెండవది తిరుమాలై భగవన్నామ సంకీర్తన వైభవాన్ని తెలియజేయునది.

కలియుగంలో పాపప్రాచుర్యం ఎక్కువ. కావున కర్మయోగాద్యుపాయము
లతో భగవంతుని అనుగ్రహాన్ని పొందుట దుర్లభము. సర్వాధికారమైన తిరునామ
సంకీర్తనమే సులభోపాయము. శ్రీవిష్ణుసహస్రనామ పీఠికలో “కిం జపన్ ముచ్చతే
జన్తుః జన్మసంసారబంధనాత్” అనే యుద్ధిష్ఠరుని ప్రశ్నకు భీష్మపితామహుడు
“జగత్ప్రభం దేవదేవం ... స్తువన్నామ సహస్రేణ.... యాతి బ్రహ్మ సనాతనమ్”
అని భగవన్నామ సంకీర్తనమే సులభోపాయం - అని తెలుపుట జరిగింది. కావున
తిరునామ సంకీర్తనము సులభోపాయం - అనుట శిష్టపరిగృహీతం.

కలికాలంలో తిరునామసంకీర్తనమే సులభోపాయమని శౌనక భగవానుడు
శతానీకునకు తెలుపుట ప్రసిద్ధము. “తిరుమాలై అఱియాదవన్ పెరుమాళై
అఱియాన్” - తిరుమాలై దివ్యప్రబంధము తెలియని వ్యక్తి పెరుమాళ్ను
తెలియజాలడు - అను తమిళసామెత ఈ దివ్యప్రబంధముయొక్క వైభవాన్ని
తెలుపుతుంది.

ఈ దివ్యప్రబంధంలో, శ్రీరంగనాథుడు శ్రోత - తొండరడిప్పొడిగళ్ వక్త.
ఇదికూడా ఈ దివ్యప్రబంధ వైభవాన్ని తెలుపుతుంది. నాలాయిర దివ్యప్రబంధాలకు,
నిగిలిన స్తోతరత్న గద్యత్రయాదులకు పలు గంభీరాలైన, సర్వార్థసముచితములైన
వ్యాఖ్యానాల్ని కృపజేసిన పెరివాచ్చాన్పిళ్ళైగారి తిరుమాలై దివ్యప్రబంధ వ్యాఖ్యానం

పరమరస్యమై, జ్ఞాతవ్యసకలార్థములతో విరాజిల్లుతున్నది. సంప్రదాయంలో పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై గారి వ్యాఖ్యానాలే కాలక్షేప పరంపరలో శిష్టపరిగృహీతాలైనవి.

కీర్తిమూర్తులైన, నిత్యం ప్రాతఃస్మరణీయులైన ఉ.వే. శ్రీమాన్ డా. కందాళ వేంకటాచార్యస్వామివారి దివ్యకృపకు పాత్రమైనది - విజయనగర త్రైవర్ణిక వైష్ణవగోష్ఠి. శ్రీమాన్ స్వామి వారి తరువాత సంప్రదాయసుధను ప్రపన్నులకు ప్రసాదించు విదుషీమణి - ఉ.వే. శ్రీమతి జానకమ్మగారు. శ్రీమాన్ వేంకటాచార్యస్వామివారి అనుగ్రహవిశేషంచేతనే విజయనగరం గోష్ఠివారు సంప్రదాయగోష్ఠులలో శేషస్థానాన్ని పొందియున్నారు. ఇట్టి గోష్ఠీసభ్యులు శ్రీరంగంలోనే అవతరించిన “తిరుమాలై” దివ్యప్రబంధాన్ని కాలక్షేపరీతిలో శ్రీరంగక్షేత్రంలోనే శ్రీమతి జానకమ్మద్వారా శ్రవణం చేయుటకు సన్నద్ధులగుట ఉదాహరణము.

కాలక్షేపమునకు తగినట్లు పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై వ్యాఖ్యానాన్ని -పాశుర ప్రతిపదార్థతాత్పర్యంతో పాటు ప్రకటించుటకు సమకూర్చిన సుప్రసిద్ధ దివ్యప్రబంధ స్తోత్రవ్యాఖ్యాత ఉ.వే.శ్రీమాన్ శింగరాచార్యస్వామి యగుట “హేమ్మః పరమామోదః”

విలక్షణమైన ఈ గ్రంథముద్రణకు తమ పవిత్ర ద్రవ్యాన్ని సమర్పించినవారు - శ్రీమాన్ & శ్రీమతి మంచుకొండ రామయ్య రంగనాయకమ్మల దివ్యస్మృతిగా వారి సంతానం, పెద్ద కుమారుడైన పద్మరాజు, భద్రమ్మ దంపతులు. వారికి సర్వశుభాల్ని అస్మదారాధ్యదైవమైన భగవద్రామానుజులు ప్రసాదించవలెనని శ్రీవారి సన్నిధిలో ప్రార్థించుచున్నాను.

సన్న శ్రేయాంసి భూయాంసి

ఇట్లు

భాగవతవిధేయుడు

కె. వేంకటాచార్యులు

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

నమోవాకములు

మహనీయులయిన భాగవతోత్తరాలకు మా చిన్న మనవి. విప్రనారాయణులు అనబడు శ్రీతొండరడిప్పొడి ఆళ్వారులు తిరుమాలై, తిరుప్పళ్ళియెఱ్ఱుచ్చి అను రెండు దివ్యప్రబంధములు మనకు అందించినారు. వీరికి ఆరాధ్యదైవము శ్రీరంగనాథుడు. ఇష్టమైన కైంకర్యము - తులసీ-పుష్పమాలికలను శ్రీరంగనాథునికి సమర్పించడమే. తిరుమాలై ప్రబంధము నందు భగవంతుని నామసంకీర్తన వైభవమును, భగవద్భాగవతులపట్ల తమకున్న ఇష్టమును చక్కగ తెలిపినారు. తిరుప్పళ్ళియెఱ్ఱుచ్చి ప్రబంధము నందు శ్రీరంగనాథునికి సుప్రభాతము పాడినారు. రెండు గ్రంథములలోను, 'తొండరడిప్పొడి' అని తన దాస్యనామమును చెప్పుకొనినారు. 'భక్తాంఘ్రి రేణువు' భక్తుల పాదరేణువు - అని ఈ నామమునకు అర్థము. ఈ పేరు వీరి వినయమును తెలియచేయును. ఆళ్వార్లందరిలో వీరే ఈ పేరుతో ప్రసిద్ధిని పొందినారు.

పన్నిద్దరు ఆళ్వార్లలో కలియుగ ప్రత్యక్షదైవమని కీర్తింపబడే శ్రీనివాసునికి పదకొండుమంది ఆళ్వార్లు మంగళాశాసనము చేసినారు. తొండరడిప్పొడి ఆళ్వార్లు శ్రీరంగనాథుని సన్నిధిలో ప్రదక్షిణము చేయు చుండగా, శ్రీనివాసుడు ఎదురుగ సాక్షాత్కరించినాడట. (ప్రస్తుతము చిలకల మండపము ప్రక్కన గల బంగారు పూతతో చేయబడిన శ్రీనివాసుని పఠము దగ్గర) ఈ ఆళ్వారులు గమనించి, ఊరుకున్నారట. మూడవ సారి ప్రదక్షిణము చేయుచున్నపుడు తనను గురించి పాదమని శ్రీనివాసుడు స్వయముగ కోరినాడట. ఇహలోక సుఖములనే కోరుకొనే భక్తులు అధికముగ కల నీ గురించి పాదనని ఆళ్వార్లు స్పష్టము చేసినారట. ఈ విధముగ శ్రీరంగనాథుని పట్ల తమకు గల ప్రీతిని తెలియజేసికొనినారు.

మా నాన్నగారు శ్రీమాన్ మంచుకొండ రామానుజయ్యగారికి శ్రీరంగనాథుని పట్ల ప్రీతి ఎక్కువ. ఎంత ప్రీతి? అంటే- సుమారుగ ముప్పయి అయిదు (35) సంవత్సరాలు ఆనందించి ధన్యులయినారు. ఆ స్వామికూడా వారికి తన దర్శనమిచ్చి అనుగ్రహించినాడు. తొండరడిప్పొడి ఆళ్వార్లకు పుష్పమాలా కైంకర్యము ఇష్టమైనది. అందుకే తమ సొంత ఊరు అయిన ‘మణ్ణంగుడి’ నుండి శ్రీరంగానికి వచ్చి మంచి స్థలములో ఒక పూలతోటను పెంచి చక్కని మాలలు కట్టి శ్రీరంగనాథునికి రోజూ సమర్పించినారు. మా నాన్నగారు కూడ వైకుంఠ ఏకాదశికి శ్రీరంగం బయలుదేరిన ప్రతిసారి మధ్యలో చెన్నైలో దిగి పెద్ద పెద్ద మాలలు కట్టించి శ్రీరంగనాథునికి తీసుకొని వెళుతూ, మాకు కూడాకొన్ని ‘పార్థిల్’ ద్వారా పంపేవారు. మేము మా ప్రాంతమునందున్న వైష్ణవాలయములలో వాటిని సమర్పించేవారము. తొండరడిప్పొడి ఆళ్వార్లు ‘తిరుమాళై’ దివ్యప్రబంధమును స్తుతిరూపమైన మాలికగ ఎప్పటికీ వాడకుండ తాజాగ ఉండేటట్లు ఆ స్వామికి సమర్పించినారు. దానికి వ్యాఖ్యాతృచక్రవర్తి పెరియవాచ్చాన్పిళ్ళై (శ్రీకృష్ణపాదులు) తమిళభాషలో చక్కటి వ్యాఖ్యానమును అందించినారు. ఎన్నో సంప్రదాయ రహస్యములు ఇంకాలో మా తల్లిదండ్రుల దివ్యస్మృతిగా మఱల ముద్రణ చేసి శ్రీరంగదివ్యక్షేత్రమునందు పెద్దల చేతుల మీదుగ ఆవిష్కరింప జేసుకుంటూ సంప్రదాయ లోకమునకు సమర్పించుకొనే సదవకాశమును మాకు కలిగించిన పెద్దలందరికీ వినయముగ, ఆనందముగ శిరస్సు వంచి నమోవాకములు సమర్పించుకొంటున్నాము. గ్రంథమును శ్రీరంగనాథుని సన్నిధిలో ఆవిష్కరించుట వలన ముఖ్యముగ ఆనందించి మమ్ములను మనసారా ఆశీర్వదించేవారు - మా ఆచార్యులు, తొండరడిప్పొడి ఆళ్వార్లు, పరమపదవాసులయిన మాతండ్రిగారు.

తిరుమలయాత్రకు బయలుదేరుతూ “గోవిందా! నీ దర్శనమును మాకు ప్రసాదించుస్వామీ!” అని మనము కోరితే యాత్ర ప్రారంభమునుండి పూర్తి అయేవరకు మన బాధ్యతను గోవిందుడు సుదర్శన పెరుమాళ్ళకు అప్పగించి

యాత్రను సఫలము చేస్తాడని పెద్దలు అంటారు. కాని, ఆచార్యులు, గురువులు, పెద్దలు మనమ కోరకుండానే మనపట్ల దయ కలిగి ఉంటారు. వారి మంచి సంకల్పము మనకు మంచి పనులను చేసుకొనే అదృష్టమును కలిగిస్తుంది. మేము చేయుచున్న గ్రంథావిష్కరణ రూపమయిన కైంకర్యమే దానికి చక్కని ఉదాహరణము.

ఉత్తమోత్తములయిన ఆచార్యులు ఉ.వే.శ్రీమాన్ కందాళ వేంకటాచార్యస్వామి వారు. ఉత్తరాంధ్రకు స్వామి ప్రసాదించిన గొప్ప వరము. వారి కటాక్షమునకు పాత్రమయిన గోష్ఠి విజయనగరము శ్రీత్రైవర్ణిక వైష్ణవ రామానుజకూటము గోష్ఠి. వారి దయ అక్కడితో ఆగక ప్రక్కనే ఉన్న విశాఖపట్టణము రామానుజకూటము వారివరకు కూడా ప్రసరించినది. ఇవి రెండూ వారికి రెండు కళ్ళు అనేవారు. విజయనగరము, విశాఖపట్టణము - ఈ రెండింటిని చూపి సంప్రదాయ నిరతి ఆధ్యాత్మికత కలిగిన జంట నగరములని వారు మురిసిపోయేవారు. ఆచార్యకృప మా మీదకూడ నిండుగ ఉండడముచేతనే వారి తిరునక్షత్ర మహోత్సవము, పండిత సభలు మా విశాఖపట్టణమునందు రామానుజకూటములో జరుపుకొనే భాగ్యము మాకు కూడా కలిగినది. ఇప్పుడు ఈ గ్రంథావిష్కరణరూపంగా అదృష్టము వరించినది. ఆచార్యపుత్రి శ్రీమతి జానకమ్మగారు స్వయముగా మా చెల్లెలు పద్మావతికి 'తిరుమాలై' గ్రంథముద్రణము గురించి తెలియజేసి ప్రోత్సహించినారు. మా చెల్లెలు మాకు తెలియజేసినవెంటనే మేము ముగ్గురు అన్నదమ్ములము సంతోషముతో అంగీకరించినాము. దుర్లభమయిన ఇటువంటి అవకాశము మళ్ళీ మళ్ళీ రాదుకదా ! గిన్నెతో అన్నము ఉడుకుతున్నప్పుడు పొంగి కొన్ని మెతుకులు జారి బయటకు వస్తాయి. వాటిని కూడా మరల గిన్నెలోకి పంపి మెత్తగ ఉడికించి పెరుమాళ్ళకు నివేదనము చేసి ప్రసాదముగ చేస్తారు. అలాగే, మా వంటి వారిని కూడా జారిపోనీయకుండా రంగనాథునికి ప్రసాదముగ చేసి ఈ కైంకర్యమును సమర్పించుకొనే అవకాశమును మాకు శ్రీమతి జానకమ్మగారు కల్పించినారు. ఆమెకు మా నమోవాకములు.

ఈ గ్రంథముద్రణ బాధ్యతను సహృదయముతో స్వీకరించి అతితక్కువ సమయములోనే గ్రంథమును అందించిన సహృదయ భాగవతోత్తములైన ఉ.వే.శ్రీమాన్ ఈ.ఏ. శింగరాచార్యస్వామివారికి (తిరుపతి) మా కృతజ్ఞతాపూర్వక నమోవాకములు. ఉ.వే. శ్రీమాన్ కందాళ వేంకటాచార్య స్వామివారి తిరునక్షత్ర జ్ఞాపికగా ప్రచురించుకొనుచున్న ఎన్నో గొప్ప గ్రంథములు వారి హృదయపూర్వక సహకారముతో ఆంధ్రవివరణముతో పాఠకులకు అందుతున్నవి. వాత్సల్య పూర్ణులయిన వారికి మా దాసోహములు. మా కోరికను మన్నించి మాకు మంగళాశాసనములు చేసిన పెద్దలు ఉ.వే.శ్రీమాన్ కిదాంబి వేంకటాచార్య స్వామివారికి, ఉ.వే.శ్రీమాన్ ఈయుణ్ణి రంగాచార్య స్వామివారికి మా దాసోహములు; ధన్యవాదములు.

విజయనగరము శ్రీ త్రైవర్గిక వైష్ణవరామానుజకూటము నిత్యకాలక్షేప గోష్ఠివారు 'తిరుమాలై' దివ్యప్రబంధ కాలక్షేపమును శ్రీరంగమునందు గల శ్రీశ్రీశ్రీ శ్రీమన్నారాయణ రామానుజ చినజీయర్ స్వామివారి మఠమునందు నిర్వహించుకొనుట. ఆ సందర్భమున ఈ గ్రంథము ఆవిష్కరింపబడుట ఆచార్యాభిమానమునకు నిదర్శనమని భావిస్తున్నాము. మాకు ఈ అవకాశమును కలిగించిన పెద్దలందరికీ మఱొక మారు శిరస్సువంచి పాదాభివందనములు చేసుకుంటున్నాము.

ఇట్లు

భాగవతపాదరేణువులు
మంచుకొండ పద్మరాజు
సుభద్ర దంపతులు

అభినందనం

ఆత్మార్థ అందరిలో విలక్షణమైన వ్యక్తిత్వాన్ని కల్గినవారు - తొణ్ణరడిప్పొడి ఆత్మార్థు. వీరు, శ్రీరంగనాథుని తప్ప వేరొక అర్చామూర్తిని ఎవరిని కీర్తించలేదు. వీరు అనుగ్రహించిన తిరుమాలై, తిరుప్పళ్ళిఎఱ్ఱుచ్చి - అనే రెండు ప్రబంధాలను నిత్యానుసంధేయ ప్రబంధాలుగా, వీటి వైలక్షణ్యాన్ని గమనించిన పూర్వాచార్యులు, నిశ్చయించారు. ఇవి రెండు నాలాయిర దివ్యప్రబంధంలో ముదలాయిరమ్ అనబడే మొదటి వేయిలో శ్రీమన్నాథమునులచే కూర్చబడ్డాయి. శ్రీవైష్ణవాలయాలలో సర్వత్ర ప్రాతఃకాలారాధన తిరుప్పళ్ళిఎఱ్ఱుచ్చి ప్రబంధాను సంధానంతోనే ఆరంభం కావడం ఈ ప్రబంధ వైలక్షణ్యానికి, ఈ ఆత్మార్థ గొప్పతనానికి ఒక తార్కాణం. తిరుమాలై ప్రబంధంలో ప్రధానంగా భగవన్నామసంకీర్తనవైభవం ప్రతిపాదించబడింది.

విశాఖలోని, విజయనగరంలోని త్రైవర్ణికవైష్ణవ రామానుజకూటమ్ గోష్ఠి సభ్యులకు శ్రీరామానుజ సంప్రదాయంపట్ల గల శ్రద్ధాశక్తులు, భక్తి ప్రపత్తులు పలువురి పెద్దల మెప్పును పొందాయి. వీరిని ఈవిధంగా తీర్చి దిద్దిన ఘనత కీర్తిమూర్తులు, ఉ.వే. శ్రీమాన్ కందాళ వేంకటాచార్యస్వామి వారికి చెందుతుంది. వీరికి పిమ్మట ఈ గోష్ఠిసభ్యులకు సరియైన మార్గదర్శనం చేసి ముందుకు నడిపిస్తున్నవారు - విదుషీమణి శ్రీమతి కె.వి. జానకమ్మ గారు. ఈ యేడు ఏప్రిల్ నెల చివరలో శ్రీరంగం క్షేత్రంలో శ్రీరంగనాథుని సన్నిధిలో తిరుమాలై ప్రబంధ కాలక్షేప గోష్ఠిని నిర్వహించుకోవాలనే ప్రయత్నాన్ని గోష్ఠిసభ్యులు చేయడం ముదావహం. ఈ సందర్భానికి గుర్తుగా తిరుమాలై ప్రబంధాన్ని పెరియవాచ్చాన్ పిళ్ళై వ్యాఖ్యానంతో పాటుగా ముద్రించే కైంకర్యాన్ని శ్రీమతి మంచుకొండ రంగనాయకమ్మ, శ్రీ రామానుజయ్య దంపతుల పవిత్రస్మృతి రూపంగా వీరి కుటుంబసభ్యులైన శ్రీమతి మంచుకొండ సుభద్ర, శ్రీ వెంకటపద్మరాజు దంపతులు, శ్రీమతి మంచుకొండ సుబ్బలక్ష్మి, శ్రీ కోదండరామయ్య దంపతులు, శ్రీమతి మంచుకొండ సుభద్ర, శ్రీరాధాకృష్ణ దంపతులు, శ్రీనాగులకొండ పద్మావతి, శ్రీవేంకట కేశవనారాయణ దంపతులు చేసికొనగలగడం ప్రశంసనీయం. వీరిని అందరినీ హార్దికంగా అభినందిస్తూ, ఈ గ్రంథ ముద్రణలో యథాశక్తి అన్వయించే భాగ్యాన్ని నాకు కల్గించిన శ్రీమతి జానకమ్మగారికి కృతజ్ఞతలను తెలుపుకుంటున్నాను.

ఈ.ఏ. శింగరాచార్యులు

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

తొణ్ణరడిప్పొడి అమ్మూర్ అరుళిచ్చెయ్ద

తిరుమాలై

తిరువరళ్ళప్పెరుమాళ్ అరైయర్ అరుళిచ్చెయ్త
తిరుమాలై తనియన్.

మగ్గరొన్ఱుమ్ వేణ్ణ మనమే, మదిళరళ్ళర్
కగ్గరీనమ్ మేయ్త కమ్మలిదై క్కీర్, - ఉగ్గర
తిరుమాలై పాడుమ్ శీర్ తొణ్ణరడిప్పొడి
మ్మెరుమానై, ఎప్పొమ్మతుమ్ పేళు

1. కావలిల్ పులనై వైత్తు క్కలితన్నై క్కడక్క ప్పాయ్న్ఱు,
నావలిట్టుత్తరుకిన్ఱోమ్ నమన్ఱమర్ తలైకళ్ మీదే,
మూపులకుణ్ణమిగ్గొన్ఱ ముదల్వ! నిన్ నామమ్ కగ్గర,
అవలిప్పుడైమై కణ్ణాయ్ అరళ్ళమానకరుళానే!
2. పచ్చై మామలైపోల్ మేని పవళవాయ్ కమల చ్చెళ్ళణ్,
అచ్చుతా! అమరరేఱే! ఆయర్తజ్జొమ్మనై! ఎన్నుమ్,
ఇచ్చునై తవిర యాన్ పోయ్ ఇన్దిరలోకమాళుమ్,
అచ్చువై పెఱినుమ్ వేణ్ణన్ అరళ్ళమా నకరుళానే.
3. వేదనూల్ పిరాయమ్ నూఱు మనిశర్తామ్ పుకువరేలుమ్,
పాదియుమ్ ఉఱిగ్గి పోకుమ్ నిన్ఱ ఇప్పతిన్దై యాణ్ణు,
పేతై పాలకనతాకుమ్ పిఱి పళి మూప్పు త్తున్నుమ్,
అతలాల్ పిఱవి వేణ్ణన్ అరళ్ళమానకరుళానే!

4. మొయ్త వల్వినైయుళ్ నిన్ఱు మూన్ఱెత్తుత్తుడైయ పేరల్,
కత్తిరపన్ఱుమన్ఱే పరాఙ్గతి కణ్ణుకొణ్డాన్,
ఇత్తనై యడియరానార్క్కు ఇరఙ్గమ్ నమ్మరఙ్గనాయ,
పిత్తనై పెగ్గిగ్గమునో! పిఱవియుళ్ పిణఙ్గు మాఱే.
5. పెణ్డిరల్ శుకఙ్గళుయ్ప్పాన్ పెరియతోర్ ఇడుమ్మై పూణ్ణు,
ఉణ్డిరా క్కిడక్కుమ్మోదుమ్ ఉదలుక్కే కరైన్ఱు నైన్ఱు,
తణ్ణుత్తాయ్ మాలైమార్పన్ తమర్కళాయ్ ప్పొడియాడి,
తొణ్ణు పూణ్ణముదముణ్ణ తొత్తుమ్మర్ శోఱుకక్కుమాఱే
6. మఱిఱ్ఱవర్ మదిళెడుత్తు మఱుమైక్కే వెఱుమై పూణ్ణు,
పుఱిఱ్ఱవరోట్టై మాడమ్ పురళుమ్మోతు అఱియమాట్టిర్,
అఱిఱ్ఱవరాకినన్ఱ అరఙ్గనార్క్కాళ్ శెయ్యాదే,
పుఱిఱ్ఱవర్ కోలమ్ శెయ్దు పుళికివ్వు క్కిడక్కిన్ఱే.
7. పులైయఱ మాకి నిన్ఱ పుత్తొడు శమణమెల్లామ్,
కలై యఱ క్కుగ్గిగ్గ మాన్దర్ కాణ్ణరో కేట్పరోతాన్,
తలైయఱుప్పూణ్ణమ్ శాకేన్ శత్తియమ్ కాణ్మిన్ ఐయ్యా,
శిలైయినాలిలజ్జై శెగ్గిగ్గ తేవనే తేవనావాన్
8. వెఱుప్పొడు శమణర్ ముణ్డర్ విదియిల్ శాక్కియర్కళ్, నిన్ఱాల్
పొఱుప్పరియనకళ్ పేశిల్ పోవదే నోయతాకి,
కుఱిప్పైనక్కు అడైయుమాకిల్ క్కూడుమేల్ తలైయై యాజ్జే,
అఱుప్పదే కరుమఙ్గణ్డాయ్ అరఙ్గమానకరుళానే !

9. మగ్గిఱు మోర్ తెయ్ వముణ్ణే మదియిలా మానిడఱ్గాళ్ !,
ఉగ్గిఱ పోతన్ఱి నీఱ్ఱళ్ ఒరువనెన్ఱు ఉణరమాట్టిర్,
ఆగ్గిఱమేల్ ఒన్ఱఱియార్ అవనల్లాల్ తెయ్ వ మిలై,
కగ్గిఱినమ్ మేయ్ త్త ఎన్ఱై కక్కులిణై పఱిమినీరే
10. నాట్టినాన్ తెయ్ వమెఱ్ఱుమ్ నల్లదోరురుళతన్నాలే,
కాట్టినాన్ తిరువరఱ్ఱమ్ ఉయ్ పవర్ క్కుయ్యుమ్ వణ్ణమ్,
కేట్టిరే నమ్మిమీర్ కాళి! కెరుడవాకననుమ్ నిఱ్ఱు,
శేట్టెతన్ మదియకత్తు చ్చెల్వమ్పార్ త్తిరుక్కిన్ఱీరే.
11. ఒరు విల్లాల్ ఓఱ్ఱు మున్నీర్ అదైత్తులకఱ్ఱళుయ్య,
చ్చెరువిలే యరక్కర్ కోనై చ్చెగ్గిఱ నమ్ శేవకనార్,
మరువియ పెరియకోయిల్ మతిళ్ తిరువరఱ్ఱ మెన్నా,
కరువిలే తిరువిలాతీర్! కాలత్తై క్కుఱ్ఱిక్కిన్ఱీరే.
12. నమనుమ్ ముఱ్ఱులనుమ్ పేశ నరకిల్ నిన్ఱార్ కళ కేట్ట,
నరకమే శువర్ క్కుమాకుమ్ నామఱ్ఱళుదైయ నమ్మి,
అవనతూర్ అరఱ్ఱ మెన్నా తయర్ త్తు వీఱ్ఱ్ఱన్ఱళియమాన్దర్,
కవలైయుళ్ పడుకిన్ఱార్ ఎన్ఱదనుక్కే కవర్ కిన్ఱీనే.
13. ఎఱియు నీర్ వెఱికొళ్ వేలై మానిలత్తుయిర్ కళెల్లామ్,
వెఱికొళ్ పున్ఱళపమాలై విణ్ణవర్ కోనై యేత్త,
అఱివిలా మనిశరెల్లామ్ అరఱ్ఱ మెన్ఱఱ్ఱైప్పరాకిల్,
పోఱియిల్ వాఱ్ఱ నరకమెల్లామ్ పులైఱ్ఱున్దొఱ్ఱియు మన్ఱే,

14. వణ్డిన మురలుమ్ శోలై మయిలిన మాలుమ్ శోలై,
కొణ్డల్ మీదణవుమ్ శోలై క్కుయిలినమ్ కూవుమ్ శోలై,
అణ్డర్ కోన్ అమరుమ్ శోలై యణి తిరుమళ్ళమెన్నా,
మిణ్డర్ పాయ్న్దుణ్ణుమ్ శోగ్రై విలక్కి నాయ్క్కిడుమినీరే
15. మెయ్యర్క్కే మెయ్యనాకుమ్ విదియాలా ఎన్నై పోల,
పొయ్యర్క్కే పొయ్య నాకుమ్ పుట్కొడియుడైయ కోమాన్,
ఉయ్యప్పోమ్ ఉణర్వినార్కట్టు ఒరువనెన్ఱు ఉణర్న్ద పిన్నై,
ఐయప్పొదఱుత్తు త్తోన్ఱుమ్ అమ్మకనూర్ అరళ్ళమన్ఱే.
16. శూదనాయ్ కళ్వనాకి త్తూర్తరోడిశైన్ద కాలమ్,
మాదరార్ కయఱ్కణెన్నుమ్ వలైయుళ్ పట్టమ్మన్ద వేనై,
పోదరే ఎన్ఱు శొల్లి పున్దియిల్ పుకున్ఱు, తన్నాల్
అదరమ్ పెరుకవైత్త అమ్మకనూర్ అరళ్ళమన్ఱే
17. విరుమ్మి నిన్ఱేత్తమాట్టేన్ విదియిలేన్ మది యొన్ఱిలై,
ఇరుమ్మప్పోల్ వలియ నెళ్ళమ్ ఇఱైయిఱై యురుకుమ్ వణ్ణమ్,
శురుమ్మమర్ శోలై శూగ్ర్న్ద అరళ్ళమా కోయిల్ కొణ్డ,
కరుమ్మిన్దై క్కణ్ణుకొణ్ణు ఎన్ కణ్ణిణై కళిక్కుమాఱే.
18. ఇనితిరై త్రివలై మోద వెఱియున్దణ్ పరవై మీతే,
తని కిడన్దరళు శెయ్యుమ్ తామరైక్కణ్ణన్ ఎమ్మాన్,
కని యిరున్దనైయ శెవ్వాయ్ క్కణ్ణనై క్కణ్ణ కణ్కళే,
పనియరుమ్మతిరుమాలో ఎన్ శెయ్కేన్? పావియేనే

19. కుడతిశై ముడియై నైత్తు క్కుణతిశై పాదమ్ నీట్టి,
 వడతిశై పిన్బు కాట్టి తైన్తిశై యిలజై నోక్కి ,
 కడల్నిఱ క్కడవుళ్ ఎనై అరవణైత్తుయిలుమా కణ్ణ,
 ఉడలెనక్కురుకుమాలో ఎన్ శెయ్కేన్? ఉలకత్తీరే
20. పాయు నీర్ అరజ్జన్దన్నుళ్ పామ్మణై ప్పళ్ళికొణ్ణ,
 మాయనార్ తిరునన్నార్వుమ్ మరదక వురువుమ్ తోళుమ్,
 తూయ తామరై క్కుణ్ణకుమ్ తువరితల్లై పవళ వాయుమ్,
 ఆయ శీర్ ముడియుమ్ తేళుమ్ అడియరోర్కక్కలలామే
21. పణివినాల్ మనమతొన్ఱి ప్పవళవాయ్ అరజ్జనార్క్కు,
 త్తుణివినాల్ వాల్మామాట్టా తొలై నెళ్ళే! నీ శొల్లాయ్,
 అణియనార్ శెమ్మొనాయ అరువరై యనైయ కోయిల్,
 మణియనార్ కిడన్ద వాగ్గరై మనత్తినాల్ నినైక్కలామే
22. పేశిగ్రైగ్రై పేశలల్లార్ పెరుమై యొన్ఱుణరలాకాతు,
 అశగ్రైగ్రార్ తజ్గట్కల్లాల్ అఱియలావాను మల్లన్,
 మాశగ్రైగ్రార్ మనత్తుళానై వణగ్గి నామిరుప్పదల్లాల్,
 పేశత్తానావదుణ్డో పేదై నెళ్ళే! నీ శొల్లాయ్
23. కజ్జెయిల్ పునితమాయ కావిరినడువు పాట్టు,
 ప్పొజ్గు నీర్ పరన్దు పాయుమ్ పూమ్మొత్తీలరగ్గమ్ తన్నుళ్,
 ఎజ్గణ్మాల్ ఇటైవన్ ఈశన్ కిడన్దదోర్ కిడక్తై కణ్ణమ్,
 ఎజ్గనుమ్ మఱన్దు వాల్మైకేన్ ఏత్తైయేన్ ఏత్తైయేన్

24. వెళ్ళనీర్ పరన్దు పాయుమ్ విరిప్పొళ్ళిల్ అరజ్జన్దన్నుళ్,
కళ్వనార్ కిడన్ద వాఱుమ్ కమల నన్ముకముమ్ కణ్దుమ్,
ఉళ్ళమే వలియై పోలుమ్ ఒరువనెన్దు ఉణరమాట్టాయ్,
కళ్ళమే కాతల్ శెయ్దు ఉన్ కళ్ళత్తై కళ్ళిక్కిన్దాయ్

25. కుళిత్తు మూన్దనలైయొమ్బుమ్ కుఱిక్కొళన్దణమైతన్దై,
ఒళిత్తిట్టేన్ ఎన్ కణిలై నిన్కణుమ్ పత్తనల్లేన్,
కళిప్పతెన్ కొణ్దు నమ్మీ! కడల్ వణ్ణ! కదఱుక్కిన్దేన్
అళిత్తు ఎనక్కరుళ్ శెయ్ కణ్డాయ్ అరజ్గమా నకరుళానే

26. పోదెల్లామ్ పోదుకొణ్దు ఉన్ పొన్నడి పునైయమాట్టేన్,
తీదిలా మొళ్ళిక్కే కొణ్దు ఉన్ తిరుక్కుణమ్ శెప్పమాట్టేన్,
కాదలాల్ నెళ్ళమన్బు కలన్దిలేన్ అదుతన్నాలే,
ఏదిలేన్ అరజ్గర్క్కెల్లే ఎన్ శెయ్వాన్ తోన్దినేనే.

27. కురజ్గుళ్ మలైయై నూక్కు కుళిత్తు త్తామ్ పురణ్డిట్టోడి,
త్తరజ్గనీర్ అదైక్కలుగ్గ్రి శలమిలా అణిలుమ్ పోలేన్,
మరజ్గళ్పోల్ నలియ నెళ్ళమ్ వణ్ణనేన్ నెళ్ళుతన్నాల్,
అరజ్గనార్ క్కాట్టెయ్యాదే అళియత్తే నయర్క్కిన్దేనే.

28. ఉమ్బురాల్ అఱియలాకా ఒళియుళార్ ఆనైక్కాకి,
శెమ్బులాలణ్దు వాళ్ళుమ్ ముదలైమేల్ శీఱి వన్దార్,
నమ్బరమాయతుణ్డే నాయ్కళోమ్ శిఱుమై యోరా,
ఎమ్బిరాఱ్కాట్టెయ్యాదే యెన్ శెయ్వాన్ తోన్దినేనే!

29. ఊరిలేన్ కాణి యిలై ఉఱవు మగ్గిగ్రొరువరిలై,
పారిల్ నిన్ పాదమూలమ్ పగ్గిగ్రిలేన్ పరమమూర్తి!,
కారొళి వణ్ణనే! కణ్ణనే! కదఱుకిన్టేన్,
అరుళర్ కళైకణమ్మా! అరజ్జమానకరుళానే!
30. మనత్తిలోర్ తూయ్మై యిలై వాయిలోరిన్ శొలిలై,
శివత్తినాల్ శెగ్గిగ్గమ్ నోక్కి త్రివిళి విళివన్ వాళా,
పునత్తుగ్గాయ్ మాలైయానే! పొన్ని శూగ్గ్ తిరువరజ్గా!,
ఎనక్కిని క్కతియెన్ శొల్లాయ్ ఎన్నై యాళుదైయకోవే.
31. తవత్తుళార్ తమ్మిలల్లెన్ తనమ్ పడైత్తారిల్ అల్లెన్,
ఉవర్త్త నీర్పోల వెన్ఱనుగ్గిగ్గవర్క్కు ఒన్ఱుమల్లెన్,
తువర్త్త శెవ్వాయినార్క్కే తువక్కుఱ తురిశనానేన్,
అవత్తమే పిఱవి తన్నాయ్ అరజ్జమానకరుళానే!
32. అర్త్తు వణ్ణలమ్బుమ్ శోలై అణి తిరువరజ్గన్దన్నుళే,
కార్త్తిరళనైయ మేని క్కణ్ణనే! ఉన్నై క్కాణుమ్,
మార్క్కు మొన్ఱఱియమాట్టా మనిశరల్ తురిశనాయ,
మూర్క్కునేన్ వన్ఱు నిన్ఱేన్ మూర్క్కునేన్ మూర్క్కునేనే.
33. మెయ్యెల్లామ్ పోకవిట్టు విరిక్కులారిల్ పట్టు,
పొయ్యెల్లామ్ పొదిన్ఱుకొణ్ణ పోట్టనేన్ వన్ఱు నిన్ఱేన్,
ఐయనే! యరజ్గనే, ఉన్నరుళెన్ను మాలై తన్నాల్,
పొయ్యనేన్ వన్ఱు నిన్ఱేన్ పొయ్యనేన్ పొయ్యనేనే

34. ఉళ్ళత్తే యుత్తైయుమ్ మాలై ఉళ్ళువానుణర్వొన్ఱిల్లా,
కళ్ళత్తేన్ నానుమ్ తొణ్డాయ్ తొణ్డక్కే కోలమ్ పూణ్ణు,
ఉళ్ళువారుళ్ళిగ్రైల్లా ముడనిరున్దతీతి యెన్ఱు,
వెళికిప్పోయ్ ఎన్నుళ్ళే నాన్ విలవఱి చ్చిరిత్తిట్టేనే.
35. తావి అన్ఱులకమెల్లామ్ తలైవిళా క్కొణ్ణ ఎన్ఱాయ్!,
శేవియే నున్ఱైయల్లార్ శిక్కెన చ్చెళ్ళణ్మాళే!,
అవియే! యముదే! ఎన్ఱనారుయిర్ అనైయ ఎన్ఱాయ్!,
పావియేన్ ఉన్ఱైయల్లార్ పావియేన్ పావియేనే
36. ముత్తైక్కన్ఱు వరై మునేన్ఱుమ్ మైన్దనే! మదువాతే!
ఉత్తైక్కన్ఱేపోల నోక్క ముడైయవర్ వలైయుక్ పట్టు,
ఉత్తైక్కన్ఱేఱ్ఱు ఎన్ఱై నోక్కా తొమ్మివదే! యున్ఱై యన్ఱ
అత్తైక్కిన్ఱేన్, అదిమూర్తి యరణ్ణమా నకరుళానే!
37. తెలివిలా క్కలఱ్గల్ నీర్ శూత్త్ర్ తిరువరణ్ణత్తుళ్ళోజ్జుమ్,
ఒలియుళార్ తామేయన్ఱే తనైయుమ్ తాయు మావార్,
ఎలియతోరరుకుమన్ఱే ఎన్ఱిఱిఱత్తు ఎమ్మిరానార్,
అలియ నమ్ పైయల్ ఎన్నార్ అమ్మ! వో! కొడియవాతే!
38. మేమ్మెరుళే పోకవిట్టు మెయ్మ్మైయై మిక ఉణర్న్ఱు,
అమ్మరిశరిన్ఱు కొణ్ణ ఐమ్మలన్ అకత్తడక్కి,
క్కామ్మఱత్తలై శిరెత్తు ఉన్ కడైత్తలై యిరున్ఱు వాఱ్ఱుమ్,
శోమ్మరై యుకత్తిపోలుమ్ శూత్త్ర్పునలరణ్ణత్తానే!
39. అడిమైయిల్ కుడిమై యిల్లా అయల్ శతుప్పేతిమారిల్,
కుడిమైయిల్ కడైమైపట్ట కుక్కరిల్ పిఱప్పరేలుమ్,
ముడియినిల్ తుళపమ్ వైత్తాయ్! మొయ్కల్తొమ్మన్ శెయ్యుమ్,
అడియరై యుకత్తిపోలుమ్ అరణ్ణమానకరుళానే!

40. తిరుమఱుమార్ప! నిన్నె చ్చిన్నెయుళ్ తికళ్ళ వైత్తు,
మరువియ మనత్తరాకిల్ మానిలత్తుయిర్కళెల్లామ్,
వెరవుఱి క్కొన్ఱు శుట్టిట్టు ఈట్టియ విన్నెయరేలుమ్,
అరుతీవనై ప్పయనదుయ్యార్ అరఱ్ఱమానకరుళానే!
41. వానుళార్ అఱియలాకా వానవా! ఎన్నరాకిల్,
తేనులామ్ తుళపమాలై చెన్నియా! ఎన్నరాకిల్
ఊనమాయినకళ్ శెయ్యుమ్ ఊనకారకర్ కళేలుమ్,
పోనకమ్ శెయ్ద శేడమ్ తరువరేల్ పునితమన్దే
42. పఱ్ఱుదిలా వొఱ్ఱుకలాగ్రీఱు పులశతు ప్పేదిమార్కళ్,
ఇఱ్ఱికులత్తవర్కళేలుమ్ ఎమ్మడియార్కళాకిల్,
తొఱ్ఱుమినీర్ కొడుమిన్ కొణ్మిన్ ఎన్ఱు నిన్నోడు మొక్క,
వఱ్ఱిపడ అరుళినాయ్పోల్ మతిళ్ తిరువరఱ్ఱానే!
43. అమరవోరఱ్ఱమాఱుమ్ వేదమోర్ నాన్ఱు మోది,
త్తమర్కళిల్ తలైవరాయ శాది అన్దణర్కళేలుమ్,
నుమర్కళై ప్పఱ్ఱిప్పరాకిల్ నొడిప్పదోరళవిల్, ఆళ్ళే
అవర్కళేతామ్ పులైయర్ పోలుమ్ అరఱ్ఱనకరుళానే!
44. పెణ్ణలామ్ శడైయినానుమ్ పిరమనుమ్ ఉన్నై క్కాణ్బాన్,
ఎణ్ణిలా వూఱ్ఱియూఱ్ఱి తవమ్ శెయ్తార్ వెళేకి నిఱ్ఱు,
విణ్ణళార్ వియప్ప వన్ఱు ఆనైక్కన్ఱరుళై యిన్ద
కణ్ణఱా, ఉన్నై యెన్నో కళైకణా క్కరుతుమాఱే.
45. వళవెఱ్ఱుమ్ తవళమాడ మదురై మానకరన్దన్నుళ్,
కవళమాల్ యానై కొన్ఱ కణ్ణనై అరఱ్ఱమాలై,
తుళప త్తొణ్డాయ తొల్శీర్ త్తొణ్డరడిప్పొడి శొల్,
ఇళైయ పున్ కవితైయేలుమ్ ఎమ్మిరాఱ్ఱినియవాఱే.

తిరుమాలై ముగ్రీగ్రీగ్రీఱు

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

తొణ్డరడిప్పాడి అమ్మవార్ అరుళిచ్చెయ్ద

తిరుమాలై

(పెరియవాచ్చాన్పిత్తై అరుళిచ్చెయ్ద వ్యాఖ్యానత్తుడన్)

తిరువరక్కప్పెరుమాళ్ అరైయర్ అరుళిచ్చెయ్దత
తిరుమాలై తనియన్.

మగ్గిరొన్ఱుమ్ వేణ్డా మనమే, మదిళరజ్గర్
కగ్గిరీనమ్ మేయ్త కక్కులిణై క్కీర్, - ఉగ్గిర
తిరుమాలై పాడుమ్ శీర్ తొణ్డరడిప్పొడి
మొరుమానై, ఎప్పొమ్మరుతుమ్ పేళు

మనమే = ఓ నా మనసా!, మదిళ్ అరజ్గర్ = (సప్త) ప్రాకారాలను
కల శ్రీరంగంలో వేంచేసి ఉండేవాడు, కన్ఱు ఇనమ్ = (లేగదూడలను)
పశుసమూహాన్ని, మేయ్త = మేపినవాడైన భగవానుని, కక్కుల్ ఇణైకళ్ =
రెండు శ్రీచరణాలలో, ఉగ్గిర = నిలకడగా నిలచి ఉండే భక్తిని కలవారు,
తిరుమాలై పాడుమ్ = తిరుమాలై- అనే ప్రబంధాన్ని పాడినవారు, శీర్ =
కల్యాణగుణాలను నిండుగా కలవారు, తొణ్డర్ అడి పాడి = తొణ్డరడి
ప్పొడి - అని పిలువబడేవారైన, ఎమ్ పెరుమానై = మా స్వామిని,
ఎప్పొమ్మరుదుమ్ = అన్ని కాలాలలోను, పేళు = అనుసంధించు, మగ్గిరొ
న్ఱుమ్ = వేఱు ఏ పురుషార్థం, వేణ్డా = అక్కటలేదు.

శ్రీపితౌలోకమ్ జీయర్ అరుళిచ్చెయ్ద తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్

అవతారికై : (మగ్గిరొన్ఱుమ్ వేణ్డా మనమే!)- ఇదిల్, మనస్సై క్కుటిక్కిఱదు, భగవద్విషయత్తిల్ వాచికమాక అడిమై శెయ్ద ఆత్మార్ తిరునామత్తై నిరంతరానుసంధానమ్ పణ్ణుమ్బడి శొల్లుక్కిఱదు.

వ్యాఖ్యానమ్ : (మగ్గిరొన్ఱుమ్ వేణ్డా మనమే!) ఎన్ఱు “శివై మగ్గిరొన్ఱిన్ తిఱత్తదల్లా” (తిరువాయ్-7-10-10) ఎన్ఱిఱపడియే. ఇఱ్ఱు “మగ్గిరొన్ఱుమ్” ఎన్ఱు పరత్వాదికళిన్ పేరై పుగ్గిరొన్ఱు చొల్లుక్కిఱదాదల్, పురుషార్థాంతరజ్జళై పుగ్గిరొన్ఱు చొల్లుక్కిఱదాదల్. “మగ్గిరొన్ఱుమ్ వేణ్డా” ఎన్ఱు ప్రియహితజ్జళుక్కు ఉఱుప్పాక వేటొన్ఱుమ్ వేణ్డా - ఎన్ఱిఱదు. (మనమే) బంధమోక్షజ్జళి ఇరణ్ణుక్కుమ్ పాదువాన మనస్సే! అన్ఱ ప్పాదువాన ఆకారత్తై క్కులైత్తు, అదిల్ ఒన్ఱైయే ఎన్ఱుమ్ అనుసంధిక్కు ప్పార్.

అదెన్? ఎన్ఱిల్, (మదిళరజ్గర్ కగ్గిరొన్ఱుమ్ మేయ్త కమ్మలిణైక్కిళ్ళి ఉగ్గిరొన్ఱు తిరుమూలై పాడుమ్ శీర్ తొణ్డరడిప్పాడి ఎమ్మెరుమానై ఎప్పొమ్మదుమ్ పేళు) ఎన్ఱిఱదు.

(మదిళరజ్గర్)- “మదిళ్ తిరువరజ్గత్తానే” (తిరుమూలై-1) ఎన్ఱు ఇవర్ పేళుమ్బడి తిరుమజ్జైయాత్మార్ కట్టిన మదిళై యిట్టు నిరూపిక్కుమ్బడి యాన కోయిలై యుడైయవర్. “ఆయ పాన్ మామదిళ్ శూళ్ళన్ఱమ్మకార్ తెన్ అరజ్గమే” (పెరియ తిరు-5-4-9) ఎన్ఱు అవర్ తాముమ్ అరుళిచ్చెయ్దార్. “తిణ్కొడిమదిళ్ శూళ్ళ తిరువరజ్గత్తాయ్!” (తిరువాయ్-7-2-3) ఎన్ఱుమ్బడియాన అరజ్గర్.

(కగ్గిరొన్ఱుమ్ మేయ్త కమ్మలిణైక్కిళ్ళి ఉగ్గిరొన్ఱు తిరుమూలై పాడుమ్) అదావదు- “కగ్గిరొన్ఱుమ్ మేయ్త ఎన్ఱై కమ్మలిణై” (తిరుమూలై-9) ఎన్ఱు

ఉపక్రమితు, “మహైక్కన్ఱు వరై మునేన్ఱమ్ మైన్ఱనై” (తిరుమాళై-36) ఎన్ఱమ్, “వళవెల్లుమ్ తవళమాడ మదురై మానకరన్ఱన్నుళ్ కవళమాల్ యానై కొన్ఱ కణ్ణనై అరజ్గమాలై, తుళప తొణ్ణాయ తొల్శీర్ తొణ్ణరడి ప్పొడిళాల్” (తిరుమాళై-45) ఎన్ఱమ్ అవతారత్తోడేకూడ అరజ్గమాలై అనుసంధితు త్తలైక్కట్టిగ్రీణు. “అదిలే తేగ్గిన మడువిలే అర్చావతారమ్”. (శ్రీవచన-39) ఏగ్రహైకదేశమాన తిరువడికళై చ్చొన్నదు ఏగ్రహాత్తుక్కుమ్ ఉపలక్షణమ్. “అల్లకియపై మెచ్చున్” (పెరియాళ్వార్ తిరు-1-2-20). పెరియ పెరుమాళ్ తిరువడికళై సేవిత్తవాటే “కగ్రీగ్రీనమ్ మెయ్త్ర ఎన్ఱై కల్లిలై” (తిరుమాళై-9) ఎన్ఱమ్ ఆకారమ్ తోగ్రీగ్రీ యిరుక్కుమ్. అదావదు- “కన్ఱిన్ పిన్ పోన శిఱుక్కుట్ట చ్చెజ్గమల అడియుమ్ వెదుమ్మి ఉన్ కణ్గళ్ శివన్దాయ్ అళైన్ఱిట్టాయ్ నీ ఎమ్మిరాన్” (పెరియాళ్వార్ తిరు-3-3-4) ఎన్ఱ వడివిలే తొడైకొళ్ళలామ్మడి యిరుక్కుమ్. “కావిరి తైన్ అరజ్గమ్ మన్నియ శీర్ మదుళూదనా ! ఉన్ఱై యిళమ్ కన్ఱుమేయ్క్క చ్చిఱుకాలై యూట్టి ఒరుప్పడుత్తేన్” (పెరియాళ్వార్ తిరు-3-3-2) ఎన్ఱమ్, “కావిరితైన్ అరజ్గన్ పణ్ణవన్ శెయ్ద కిరీడై” (పెరియాళ్వార్ 2-9-11) ఎన్ఱుమితే పట్టర్పిరాన్ అరుళిచ్చెయ్దదు. “వణ్ణినజ్గళ్ ఆలిక్కుమ్ శోలై అరజ్గత్తరవినళైయాన్ కాలిప్పిన్ పోన కల్లల్” ఎన్నక్కడ వదిలే, తిరుక్కైకళై క్కణ్ణవాటే. “మహైక్కన్ఱు వరై మునేన్ఱమ్” (తిరుమాళై-36), “కొడియేఱు శెన్దామరైక్కై.” (పెరియాళ్వార్ తిరు-3-5-10) ఎన్నలా యిరుక్కుమ్. “కున్ఱేన్ఱి కోనిరై కాత్తవన్” తిరువాయ్-7-2-8) ఎన్ఱమ్, “ఆయనాయ్ అన్ఱు కున్ఱమొన్ఱెడుత్తాన్. అరజ్గమానకర్ అమర్నా”నిలే (పెరియాళ్వార్ తిరు 5-7-9) తిరుముకమణ్ణలత్తై క్కణ్ణవాటే “వెణ్ణె యుణ్ణ వాయన్” (అమలనాది-10) ఎన్ఱు గవ్యసేనై పణ్ణిన ఆకారమ్ తోగ్రీగ్రీ యిరుక్కుమ్. పర్వత్రయముమ్ ఇప్పడి సర్వచేతనసంరక్షణ

సమర్థజ్ఞులయిరుక్కుమ్. “కేయ త్రిజ్ఞుల్ ఊదిగ్గిరుమ్ నిరై మేయ్తదుమ్” (తిరువాయ్-6-4-2), “నీదు లకుణ్డ తిఆజ్గిళర్వాయ్” (తిరువాయ్-6-6-3), “వైయ మేమ్మమ్ కణ్డాళ్ పిచ్చెవాయుళే” (పెరియార్వార్ తిరు 1-1-6), “ముగ్గిరు ముణ్డ కణ్డ” (అమల-6) మితే; వాయిలుమ్; వయిగ్గిరుమ్ వైత్తితే నోక్కునదు.

(కగ్గిరీనమ్ మేయ్త కమ్మలిణైక్కీగ్గ్ ఉగ్గిరు తిరుమాలై పాడుమ్)- ఆశ్రితరక్షణత్తుక్కుఱుప్పాయ్, అతిసులభమాన తిరువడికళుక్కు ఒక్కున్నుడియాన- అతిలే ఊన్ఱి అకప్పట్టు, “అడి శూట్టలాకుమ్ అన్దామమ్” (తిరువాయ్-2-4-11) ఎన్నున్నుడి అరజ్గమాలుక్కుమ్ తిరుమాలైయై ప్పాడి తిరువడికళితే శూట్టుమ్. “శెయ్య శుడరామ్మీయానడిక్కే శూట్టినేన్ శాన్మాలై” (ముదల్ తిరు-1) ఎన్నక్కడవదితే.

(పాడుమ్ శీర్)-పాడుకైతానే ఇవర్క్కు. శ్రీయాయాయ్త్తు.

(శీర్ తొణ్డరడిప్పాడి)- “తుళపత్తొణ్డాయ తాల్ శీర్ తొణ్డరడిప్పాడి” (తిరుమాలై-45) యితే.

(తొణ్డరడిప్పాడి ఎమ్మెరుమానై)- అవర్క్కు “అరజ్గనకర్ ఎమ్మిరాన్” (పెరుమాళ్ తిరు-3-6) ఎన్నున్నుడి, “ఇలజ్జెయర్కోన్ వమ్మిపాడు శెయ్ కోయిల్ ఎమ్మెరుమాన్” (తిరుప్పళ్ళి-5) నమ్మెరుమాళాయురుప్పార్. ఇబ్బ తొణ్డరడిప్పాడి ఎమ్మెరుమానా యిరుక్కుమ్. శ్రీవైష్ణవర్కళుక్కు శేషభూతరాన ఆకారత్తాలే నమక్కు నాథరాయురుప్పర్. ఇప్పడి నమక్కు స్వామియానవరై, “ఎప్పోదుమ్ మీదే శాల్” (పెరియ తిరువన్దాది-87) ఎన్నిఱపడియే సర్వకాలత్తిలుమ్ అనుసంధిత్తుప్పారు. ఇత్తాల్ -“గురో ర్నామ సదా జపేత్” ఎన్నుమ్ అర్థమ్ శొల్లిగ్గిరు.

తనియన్ వ్యాఖ్యానమ్ ముగ్గిరీగ్గిరు

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

తొణ్డరడిపొడి అఱ్ఱవార్ అరుళిచ్చెయ్ద

తిరుమాల్లై

పెరియవాచ్చాన్‌పిళ్ళై అరుళిచ్చెయ్ద వ్యాఖ్యానమ్

అవతారికై

“అయర్‌వఱు అమరర్‌కళాన” (తిరువాయ్-1-1-1) నిత్యసూరికళోదాత్త ప్రాప్తి తమక్కు ఉణ్డా యిరుక్కు అత్తై అఱియాదే, అనాదికాలమ్ “దేహమే ఆత్మా” ఎన్ఱుమ్, శబ్దాదివిషయజ్ఞకైయే భోగ్యమెన్ఱుమ్ విరుప్పి, సంసారత్తిల్ కైకల్లిన్ద అఱ్ఱవారై, పెరియపెరుమాళ్ తమ్ముడైయ స్వరూపరూపగుణ విభూతికళుక్కు వాచకమాన తిరునామప్రభావత్తై నిర్వేతుకమాక క్కాట్టియరుళ క్కణ్ణు, తాము మనుభవిత్తు, అనుబుభూషుక్కుకైయుమ్ అనుభవిప్పిక్కువల్లరాయ్, పెరియ పెరుమాళైయుమ్ ఉకప్పిత్తు త్తలైక్కుట్టుకిఱార్.

సంసారికళాకిఱార్ - ఐహికత్తిల్, పుణ్యపాపరూపకర్మజ్ఞకై ఆర్జిత్తుమ్, అముష్మికత్తిల్ స్వర్గనరకజ్ఞళిలే అతినుడైయ ఫలానుభవత్తై పుణ్ణియుమ్ - ఇప్పడి గతాగతమ్ పణ్ణి త్తిరివార్ శిలరాయ్త్తు. అతుతన్నిలుమ్ పుణ్యపాపరూపమాన కర్మజ్ఞకై స్వర్గనరకజ్ఞళిలే అనుభవిత్తు, కర్మశేషతోడే భూమియిలే గర్భవాసమ్ పణ్ణుకైక్కు వరుమ్ వల్లియిలే ఇవ్వాత్మా పదుమ్ ఎళివఅవై వేదాన్తత్తిలే “పచ్చాగ్ని విద్యై” ఎన్నిఱతారు ప్రదేశత్తిలే ఓదివైత్తతు. అతాకిఱతు - యాతనాశరీరత్తాలే నరకానుభవమ్ పణ్ణి. అశ్వరీరత్తై అగ్గే పొకట్టు, అనన్తరమ్ పుణ్యశరీరత్తై పురిగ్రహిత్తు స్వర్గానుభవమ్ పణ్ణి, అగ్గే అశ్వరీరత్తై ప్పొకట్టు, సూక్ష్మశరీరతోడే నిరాలమ్మనమాన ఆకాశత్తిలే వర్తిక్కుక్కడవన్.

అదిత్యన్ తన్కిరణజ్జళాలే హిమవానిల్ హిమత్తై ఉపాదానమ్ పణ్ణి, అత్తాలే అకాశత్రిలే మణ్ణిక్కిడక్కిఱ అత్తావై గ్రహిత్తు మేఘత్రిలే పుకవిడక్కుడవన్. అణ్ణే అన్ద హిమమ్ వర్షరూపేణ వర్షిక్కుమళవుమ్ కిడన్దు వర్షధారైకళోడే భూమియిలే పలిక్కుక్కడవన్. అన్ద జలమ్ సస్యత్తుక్కు ధారకమాయ్ పుకుమళవిలే తద్వారా సస్యత్రిలే పుకక్కుడవన్. అన్ద సస్యమ్ పక్వమాయ్ అన్నరూపేణ పరిణమిక్కుమళవు మణ్ణే కిడన్దు, అన్నమానతు పురుషశరీరత్రిలే పుకున్దు శుక్లమాయ్ పురిణమిక్కు మళవుమ్ శెల్ల అణ్ణే కిడన్దు, స్త్రీ పుంసంయోగత్తాలే శుక్లద్వారా స్త్రీశరీరత్రిలే పుకున్దు, “పచ్చిమ్యా మాహుతా వాపః పురుషవచసో భవన్తి” (ఛాందోగ్యమ్-5-9-1) ఎన్గిఱపడియే గర్భమాయ్ పురిణమిక్కుక్కడవన్. గర్భవాసమ్ పణ్ణుమ్మోతు- “అత్తామ్మకటులీక్కోష్టలవడైః అత్తుభోజనైః, అతితాపిభి రత్యర్థం వర్ధమానాతి వేదనః” (విష్ణుపురాణమ్-6-5-11) ఎన్గిఱపడియే మాత్తుభోజనత్రిలే అన్దర్భుతజ్జళాన క్రూరద్రవ్యజ్జళాలే తుదరిలిట్ట ఈయమ్మోలే తుడియానిఱ్ఱుమ్.

ఇన్దశత్తోడే గర్భతుమ్మమాకిఱ పైయిలే కట్టుణ్ణ, అవయవజ్జళై నీట్ట ముడక్కు మాట్టాతే, “క్షేశాత్ నిప్రాన్తి మాప్నోతి జఠరాన్మాతురాతురః” (విష్ణుపురాణమ్-6-5-15) ఎన్గిఱపడియే క్షేశేన జనిత్తు, బాల్బదశైయిలే అశుచిప్రసవజ్జళిలే కిడన్దు, “కణ్డాయనేఽపి చాశక్తః పరివర్తేఽప్యసీత్స్వరః, స్నానపానాదిచాహార మవాప్నోతి పరేచ్ఛయా” (విష్ణుపురాణమ్-6-5-18) ఎన్గిఱపడియే తిన్ద విడతై చ్చోఱితల్, కడిత్తగ్గై తుడైతల్ శెయ్యమాట్టాతే, ధారకాదికళుమ్ పరాధీనమాయ్ - ఇప్పడి క్షేశేన అతిశైశవకాలత్తై ప్పోక్కి, తానే ఒరు ప్రవృత్తిపణ్ణ క్షమనానవళవిలే, “తస్మాద్భాత్యే వివేకాత్మా యతేత శ్రేయసే సదా” (విష్ణుపురాణమ్-1-17-76) ఎన్గిఱపడియే భగవత్ప్రవణనాక ప్రాప్తమాయిరుక్కు, “బాల్యే క్రీడనకాసక్తాః” (విష్ణుపురాణమ్-1-17-75) ఎన్దు లీలైయోడే కాలత్తై ప్పోక్కి, యావనావస్థైయిలే నరకహేతువాన విషయాన్తరజ్జళోడే పోతుపోక్కు, జరైయిలే వన్దు అకప్పట్టు అశక్తియోడే కాలక్షేపత్తై ప్పణ్ణ, నినైవిన్దిక్కే యిరుక్కుచ్చెయ్తే మరణమ్ ప్రాప్తమాక, “క్షేశాదుత్రాన్తి మాప్నోతి యామ్యుకిజ్జురపీడితః” (విష్ణుపురాణమ్-6-5-42) ఎన్గిఱపడియే ఉత్రమణదిశైయిలే క్షేశత్తై అనుభవిత్తు, అనన్తరమ్ మృత్యుపర వశనామ్.

ఇప్పడి సంసారికకుడైయ అనర్థపరమ్మరైకలై క్కణ్ణ, “సువ్వాదం సర్వభూతా నామ్” (గీత-5-29) ఎన్నిఱపడియే పరమసువ్వాత్తాన ఈశ్వరన్ ఇవనుడైయ ఉజ్జ్వలనార్థమాక “మానం ప్రదీప మివ కారుణికో దదాతి” (శ్రీరంగరాజ స్తవం-ఉత్తర-1) ఎన్నిఱపడియే శాస్త్రతై క్కాట్టి క్కొడుత్తాన్. ఎజ్జనే? ఎన్నిల్; వేదాన్తలై “క్షరం ప్రధానమ్” (శ్వేతాశ్వతర-1-10) ఇత్తాది వాక్యజ్ఞళాలే - చిదచిదీశ్వర తత్త్వతయజ్ఞళైయుమ్ పితీయ క్కాట్టిక్కొడుత్తు, అన్తర్యామిబ్రాహ్మణత్తాలే “ఏష సర్వభూతాన్తరాత్మా” (సుబాలోపనిషత్)ఎన్ఱు జాత్మస్థనక్కు క్కణ్ణై క్కొడుత్తాన్లై యుమ్, ఇరుట్టతైయిలై విళక్కేగ్గి క్కాట్టినాన్లైయుమ్, “చేతనాచేతనజ్గళ్ శరీరమ్, ఈశ్వరన్ శరీరి” ఎన్ఱు ఈశ్వరనోడు చేతనాచేతనజ్గళుక్కుళ్ళ సమ్మన్దతై క్కాట్టి క్కొడుత్తు, “ద్వా సుపర్ణా” (శ్వేతాశ్వతర-4-6) ఇత్తాది వాక్యజ్ఞళాలే చేతననుక్కు అచిత్సమ్మన్దమ్ కర్మోపాధికమెన్ఱు కాట్టిక్కొడుత్తు, “తదా విద్వాన్ పుణ్యపాపే విధూయ” (ముణ్డక-3-1-3) ఇత్తాదివాక్యజ్ఞళాలే చేతననుక్కు ఔపాధికమాన అచిత్సమ్మన్దమగ్గి, ఒరు దేశవిశేషత్తలై సూరిభోగ్యమాన భోగత్తై అనుభవిక్కుమతు స్వరూపానురూపమాన పురుషార్థమెన్ఱుమ్ కాట్టిక్కొడుత్తానితే.

ఇప్పడి ఈశ్వరన్ ఉపకరిత్రవిదత్తిలుమ్, పాపప్రాచుర్యత్తాలే ఇత్తై క్కైవిట్టు, వేదబాహ్యరాయుమ్, ఇతుక్కుళ్ళే పుకున్ఱు “తత్రైవ కేఽపి చపలా శ్వలభీభవన్తి” (శ్రీరంగరాజస్తవం-ఉత్తర-1) ఎన్నిఱ పడియే విళక్కిలై “విట్టిల్” ఎన్ఱు శిలపదార్థమ్ నశిత్తుప్పోమాప్పోలై, వేదతాత్పర్యమ్ అతీయామైయాలే కుద్యష్టికళాయ్ నశిత్తు ప్పోక, తామ్ పణ్ణిన ఇవ్వేదప్రధానమ్ అకిజ్చిత్కరమాయఱైయాలే, ఓలై ప్పుఱత్తిల్ శెల్లాత విదత్తిలై ఎదుత్తు విదువారైప్పోలై, సంసారిసజాతీయనాయ్ వన్దవతరిత్తు త్తిరుత్త ప్పార్త విదత్తిలుమ్, “వైతు నిన్ఱై వల్ల వా పగ్గిత్తు” (తిరుచ్చంద-111) ఎన్నిఱపడియే ఉళ్ళశక్తి అదజ్గ భగవన్నిన్ఱైక్కు ఉడలాయుమ్, హిరణ్యారావణాది రూపత్తాలే ఎతిరమ్ము కోత్తు నశిత్తుమ్ - ఇప్పడి అవతారముమ్ అకార్యకరమాన విదత్తిలుమ్, ఉడైయవన్ ఉడైమైయై విద మాట్టాత చాపలత్తాలే ఇవర్కకుడైయ ఆభిముఖ్యత్తిలై అవసరప్రతీక్షనాయ్ వర్త్తిక్కు.

చేతనర్ పక్కులై “యాద్యుచ్చికసుకృతమ్” ఎన్ఱు ఒన్ఱు పిఱక్కు, ఆతు వ్యాజమాక విశేషకటాక్షమ్ పణ్ణి, అత్తాలే అద్వైపమ్ పిఱన్ఱు, అతడియాక ఆభిముఖ్యమ్ పిఱన్ఱు,

అనన్తరమ్, శాస్త్రవాసనైయాలుమ్, ఆచార్యోపదేశతాలుమ్ “ఈశ్వరన్ నిరుపాధిక శేషి” ఎన్ఱుమ్, “ఇవ్వాత్మా అవనుక్కు అనన్యార్త శేషమ్” ఎన్ఱుమ్ యథాజ్ఞానమ్ పిఱన్ఱు, అనన్తరమ్ స్వరూపానురూపమాన పురుషార్థత్తిలే రుచి పిఱక్కుమళవుమ్ తన్ఱుడైయ విశేషకటాక్షతాల్ పుకురనిఱుత్తి, “పురుషార్థలాభత్తుక్కు ఉపాయమేతో” ఎన్ఱుమ్ బుభుత్సై పిఱన్ఱవళవిలే, శాస్త్రసిద్ధమాన కర్మాద్యుపాయజ్ఞకై క్కాట్టిక్కిదుత్తు, “ఇదు దుష్కరమ్” ఎన్ఱుమ్, “విళమ్మ్య ఫలప్రదమ్” ఎన్ఱుమ్, “ప్రమాదసంభావనై యుణ్ఱు” ఎన్ఱుమ్ ఇఱాయేత్తవర్కకుక్కు, వేదాన్తప్రసిద్ధమాన తన్ఱుడైయ ఉపాయభావత్తై క్కాట్టిక్కిదుక్కు.

భక్తియినుడైయ దుష్కరత్తైయోపాతి, ప్రపత్తినిష్ఠా హేతువాన మహా విశ్వాసముమ్ శిలరుక్కు క్కిట్టుకై అరితాకైయాలే, ఇతిల్ ఇఱ్ఱియ క్కుళినివర్కకుక్కు, సర్వాధికారమాన యాద్యుచికభగవన్నామ సజ్జీర్తనమే చేతనరుడైయ పాపత్తై పోక్కి సుకృతానుకూలమాక కర్మయోగాదికళిలే మూట్టుతల్, ప్రపత్తియిలే మూట్టుతల్, విరోధియై పోక్కి ప్రాప్యత్తై తరుకైక్కు తానే నిర్వాహకమాతల్ శెయ్యుమ్మడియాన వైభవత్తై యుడైత్తాయాయ్త్తు - తిరునామత్తినుడైయ వైభవమిరుప్పతు. అతుక్కు ప్రమాణమెన్? ఎన్నిల్; “కిం జపన్ ముచ్యతే జంతుః జన్మసంసారబన్ధనాత్?” (విష్ణుసహస్రనామమ్-3) ఎన్ఱుమ్, “యాతి బ్రహ్మ సనాతనమ్” (విష్ణుసహస్రనామమ్-117) ఎన్ఱుమ్, ఉపోద్ఘాత - ఫలశ్రుతికళిలే శొల్లి, నడువే తిరునామత్తై చొల్లుకైయాలే, ఇవ్వాన్ఱ్ఱూర్ ఇప్పడిప్పట్ట తిరునామత్తిలే ఇఱ్ఱిన్ఱవరాకైయాలే, అత్తిరునామవైభవత్తై ప్పేళుకిఱార్, ఇప్రబన్ఱత్తాలే.

తిరునామత్తిలే ఇవర్ ఇఱ్ఱికైక్కిడి శ్రీవిష్ణుధర్మమ్. అదుతనక్కు వక్తా ఆవార్? శ్రోతా ఆర్? వికైన్ఱ పడి ఎళ్లనే? ఎన్నిన్; పాణ్డవర్కకుక్కు ఇవ్వరుకే నాలెన్ఱు తలై ముత్తై శెన్ఱవాఱే శతానీకన్ ఎన్ఱానొరు రాజా ఉళనాయ్, అవన్ భగవద్విషయీ కారముళ్ళ సన్తానత్తిలే పిఱన్ఱాన్ ఒరువనాకైయాలే, పరమసాత్త్వికనాయ్, అభిషిక్తనాన అన్ఱు తుదగ్గి చ్చిఱియత్తై పెరియతు నలియాతపడి నాట్టై రక్షిత్తు, “అదృష్టవిశేషమాక ఇవర్కకుక్కు నమ్మాల్ శెయ్యలావతెన్?” ఎన్ఱు శ్రీశాసకభగవాన్ పక్కలిలే శెన్ఱు, “దేహపోషణపరరాయ్, మూలైయడియే తిరికిఱ సంసారికకుక్కు ఉజ్జీవనోపాయమా యిరుప్పత్తొన్ఱు అరుళిచ్చెయ్య వేణుమ్” ఎన్ఱు కేట్ట, “కాలమ్

కలికాలమాయరుస్తతు; పాపప్రాచుర్యత్తాలే వేటొన్ముక్కు అధికారికళిలై; సర్వాధికారమాన భగవన్నామ సజ్జీర్తనమే అత్మాక్కళుక్కు ఉజ్జీవనోపాయమ్” ఎన్ఱు అరుళిచ్చెయ్ తాన్.

అబ్బు - శ్రీశౌనకభగవాన్ వక్తా, శ్రీశతానీకన్ శ్రోతా; ఇబ్బు - అగ్నార్ వక్తా, పెరియ పెరుమాళ్ శ్రోతా; అబ్బు - అజ్ఞాతప్రశ్నమ్, ఇబ్బు - జ్ఞాతప్రశ్నమ్; జ్ఞాతమ్ ప్రశ్న విషయమానపడి ఎజ్గనే? ఎన్నిల్; “కిం మృష్టం సుతవచనమ్” ఎన్గిఱపడియే, అగ్నార్ వాయాలే తిరునామవైభవత్తై కేల్తైయిలుణ్డాన ప్రీతియాలే.

ఇన్నముమ్ ఇవ్వాగ్నారుక్కు భగవద్విషయత్తై ప్రకాశిప్పిక్కిఱ శ్రుతికళిలుమ్, వేదోపబృంహణమ్ పణ్ణిన ఋషికళిలుమ్, అల్లాత అగ్నార్ కళిలుమ్ నెదు వాశి యుణ్ణు. ఎజ్గనే? ఎన్నిల్? “యతో వా ఇమాని” (తైత్తిరీయ భృగు-1) ఇత్యాది వాక్యజ్గళాలే జగజ్జన్మస్థితిలయహేతువాన జగత్కారణవస్తువై చ్చొల్లి, “కారణం ధ్యేయః” (అధర్వశిఖ-2-17) ఎన్గిఱపడియే “అతువే ఉపాస్యమ్” - ఎన్ఱు ఇవ్వళవాలే ధ్యేయవస్తువై చ్చొల్లి, “సత్, బ్రహ్మ, ఆత్మ” ఇత్యాదిసామాన్యవాచిశబ్దజ్గళుక్కు విశేషాకాంక్షైయుణ్డాకైయాలే సృష్టివాక్యగతి సామాన్యన్యాయత్తాలే “ఏకో హ వై నారాయణ ఆసీత్” (మహోపనిషత్-1) ఎన్ఱు విశేషిత్తు; ఇవ్వళవాయ్ తు శ్రుతికళి శెయ్ తతు. వేదోపబృంహణమ్ పణ్ణిన ఋషికళి. “అజాయమానో బహుథా విజాయతే” (పురుషసూక్తం-2-3) ఎన్గిఱ శ్రుత్యుపబృంహణమాన ఇతిహాసపురాణ ముఖత్తాలే తిరువవతారజ్గళై ప్రకాశిప్పిత్తార్ కళి. అతిల్ - శ్రీవాల్మీకిభగవాన్ రామావతారత్తిలే మణ్ణినాన్. శ్రీపరాశరభగవాన్ కృష్ణావతారత్తిలే మణ్ణినాన్. శ్రీశౌనక భగవాన్ అర్చావతారవైభవత్తై “తామర్చయేత్ తాం ప్రణమేత్ తాం. భజేత్తాం విచిన్తయేత్” (విష్ణుధర్మమ్-103-30) ఇత్యాదికళాలే ప్రకాశిప్పిత్తాన్.

అగ్నార్ కళిలే, ముతలాగ్నార్ కళి మేన్ మైక్కు ఎల్లైయాన పరత్వత్తిలుమ్, నీర్ మైక్కు ఎల్లైయాన తిరుమలైయిలుమ్ మణ్ణినార్ కళి. నమ్మాగ్నారుమ్, పెరియాగ్నారుమ్ కృష్ణావతారత్తిలే ఊన్ఱియిరుప్పర్ కళి. తిరుమజ్జైయాగ్నార్, ఉకన్దరుళిన తిరుప్పతికళి ఎల్లావగ్రీతిలుమ్ మణ్ణినార్. అర్చావతారసామాన్య మునున్ఱిక్కే పెరియ పెరుమాళై యల్లతు వేఱు అఱియాతిరుప్పార్ ఒరువరాయ్ తు, ఇవర్.

అర్చావతారసామాన్యతిట్టాట్టిల్ కోయిలుక్కు ఏగ్గిరమ్ ఎన్? ఎన్నిల్; కావేరియానతు, ప్రవాహము మేకరూపమాయ్, స్థలము మతువేయాయరుక్కచ్చెయ్తే, తీర్థవిశేషజ్జలిలే రనవిశేషజ్జకుణ్డాకిటాప్పోలే, భోగ్యతాతిశయత్తాలే వస్త ఏగ్గిరమ్ వేటోర్ ఇడత్తు క్కిల్లై.

అల్లాతారిట్టాట్టిల్ ఇవరుక్కుణ్డాన ఏగ్గిరమ్మోలే, ప్రబన్ధాన్తరజ్జలిట్టాట్టిల్ ఇప్రబన్ధత్తుక్కు నెడు వాశి యుణ్ణ. ఎజ్జనే? ఎన్నిల్; “నీరాయ్ నిలనాయ్” (తిరువాయ్-6-9-1) ఎన్ఱు తుడగ్గి “శివనాయ్ అనానాయ్” (తిరువాయ్-6-9-1) ఎన్ఱు చేతనాచేతనవాచిశబ్దజ్జలాలే ఈశ్వరనై చ్చొల్లుకిఱ ఇన్ద సామానాధికరణ్యత్తుక్కు “అనుప్రవేశకృత సామానాధికరణ్య”మెన్ఱు నిర్వహిక్కవేణ్ణి వరుమ్ అరుమైయాతల్, “మునియే! నాన్ముకనే! ముక్కణ్ణప్పా!” (తిరువాయ్-10-10-1) ఎన్ఱు తోగ్గిరుకిఱ త్రిమూర్తిసామ్యత్తై నిర్వహిక్క వేణ్ణమ్ అరుమైయాతల్, ఇన్నముమ్, శబ్దత్తిల్ అరుమైయాలే స్వార్థత్తై అతీకైక్కు అరుమైప్పదవేణ్ణతల్ శెయ్యుమ్ ఇక్కుతైకళ్ ఒన్ఱుమిన్ఱిక్కే ఇరుక్కైయుమ్, ఇన్నముమ్, కడల్ పేర్మామాయరుక్కచ్చెయ్తేయుమ్ నీర్తెలివాలే తరై తోగ్గిరమాప్పోలే, శబ్దత్తిన్ శెవైయాలే, ప్రమేయమ్ కనత్తిరుక్కచ్చెయ్తేయుమ్, ఉళ్ళతు అడజ్జ త్తోగ్గిరమ్మడియాయరుక్కైయుమ్; ఇన్నముమ్, ప్రణవమ్మోలే శబ్దమత్యల్పమాయ్ అర్థగ్రహణమరితాయరుత్తల్, మహాభారతమ్మోలే పెరుత్తు తాత్పర్యమతీయ అరితాయరుత్తల్, ఇవిర్పరణ్ణ కుత్తైయు మిన్ఱిక్కే, ఒరు చేతననుక్కు జ్ఞాతవ్యమాయ్, పరన్ద శడజ్జుకలై చ్చురుజ్జ ప్రయోగవృత్తి శెయ్తుకొడుత్తాట్టోలే సకలార్థజ్జకుమ్ ఇప్రబన్ధత్తిలే యుణ్ణాకైయాలమ్, ప్రబన్ధాన్తరజ్జలిట్టాట్టిల్ ఇప్రబన్ధత్తుక్కు నెడు వాశి యుణ్ణ.

వ్యాఖ్యానవతారికై ముగ్గిగ్గిగ్గ

తిరుమాళై

1. కావలిల్ పులనై వైత్తు క్కలితన్నై క్కడక్క ప్పాయ్న్దు,
నావలిట్టుళ్ళీతరుక్కిన్న్ఱమ్ నమన్మమర్ తలైకళ్ మీదే,
మూవులకుణ్ణుమిళ్ళీన్ద ముదల్వ! నిన్ నామమ్ కగ్గర,
ఆవలిప్పుడైమై కణ్ణాయ్ అరజమానకరుళానే!

మూ ఉలకు = అన్ని (మూడు) లోకాలను, ఉణ్ణు = (ప్రళయ కాలంలో) ఉదరంలో పెట్టుకొని, (రక్షించి), ఉమిళ్ళీన్ద = (తరువాత) వెలువరించిన, ముదల్వ = జగత్కారణమైనవాడా!, నిన్ నామమ్ = నీ తిరునామాన్ని, కగ్గర = (ఆచార్యపురస్కరంగా) అనుసంధించినందున కలిగే, ఆవలిప్పుడైమై = గర్వం వల్లనే, పులనై = పంచేంద్రియాలను, కావల్ ఇల్ వైత్తు = కావలి లేకుండా యథేష్ఠంగా తిరిగేటట్లు విడచిపెట్టి (ఆవిధంగా తిరిగినా), కలితన్నై = పాపరాశిని, కడక్క పాయ్న్దు = సవాసనగా పోగొట్టుకొని, నావలిట్టు = విజయధ్వనాన్ని చేసి, నమన్ తమర్ తలైకళ్ మీదే = యముడు, అతని కింకరులు- అనే వీరి శిరస్సులపై, ఉళ్ళీతరుక్కిన్న్ఱమ్ కణ్ణాయ్ = పాదాలను పెట్టి తిరుగు తున్నాము సుమా!

వ్యాఖ్యానమ్ - ముతల్పాట్టు. “తిరునామమ్ యమవశ్యతైయై త్తవిర్తు త్తరు” మెన్దు ఇతినుడైయ పావనత్వతైయుమ్, తిరునామమ్ కగ్గరారుడైయ రాజకుల మాహాత్మ్యతైయుమ్ శొల్లుకిఱు.

(కావలిల్ పులనై వైత్తు) కావలిల్ ఇల్లాతపడి ఇన్ద్రియజ్గళై వైత్తు. అతాకిఱు- మేల్ శొల్లుకిఱు లాభజ్గళుక్కు అనుకూలమాక చ్చెయ్వతు ఒన్బిలై - ఎన్దైయుమ్; అవ్వళవుమన్దయే, “నృపతు:” (స్తోత్రరత్నం-58) ఎన్నువ్వుడియే విషయప్రావణ్య జ్గళిల్ నియతి యిన్బిక్కే పోన్దపడియుమ్, విహితజ్గళై అనుష్ఠితల్, నిషిద్ధజ్గళై త్తైవిదుతల్ శెయ్తిలేన్ - ఎన్దై. ఇతుక్కు అడియాక క్కొణ్ణిళ్ళీన్ద శ్రీవిష్ణుధర్మమ్

తన్నిలుమ్, “రాగాదిభి రనిర్తియై” (విష్ణుధర్మమ్-1-43) ఎన్ను అజితేంద్రియరానవర్ కకుక్కుమ్ భగవత్ప్రాప్త్యపాయమ్ ఏతు? ఎన్నితే కేట్టతుమ్. అక, ఇప్పడి చేతనన్ఱాన్ మూలై యడియే తిరిన్దాలుమ్ అవన్దోషజ్జలై పోక్కి, మేల్ శొల్లుకిఱ నన్మైకలై కొడుక్కుమ్మడియాయ్త - త్తిరునామత్తినుడైయ ప్రభావమిరుప్పత్తు. ఒరువన్ విషదష్టనానాల్, విషవిద్యైయిల్ కుశలనాయరుక్కుమ్ ఒరువన్, “నీ సుఖమే ఎణ్ణైయే వార్కవుమామ్, కుళిక్కుమామ్, ఉఱజ్జవుమామ్, స్వైరసజ్ఞారమ్ పణ్ణవుమ్ అమైయుమ్; నానన్మొకితాక పోక్కిత్తరుకిఱేన్” ఎన్నుమితే. అప్పడియే యాయ్త - సంసారవిషదష్టనై క్కుఱిత్తు త్తిరునామప్రభావ మిరుప్పత్తు.

(వైత్తు) వైత్తు - ఎన్నిఱ ఇతు - బుద్ధిపూర్వకమాక అనీతియిలే మూట్టి పోన్దేన్ - ఎన్నై. “కావలిల్లాత పడి” ఎన్నాల్ శబ్దమ్ వచిక్కుమో? ఎన్నిల్; మీమాంస కర్ శబ్దలై నియమిత్తాకిలుమ్ అర్థలై ముఖ్యమాక కొళ్ళుమాపోలే. ఇజ్జుమ్ అర్థగౌరవత్తాలే శబ్దలై నియమిత్తు చొల్లుకిఱేమ్. అజ్గనన్దయే, “కావలిలే పులనై వైత్తు” - ఎన్నవుమామ్; అన్ద పక్షత్తిల్, ఇతు సాధనకోటియిల్ పుకాతే ఫలకోటియిలే పుకక్కడవతు. అతావతు - ఇతర విషయజ్గలిలే మణ్ణి త్తిరిన్ద ఇన్ద్రయజ్గలై, తిరునామలై అణ్ణైకొణ్ణ బలత్తాలే శీఱైయిలే వైత్తపడి; అరాజకమాయ్ క్కీడన్ద కాలమ్ కుఱుమ్మ శెయ్తారై, రాజకీయమానవాఱే రాజావై అణ్ణైకొణ్ణ శీఱై వైక్కుమాపోలే. అథవా, “అప్రాప్తవిషయజ్గలిలే మణ్ణి త్తిరిన్ద ఇన్ద్రయజ్గలై ప్రాప్తవిషయత్తిలే మూట్టినేన్” - ఎన్నవుమామ్. “పుంసాం దృష్టిచిత్తాపహారిణమ్” (శ్రీరామా-అయో-3-29) ఎన్నుమ్ విషయమాకైయాలే, అప్రాప్తవిషయజ్గలిలే పోకాతపడి తన్ పక్కలిలే ఆక్కిక్కొళ్ళవల్ల వయిరపురుక్కాన విషయమితే.

(కలితన్నై క్కడక్కు ప్పాయ్న) అజితేంద్రియత్వత్తుక్కు అడియాన పాపరాశియై వాసనైయోడే పోక్కి. “తన్నై” - ఎన్ఱుతు దృష్టత్తిల్ విషయప్రావణ్యహేతు, అదృష్టత్తిల్ నరకహేతు, భగవద్వైముఖ్యహేతు, దేహాత్మాభిమానహేతు, ఇన్నముమ్ అనర్థత్తుక్కుడి యానవగ్గై నైత్తు. “ఎన్నై నియమిత్తు పోన్దతు తన్నైయే నాన్ ఇప్పోతు నియ మితేన్” - ఎన్నై. “కడక్కు” ఎన్ఱుతు అస్పృష్టసంసారగన్ధరిలే ఒరువన్ ఎన్నలామ్మడి యిరుక్కై. అతావతు - వన్ద కక్కిన్దతు - ఎన్ను తోగ్గైతపడియాయుక్కై. “కలి” ఎన్ను - కాలపరమానపోతు, కృతయుగ పురుషర్కలిలే ఒరువన్ - ఎన్ను శొల్ల

లామ్బుడియరుత్తై, తిరువడి సముద్రతరణమ్ పణ్ణినాతోప్పేలే, ఇవర్ పాపసముద్రత్తై క్కడక్కువల్లరానార్.

“నిన్ నామమ్ కగ్రై” ఎన్ఱు తిరునామమ్ కగ్రై వైభవతాలే వన్ఱ ఇత్తై తన్ తలైయాలే వన్ఱతాక చ్చొల్లువానెన్? ఎన్నిల్; తిరునామత్తుక్కుళ్ళుతారు స్వభావమాయ్త్తు, ఇతు. ఇరామడ మూట్టువారెచ్చోలే, కణ్ణుక్కు త్తొగ్రైగ్రాతే నిన్ఱు ఉపకరిత్తైయాలే, ఇవన్ఱానే శెయ్తుకొణ్ణానాక అభిమానిక్కులామ్బుడి యిరుక్కుమ్. ఇని, ఫలమ్ తమ్మతాకైయాలే “పాయ్న్ఱు” ఎన్ఱు త్తట్టిలై. తామ్ దేహసంస్కర్షరా యిరుక్కుచ్చెయ్తేయుమ్, ఇత్తై “కడన్ఱు” ఎన్ఱులామ్బుడియితే పెరియపెరుమాళ్ ఇవరై విషయాకరిత్తతు.

(నావలిట్టుగ్రీతరుకిన్ఱోమ్ నమన్ఱమర్తలైకళమీదే) పాపఫలత్తై అనుభ విప్పిక్కుమ్ యమనుడైయ తలైయిలుమ్, అవనుకన్దార్ తలైయిలుమ్ అడియిట్టు సఱ్ఱరియానిన్ఱోమ్. ఇడమ్ పెగ్రైగ్రావాతే, నెదుఱ్ఱలమ్ తమ్మై నలిన్ఱుపోన్ఱ యమభట్రై ఒరు పేరై యిట్టు తుకైక్కిటార్ కాణుమ్. “నావలో నావలో” ఎన్ఱుమ్; అత్తైయో! అత్తై!” ఎన్ఱుమ్ తొగ్రైగ్రావర్కళ మున్ఱు జయిత్తవర్ శొల్లుమ్ శొల్. మున్ఱు యమాదికళ పేర్ కేట్టు అఱ్ఱే నడుగ్గి క్కిడన్ఱ ఇవర్, తిరునామత్తై అణ్ణైకొణ్ణబలత్తాలే అవన్ వాశలిలే శెన్ఱు అత్తై కూవుకిటార్ ఇప్పోతు; వాలి పేర్ కేట్టు అఱ్ఱే శురుమడైన్ఱు కిడన్ఱ మహారాజర్, పెరుమాళై అణ్ణైకొణ్ణబలత్తాలే కిష్కిన్దార్వారత్తిలే శెన్ఱు అత్తై కూవినాతోప్పేలే. అఱ్ఱు - నామిబలమ్, ఇఱ్ఱు - నామబలమ్.

“ఉగ్రీతరుకిన్ఱోమ్” ఎన్ఱతు - తమ్మిడుక్కు త్తొగ్రైగ్రానిన్ఱు నిర్భయసఱ్ఱారమ్ పణ్ణుకిఱపడి. “పాపత్తుక్కు నీ ఎఱ్ఱుతివైత్త పట్టోలైయై కొణ్ణు పుఱుప్పదాయ్, వలైయాకిలో!” ఎన్ఱాతోప్పేలే ఇరుక్కిఱతాయ్త్తు. “ఉగ్రీ తరుకిన్ఱోమ్” ఎన్ఱిఱ బహువచనత్తాలే - తిరునామమ్. రసిక్కు వాయిలే పట్టవాతే ఇవర్ శతశాఖమాక ప్పణ్ణైత్తపడి. అథవా, ఇతిల్ ఇయలై అభ్యసితారైయుమ్, ఇతిల్ అద్వేషముడై యారైయుమ్ కూట్టిక్కుళ్ళుకిటారాయ్త్తు. సముద్రలఱ్ఱనమ్ ముతలాక లఱ్ఱైయిలుళ్ళు పరాక్రమమెల్లామ్ తిరువడి తానొరువనుమే శెయ్తానాయరుక్కు, పిరాట్టియై క్కణ్ణ ప్రీతిక్కు ప్పోక్కువీడాక మధువన ముగ్రీక్కిఱ ఫలత్తిలే ఎల్లా ముతలికకుక్కుమ్ అన్వయముణ్ణానాతోప్పేలే; ఒరువనుక్కు రాజకులసమ్మన్ఱ-ముణ్ణానాల్ అవన్

బిన్నవర్గముమ్ అవనై “ఎన్” ఎన్నారుమ్ అదజ్జ వాల్లక్కడవతితే. ఇవ్వళపు మిలైయాకిఅతన్నే భగవత్సమ్మనత్తుక్కు.

“ఉగ్గితరుకిన్ఱోమ్” ఎన్న పలరై క్కూట్టిక్కొళ్ళుకైయాలే - ఇవర్కకుక్కెల్లామ్ సజ్జారస్థలమ్ వేణుమెన్ను అవన్ పరికరత్తై క్కూట్టిక్కొళ్ళుకితార్. లోకత్తిల్ పాపమ్ పుణ్ణినార్, తత్ఫలానుభవత్తుక్కు అజ్జి యమన్ పేరిడువార్, అవనుడైయ లేఖకన్ పేరిడువార్, “యమం తర్పయామి, చిత్రగుప్తం తర్పయామి” ఎన్ను ఆరాధిప్పారాకా నిఱ్ఱు; తిరునామత్తై అణ్ణైకొణ్ణబలత్తాలే, ఇవర్ “అవర్కకేతలైయిలే అడి ఇడుకిఱోమ్” ఎన్నిఱాతితే. తమ్మైక్కుగ్గై నరిన్ద యమాదికలై ఇప్పోదు ఒరు పేరైయిట్టు త్తుకైక్కిఱార్ కాణుమ్.” ఇవర్తమక్కు విజయమాక చ్చొల్లుకిఱారిత్తనైపోక్కి, అవన్నాన్ “తన్తలై కణ్ణతు తిరునామమ్ కగ్గిగ్గార్ తిరువడికళిలే వణజ్జ” ఎన్నాయ్త ఇరుప్పత్తు. “ప్రణామం యేఽపి కుర్వన్తి తేషామపి నమో నమః” (విష్ణుధర్మమ్-90-55) ఎన్నక్కడవతితే. “స్వపురుష మభివీక్ష్య - ప్రభు రహ మన్యన్యణాం న వైష్ణవానామ్” (విష్ణుపురాణమ్-3-7-14) ఎన్నతు - కేవలం దేహపోషణపరరా యిరుప్పార్కొక్కాణ్, నాన్ నిర్వాహకనాయురుప్పత్తు. మగ్గిగ్గప్పడియే వైష్ణవర్కకే ఎనక్కు నిర్వాహకరాయ్ క్కాణ్ ఇరుప్పర్ ఎన్నపడి. (తిఱమ్మేల్మిన్ కణ్ణీర్... ఇఱెజ్జియుమ్ శాతువరాయ్ ప్పోతుమిన్గళో ఎన్నాన్) “ఇవర్కకలై క్కణ్ణాల్ అనుకూలవృత్తికలై పుణ్ణి దాన్తరాయ్ ప్పోరుజ్గో” - ఎన్నాన్. ఇప్పడి తానుమ్ భయప్పట్టు, తన్ భట్టరైయుమ్ నియమిత్తుక్కొణ్ణిఱే, యమనిరుప్పత్తు.

లోకమదజ్జ యమభయభీతరాయురుక్కు “నమన్వమర్తలైకళమితే నావలిట్టుగ్గై తరుకిన్ఱోమ్” ఎన్నెక్కు వన్ద ఏగ్గిగ్గమెన్? ఎన్ను, పెరియపెరుమాళ్ తిరువుళ్ళమాక, (మూవులకుణ్ణమిగ్గిన్ద ముతల్వ) ఎన్నిఱార్. ప్రాదేశికనై పుగ్గిగ్గనేనాకిలన్ఱో, అవనుక్కు అజ్జవేణ్ణవతు. ప్రళయాపత్తిలే సకలలోకజ్జలైయుమ్ తిరువయిగ్గిగ్గిలే వైత్తు రక్షిత్తు, అగ్గిరున్ద నెరుక్కుణ్ణాతపడి వెణినాడు కాణ ప్పుఅప్పడవిట్ట జగత్కారణ భూతనానవనే! ప్రళయాపత్తిలుమ్, సృష్టివేళైయిలుమ్ అన్ద యమాదికళోడు, ఎన్నోదు వాశియఅ రక్షిత్త సర్వనిర్వాహకనలైయో !

“నమ్మై పుగ్గిగ్గి ఇన్ద నన్మైకళెల్లా ముణ్ణాయ్తెన్ఱిరే !” ఎన్ను; ఉన్ అరుకు వన్దిలేన్. (నిన్నామమ్ కగ్గిగ్గ అవలిప్పు) ఉన్ తిరునామత్తై క్కుగ్గిగ్గ బలమెన్నుతలే;

గర్వమెన్నుతల్. 'నిన్నామ' మెన్ఱుతు - "ఓరాయిరమాయ్ ఉలకేల్లలిక్కుమ్" (తిరువాయ్-9-3-1) పేరన్ఱే; దేవరై పోలేయో తిరునామమ్? కట్టి ప్పొన్నుక్కుమ్ పణిప్పొన్నుక్కుముళ్ళ వాళిపోరాతో, దేవరుక్కుమ్, తిరునామత్తుక్కుమ్! మఱువ లిడుమ్ ప్రళయత్తిల్ నిన్ఱుమన్ఱో! దేవర్ ఎదుత్తతు! సంసార ప్రళయత్తిల్ నిన్ఱుమ్ ఎదుక్కుమ్మోతు ఉన్ తిరునామమ్ వేణ్ణావో! "నీళరవై చ్చుగ్రగ్రీ క్కుడైనాన్ పెయరన్ఱే తొన్నరకై ప్పగ్రగ్రీ క్కుడత్తుమ్ పడై" (ముదల్ తిరు-81). "మన్ఱ" మెన్నాత్తోన్ఱుతు - కాలనియమమెన్ఱు, అధికారినియమమెన్ఱు - ఇవై తుడక్కుమానవై వారామైక్కాక. ఇడణినవన్ "అమ్మే!" ఎన్నుమ్మోతు ఒరు శడబ్బు వేణ్ణావితే.

సజ్జీయర్ - "అప్రయతనాయ్క్కొణ్ణు తిరునామమ్ శొల్లలామో ? ఆకాతో?" ఎన్ఱు భట్టరై క్కేట్టు, "గజ్జాన్ఱానమ్ పణ్ణప్పొమననుక్కు ఉవర్కుమ్మీయిలే తోయ్న్ఱు పోకవేణుమో? మేలుణ్ణాన నన్ఱైకకై ప్పణ్ణిక్కుడుక్కువగ్రగ్రానతు కీక్కుళ్ళ అశుద్ధియై ప్పొక్కుమాట్టాతో?" ఎన్ఱు అరుళిచ్చెయ్ తార్. వాయాలే తిరునామమ్ శొల్లుకైక్కు ఆకాతారిలై; మాతృభూతకనుక్కుమ్ కైవలిత్తార్ "అమ్మే!" ఎన్ఱు ప్రాప్తియుణ్ణాయిథే యిరుప్పతు. "కగ్రగ్ర" ఎన్ఱుతు - అచార్యోచ్చారణాసూచ్చారణక్రమత్తాలే వన్ఱతా యిరుక్తై. పెరియపెరుమాళ్ శొల్లువిక్కు, అనన్తరమ్ శొన్నవరాయ్ తు, ఇవర్. "కగ్రగ్ర" - ఎన్ఱుతు - సార్థమాక అన్ఱిక్కే, శబ్దమాత్రత్తై అభ్యసిక్తై.

(అవలిప్పుడైమై) "వైశ్రవణన్" ఎన్నుమాపోలేయాయ్ తు తిరునామ సమ్మన్ఱత్తాల్ వన్ఱ ఐశ్వర్యమ్ (కణ్ణాయ్) ఇవ్వర్థమ్ ఉపదేశిక్కువేణ్ణియిరున్ఱదో! ఎన్ వడివిలే తెరియాతో? రసాయనసేవై పణ్ణినారెయుమ్, మణ్ తిన్వారెయుమ్ వడివిలే తెరియాతో? నాన్ పణ్ణైయవనెన్ఱు తోగ్రగ్రానిన్ఱతో? మణ్ తిన్ఱ ఉన్ముకమ్మోలే ఇరున్ఱతో, ఎన్ఱుక్కుమ్?

(అరణ్ణమానకరుళానే) ఇబ్బు వన్ఱు శాయ్న్దరుళిగ్రగ్రా - "తిరునామమ్ శొల్లవల్లాన్ ఒరువనై క్కుడైక్కువగ్రగ్రో!" ఎన్నుమ్ నళైయాలేయన్ఱో! సత్యసజ్జుల్పు రాకైయాలే దేవరీరుడైయ నినైపు సఫలమాకప్పగ్రగ్రతిథే. (మానకర్) "రాజా ఇన్న మణ్ణపత్తే యిరున్ఱు నిన్ఱైప్పిట్టాన్" - ఎన్ఱాల్ పిన్ఱై అవన్ఱన్నాలుమ్ తవిర్క్కువొణ్ణాతా యిరుక్కుమాపోలే, ఇణ్ణే ఇరున్ఱు విపయీకరిత్తతు ఎన్ఱాల్, ఇని దేవరాలుమ్

తవిర్క్కుప్పోమో? (మానకర్) “సాంసారికమాన సకలదుర్వ్యవహారజ్ఞకుమ్ అఱుమిడమ్.

మున్ను అనీతియిలే కైవళర్న్దు, అసదస్యనాయ్ నాల్వర్ ఇరున్ద విడత్తిలే శెన్దేగ్గిరా మాట్టాతే ఇరున్దవన్దనిక్కే ఒరు రాజకులసమ్మన్ద ముణ్డానాల్, సదస్సై మతియాతే శెన్దేగ్గిరాకైయుమ్, అవర్కళ శిరసా వహితైయు మాయితే యిరుప్పదు; అప్పడియే, మున్ను యమాదికకుక్కజ్జి క్కిడన్ద విడమఱియాతే పోన్దవర్, ఇప్పోతు తిరునామసమ్మన్దత్తాలే యమాదికళ తలైయిలే అడియిట్టు త్తిరియుమ్మడియాన రాజకులత్తై చ్చొల్లిగ్గిరాయ్తు.

ఇరణ్డామ్బాట్టు - అవ - (పచ్చై మామలై యిత్యాది) తిరునామత్రిసుడైయ పావనత్వముమ్, అతు కత్తెయాలే తమక్కు ప్పిఅన్ద రాజకులత్తైయుమ్ ముతఱ్ఱాట్టిలే శొల్లిగ్గిరాయ్గిరు. ఇతిల్ - తిరునామత్రిసుడైయ భోగ్యతైయై చ్చొల్లుకిఱు. అనాల్ భోగ్యతైయై చ్చొల్లి, పావనత్వత్తై చ్చొన్నాలో? ఎన్నిల్; భయమ్ పోనాలితే రస్యతైయిల్ ఇఱ్ఱివతు. జ్వరమనువర్తియానిఱ్ఱు ప్పాల్ రసిక్కుమో? మున్ను పాపత్తై క్కూడుఘరిత్తు యమభటభీతనాయరుక్కిఱవనుక్కు అన్ద భయమ్ నివృత్తమానాలల్లతు భోగ్యతైయిల్ నెఱ్ఱు శెల్లాతితే. “యన్నామసంకీర్తనతో మహాభయాద్విమోక్ష మాప్నోతి న సంశయం నరః” (విష్ణుధర్మమ్-43-24) ఎన్దు ఋషికళ, తిరునామమ్ భయనివృత్తిక్కు హేతువాక చ్చొల్లువర్కళ. అఱ్ఱావర్కళ, “పిఱ్ఱైప్పిల్ పెరుమ్ పెయరే పేళి” (ఇరణ్డామ్ తిరు-50) ఎన్దు భోగ్యతాప్రకర్షత్తై చ్చొల్లువర్కళ. ఇత్తిరునామన్దానే ప్రయోజనాన్తపరనుక్కు ప్రయోజనత్తై కొడుక్కుమ్. ఉపాయాన్తరనిష్ఠర్క్కు పావనమాయరుక్కుమ్. ప్రపన్నర్క్కు దేహయాత్రాశేషమాయరుక్కుమ్. ముత్తు ప్పడుమ్ తుత్తైయిల్ ముక్కుకిఱవర్ అన్ద ముత్తై కొడుత్తు ప్పూమ్ కొక్కువర్కళ. శెల్లు ముగ్గిరా వెణ్ణెత్తొన చ్చెన్దు మాఱువర్కళితే. విలై అఱియుమ్ శెట్టికళ పక్కలిలే పుకున్దవాతే, పెరువిలైయనామ్. శెరుక్కూనార్ ఇత్తై ప్పూణ్ణు అనుభవిప్పర్కళ. అప్పడియే ప్రయోజనాన్తరపర్క్కుమ్ ఉఱుప్పాయ్, సాధనాన్తరనిష్ఠర్క్కుమ్ ఉఱుప్పాయ్. ప్రపన్నర్క్కు స్వయమ్ ప్రయోజనమాయైత్తు, ఇత్తిరునామ మిరుప్పతు. కీఱ్ “నిన్నామమ్ కగ్గిర” (తిరుమాలై-1) ఎన్నానిన్దీర్; నమ్ పేర్ శొన్నార్క్కు నామ్ కొడుక్కుక్కు డవతు ఒరు నాడుణ్ణు; అవర్

కళాల్ “కొళ్ళీమ్” ఎన్న వొణ్ణాళు; నమ్మాల్ “కోడోమ్” ఎన్న వొణ్ణాళు, అత్తై కొళ్ళీర్ - ఎన్న పెరియ పెరుమాళ్ తిరువుళ్ళమాక; తిరునామమ్ శొల్లుమ్మొత్తై రసమ్మొరైయ, అవ్వరుకు పోయ్ అనుభవిక్కుమ్ రసమ్ ఎనక్కు వేణ్డా - ఎన్నితార్.

2. పచ్చై మామలైపోల్ మేని పవళవాయ్ కమల చ్చెళ్ళణ్,
అచ్చుతా! అమరరేతే! ఆయర్ తజ్గొమ్మొన్దే! ఎన్నుమ్,
ఇచ్చునై తవిర యాన్ పోయ్ ఇందిరలోకమాళుమ్,
అచ్చువై పెఱినుమ్ వేణ్డేన్ అరజ్జమా నకరుళానే.

అరజ్జమానకరుళానే = భక్తులకోసం శ్రీరంగంలో నిత్యవాసం చేసే వాడా!, పచ్చై మా మలై పోల్ మేని = (ఆకు) పచ్చని వర్ణాన్ని కల్గిన గొప్ప పర్వతం వంటి తిరుమేనిని, పవళ వాయ్ = పగడం వంటి ఎఱ్ఱని అధరాన్ని, శెమ్ కమలమ్ కణ్ = ఎఱ్ఱ తామర పూవుతో సాటివచ్చే కన్నులను కలవాడవు, అచ్చుతా = భక్తులను ఏనాడూ జారవిడువనివాడా!, అమరర్ ఏతే = నిత్యసూరులకు నిర్వాహకుడవైనవాడా!, ఆయర్ తమ్ కొమ్మొన్దే = గొల్లవారికి చిగురువంటివాడా! (నాయకుడా!), ఎన్నుమ్ = అనే రీతిలోని, ఇ శువై తవిర = ఈ రసాన్ని వీడి, యాన్ = (నీ తిరునామాలను పలికే) నేను, పోయ్ = చాలా దూరం పోయి, ఇందిరలోకమ్ ఆళుమ్ = పరమపదాన్ని ఏలే రీతిలోని, అ శువై = ఆ భోగాన్ని, పెఱినుమ్ = పొందేవాడనై ఉన్నా, వేణ్డేన్ = (దానిని) అభిలషించను.

వ్యా. - (పచ్చై మామలైపోల్ మేని.....వాయ్ కమలచ్చెళ్ళణ్ అచ్చుతా అమరరేతే ఆయర్ తజ్గొమ్మొన్దే యెన్నుమిచ్చువై) “ఇస్త రసమిరున్దపడి కణ్డీర్! ఉమక్కుత్తామ్ ‘పుఱిమ్మే పోమ్’ ఎన్న వేణ్డియిరున్దతో?” ఎన్నితార్.

(పచ్చైమామలైపోల్ మేని) పచ్చై నిఱత్తైయుడైతాయ్, శ్లాఘ్యమాయిరుప్పతారు మలైపోలేయాయిగ్గిలు, తిరుమేని ఇరుప్పతు. కాణప్పుక్కాల్ కణ్ణుమ్ కుళిరెన్దు, నెచ్చుమ్ కుళిరుమ్మడి శ్లాఘ్యమాయాయిగ్గిలు ఇరుప్పతు. తాపత్రయాతురుడైయ సకలతాపజ్గుళుమ్ కణ్ణపోతే అఱుమ్మడియాయిగ్గిలు తిరునిఱమిరుప్పతు. నెయ్

తిణుక్కినాప్పోలే, అకవాయిల్ తణ్ణళియినుడైయ శెటివెల్లామ్ వడివిలే కాణలామ్మడి యిరుక్కై. (మామలై) ఎన్ఱతు శ్లాఘ్యమానమలై - ఎన్ఱపడి. ప్రథమత్తిల్ శుభాశ్రయ మాయ్, పిన్ను నిత్యానుభావ్యమాయిరుక్కుమ్ శ్లాఘ్యతైయై చ్చొల్లుకిఱతు. మలైయావతు స్థైర్యత్తుక్కు మొప్పాయ్, వళర్త్తిక్కు మొప్పామత్తనై యొమ్మీయ, తిరుమేనియిలుణ్ణాన భోగ్యతాతిశయమెల్లామ్ ఇలైయే అతుక్కు.

(మేని) “అనన్దమయః” (త్రెత్తిరీయ-అనంద-5) ఎన్గిఱ స్వరూపముమ్, అనన్దాది గుణజ్ఞకుమల్ల ఇవరై ఉకప్పిత్తతు; ఇవై యిరణ్ణమ్ అకవాయిలే అమ్మడియాన వడివాయిగ్రీగ్రు ఇవరై ఉకప్పిత్తతు. “ఇచ్చాగ్యహీతాభిమతోరుదేహః” (విష్ణుపురాణమ్-6-5-84), “కున్దాదు క్కొమ్మముకిల్పోల్ కువళైకళిపోల్ కురైకడల్పోల్ నిన్దాదు కణమయిల్పోల్ నిఱముడైయ నెడుమాలి” (పెరియాల్వార్ తిరు-4-8-9) ఎన్నక్కడవతిఱే. కమ్మతై కట్టళైయాక నీరై ముకన్ఱు, పోకమాట్టాతే మలైయినుచ్చియిలే శాయ్న్ద మేఘమ్ పోలేయుమ్, కణ్ణాలే ముకన్ఱు అనుభవిక్కు క్కువళైకళి పోలవుమ్, అనుభవిత్తు ముడిక్కు వొణ్ణామైక్కు క్కుడల్పోలవుమ్, వైత్త కణ్ వాణ్ణవొణ్ణామైక్కు మయిల్తిరళిపోలవు మాయిగ్రీగ్రు, తిరుమేనియిరుప్పతు. “సించేదిమం జన మిన్దిరయా తటిత్వాన్ భూషామణిద్యుతిభి రింద్రధనుర్దధానః, శ్రీరణ్ణామని దయారసనిర్భరత్వా ద్ద్రౌ శయాకురివ శీతకకాశమేఘః” (శ్రీరంగరాజ పూర్వ-32)

(పవళవాయ్ కమలచ్చెళ్ళణ్) తిరుమేని ఒరు పెరుమ్ కడల్పోలేయాయ్, అతిలే కొణ్ణ ముమ్మకుమ్ శుక్తికళిపోలేయాయ్గ్రీగ్రు - దివ్యావయవళ్ళణ్ ఇరుప్పతు. తిరుమేనిక్కు పరభాగమాన పవళమ్ పడర్న్దాత్తోలేయాయిగ్రీగ్రు, తిరువధరత్తిన్ అమ్మకు ఇరుప్పతు. మలైయిలే పవళమ్ పడర్న్దాత్తోలే ఇరుక్కై, చన్ద్రోదయత్తిల్ కడల్ కొన్ఱళిత్తాత్తోలే అశ్రితముఖచన్ద్రదర్శనత్తాల్ నన్ద అమ్మకు ఓతమేఱిసపడి. “వచసా సాంత్వయత్వా” (శ్రీరామా-యుద్ధ-19-7) ఎన్గిఱపడియే అశ్రితరై వినవుకిఱ తిరువధరమిరుక్కిఱపడి.

(కమలచ్చెళ్ళణ్) జీవనాదృష్టత్తాలే తిరుప్పవళత్తుక్కు త్రప్పినారైయుమ్ అకప్పుడుత్తిక్కుళ్ళుమ్ కణ్ణళి. వాయాల్ శొల్లమాట్టాత కుత్తెయుమ్ కణ్ణాలేయిఱే తలైక్కట్టువతు. “లోచనాభ్యాం పిబన్నివ” (శ్రీరామా-యుద్ధ-19-7) ఎన్గిఱపడియే

ఉళ్వాయిలే వాత్సల్యాదికకుక్కు ప్రకాశకమాయిరుక్కిఱపడి. మేన్మై, కుళిర్రి, నాగ్రైగ్రమ్ తుడక్కమానవగ్రైగ్రుక్కు ఒరు పోలియా మిత్తనై యల్లతు, అకవాయిల్ తణ్ణళి ఎల్లామిలైయే, అతుక్కు, “విగ్రహమిలై, గుణమిలై, విభూతియిలై - ఎన్నిఱ చూన్మవాదికళ్ సచ్చరిక్కిఱ సంసారత్తిలే ఇప్పడి విగ్రహత్తై అదరిత్త ఇవర్కళ్ ఉద్దేశ్యరాక పెగ్రైగ్రోమే?” ఎన్ఱు జీయర్ అరుళిచ్చెయేతార్.

(అచ్చుతా!) దృష్టాన్తమాక చొన్న మలై, పవళమ్, తామరై- ఇవైపోలే నాట్యెల్ల నాచ్చెల్ల చెప్పిమాటుతల్, తానమ్మితల్ శెయ్యతే ఏకరూపమయిరుక్తై, “సదైక రూపరూపాయ” (విష్ణుపురాణమ్-1-2-1) ఎన్నక్కడవతితే. అథవా, ఇచ్చెప్పి మాటాతే శెల్లవేణుమెన్ఱు మజ్జళాశాసనమ్ పుణ్ణుకిఱార్ - ఎన్ఱుమామ్; “శేవడి శెప్పి తిరుక్కాప్పు” (తిరుప్పల్లాణ్ణు-1) ఎన్నక్కడవతితే. ఇవ్వమ్మకిలే అకప్పట్టారై ఒరునాళుమ్ నమ్మవవిదాతవన్ - ఎన్ఱుమామ్.

(అమరరేతే) ఇవ్వమ్మకై సదా దర్శనమ్ పణ్ణుమ్ భోక్తాకై చొల్లుకిఱతు. కాలమెల్లామ్ ఇదైవిదాతే అనుభవియానిన్ఱాలుమ్ ఎల్లై కాణవొణ్ణాతపడి అవ్వరుకాయిరుక్తై, “ఆయర్వఱు మమరర్కళతిపతి” (తిరునాయ్-1-1-1) ఎన్నక్కడవతితే. అవ్వనుభవమ్ మాఱినాల్ ముడియుమవర్కళెన్ఱు తోగ్రైగ్రైక్కాక, అనుభవత్తినుడైయ అవిచ్చేదత్తాలే - అమరరెన్గిఱతు; “సదా పశ్యన్తి సూరయః” (పురుష సూక్తమ్) ఎన్నక్కడవతితే.

అనాల్, పిరాట్టిమార్, తిరువడి, తిరువన్మాళ్వూన్ పోల్వార్ అనుభవిక్కు మతాయ్, అధికృతాధికారమా యిరుక్కిఱతో? ఎన్నిల్, (ఆయర్తమ్ కొమ్మనై) మేన్మైక్కు ఎల్లైయానవర్కళకుక్కు నియామకనాయిరుక్కు మాపోలే, తామ్మైక్కు ఎల్లైయాన ఇదైయరుక్కుమ్, పశుక్కళుక్కుమ్ సులభనాన పడి. వడివమ్మకుమ్, మేన్మైయుమ్, నీర్మైయుమాయ్ ఒరు పశుమ్ కూట్టమాయితే పరత్వమిరుప్పతు. (ఎన్ఱుమ్) ఇన్ఱుభావజ్ఞళై అనుభవితో ఉమక్కు ఇవ్వినిమై పిఱన్ఱతు? ఎన్నిల్; అజ్గనన్ఱు, తిరునామత్తినుడైయ ఉక్తిమాత్రత్తాలే పిఱన్ఱ ఇనిమై.

(ఇచ్చువై తవిర) ఇన్ఱ రసత్తై విట్టు. శువై-రసమ్. (ఇచ్చువై తరైప్పదాతే కిడక్క వేతారు శువై ఇరున్ఱ విడమ్ తేడిప్పొకచొల్లుకిఱాయో ? ఇవరుడైయ అఱుశువై ఇరుక్కిఱపడి) కైప్పట్టత్తై విట్టు. తిరునామత్తై ఉమ్ముడైయ నాక్కిలే

ఇట్టుప్పొరామైయాలితే నాన్ ఉపదేశిక్క వేణ్ణుకిఱతు. (యాన్) తిరునామమ్ శొల్లుకైక్కు పాజ్గాన నావై యుడైయ నాన్. (యాన్) ఒరు దేశవిశేషత్తిలే పోయ్, అనుభవిక్కుమళవుమ్ విళప్పుత్తై సహియాత త్వరైయై యుడైయ నాన్. (పోయ్) ఇశ్వరీరత్తై విట్టు ఒరు దేశవిశేషత్తిలే పోయ్. కోయిలుక్కు అడుత్తడిత్తా యిరుక్కైయు మన్దియే, నెడుజ్జెనీట్టాన అద్దూర మెల్లామ్ పోయ్. (ఇన్దిరలోకమ్) నిరవధికైశ్వర్య యుక్తనుడైయ లోకమ్. “బ్రహ్మేంద్రాదిశబ్దజ్ఞో పరమాత్మవాచకజ్ఞో” ఎన్నిఱ వేదాస్త్ర వాసనై తోగ్రగ్గ అరుళిచ్చెయ్కిఱార్. (అళుమ్) “అణ్ణిన్గళ్ వాసకమ్” (తిరువాయ్-10-9-6) ఎన్నుప్పూడియే ఇష్టవినియోగార్వమామ్మూడి ఇరుక్కై. (అచ్చువై - ఇచ్చువై) అతు శ్రుతిసిద్ధమ్ - ఇతు ప్రత్యక్షసిద్ధమ్. అతు కేట్టార్ వాయ్ కేట్టుప్పొమతు - ఇతు కైప్పట్టతు.

(పెఱినుమ్ వేణ్డేన్) “కిట్టుమళవుమ్ “వేణ్డేన్” ఎన్నిఱిర్; కిట్టినవాఱే నీరే అలిరే తోళ్మాఱుకిఱీ” రెన్ను; “పెగ్గిరాలుమ్ ఎనక్కు వేణ్డ. అత్తైత్తన్న పార్క్కలాకాతో, నాననాదరిక్కుప్పూడి కాణ” - ఎన్నిఱార్. “ఉఱుతు” ఎన్నాతోగ్రీస్తతు - తమ్మిలుమ్ అళవుడైయార్ నిత్యానుభవనమ్ వణ్ణుకిఱ విషయత్తుక్కుక్కు కుగ్గిరమ్ శొన్నారాకామైక్కు. ఇన్నముమ్ అతుక్కుత్కర్నమ్ శొల్లుకిఱ ప్రమాణజ్ఞకైయుమ్ ఆనాదరిత్తారావర్. “పాల్ కైక్కుమ్, పుళిక్కుమ్” ఎన్నిల్ పిణజ్ఞవారుణ్డామ్; “అతు వేణ్డేన్” ఎన్నారై చ్చెయ్యలావతిలైయే. “భావో నాన్మత్ర గచ్ఛతి” (రామా-ఉత్తర-40-15) ఎన్ఱవనై చ్చెయ్యలావతు ఒన్ఱుణ్డే!

పరమపదమ్ వేణ్డేన్? ఎన్ఱెక్కు ఇబ్బుత్తైక్కు నన్ఱై ఏతు? ఎన్ను, (అరజ్ఞమాన కరుళానే!) పరమపదత్తిల్ అనుభవత్తై విట్టు, ఇవ్వక్కుకైయుమ్, శీలత్తైయుమ్ ఇమిబ్బుళ్ళారై అనుభవిప్పిత్తైక్కు వన్ఱు కిడక్కిఱ ఇతు పోరాతో? తాగ్గిన్దార్క్కు ముకజ్గోడుక్కిఱ నీర్మైయై అనుభవిత్తైక్కు అబ్బుళ్ళారు మిజ్గే వారానిఱ్వు, ఎన్నై అజ్గే పోక విడత్తేడుకిఱతెన్? ఇత్తాల్ శొల్లిగ్గిరాయిగ్గిరాయి - “ఇజ్గే ఇరున్ఱు తిరునామత్తై అనుభవిక్కుమ్ ఇనిమైక్కు పరమపదానుభవమ్ సదృశమన్ఱు” ఎన్నుప్పూడి తమక్కు తిరునామమ్ రసిత్తపడియై చ్చొల్లిగ్గిరాయిగ్గిరాయి.

మూన్ఱామ్ ప్పొట్టు - అవ - (వేదమిత్యాది) “ఉమక్కు పరమపదమ్ వేణ్డమాకిల్ కోయిలోడే తోళ్తీణ్డియాన సంసారత్తిలే ఇరున్ఱు, తిరునామత్తై

అనుభవియుమ్” ఎన్ఱు పెరియపెరుమాళ్ అరుళిచెయ్య, “ఆత్తైయుమ్ నిరూపిత్తవాఱే తిరునామమ్ శొల్లుకైక్కు అవకాశ మిల్లాతపడి దురితపరమ్మరైయేయా యిరున్దతు. ఆత్తైయాల్ ఎనక్కు వేణ్డా” ఎన్ఱు, “తిరునామమ్ శొల్లుకైక్కు అవకాశ మిల్లాతపడి, సంసారత్తుక్కు నీర్ శొల్లుకిఱ కుత్తై ఎన్?” ఎన్ఱు కేట్టరుళ, సంసారత్తినుడైయ దోషత్తై ఉపపాదిత్తు క్కాట్టుకిఱార్. ఇత్తాల్-పట్టుకిప్పొరుకిఱ సంసారయాత్తై యిలుమ్ జుగుపై పిఱకుళ్ళుడి తిరునామమ్ ఇనితెన్ఱు అమ్ముఖత్తాల్ తిరునామత్తిను డైయ భోగ్యతా ప్రకర్షత్తై చొల్లుకిఱతు.

3. వేదనూల్ పిరాయమ్ నూఱు మనిశర్తామ్ పుకువరేలుమ్,
పాదియుమ్ ఉఱిగ్గి పోకుమ్ నిన్ఱ ఇప్పతిన్ఱై యాణ్ఱు,
పేత్తై పాలకనతాకుమ్ పిణి పళి మూప్పు తున్బమ్,
అతలాల్ పిఱవి వేణ్డేన్ అరజ్జమానకరుళానే!

అరజ్జమా నకరుళానే = భక్తులకోసం శ్రీరంగంలో నిత్యవాసాన్ని చేసేవాడా! వేద నూల్ = వేద శాస్త్రానుసారం, నూఱు సంవత్సరాలు జీవించేవారై ఉన్నా, పాదియుమ్ = అందులో సగభాగమైన యాభై సంవత్సరాలు, ఉఱిగ్గి పోకుమ్ = నిద్రలో గడచిపోతుంది, నిన్ఱ ఇ పదిన్ఱై ఆణ్ఱు = మిగిలిన యాభై వర్షాలలోను, పేదై = ఏమీ తెలియని శైశవమనే పరువంగాను, పాలనై = బాల్యంగాను, అదు ఆకుమ్ = (తరువాత) లౌకిక విషయప్రవణుడనై తిరిగే యౌవనావస్థను, పిణి = వ్యాధిపల్ల పీడింపబడే అవస్థగాను, పళి = అయిదు ఇంద్రియాలకు, వాటికి తగిన ఆశను తీర్చే కాలంగాను, మూప్పు = ముసలితనంగాను, తున్బమ్ = ఇంకా పలు క్లేశాలతోను, గడచిపోతుంది, ఆదలాల్ = ఈవిధంగా ఆయుస్సు అంతా గడచిపోతున్నందున, పిఱవి = (నీచమైన) జన్మను, వేణ్డేన్ = ఏనాడూ కోరను.

వ్యా. - (వేదనూల్ పిరాయమ్ నూఱు) “వేదశాస్త్రావిరోధేన” (మమధర్మ-12-106) ఎన్నిఱపడియే వేదమాకిఱ నూల్. “వేదాఖ్యశాస్త్రమ్” ఎన్నక్కడవతిఱే.

(నూల్) శాస్త్రమ్. అథవా, వేదజ్ఞకుమ్, నూఱ్ఱుకుమెన్నవుమామ్. వేదజ్ఞకుమ్, వేదార్థజ్ఞానముదైయ పురుషర్ కకుదైయ వచనజ్ఞకుమ్, (పిరాయమ్ నూఱు) “శతాయురై పురుషః” (యుజుర్పావ్యణమ్-3-8-15) ఎన్ఱితే శొల్లువతు. ఇతితే పరమావధి. ఇతుతాన్ ఓలైప్పుఱత్తేత్తిలే కేట్టు ప్పోమిత్తనై. పుకుకైక్కుమ్ సమ్భావనై యిలై. అన్ద నూఱుతాన్ అళవుకోల్ వాళియాలే వన్ద ఏగ్గెత్తాలే శిలర్ పక్కలిలే నెడువాళి పట్టిరుక్కుమ్. అత్తై వ్యావర్తిక్కిఱతు, మనిశరెన్ఱు. “న జాయతే మ్రియతే వా కదాచిన్నాయం భూత్వా భవితా వా న భూయః” (గీత-2-20) ఎన్ఱిఱపడియే కల్పాదియిలే తోగ్గిగ్గి కల్పాన్తత్తిలే ముడివాయిరుక్కుమ్; అజ్గనన్ఱిక్కే యిరుక్కై, (తామ్) గర్భమే తుడగ్గి మరణత్తుక్కు యోగ్యమాయిరుక్కు త్తమక్కు ఒరు జీవనముమ్, పరిగ్రహముమ్ కాణ్! ఎన్ఱు క్షేపిక్కిఱార్.

(పుకువరేలుమ్) ముతలిలే పుకువారిలై. గర్భత్తిలే ముడితల్, జనియానిఱ్ఱు ముడితల్, పిఱన్ఱు ముడితల్, నాలు నాళ ఇరున్ఱు ముడితల్, శెరుక్కిత్తిరియుమ్ యౌవనత్తిలే ముడితల్, జరైయిలే ముడితలాయ్ మరణత్తై నిర్ణయిక్కు అరితామ్మడియితే యిరుప్పతు. “గర్భే చ లీయతే భూయో జాయమానోఽస్తమేతి చ, జాతమాత్రే చ మ్రియతే బాలభావేఽథ యౌవనే, మధ్యమం వా వయః ప్రాప్య వార్ధకే వా ద్రువా మృతిః” (విష్ణుపురాణమ్-6-5-52) ఎన్ఱుక్కుడవతితే. ప్రాణికళే ఇప్పడి తజ్గళే ఆయురై ప్పోకిఱపడి ఒన్ఱైయుమ్ అతీయాలే ఉదయాస్తమయజ్ఞలై క్కుఱిత్తు ఉకవానిఱ్ఱుర్ కళే. “నన్దన్ఱుదిత అదిత్యే నన్దన్ఱుస్తమితే రవౌ, ఆత్మనో నావబుధ్యన్తే మనుష్యా జీవితక్షయమ్” (శ్రీరామా-అయో-105-24), “జాయస్వ మ్రియస్వ” (ఛాందోగ్యమ్-5-10-8), “మిన్నిన్ నిలైయిల్” (తిరువాయ్-1-2-2), “వాళికళాకి నాళికళే శెల్ల” (తిరుచ్చంద-112). (పుకువరేలుమ్) వరున్ది నూఱు వయస్సు పుక్కారాకిల్.

(పాతియు ముఱగ్గి ప్పోకుమ్) అతిలే శెమ్పాతి కడిక్కుఱాక ప్పాగ్గాయ్ నిదైయిలే కక్కియుమ్. పాతియుమ్ ఉఱగ్గిప్పోకిఱ కణక్కిలే. “తిరునామమ్ శొల్లక్కుడవ కాలమ్ వ్యర్థమే పోవదే!” ఎన్ఱు వెఱుక్కిఱారాయ్త్తు. “జవో నిద్రాఞ్చ తంద్రిం చ” (శ్రీరామా-అయో-56-3) ఎన్ఱు ఇళైయ పెరుమాళైప్పోలే ఇరుక్కువితే

అడుపుదు. “సతతం కీర్తయన్తః” (గీత-9-14) ఎన్ఱు సర్వకాలముమ్ తిరునామమ్ శొల్లవితే కణ్ణతు.

(నిన్ఱతిల్ పతిన్ఱై యాణ్ఱు) శేషిత్రతిల్ పతిన్ఱైన్ఱుసంవత్సరమ్ బాలనాయుమ్, యువావాయుమ్, విషయప్రవణవాయుమ్ - ఇగ్గనే కల్లీయుమ్. “నిన్ఱ ఇప్పతిన్ఱై యాణ్ఱు” ఎన్ఱుపోతు శేషిత్ర నాళ్ పదిత్రణ్ణు - ఐమ్మతు సంవత్సరమెన్ఱిఱతు. ఇవన్ పోరప్పొలియ ప్పొరిక్కిఱకాలమ్ ఎల్లామ్ తమక్కొన్ఱాయెరామైయాలే “ఇతు” ఎన్ఱు క్షుద్రమాక ప్పేళుకిఱార్.

(పేతై) తిరునామమ్ శొల్లుకైక్కుమ్ యోగ్యతై యిన్ఱిక్కే, తన్నుడైయ హితాహితజ్గళ్ జననియిన్ బుధ్యధీనమాయిరుక్కుమ్ అత్యన్తశైశవమ్. (పాలకనతాకుమ్) బాలనాకిఱ అన్ఱ అవస్థైయామ్ - ఎన్ఱుపడి. తీమ్ముకరై చ్చెయ్తాలుమ్ పొడియ వొణ్ణత పరువమ్. ఇవనై “తిరునామమ్ శొల్లగ్రీలన్” ఎన్ఱు వెఱుక్కవొణ్ణతే. (అతాకుమ్) తదనన్తరమాన అన్ఱ అవస్థైయామ్-ఎన్ఱుపడి. తదన్తరమ్ యౌవనమ్ వన్ఱు ప్రవేశిత్తు, విషయప్రవణనాయ్ త్తిరియుమ్. జననిబుధ్యధీనమాన పేత్రైతనమే నన్ఱు ఎన్నుమ్మడియాయ్త్తు, ఇతిన్ అతీవుకేదు ఇరుప్పతు. ఉళ్ళ అతీవు అకృత్యకరణత్తుక్కు ఉడలాకైయాలే. అన్ఱ యౌవనమ్ అత్తీవ తఱ్ఱు మున్నే వ్యాధి కైక్కొళ్ళుమ్. అత్తై వేరుమ్, విరకుమ్ తేడి ఒరుపడి పరిహరిత్తుక్కొళ్ళ కొడుమ్మశి తలై ఎదుక్కుమ్. పశియావతు - సర్వేన్ఱియజ్గళుమ్ స్వస్వవిషయజ్గళిలే ప్రవణమాకై. అరోగ్యమ్ పిఱన్ఱవాతే ఇన్ఱియజ్గళ్ తలై ఎదుత్తు “విషయజ్గళై క్కాట్టు క్కాట్టు” ఎన్ఱు నలియ త్తుడజ్గమ్. “ఐవర్ తిన్ఱై తిన్ఱై వలిత్తు ఎమ్మక్కిన్ఱర్” (తిరువాయ్-7-1-10) ఎన్ఱుమ్, “ఐవరఱుత్తు త్తిన్ఱిడ వజ్జి నిన్ఱడైన్” (పెరియతిరు-7-7-7) ఎన్ఱుమ్ శొల్లక్కడవతితే. కాలన్ కొణ్ణమ్, పరహింసైయై పుణ్ణియుమ్, ద్రవ్యార్జనమ్ పణ్ణకిఱతు ఇన్ఱియజ్గళాలే పరుమ్ నలివు తీరుకైక్కితే. ఇగ్గనే శెల్లానిఱ్ఱు, జరై వన్ఱుకైక్కొళ్ళుమ్. జరై యాకిఱతు - శాలప్పొల్లాతతొన్ఱితే. భోగయోగ్యతై యిన్ఱిక్కే యిరుక్కుచ్చెయ్దే చాపల్యమ్ అనువర్తిక్కుమితే. “పణ్ణ కామరాన వాఱుమ్” (పెరియ తిరు-1-3-5) ఎన్ఱు వృత్తకీర్తనమ్ పణ్ణియాకిఱుమ్ ధరిప్పొమెన్ఱు పార్క్కుమ్. ఇవ్వళవిలే ఇడి విఱ్ఱున్ఱాప్పొలే మరణమ్ వన్ఱు ఉపస్థితమామ్. (తున్ఱుమ్) ఇతువే దుఃఖమాయ్, నిరన్వయ వినాశత్తేడే తలైక్కుట్టుమ్.

“బాల్వే క్రిదనకాసక్తా యౌవనే విషయోన్ముఖాః, అజ్ఞా నయన్త్యశక్తాశ్చ వార్థక్యం సముపస్థితమ్” (విష్ణుపురాణమ్-1-17-75).

(ఆతలాల్ పిఠవి వేణ్డేన్) నాడు పిడితార్కు ఓల్లకైక్కాట్టి కుట్టముమ్, తిడరుమ్, మణలుమ్ మదైయుమాక ఎల్లతి, వెఱుమ్ పాల్నాక్కి క్కాట్టువారెప్పోలే, తిరునామమ్ శొల్లుకైక్కు అవసరమిల్లాతపడి ఉళ్ళ ఆయుస్సు పుఱమ్మే శెల్లుకిఱపడియై పేళి పెరియపెరుమాళుక్కు విణ్ణప్పమ్ శెయ్కిఱార్. “నీర్-అచ్చువై పెఱినుమ్ వేణ్డేన్” (తిరుమాలై-2), “ఆతలాల్ పిఠవి వేణ్డేన్” (తిరుమాలై-3) ఎన్ఱు విభూతిద్వయత్తుక్కుమ్ క్కణ్ణల్లివు శొల్లనిన్దేర్. “నిఱ్ఱాయాకిల్ తిరువాతై, కడప్పాయాకిల్ తిరువాయై” ఎన్నారెప్పోలే నీర్ పడుత్తుకిఱతెన్? నమక్కు విభూతిద్వయమన్దో ఉళ్ళతు!” ఎన్ఱు, (అరణ్ణమానకరుళానే) విభూతి ద్వయత్తుక్కుమ్ పుఱమ్బాయ్, తృతీయావిభూతి యాన కోయిలిలే ఎనక్కు ఓరడి మణ్ అరిదో?” ఎన్ఱిఱార్.

కోయిలిలే వన్దాల్ అతిబాల్యత్తిల్ అన్ఱప్రాశనత్తుక్కు ఎన్ఱాకిలుమ్ సామాన్య విధియై త్రవిర్న్ఱు తిరువడికలిలే కొణ్ణపుకురవిడువర్వళ్ - తగ్గళుడైయ వృద్ధిక్కాక. క్రిదావస్థాయిలుమ్ “బాలా అపి క్రిదమానాః” (శ్రీరామా-అయో-6-13) ఎన్ఱిఱపడియే శెల్వర్ ఎల్లొన్దరుళుమ్బుడియై అనుకరియానిఱ్ఱర్కళ్. పక్వనానాల్ తాన్ విరుమ్మిన విషయగ్గళై పుగ్గ్రిగ్రి ఉళ్ళే పుకక్కడవనాయిరుక్కుమ్. పెరు మాళుడైయ వడివల్లకుమ్, అబ్బుతై పావనత్వముమ్ విషయాన్తరగ్గళిలే తువత్తైయుమ్ అఱుక్కుమ్. వృద్ధనాయ్, ఉళ్ళే పుకమాట్టాదవగ్గ్రిగ్గ్రి ఇవన్ వాశలిలే వన్ఱు నిఱ్ఱర్. అక, ఇప్పడి వాసితమాకైయాలే స్వప్రత్తిలుమ్ కాణ్ణతు ఇవ్వడివే యాయిరుక్కుమ్; ఇని, “దేశోఽయం సర్వకామధుక్” (గరుడపురాణమ్-11) ఎన్ఱిఱపడియే దేశన్దానే ఎల్లా నన్మైకళైయుమ్ పణ్ణిక్కొడుక్కువగ్గ్రిగ్గ్రి. ఆత్రియాలే కోయిలిలే వాసమ్ అడిక్కుల్లుపెగ్గ్రిగ్గ్రి చెల్లనిఱ్ఱుమితే.

నాలామ్ పాట్టు - అవ:- (మొయ్త ఇత్యాది) కీగ్గ్రి మూన్ఱు పాట్టాలుమ్ స్వలాభతై పేళి, అనన్తరమ్ పదినారు పాట్టాలే పరోపదేశమ్ పణ్ణుకిఱార్. స్వానుభ వతై విట్టు పరోపదేశమ్ పణ్ణుకైక్కు హేతు ఎన్ ? ఎన్ఱిల్; ప్రాప్తముమాయ్,

సులభముమాన ఇవిషయత్తై సంసారికళ్ ఇల్లక్కిఱ ఇల్లవై ప్పొలుక్కమాట్టామై యాలుమ్, ఇవిషయన్దాన్ సహకారికళై ప్పెగ్గిగల్లతు తని అనుభవిక్క అరితాకైయాలుమ్, “ఏక స్వాదు న భుజ్జీత” (భారతమ్-ఉద్యోగ-32-53) ఎన్నిపడియే అనుభూతాంశమ్ పిఱరై అనుభవిప్పిత్తల్లతు నిఱ్ఱమాట్టాత ప్రకృతియాకైయాలుమ్, పరోపదేశత్తిలే ప్రవృత్తరాకిఱార్.

ఇతిల్, ముతఱ్పొట్టిల్, సంసారికళ్ “పాపికళాన ఎఱ్ఱకుక్కు త్తిరునామమ్ శొల్లుకైక్కు యోగ్యతై ఉణ్డో?” ఎన్న, “ప్రాయశ్చిత్తసాధ్యమల్లాతపడి ప్రాప ప్రచురనాన క్షతబన్ధవుమ్ తిరునామప్రభావత్తాలే పరమపదప్రాప్తియై పణ్డిన పడియై క్కేట్టార్క్కు అయోగ్యరెన్ఱు అకల విరకుణ్డో?” ఎన్ఱ విడత్తిలుమ్ విముఖరాక క్కణ్డవాఱే, “ఇత్తై క్కేట్ట వైత్తుమ్ పాపఫలమాన జన్మాదిక్షేశత్తై అనుభవిప్పతే!” ఎన్ఱు విస్మితరాకిఱార్.

4. మొయ్త వల్ విన్దెయుళ్ నిన్ఱు మూన్ఱెమ్మత్తుడైయ పేరార్,
కత్తిరబన్దమన్ఱే పరాజ్గతి కణ్డకొణ్డాన్,
ఇత్తనై యడియరానార్క్కు ఇరజ్గమ్ నమ్మరజ్గనాయ,
పిత్తనై ప్పెగ్గిగ్గమన్దో! పిఱవియుళ్ పిణజ్గ మాఱే.

మొయ్త = దట్టంగా పేరుకొని ఉండే, వల్ విన్దెయుళ్ నిన్ఱు = బలం నిండుగా కల పాపరాశిలో నిలచి, మూన్ఱు ఎమ్మత్తు ఉడైయ పేరార్ = మూడు అక్షరాలను కల “గోవిందా!” అనే తిరునామంతో, కత్తిర బన్దమ్ అన్ఱే = క్షతబంధువనే (నీచుడు) కూడా!, పరాం గతి = గొప్ప స్థానమైన పరమపదాన్ని, కణ్డకొణ్డాన్ = చూచి, అనుభవించాడు, ఇత్తనై అడియర్ ఆనార్క్కు = ఇంతటి ఆనుకూల్యాన్ని కలవారికి కూడా, ఇరజ్గమ్ = అనుగ్రహించే, నమ్ అరజ్గన్ ఆయ పిత్తనై = దాసుల విషయంలో గొప్ప ప్రేమను కల మన అందమైన రంగనాథుని, పెగ్గిగ్గమ్ = స్వామిగా పొందినా, పిఱవియుళ్ = జన్మలలో చిక్కుకొని, పిణజ్గమ్ ఆఱే = క్లేశపడే రీతి ఏమో! అన్దో! = అయ్యో!

వ్యా - (మొయ్త వల్విన్) పాపజ్గళ్ మికైత్తు, “నాన్ ముఱ్ఱుడ, నాన్ ముఱ్ఱుడ” ఎన్ఱు మేల్ విఱ్ఱున్ఱు మొయ్త క్కిడక్కిఱపడి. తేన్కూటై ఈ మొయ్త క్కొళ్ళుమాపోలే మొయ్త క్కొళ్ళుకై. “నెయ్ క్కుడతై పుగ్గిరీ ఏఱుమ్ ఎఱుమ్మకళి” (పెరియాళ్వార్ తిరు-5-2-1) ఎన్నక్కడవదితే. ముతలికళి లంకైయై “ఎనక్కు, ఎనక్కు” ఎన్నుమాపోలే. “మేరుమన్దరమాత్రిఱి” (విష్ణుధర్మమ్), “ఇషికతూల మగ్నై ప్రోతమ్” (ఛాందోగ్యమ్-5-24-3). జగత్సుష్టియిల్ సర్వేశ్వరనుక్కు ఉణ్డాన శక్తియోపాతి పోరుమ్, చేతననుక్కు పాపసుష్టియిల్ ఉణ్డాన శక్తియుమ్. (వల్ విన్) ఒరు పాపన్దాన్ కాలతత్వ ముళ్ళతనైయుమ్ అనుభవిక్కు వేణ్ణుమ్మడియితే, ఇదిన్ బలమిరుప్పతు. “యద్రుహ్మకల్పనియతానుభవేఱి వ్యనాశ్యమ్” (శ్రీనైకుంఠ స్తవమ్-60) ఎన్ఱితే ఇరుప్పతు. ఒరు సర్వశక్తి పోక్కుడల్, తవిరుదల్ శెయ్యవేణ్ణుమ్మడి యితే, పాపత్తిన్ కనమిరుప్పతు. (ఉళి నిన్ఱు) సమిదై ఇదాద మాణియై ప్పోలే తానే శూఱ్ఱత్తుకొణ్ణ కిడక్కిఱపడి. నడుక్కడలిలే ఒరు క్షుద్రజన్ఱు నిన్ఱు అలైయుమాపోలే అణుపరిమాణమాన వన్ఱు పాపసముద్రత్తిలే నిన్ఱు అలైకిఱపడి; “శిఱియనేలుమ్ శెయ్ వినైయో పెరితాలి!” (తిరువాయ్-4-7-1) ఎన్నక్కడవదితే. (నిన్ఱు) పాపజ్గళక్కు ఇడైయాదొఱ్ఱికై; “సర్వం సహే మే” (స్తోత్రరత్నమ్-25) ఎన్నక్కడవదితే. నెరుప్పిలే కాల పావినాత్పిలే పాపజ్గళిలే వేర్ విఱ్ఱువతే!

(మూన్ఱెఱ్ఱుత్తుడైయ పేరాలి) మూన్ఱెఱ్ఱుత్తై యుడైత్తాన తిరునామత్తాలే. “కెడు మిడరాయ ఎల్లామ్” (తిరువాయ్-10-2-1) ఇత్తాది. పాపజ్గళ్ పణ్ణిన కాలప్పరప్పమ్, పాపత్తిన్ కనముమ్మోలే ఇరుక్కిఱతో, పాపవిమోచనముమ్? ఎన్నిల్. “మూన్ఱెఱ్ఱుత్తుడైయ పేరాలి”. ఒరు పద మెన్నాడే, మూన్ఱెఱ్ఱుత్తు ఎన్ఱిఱతు ఒరే తిరుతిరువక్షరమ్ పోరుమ్ - ఎన్ఱైక్కాక. ప్రకృతిప్రత్యయయోగత్తాలే పదమాయిరుత్తైయన్ఱియే మూన్ఱు అక్షరమాయిరుత్తై. ఒరు అయుతాక్షరీ, సహస్రాక్షరీ ఎన్నుమాపోలే “ముడిన్దదాయ్ విడవగ్గిరై” ఎన్ఱు ఇరుక్కు మతన్ఱే ఇదు. (పేరాలి) మన్తమెన్నాతోఱ్ఱిన్దదు - ఋషి, ఛన్దో, దేవతై, శక్తి, బీజమ్, వర్ణమ్, వినియోగమ్, ధ్యానమెన్ఱు మాపోలే, శిల శడజ్జుకళుణ్డాయ్, అధికృతాధికారమా యిరుత్తైయన్ఱియే, సర్వాధికారమాయ్, స్త్రీబాలసాధ్యమాయిరుత్తై. ఇడతీనవన్ “అమ్మే” ఎన్నుమాపోలే, ఇడర్ వన్దపోదు సర్వరక్కుమ్ శొల్ల ప్రాప్తి

యుణ్డాయరుక్రై, ఇన్న తిరునామమెన్నాతే “మూన్మైత్తుదైయ పేర్” ఎన్నతు, రుచి పిఱన్దవన్ను ఉపదేశిక్రైక్కాక అచ్చాదిక్కిఱార్; “మూన్మైత్తుదనై” (పెరియార్వార్ తిరు- 4-7-10) ఎన్ను పెరియార్వార్ మఱైతాఱ్పేలే.

(కత్తిరపన్నుమ్) “క్షత్రియాణా మథమ ఇతి క్షత్రబన్ధుః; బ్రహ్మబన్ధుః- ఎన్నుమాపోలే. చకారత్తాలే తణ్పైక్కు ఎల్లై నిలమాన ఇవనుమ్. (అన్దే) నమ్ముదలికళే గోష్ఠియిల్ “నాలూరాన్” ఎన్నాచోలే, ఋషికళేగోష్ఠియిల్ “క్షత్రబన్ధు” ఎన్నాల్ తెవి పుత్రైక్కుమ్బుడియాయ్తిరుప్పతు. “సంత్యక్తే సర్వలోకేన తస్మిన్ దుర్ముత్తచేతసి, చింతాం చకార స మునిః క్షత్రబంధౌ దయాపరః” (విష్ణుధర్మమ్-97-38) (పరాజ్ఞతి కణ్ణుకొణ్డాన్) పాపవిమోచనమే ఫలమ్ పోన్దిరుక్కు, అవ్వళపన్దియే స్వర్గాదిఫలజ్ఞుగిన్ అళవుమన్దిక్రై, ఐశ్వర్యకైవల్యాదికళళపన్దియే, ఉత్తమపురుషార్థత్తై క్కిడీర్ లభిత్రతు. సంసారికళిలే కడైయానవన్ అస్సృష్టసంసారగన్ధరుదైయ అనుభవత్తైయితే, పెగ్గైరుతు. “కణ్ణుకొణ్డాన్” - ఎన్నతు ఇల్లున్దదు పెగ్గైరాఱ్పేలేయరుక్రై, తిరునామమ్ శొన్నదుక్కు ఫలన్ పెగ్గైరానా యిరుక్రైయన్దియే, తన్నదు తాన్ పెగ్గైరానాక అయ్త్తు ఇవన్ నిన్దైతిరుప్పదు. అజ్ఞానత్తాలే మఱిన్దు కిదన్దదాయ్, భగవద్విషయ కారత్తాలే అతిల్ నివృత్తి పిఱన్దాల్, స్వరూపముమ్, స్వరూపానురూపమాన వృత్తి విశేషముమ్ ప్రకాశిక్కుమ త్తనైయితే. “ప్రకాశ్యన్తే న జన్యన్తే” (విష్ణుధర్మమ్- 104-57) ఎన్నుక్కడవదితే.

(ఇత్తనై యడియరానార్కు) క్షత్రబన్ధువినిశవు అనుకూల్యముదైయార్కు- ఎన్నుదల్. “ఈశ్వరన్ శేషి, నీ శేషభూతన్” ఎన్నాల్ ఇతిల్ అద్వేషముదైయార్కు- ఎన్నుదల్. “పతిం విశ్వస్వ” (తైత్తిరీయ నారా-11), “యస్యాస్మి” (యజుర్బ్రాహ్మ ణమ్-3-7) ఎన్ను శిలర్ శొన్నాల్ మనస్సు అతిర్న్దిరాతొగ్గిక్రై. ఇవ్వళవై కొణ్ణు “అడియరానార్కు” ఎన్నలామో? ఎన్నిల్, భగవదభిప్రాయత్తాలే అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్. “దురాచారోఽపి” (సాత్త్వతమ్-16-23) ఎన్ను తుదగ్గి “నిర్దోషం విద్ధి తం జన్తం ప్రభావాత్పర మాత్మనః” (సాత్త్వతమ్-16-23) ఎన్నుక్కడవదితే. “ఇత్తనై” ఎన్నిఱ ఇదు - తాన్ మలై శుమన్దాఱ్పేలే యిరుక్కిఱాయ్త్తు, అత్తలైక్కు, “భూయిష్ఠాం తే నమ ఉక్తిం విధేమ” (ఈశావాస్యమ్-18) ఎన్నుక్కడ వదితే.

(ఇరఱ్ఱమ్) అదేషయ్యుక్తనుక్కు ఇదు పురుషార్థమామ్మోదు స్వాభావిక సమ్మన్దతైలే ఇత్తలైయిల్ అభిముఖ్యత్తిలే అవసరప్రతీక్షనాయిరుక్కైయితే. పెఱు కిఱతు తన్నై, ఇత్తలైయిలుళ్ళతు విలక్కామై; పేగ్రైగ్గుక్కు ఇదు ఎఱ్ఱనే పోరుమ్? అన్నీన్ద కన్దుక్కు తాయ్ ఇరఱ్ఱమాపోలే, తానెల్లామ్ శెయ్దాబుమ్ “ఒన్దుమ్ శెయ్దదిలోమ్” ఎన్నుమ్ ఇరక్కమేయాయ్త ఉళ్ళతు - ఎన్దుమామ్; “ఉన్నదియార్క్కు ఎన్ శెయ్దవన్? ఎన్నే యిరుత్తి నీ” (పెరియతిరువనాది-53) ఎన్నక్కడవదితే.

(నమ్మరఱ్ఱనాయ) అకిఱ్ఱనరాన నమక్కాకవితే, కోయిలిలే వన్దు కణ్దవళర్న్ద రుకుకిఱదు. పరమపదమ్ - నిత్యరుక్కుమ్, ముక్తరుక్కుమ్; తిరుప్పావ్విడల్ - ముక్తప్రాయరాన సనకాదికళుక్కుమ్, బ్రహ్మాదికళుక్కుమ్; అవతారఱ్ఱళ్ - తత్కాలీనరాన భాగ్యాధికరుక్కుమ్; కోయిలిల్ నిలై - సన్నిధి దేశకాలఱ్ఱకుక్కు ప్పిఱ్ఱాదరాన నిర్భాగ్యరానార్క్కు ముఖమ్ కొడుక్కవితే. “నమ్” - ఎన్దు క్షతబస్సువోదు సగోత్రికళాన నమక్కుమ్ సులభనానవన్ - ఎన్నై (పిత్తవై) పిత్తావదు - సర్వావస్థైయిల్ జ్ఞానమిన్దిక్కై యొగ్గితై. తన్నైయు మగ్గియాదే, పిఱరైయు మఱి యాదే యిరుక్కుమవన్ ఎన్దుమామ్. అదాకిఱదు - కొళ్ళుకిఱవన్ శిఱుమై పార్త్తల్, కొడుక్కిఱవన్ మేన్మై పార్త్తల్, కొడైయిన్ శీర్మై పార్త్తల్ శెయ్య అఱియాతిరుక్కు మవన్ - ఎన్నై. (పెగ్రైగ్గుమ్) తాన్ కుత్తెవాళనే యాకిలుమ్, కుత్తె తీర్క్కుమ్ రక్షక్ ఇరున్దవిదత్తిలే శెల్లవేణుమితే. అతు వేణ్డాదపడి పూర్ణనాన తాన్ “ఎన్నై కొళ్ళ వారుణ్డో?” ఎన్దు కిడక్కిఱ ఇదమ్.

(అన్దో! పిఱవియుళ్ పిఱఱ్ఱమాతే) సులభనాన ఇవ్విషయత్తై విట్టు పోనాలు మామితే, పోయ్ పెఱుకిఱ విషయమ్ ఇత్తోదు తుల్యమాయిరుక్కుమాకిలో! జన్మాదికళిలే తాన్ అకప్పట్టు క్కిడక్కచ్చెయ్దే అన్యోన్యమ్ వివాదమ్ పణ్ణి ముడిన్దు పోవదే! - ఎన్దు వెఱుక్కిఱార్. ఒరు విడక్కై పుగ్రైగ్గి ఇరణ్ణ పదార్థమ్ వివాదమ్ పణ్ణమాపోలే అత్తన్దహీనమాయ్, ఇరువర్క్కుమ్ ప్పాత్తమ్ పోరాద విషయఱ్ఱలై పుగ్రైగ్గి స్పర్దై పణ్ణిత్తిరివదే! (అన్దో) సర్వేశ్వరనుక్కు శ్రీకౌస్తుభత్తోపాది స్పృహవిషయ మాన ఆత్మవస్తు ఇప్పడి పదువదే? ఎన్దు ధర్మహాని కణ్డాల్ “పదుకొలై! పదుకొలై!” ఎన్నారోపాది వెఱుక్కిఱార్. ప్రాప్తముమాయ్, సులభముమాయ్, సుశీలమునాన

విషయత్తై విట్టు, దుర్లభముమాయ్, దుశ్శీలముమాయ్ అప్రాప్తము మాన విషయక్కలై పుగ్రగ్గి క్లేశిక్కక్కణ్డల్, ధార్మికరాన ఇవర్కకుక్కు ప్పొలుక్కప్పోమో!

అజ్ఞామ్పాట్టు - అవ - (పెణ్డిరాల్) “పిఱవియుళ్ పిణజ్జుమాఱే” (తిరుమలై-4) ఎన్ఱు విలక్షణవిషయత్తై విట్టు దుర్విషయక్కలై పుగ్రగ్గి అనర్థపుడు వలే! ఎన్ఱు వెలుత్తార్, కీగ్గ్ ప్పాట్టిల్, “ఏన్ తాన్! పోదశవయస్సైకళాన స్త్రీక్కళే సచ్చరిక్కిఱ సంసారత్తుక్కు ప్పొల్లాజ్జు శొల్లువానెన్?” ఎన్ఱు లోకాయతికన్ ప్రత్యవస్థానమ్ పణ్ణినాన్. అవనాకితాన్ - “దేహాతిరిక్తమాయరుప్పతు ఒరు ఆత్మా ఉణ్డ - ఎన్ఱుమ్, ధర్మాధర్మజ్జుకుణ్డ - ఎన్ఱుమ్, పరలోకమ్ ఉణ్డ-ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిఱవై అసత్యమ్, ప్రత్యక్షిక్కిఱ ఉడమ్ము కొణ్డ అనుభవిక్కిఱ దృష్టానుభవ మొత్తీయ వేఱు ఒన్ఱిలై” - ఎన్ఱుమవన్. అవర్కలై క్కుఱిత్తు “విషయక్కళే అల్పాస్థిరత్వాద్య నన్దదోషదూషితజ్జళే; ఇవై ఎల్లామ్ శొల్ల వేణ్డవతు లభిత్తాలితే. దురారాధ్యమా కైయాలే లభిత్తై అరితు” - ఎన్ఱిఱార్.

5. పెణ్డిరాల్ శుకజ్జకుయ్ప్పాన్ పెరియతోర్ ఇడుమ్మై పూణ్డ,
ఉణ్డిరా క్కిడక్కుమ్బాదుమ్ ఉడలుక్కే కరైన్ఱు నైన్ఱు,
తణ్డత్తాయ్ మాలైమార్పన్ తమర్కళాయ్ ప్పొడియాడి,
తొణ్డ పూణ్డముదముణ్ణ తొత్తొమ్మర్ శోఱుకక్కుమాఱే

పెణ్డిరాల్ = కాంతలవల్ల, శుకజ్జళే = అన్నివిధాలైన సుఖాలను, ఉయ్ప్పాన్ = అనుభవించాలని తలచి, పెరియదు ఓర్ ఇడుమ్మై = చాలా పెద్ద క్లేశాన్ని, పూణ్డ = మీద వేసికొని మోసి (అనుభవించి), ఇరా ఉణ్డ = రాత్రిలో భుజించి, కిడక్కుమ్, ఉడలుక్కే కరైన్ఱు = శరీరరక్షణ కోసంగానే క్లేశపడి, నైన్ఱు = మనస్సు భగ్గువై, తణ్ తుత్తాయ్ మాలై మార్బన్ = చల్లని తులసీమాలను వక్షస్థలంలో అలంకరించుకొన్న సర్వేశ్వరుని, తమర్కళే ఆయ = దాసులై, పాడి = (భగవద్గుణాలను నోరార) పాడి, ఆడి = (దానివల్ల కల్గిన ఆనందంతో నిలచిన చోట నిలువలేక) ఆడి, తొణ్డ పూణ్డ = శేషవృత్తిని పరిగ్రహించి (మోసి),

అముదమ్ ఉణ్ణా = (భగవద్గుణానుభవమనే) అమృతాన్ని భుజించలేని,
 తొమ్మిప్పర్ = నీచులు, శోలు ఉకక్కుమ్ ఆటే = అన్నాన్ని ఆశపడం
 ఏమో కదా!

వ్యా - (పెణ్డిరాలే శుకజ్జళ్ ఉయ్ప్పాన్) ఇవనుడైయ సంకల్పవాక్యమ్.
 అగ్నియై అణైన్దు విదాయ్ తీర నినైప్పారైప్పోలేయుమ్, ఆడుకిఱ పామ్మిన్ నిమ్మలిలే
 ఒతుళ్ళి క్లేశమ్ తీర నినైప్పారైప్పోలేయుమ్, విషభక్షణమ్ పణ్ణి ధరిక్కు
 నినైప్పారైప్పోలేయుమ్, దుఃఖసాధనత్తైయితే, సుఖసాధనమాక త్రమిక్కిఱతు. “కొణ్ణ
 పెణ్డిర్” (తిరువాయ్-9-1-1) ఎన్నిఱపడియే తన్నుడైయ అనన్యత్వమ్ తోగ్గి
 “అదు వేణుమ్, ఇదు వేణు” మెన్దు దుశ్శుకజ్జళై అపేక్షిత్తు అలైక్కుమ్ విషయమితే.
 ఇవన్ ద్రవ్యత్రకవుమ్, భోగత్రకవుమితే ఇవన్ పక్కల్ ఆదరమ్. “పెణ్డిరాలే” ఎన్దు
 జాత్యభిప్రాయమానపోదు ద్రవ్యత్రకవిలే కాలత్తై పురిచ్చేదిత్తు గ్రహిప్పర్కళ్.
 ద్రవ్యప్రధానైకళాకైయాలే ఇవన్ నినైత్త భోగరసమ్ అగ్గిలై. పిఱర్ కాణిల్ ఎలివరవు;
 అత్తై త్తప్పినానాకిల్, మేల్ నరకమ్. ఇప్పడియాయ్త్తు విషయస్వభావ మిరుప్పతు.
 “అనన్దమయః” (తెత్తిరీయ ఆనంద-5) - ఎన్నిఱ విషయత్తై లభిత్తాత్పోలేయితే
 ఇవర్కకుక్కు ఒరు స్త్రీపదార్థమ్ లభిత్తాల్ ఇరుప్పదు! (శుకజ్జళ్) ఎన్నిఱ
 బహువచనత్తాలే సర్వసుఖజ్జకుమ్ ఇవళాలే - ఎన్నిరుత్తై; “ఇవళ్ కాలే నలత్తాలే
 ధనముణ్ణామ్; పత్వైయాన వళవిలే కామరసమ్; తదనన్తరత్తిలే పుత్రసమ్మత్తు” -
 ఎన్డాత్పోలేయితే ఇవన్ అభిమానిత్తు ఇరుప్పదు. “ఉయ్ప్పాన్” ఎన్దు ఇవన్
 ఇప్పడి ప్పారిత్తుప్పోమ తొగ్గియ, అవిషయత్తిల్ అనుభవ్యమాయురుప్పదు ఒరు
 రసమిలై. నిహీనవిషయ మాకైయాలే నెదునాళ్ శెన్బాలు “మిన్నదు అనుభవితోమ్”
 ఎన్దు ప్రత్యభిజ్ఞై పణ్ణలావ తొన్దిలై; ఇవనుడైయ ప్రీతిసంవాదమేయుళ్ళదు. అవర్కళ్
 ద్రవ్యపరైకళాయ్ అనాదరిత్తాలుమ్ అవ్వనాదరమే హేతువాక శ్రద్ధై మికుమ్
 ఇవనుక్కు.

(పెరియదోరిదుమ్మై పూణ్ణ) అత్తాలే కాలన్ కొణ్ణమ్, పరహింసై పణ్ణియుమ్
 దుశ్శుకమాన మహాదుఃఖజ్జళై యేఱిట్టుక్కొళ్ళుమ్. “పూణ్ణ” ఎన్దు కల్ముత్తిల్ పుక్కు
 వాయోదుపోలే తన్నాల్ కల్ముగ్గి వొణ్ణదిరుత్తై, అకవిఱన్ద సుఖత్తై అనుభవిక్కు

క్కోలి, అళవిఅన్ద దుఃఖతైయాయ్ తు, ఏఱిట్టుక్కొళ్ళువతు. ఓరళ్ళాళి ఉణ్ణుకు మాట్టాత విషయతైయన్దే పగ్గిగ్గిగ్గి. “సునుఖం కర్తు మిచ్చతి” (గీత-) ఎన్నిఅపడియే సాధనవేళైయే తుడగ్గి రసిక్కుమ్ విషయమన్దే. “తూయ అముతై పురుకి పురుకి ఎన్ మాయప్పిఅవి మయర్వణుతేనే” (తిరువాయ్-1-7-3) ఎన్నక్కడవతితే. ఇజ్జ సాధనసాధ్యమ్ ఇరణ్ణుమ్ దుఃఖరూపమాయిరుక్కుమ్.

(ఉణ్ణిరా) ఇరా ఉణ్ణ; జీవిక్కవుమ్ అవసరమిల్లాదపడి పకల్ ఎల్లామ్ తట్టి త్తిరున్దు అస్తమయవేళైయిలేయాయ్ తు జీవిప్పదు. ముదల్ స్వశరీరరక్షణతై పుణ్ణిక్కొణ్ణనిన్దు, పిన్నైయితే విషయానుభవమ్ పణ్ణప్పార్పుతు. (కిడక్కుమ్మొద్దు) అనన్తరమ్ ఒరువిడత్తిలే విఱ్ఱివిడుకై అపేక్షితమాయిరుక్కుమ్. అప్పోతు శిథిలనాకైయాల్ అవ్విషయగ్గళై అనుసన్ధితల్, అనుభవితల్ శెయ్య క్షమనల్లన్.

(ఉడలుక్కే కరైన్దు నైన్దు) “నాళైయుమ్ ఇనైగ్గిగ్గి రక్షితు నాముమ్ జీవితోమాయ్ విడవల్లోమ్” ఎన్దు చిన్రియానిఱ్ఱుమ్. అవధారణత్తాలే - దేహాతిరిక్తమా యిరుప్పదు ఒరు ఆత్మవస్తు ఉణ్ణ - ఎన్దిరుక్కిలితే అతుక్కు ఒరు క్కాలే కరైయవేణ్ణువదు. “శరీరసమనన్తరత్తిలే వకుత్త పురుషార్థతై లభిక్కుమ్ విరకేతో? నరకతైయుమ్ గర్భవాసతైయుమ్ తప్పుమ్ విరకేతో?” ఎన్దు కరైయవితే అడుప్పదు. అదుక్కు యోగ్యతై ఇల్లామైయాలే దేహధారణత్తుక్కాక త్తానే కరైయానిఱ్ఱుమ్. “కరైన్దు నైన్దు” ఎన్దదు - భగవద్గుణ విధరాయిరుప్పార్ “నినైదొఱుమ్ శొల్లున్దొఱుమ్ నెణ్ణు ఇడిన్దుకుమ్” (తిరువాయ్- 9-6-2) ఎన్దు పదుమదు అడగ్గ ఇద్దేహత్తిలే పదుమాయ్ తు, ఇవన్.

(తణ్ణుగ్గాయ్ మాలై మార్చన్ తమర్కళాయ్ ప్పొడియాడి) సర్వేశ్వరనై అనుభవిత్రు, “అహమన్న మహమన్నమ్” (త్రెత్తి-భృగు-10-6) ఎన్దు కలిత్తు శెరుక్కుక్కు ప్పొక్కువిట్టు త్తిరియక్కడవ చేతనర్ పదుమ్ అనర్థమే! ఎన్నితార్. (తణ్ణుగ్గాయ్ మాలై మార్చన్) సర్వేశ్వరత్వసూచకమాన త్తిరుత్తుగ్గాయ్ మాలైయాలే అలజ్జతనానవన్. ఇవర్కళ పగ్గిగ్గిన దురారాధ్యవిషయగ్గళపోల్నియే, తన్ వెఱుమైయై మున్నిట్టు “ఎన్నై పుగ్గిగ్గి మవనై రక్షిక్కడవేన్” - ఎన్దు తనిమాలై ఇట్టుక్కొణ్ణితే అవనిరుప్పదు. అవన్ రక్షకనానవన్దుమ్, అకాతవన్దుమ్ కిట్టువార్కు

అవ్వదివుమ్, ఒప్పనైయుమ్ ప్రయోజనమ్ పోరుమ్ కిడీర్. (తమర్కళాయ్) ఇప్పిషయత్తిల్ ఇవనక్కు సాధ్యమ్ ఒన్ఱుమిలై; స్వాభావిక సమ్మన్దత్తుక్కు అనుమతి పణ్ణ మిత్తనైయే వేణ్ణవతు. ఇవ్వాత్మావుక్కు నిలైనిన్ఱ స్వరూపమ్, ఇదితే. అవనై “వతిం విశ్వస్య” (తెత్తిరీయ-నారా-11) ఎన్ఱుమ్, ఇవనై “దాసోఽహమ్” (శ్రీరామా-సుందర-42-35) ఎన్ఱుమితే - నిర్దోషప్రమాణజ్ఞుల్ శొల్లుకిఱతు. (తమర్) అడియార్. కీఱ్ఱ్ చొన్ఱువై అదజ్ఞ ఇవన్తానే ఏరిట్టుక్కొణ్ణవైయితే. (పాడి యాడి) భగవదనుభవజనితప్రీతిక్కు ప్పోక్కువీదాక ప్పాడి, అదుతాన్ ఇరున్ఱ విదత్తిల్ ఇరుక్కు ఒట్టాదపడియాలే అడి. “గాయన్ఱి కేచిత్రణమన్ఱి కేచిత్ నృత్యన్ఱి కేచిత్” (శ్రీరామా-సుందర-61-14) ఎన్ఱు మధువనత్తిల్ పుక్కు ముదలికళ్ పడియాయ్ త్తిరియక్కుడవనితే, ఇవన్. ఒరు దేశవిశేషత్తిల్ శెన్ఱామమ్, “హోవు హోవు హోవు” (తెత్తి-అనంద-5) ఎన్ఱు ప్రీతిప్రకర్షతాలే పాడి, ససన్ఱుమనృతమ్ పణ్ణియితే తిరివదు.

(తొణ్ణ పూణ్ణ) అడిమై పూణ్ణ; తనక్కు వకుత్త శేషన్ఱత్తియై ఏరిట్టుక్కొణ్ణ. “ఉఱు” మెన్ఱు ఏఱిట్టుక్కొళ్ళుకై యన్ఱిక్కే ఉకన్ఱు ఏఱిట్టుక్కొళ్ళుకై. (పూణ్ణ) ఇవ్వాత్మావుక్కు దాస్యమితే అభరణమ్, “ద్రుమచీరైరలబ్ధృతః” (శ్రీరామా సుందర-33-29) ఎన్ఱవత్తై, అభరణమెన్నాత్సేలే. నమ్మెరుమాకుక్కు చేరపాణ్డియన్, తమ్మిరాన్ పదక్కుమ్మాలే ఇవనుక్కు దాస్యమాకిఱ అభరణమ్. అవనుక్కు మతు నెళ్ళిలే కిడప్పదొన్ఱు; ఇవనుక్కుమ్ ఇతు నెళ్ళిలే కిడప్పతొన్ఱితే. “ఇదుమ్మై పూణ్ణ” ఎన్ఱిఱదుపోలన్ఱితే, ఇదు. “అహం సర్వం కరిష్యామి” (శ్రీరామా-అయో-31-25) ఎన్ఱుమ్, “వల్లవిలా వడిమై శెయ్యవేణ్ణనామ్” (తిరువాయ్-3-3-1) ఎన్ఱిఱ పడియితే - ఇతు. “పూణ్ణ” ఎన్ఱిఱ శబ్దమ్ ఇరణ్డిదత్తిలుమ్ ఒత్తిరుక్కు, నెదువాశి పద అర్థమ్. శొల్లువానెన్? ఎన్నిలే; అర్థబలతాలే. అప్రాప్తవిషయత్తిల్ సేవై “సేవా శ్వప్నత్తిః” (మను-4-6) ఎన్ఱుమ్, ప్రాప్తవిషయత్తిల్ పారతన్త్ర్యత్తై “పారతన్త్ర్యం పరే పుంసి” (విష్ణుతత్త్వమ్) ఎన్ఱుమ్, “సా కిమర్థం న సేవ్యతే” (గారుడమ్-222) ఎన్ఱుమ్ విషయమ్ భేదితాత్సేలే, ఇజ్జుమ్ అర్థబలతాలే భేదిత్తు చొల్లుకిఱదు.

(అముత ముణ్ణ) స్వరూపప్రాప్తమాయ్, నిత్యానుభావ్యమాయిరుక్కుమ్ అమ్మృతమాయ్త్తు; ఇతు. “తవ దాస్యసుఖైకసగ్గినామ్” (స్తోత్రరత్న-55) ఎన్ఱుమ్, “తవ దాస్యమహారసజ్ఞః” (వరదరాజ-81) ఎన్ఱుమ్ శొల్లక్కుడవనితే.

(తొమ్మియ్యర్) ఇతినుడైయ భోగ్యతైయై అతీయాతే, అభోగ్యమాయ్, అప్రాప్తమాయరున్దుళ్ళ క్షుద్రవిషయజ్గళై విరుమ్పుమ్ నీశర్. (తొమ్మియ్యర్) తణ్ణియర్. ప్రాప్తియిల్లామై ఇతై ఇమ్మక్కితార్ అల్లర్; లభిక్తైయిలే నేర్త్రియుణ్డాయ్ ఇమ్మక్కితార్కళ అల్లర్; క్షుద్రవిషయజ్గళుక్కుమ్ ఇదుక్కు ముళ్ళ వాశి అతీయుమ్ చేతనరుమా యిరుక్కు దురారాధ్యమాయ్, అభోగ్యమాయరుక్కిఱ విషయత్రిలే మణ్ణప్పణ్ణకిఱదితే, చాపలమ్. (శోఱుకక్కుమాతే) మణ్ణిఱ్ఱాట్టిల్ శోగ్రగ్గుక్కు వాశి అతీన్దు జీవిక్కిఱపడి ఎజ్గనే? నిత్యమాన ఆత్మావుక్కు భగవచ్చేపత్తమే ధారకమెన్దు అతీయాతవన్, అనిత్యమాన దేహత్తుక్కు శోఱు ధారకమెన్దు అతీన్దు జీవిక్కిఱానో? పిత్రాదికళ జీవిక్కిఱ వాసనై కొణ్ణ శెయ్కిఱాన్, ఇత్తనైయిఱే. వాశి అతీయుమవనాకిల్, ఆత్మావుక్కు నన్నై ఎణ్డానో? ఒన్ఱిలే విశేషజ్ఞాన ముణ్డాకిల్ మగ్రగ్రైయదిలుమ్ అతీవు ఉణ్డాకాదో.

అఱామ్ పాట్టు - అవ - (మఱమ్ శువరిత్తాది) విషయజ్గళుక్కు అల్పాస్థిరత్వాది దోషజ్గళ ఉణ్డానాలుమ్, ఎజ్గళుడైయ త్యాగత్తుక్కు హేతువాక మాట్టతు; ఏకవిషయత్రిలే పూర్ణానుభవమ్ పెగ్రగ్రైలోమాకిలుమ్, విషయజ్గళ అనేక ముణ్డాన పిన్పు ఒన్ఱిల్ ఇల్లాద నన్నైయై ఒన్ఱిలే కూట్టిక్కొణ్ణ అనుభవిక్కిఱో మెన్దు, “అప్పదీయా నాలుమ్, ఇన్ద భోక్తాతాన్ స్థిరవాకవేణుమే! అవ్విషయజ్గళోపాది భోక్తావుమ్ అస్థిరన్” ఎన్దు భోక్తావినుడైయ నిలైయిల్లామైయై చ్చొల్లుక్కిఱార్.

6. మఱిజ్జువర్ మదిశెడుత్తు మఱుమైక్కే వెఱుమై పూణ్ణ,
పుఱిజ్జువరోట్టై మాడమ్ పురళుమ్పొతు అతీయమాట్టిర్,
అఱిజ్జువరాకినన్ద అరజ్గనార్క్కాళ్ శెయ్యాదే,
పుఱిజ్జువర్ కోలమ్ శెయ్దు పుళికివ్వు క్కిడక్కిన్ఱేరే.

మఱమ్ శువర్ = క్రూర స్వభావమనే గోడను, మదిళ్ ఎడుత్తు = రక్షకంగా (కోటగా) కట్టి, మఱుమైక్కే = పరలోకసుఖానికే, వెఱుమై పూణ్ణ = దారిద్ర్యాన్ని పొంది, పుఱమ్ శువర్ = బాహ్యకుడ్యంగా (బయటి గోడగా), ఓట్టై = నశించిపోయే (చిల్లుపడిన), మాడమ్ = దేహం, పురళుమ్

పోదు = భూమిపై పడి దొర్లే (నశించే) కాలాన్ని, అఱియమాట్టోర్ = తెలియలేకుండా ఉన్నారు అఱిమ్ శువర్ ఆకి నిన్ఱు = ధర్మమే సహజంగా (మూర్తిభవించి) ఉండే, అరజ్గర్క్కు = శ్రీరంగనాథునకు, ఆళ్ శెయ్యాదే = దాస్యం (కైంకర్యం చేయకుండా), పుఱిమ్ శువర్ = బయటి గోడవంటి ఈ దేహాన్ని, కోలమ్ శెయ్దు = అలంకరించుకొని, పుళ్ కవ్వు = (కాకులు, గద్దలవంటి) పక్షులు పొడిచితినేటట్లుగా, కిడక్కిన్ఱేరే = వినాశాన్ని అన్వేషించుకొంటున్నారే!

వ్యా - (మఱిమ్ శువర్ మదిళెదుత్తు) మఱిమాకిఱ శువరై అరణాక ఎదుత్తు. క్రొర్యసముదాయత్తెయాయ్దు తనక్కు అరణాక నిన్ఱెత్తిరుప్పతు. అమానిత్వాద్యాత్మగుణజ్ఞో ఎల్లాత్తుక్కుమాక ఇవన్ పక్కలుళ్ళదు క్రొర్యమేయాయ్దు. (మఱిమ్) “అరుళిన్ఱైయుమ్, కోపముమ్, తఱుకణ్ఱైయుమామ్. అదాకిఱదు - “ఇవన్ అనతిక్రద్ధమవాయ్ వర్తియానిన్ఱాన్; తనక్కు అర్థతై తానే శూఢ్ర్తుక్కుళ్ళా నిన్ఱాన్” ఎన్ఱు సత్తుక్కో అయ్యో! ఎన్ఱు తనక్కు హితమ్ శొల్ల నిన్ఱెత్తాలుమ్ తన్ పక్కల్ అణుక వొణ్ణాతపడి క్రుద్ధనాయరుక్కుమ్. ఒరు సాత్వికన్ తన్ పక్కల్ కిట్టాతపడిక్కు ఇదుమ్ అరణ్ ఇదితే. రావణనుక్కు మారీచన్, మాల్యవాన్, కుమ్భకర్ణన్, శ్రీవిభీషణామ్నాన్ - ఇవర్కళో ఎల్లారుమ్ హితమ్ శొన్నవిదత్తిల్, అవర్కళో శొన్న హితమ్ కేళామైయాలే తన్నోదు శేర్న్ద కుమ్మకర్ణనుమ్, మారీచనుమ్ ముడిన్ఱుపోనార్కళో; అల్లాతార్ ధిక్కుతరానార్కళో; ఇతితే దుష్టుకృతికళుక్కు హితజ్ఞొన్నార్ పదుమ్ ఎలివరవు. “మదిళెదుత్తు” - ఎన్ఱదు ఇన్ఱ క్రొర్యమ్ స్వరూపప్రాప్తమా ఇరున్దతొన్ఱు అన్ఱు; ఒరునాళ్ వరైయిలే భగవద్విషయాకార మడియాక అఱ్ఱివతు ఒన్ఱు - ఎన్ఱు తోగ్ర్ఱుకైక్కాక. వీరసున్దరబ్రహ్మరాయన్ శోగ్ర్ఱుక్కుడియిలే ఇట్ట మదిళోపోలేయితే, ఇవన్ తాన్ పణ్ణిక్కుళ్ళుమ్ అరణ్ వినాశపర్యస్తమాయ్ విళైయుమ్మడి.

ఇవన్ ఇత్తాల్ పెగ్ర్ఱ ప్రయోజనమ్ శొల్లుకిఱదు - (మఱుమైక్కే వెఱుమై పూణ్ణు) ఇవన్ ఇరున్ద కాలత్తిల్ శెయ్ద క్రొర్యమ్ అదృష్టత్తుక్కు దారిద్ర్యత్తెయ్ కూడుపూరిత్త, ఇత్తనై. శరీరధారణతోపాది అత్మధారకమాయరుప్పదొరు

నన్నెయైయుమ్ వేణుమ్ - ఎన్నిరున్దానాకిల్ ఈశ్వరన్ అత్తైయే నిన్నైత్తు రక్షిక్కుమితే. “ధాతు సామ్యే స్థితే స్మరా” (వరాహతరమమ్) ఎన్నిఱపడియే అత్తోజ్జీవనార్థమాక ఒరుక్కాల్ నిన్నైత్తానాకిల్ “అహం స్మరామి” ఎన్ఱు అతు తన్నై ఒన్ఱైయుమ్ కొణ్ణు ముడియ నడత్తుమితే, ఈశ్వరన్. శరీరవిశ్లేషసమనస్తరత్తిల్ అవ్వరుకే ఒరు కులిర్న్ద విఱ్ఱి ఇల్లాతపడి పణ్ణిక్కొణ్ణానాయ్త్తు. ఇమ్మైయిలే వెణుమై యాకిల్ ఆగమాపాయి కళుమాయ్, ఇశ్వరీరత్తకవుమాయితే ఇరుప్పదు. మఱుమైయిలే వెణుమై యావతు, నిత్యమాన ఆత్మావుక్కు ప్పిఱున్దదాకైయాలే వన్ద దారిద్ర్యముమ్ నిత్యమితే.

ఇతుక్కు మున్ఱు ఒన్ఱియిలే ఒఱ్ఱిన్దాలుమ్ మేలే ఒరు నన్నై తేడిక్కొళ్ళుకైక్కు త్తానిలై - ఎన్నిఱార్. (పుఱిఱువరోట్టై మాడమ్ పురళుమ్మోదు అఱియమాట్టిర్) “పుఱిఱువర్” - ఎన్నిఱతు దేహతై. పురుషార్థోపయోగియాక ఈశ్వరన్ తన్ద శరీరత్తై కొణ్ణు విషయాన్తరప్రవణనాయ్, సిద్ధోపాయోపేయగ్గళై ఇఱ్ఱిన్దానాకైయాలే “పుఱిఱువర్” ఎన్నిఱతు. ఇత్తై కొణ్ణు ఆత్మావుక్కు ఒరు నన్నై తేడినానాకిల్ ఇదుతానే ఉద్దేశ్యమామితే. (ఓట్టై మాడమ్) “అప్పోదు విఱ్ఱున్దదు, ఇప్పోదు విఱ్ఱున్దదు” ఎన్నుమ్మడి అస్థిరమాకైయాలే శొల్లుకిఱార్, (ఓట్టై మాడమ్) ఓట్టై కొణ్ణు సమాధానమ్ పణ్ణి నిఱ్ఱువేణ్ణుమ్మడియిరుక్కై, “మాడ” మెన్నిఱదు - సంసారికకళి ప్రాయత్తాలే.

“నీర్ హితమ్ శొల్లుకిఱతు ఇప్పోతన్ఱ్ఱి ! క్రమత్తిలే శెయ్కిఱోమ్” - ఎన్ను, (పురళుమ్మోదు అఱియ మాట్టిర్) జీవిక్కుమ్ కాలమ్ ఇన్న అకవు - ఎన్ఱు అఱియ మాట్టికోళ్; కెదువికాళ్? మరణమన్ఱో తోళ్తేణ్ణియాయ్ వన్ద నిఱ్ఱిఱదు. క్రమత్తిలే శెయ్కిఱోమ్ - ఎన్ఱు అఱియిరుక్కలామో! ఇరుక్కుమ్ నాళ్ అన్యపరరాయ్ కొణ్ణు ఉగ్గళుక్కు నన్ఱైయై ప్పార్త్తిలికోళ్. ఇని, మరణవేళైయిల్ తాన్ శక్తరల్లికోళ్; నీగ్గళ్ ఎన్ను నన్నై తేడవిరుక్కిఱికోళ్! ఇని ముడిన్ఱు పోమిత్తనైయాకాదే - ఎన్నిఱార్.

(అఱిఱువరాకి నిన్ద) ధర్మమే ప్రకృతియాక నిఱ్ఱిఱవర్. “లోకానాం త్వం పరో ధర్మః” (శ్రీరామా-యుద్ధ-120-15), “రామో విగ్రహవాన్ ధర్మః” (శ్రీరామా-అయో-37-13), “కృష్ణం ధర్మం సనాతనమ్” (భారతమ్-అరణ్య-74-123) ఎన్నిఱపడియే సిద్ధధర్మమా యిరుక్కిఱ ఇరుప్పు ప్రకృతియితే. “ఉపాయోపేయత్వే తదిహ తవ తత్వం న తు గుణా” (శ్రీరంగరాజస్తవం-ఉత్తర-88) ఎన్నుక్కడవతితే. (అకినిన్ద) ఉపాయాన్తరగ్గళ్ ప్పొలే సాధ్యమన్ఱిక్కై,

సిద్ధమాయ్ కొణ్ణ శమైన్దు నిన్దవర్. సాధ్యధర్మజుకు ఫలవేళైయిల్ వన్దాల్ అవన్దై పార్త్తిరుక్కు వేణుమ్. అవర్ తమ్మై పుగ్రగ్రీనార్కు వేటొన్దై అపేక్షిక్కు వేణ్డవే. ఇని, ఇవనుక్కు వేణ్డవదు “ఇవ్వరణిల్ ఒతుజ్జోమ్” ఎన్నామైయాయ్తు. “ప్రాకార స్సర్వ వృష్టీనామ్” (భారతమ్-రాజసూయ-69). ఎన్దు ఎతిలే ఒదుజ్జువోమ్? ఎన్నుమ్ కుటైవాళర్కు అరణాక చ్చొల్లక్కడవతితే. (నిన్ద) “ఆశయా యది వారామః” (శ్రీరామా-అయోధ్య-59-3) ఎన్గిఱపడియే అవన్ అవసరప్రతీక్షకనాయ్ నిఱ్ఱిఱపడి.

(అరజ్గనార్కు) విషయమ్ దూరమెన్నుమ్ కుటైపుమిలై కిడీర్. “నమ్మై కొల్వార్ ఆరో?” ఎన్దు క్కిడక్కిఱవరాయ్తు. (అళ్ శెయ్యాతే) ఇవన్తలైయిల్ అనుష్ఠానమ్ ఇలైయాన పిన్ను ఫలత్తిల్ అన్వయిక్కు మిత్తనైయితే; స్వరూపప్రాప్తమాన ఫలమాక చ్చొల్లుకిఱదు అడిమైయైయితే! ఇతైయితే ఇఱ్ఱున్దు పోన్దతు. ఇవనుక్కు ఓరిడత్తిలుమ్ పారతన్త్రమ్ తవిరాదు. కర్మపారతన్త్రమాదల్, ఈశ్వరపారతన్త్రమాదల్. అతిల్-కర్మపారతన్త్రత్తుక్కు ఇశైన్దాన్, వాసనైయాలే; ఈశ్వర పారతన్త్రత్తుక్కు ఇశైన్దిలన్, పాపత్తాలే. (అళ్ శెయ్యాదే) ‘ఉణ్ణాతే’ ఎన్ఱాణ్పోలే ఇరుక్కిఱతాయ్తు ఇవర్కు,

(పుఱిజ్జువర్ కోలమ్ శెయ్తు) “అసన్నేవ స భవతి” (తైత్తిరీయ-ఆనంద-6) ఎన్గిఱపడియే ఆత్మ స్వరూపమ్ అసత్సమమాయ్ క్కిడక్కు వన్దేతీయాన ఉడమ్మై ఒప్పిత్తిరుక్కిఱతితే. ఆత్మావై అలజ్జరిక్కై యావతు - అడిమై శెయ్కైయితే. పుత్తకజ్జళై అకవాయ్ పెరుచ్చాళి అఱుత్తుక్కిడక్కు తెరువు పాట్టై నూలుమ్, తురుమ్మమ్ వైత్తు అలజ్జ రిక్కుమా పోలేయాయ్తు, ఉడమ్మై ప్పేణుకై. (పుళ్ కవ్వ) మాంసభక్షణమ్ పణ్ణి త్తిరియుమ్ పక్షికళుమ్, మున్దఱ క్కవిన్, ప్పిన్నై “కృతఘ్నమాంసమ్” ఎన్దు కైఎట్టుపోమ్. (కిడక్కిన్దీరే) వకుత్త విషయమ్ సన్నిహితమాయిరుక్కు అన్దరప్పడి కిఱికోళే! అనర్థపుదుకిఱికోళే - ఎన్దు వెఱుక్కిఱార్. పరానర్థమ్ పొఱుక్కు మాట్టామై యాలే శొల్లుకిఱార్. “కోవై వాయాలిల్” (తిరువాయ్-4-3) పడియే అవన్ శాత్తుమ్మడి యాన ఉడమ్ము పదుమ్ పాడే?” - ఎన్దు వెఱుక్కిఱార్. ఇవర్కళ్ శాత్తుక్కిడక్కుచ్చెయ్దేయో, ఇవ్వార్తై శొల్లిగ్గిఱా? అజ్గనన్దు, ఇవర్కళ్ ఉణ్ణ ఉదుత్తు త్తిరియానిఱ్ఱుచ్చెయ్తే “కిడక్కిన్దీరే!” ఎన్గిఱార్. “నేయ మన్సి పురీ లంకా”

(శ్రీరామా-సుందర-43-25) ఎన్ఱు తిరువడి శొల్లిగ్రామ - రావణన్ సింహాసనస్థనా
యిరుక్కచ్చెయ్ తేయితే; దుర్యోధనాదికళ పూశఱ్కుళత్తలే పట్టుక్కిడక్కు అవర్కళై
వేదవ్యాసభగవాన్ కణ్ణ వెఱుత్తు, “నామ్ శొల్లిగ్రామ చెయ్యూతే పట్టుక్కిడక్కిఱికోకో”-
ఎన్ఱు వెఱుత్తాత్పేలే వెఱుక్కిఱార్ - ఎన్ఱుమామ్.

ఏగ్రామ్పట్టు - అవ- (పులై యఱమ్) “తొణ్ణ పూణ్ణ అముద ముణ్ణ
త్తోమ్మూర్” (తిరుమాలై-5) ఎన్ఱుమ్, “పుళ కవ్వ క్కిడక్కిన్ఱే” (తిరుమాలై-6)
ఎన్ఱుమ్ ఎఱ్ఱళై నిన్ఱిక్కిఱితెన్? సంసారస్వభావమ్ ఇఱ్ఱన్ ఇరున్ఱతు. “తణ్ణమ్మాయ్ మాలై
మాఱున్” (తిరుమాలై-5) ఎన్ఱు ఆశ్రయణీయనాక చ్చొన్న అవన్ దూరస్థనాకైయాలే
ఎఱ్ఱకుక్కు క్కిట్ట అరితు. ఇన్ఱుముమ్, ఆశ్రయిప్పార్ క్కు విలక్కుడికళ పలవుమ్
ఉణ్ణా యిరున్ఱతు; అన్ఱ త్తడైయుమ్ అఱుత్తు, ఆశ్రయణీయరైయుమ్ కాట్టిత్తారుమ్”
ఎన్ఱు, “ఇఱ్ఱే వన్ఱు అవతరిత్తు విరోధినిరసనశీలనాన దశరథాత్మజనైయే ఆశ్రయియు
జ్జోకో”- ఎన్ఱిఱార్.

7. పులైయఱ మాకి నిన్ఱ పుత్తొడు శమణమెల్లామ్,
కలై యఱ క్కుగ్రామ మాన్దర్ కాణ్బరో కేట్టరోతాన్,
తలైయఱుప్పూణ్ణమ్ శావేన్ శత్తియమ్ కాణ్మిన్ ఐయ్య,
శిలైయినాలిలజ్జై శెగ్రామ తేవనే తేవనావాన్

కలై = శాస్త్రాలను, అఱ కగ్రామ మాన్దర్ = చక్కగా అభ్యసించి, తాత్పర్యాన్ని
గ్రహించినమానవులు, పులై అఱమ్ ఆకి నిన్ఱ = నీచధర్మమైఉండే, పుత్తొడు
శమణమ్ ఎల్లామ్ = బౌద్ధమతం, జైనమతం మొదలైన బాహ్యమతాలను,
కాణ్బరో = మనస్సుతో పరిశీలిస్తారా?, కేట్టరోతామ్ = చెవులతో
వింటారా?, తలై అఱుప్పూణ్ణమ్ = నా తల ఖండింపబడినా, శావేన్ =
నేను చనిపోను, ఐయ్య = ఆర్యులారా!, కాణ్మిన్ = మీ ప్రత్యక్షంలోనే
చూపిస్తాను) చూడండి, శత్తియమ్ = ఇది సత్యం, శిలైయినాల్ = వింటితో,
ఇలజ్జై = లంకను, శెగ్రామ = నశింప జేసిన, దేవన్ = (దానివల్ల) శోభను
కలవాడైన స్వామియే, దేవన్ ఆవాన్ = అందఱికి ఆశ్రయణీయుడు.

వ్యా. - (పులై యఱ మాకి నిన్ఱ పులైదు శమణమెల్లామ్) చతుర్విధమాన బౌద్ధముమ్, క్షపణముమ్ ముదలననై ఎల్లామ్. (పులై యఱమ్) నీచధర్మమ్. అదాకిఱతు - జ్ఞానవిషయమాన పదార్థజ్ఞకుమ్, జ్ఞానముమే యుళ్ళతు; ఇదిల్-ప్రమాణమ్ - “ప్రత్యక్షము, మనుమానముమే ఉళ్ళతు” ఎన్నారుమ్; “పదార్థజ్ఞ అనుమేయజ్ఞశ్, జ్ఞానమే యుళ్ళతు” ఎన్నారుమ్; “అనుమేయమాయుమ్ పదార్థజ్ఞశ్ ఎలై, కేవలజ్ఞానమే యుళ్ళతు” ఎన్నారుమ్; “అన్ఱ జ్ఞానము మిలై, జ్ఞేయము మిలై, సర్వముమ్ శూన్యమ్” ఎన్నారుమ్; “సర్వత్వైయుమ్ శూన్యమెన్నలామో! జగత్తు కార్యకారణ రూపత్తలై నిత్యమాయుమ్, అనిత్యమాయుమ్, భిన్నమాయుమ్, అభిన్నమాయుమ్, సత్యమాయుమ్, అసత్యమాయుమ్ - ఇప్పడి అనైకాన్తికమ్” ఎన్నారుమ్; ఆక- ఇప్పడి చ్చొల్లుకిఱ నీచధర్మమ్. (అకి నిన్ఱ) నెల్లుక్కు క్కళెపోలే, వైదికధర్మత్తుక్కు విరుద్ధ మాయ్, ప్పల్లయదాయ్ పోరుమ్ - ఎన్ఱై. (ఎల్లా మెన్ఱతు) సాంఖ్యమ్. వైశేషికమ్, పాశుపతమ్ ముదలననై, ఇనై నీచధర్మమానపడి ఎఱ్ఱనే? ఎన్నిల్; ఈశ్వర విభూతియిలే ఒరువనై హింసితార్కు చ్చొల్లుకిఱ పాపజ్ఞకుక్కు అవధియిలై. ఈశ్వరనైయుమ్, ఈశ్వరవిభూతియైయుమ్ అజ్ఞానాసియాలే అఱ్ఱిక్కు పార్కిఱవరకళితే; అఖణ్ణుఖణ్ణై ప్రవృత్తరితే అడఱ్ఱ.

(కలై యఱ క్కుగ్గి మాన్దర్) శ్రుతిస్మృతీతిహాసాదికళిల్ తలైనిన్ఱవరకళాయ్, వేదతాత్పర్యమ్ కైప్పట్టవరకళ. అవరకళాకిఱార్ - కూరత్తాగ్నాన్ పోల్ వారితే. (మాన్దర్) మనుష్యర్. (కాణ్ణురో కేట్టరోతాన్) ఇవగ్గి నెజ్జాలే ఆరాయ్దల్, శెవియాలే కేట్టుతల్ శెయ్వరకళో! ఆగ్నాన్, ఇష్టసిద్ధి వాశిక్కిఱవరకళుడనే ఇరున్ఱు తాఱ్ఱత్తు వర, ఆగ్నానుక్కు చ్చొన్న వార్తలైయై అనుసన్ధిపతు. బాహ్యకుదృష్టికళ వార్తలై అసహ్యమాకైయుమ్, భగవద్విషయమ్ సత్తాధారకమా యిరుత్తైయుమితే దర్శననిష్ఠైయావతు.

(తలైయఱుప్పణ్ణుమ్ శాకేన్ శత్తియమ్ కాణ్మిన్) నిర్దోషశ్రుతియై ప్రమాణమ్ - ఎన్ఱిరుక్కుమ్ అళివిల్లాదార్కుమ్ “ఇదితే ఆశ్రయణీయ వస్తు” ఎన్నుమిడమ్ ప్రక్షత్యక్షత్తలై సాధిక్కితేన్; అత్తై క్కాణుజ్ఞోశ్. మఱ్ఱువై క్కాయ్చి క్కైయ్యిలే విట్టాల్ అగ్ని తన్ కార్యమ్ శెయ్యమాట్టాత్తొఱ్ఱికిఱతు, అర్థత్తినుడైయ సత్యత్తైయినాలే యితే; అప్పడియై ఎన్నుడైయ శిరశ్చేదమ్ పణ్ణినాల్, అతిన్

కార్యమాన మరణ మిన్ఱియిలే యిరున్దాకిల్, దశరథాత్మజనే ఆశ్రయణీయన్ - ఎన్ఱు ఇరుజ్గోళ్. “ధర్మాత్మా సత్యసన్దత్త రామో దాశరథిర్వది, పౌరుషే చాప్రతిద్వంద్వ శ్చరైసం జహి రావణీమ్” (శ్రీరామా-యుద్ధ-91-73) ఎన్ఱిఱి ప్రతిజ్ఞెయాలే వరబలత్తాలే అఱుక్కక్కడ వతల్లాద తలై అఱుక్కక్కణ్డోమిఱే. అప్పదియే అగ్రేఱ తలై, అదిన్ కార్యమాన మరణమ్ పిఱవాదపడియిఱే ఇవర్ ప్రతిజ్ఞె. తలై అఱుక్కచ్చెయ్తేయుమ్ మరణమిన్ఱియే ఒఱ్ఱియక్కాదుమో? ఎన్ఱిల్. (శత్తియమ్ కాణ్ణిన్) ప్రత్యక్షిక్క పుకుకిఱవగ్రేఱే సంశయిక్కిఱదెన్? నాన్ పణ్ణుకిఱ ప్రత్యక్షత్తై క్కాణుజ్గోళ్. (ఐయ్యా) అవర్కక్ ఇఱాయాదే కాణ్ణెక్కాక ఇరక్కిఱార్.

“నీర్ ఇని ప్రత్యయమ్ పణ్ణవేణ్డా. పణ్ణిన ప్రతిజ్ఞెయే అమైయుమ్, ఆశ్రయణీయన్ ఇన్నాన్ ఎన్ఱు శొల్లలాకాతో!” ఎన్ఱు (శిలైయినాల్ ఇలజ్జై శెగ్రేఱ తేవనే తేవనావాన్) వరమ్ కొడుత్త దేవతైకళుమ్, వరముమ్ కులైయామే చక్రవర్తిత్తిరుమకనాయ్ వన్ఱు అవతరిత్తు, కైయిల్ విల్లాలే ఇలజ్జెయై అఱ్ఱియచ్చెయ్ తవనే ఆశ్రయణీయనావాన్; దేవతైకళ్ తజ్గళ్ అళవు అఱియామల్ రావణనుక్కు వరజ్జలై కొడుత్తు, ప్పిన్నై తజ్గళ్ కుడియిరుప్పు ఇఱ్ఱుక్కుమ్మది అవనాలే నెరుక్కుణ్ణు పోక్కుగ్రేఱవళవిలే, తిరువదికళిలే వన్ఱు విఱ్ఱువర్కళ్. అతుక్కు ప్పోక్కుడి చ్చెయ్కై ఈశ్వరనుక్కు భరమిఱే. బ్రహ్మాదికళ్ వరబలత్తాలే పూణ్ కట్టిన లజ్జెయై సంకల్పత్తాలన్ఱియే కైయిల్ విల్లాలే అఱ్ఱియచ్చెయ్దవనే, ఉజ్గళ్ విరోధియై ప్పోక్కిరక్షిక్కుమ్ - ఎన్ఱై. (తేవనే) రావణవధ సమనస్తరత్తిలే కైయుమ్ విల్లుమాయ్ నిన్ఱుపోతు వీరశ్రీయాల వన్ఱ పుకరైయుడైయ వనే ఆశ్రయణీయనావాన్.

ఎట్టామ్ పాట్టు - అవ - (వెఱుప్పు) ఇప్పది వైదికమర్వాదైయిలే నిన్ఱు “దశరథాత్మజనే ఆశ్రయణీయనె”న్ఱు శొన్నవిడత్తిల్, అజ్ఞుత్తై గుణాధిక్యత్తై బుద్ధిపణ్ణి ఆశ్రయియాతే సంసారికళ్ అవిక్రతరాయిరున్దక్కు అడియై క్కణ్ణు, “ఇతుక్కుడి - బాహ్యదర్శనరుచికళాకైయిఱే; ఆన పిన్ఱు ఇవర్కక్ వధ్య”రెన్ఱు పెరియపెరుమాళై క్కుఱిత్తు అరుళిచ్చెయ్కిఱార్.

8. వెఱుప్పొడు శమణర్ ముణ్డర్ విదియిల్ శాక్కియర్కళ్, నిన్ఱాల్ పొఱుప్పరియనకళ్ పేళిల్ పోవదే నోయతాకి,

కుటిప్పెనక్కు అడైయుమాకిల్ కూడుమేల్ తలైయై యాళ్లే,
అఱుప్పదే కరుమఱుణ్డాయ్ అరఱుమానకరుళానే !

. అరఱుమా నకరుళానే = భక్తులకోసం శ్రీరంగంలో నిత్యవాసం చేసే స్వామీ!, వెఱుప్పాడు = (భగవద్విషయాన్ని వినలేని) గిట్టలేనితనం (అసూయతో) కూడిన, శమణర్ = శ్రమణులు, ముణ్డర్ = శైవులు, వితి ఇల్ = (భగవత్ సమాశ్రయణం) భాగ్యం లేని, శాక్కియర్కళ్ = బౌద్ధులు, నిన్ పాల్ = సర్వేశ్వరుడవైన నీ విషయంలో, పొఱుప్ప అరియనకళ్ = సహించలేని విషయాలను, పేశిల్ = చెప్పేవారైతే, అదువే నోయ్ ఆకి = ఆ నిందయే వ్యాధియై, పోవదు = నశించిపోవడం (మంచిది), ఆవిధంగా కాకుండా) ఎనక్కు = (భగవద్దృషణాన్ని సహించలేని)నాకు, కుటిప్ప అడైయుమ్ ఆకిల్ = అవకాశం లభిస్తే, కూడుమేల్ = (శక్తికూడా) కల్గితే, ఆళ్లే = (భగవన్నిందను చేసిన), ఆ చోటనే, తలైయై = వారి శిరస్సును, అఱుప్పటే = ఖండించి వేయడమే, కరుమమ్ కణ్డాయ్ = కర్తవ్యం సుమా!

వ్యా. - (వెఱుప్పాడు శమణర్ ముణ్డర్) అర్థకామనిమిత్తమాక అన్తిక్కే నిర్విబంధనమాక భగవదుత్పర్నమ్ కేటవాతే శివిట్టెన్దిరుప్పర్కళ్. వేదప్రతిపాద్యతయా వరుమ్ భగవదుత్పర్నముమ్, తత్సమారాధనాన్తర్గతమాన జ్యోతిష్టోమాది హింసైయుమ్, శమణర్క్కుమ్ శైవర్క్కుమ్ అసహ్యమ్. తిరునాళిల్ ఎఱ్ఱున్దరుళా నిన్బాల్ నాన్దు కొళ్వారుమ్, కొమ్బూతిత్తు - ఎన్బాల్ ముట్టిక్కొళ్వారుమాయితే ముణ్డర్ ఇరుప్పతు. “ముణ్డర్” ఎన్గిఅతు - శైవరై; “ముణ్డ నీఅన్” (తిరుచ్చంద-71) ఎన్గిఅపడియే అవనుడైయ వడివైయితే ఇవర్కకుమ్ ధరిత్తిరుప్పతు. శమణరాకిఱ ముణ్డర్ ఎన్ను మామ్. (విదియిల్ శాక్కియర్కళ్) భగవదుత్పర్నతై అఱిన్దు తత్సమాశ్రయణతై పుణ్ణి అనుభవిత్తై క్కీడాన భాగ్యమిల్లాద బొద్ధర్.

(నిన్బాల్ పొఱుప్పరియనకళ్ పేశిల్) సర్వస్మాత్పరనాయ్, గుణాధికనాన ఉన్పక్కలిలే పొఱుక్క అరియనవా యిరుప్పన శిలవగ్గై చ్చొల్లువర్కళాకిల్.

ఈశ్వరసద్భావతైయుమ్, తద్విభూతినద్భావతైయుమ్ ఇలైశెయ్ వారుమ్, ఒరు క్షేత్రజ్ఞునై పురదేవతై ఎన్నారుమానాల్, వైదికర్కు ప్పొఱుక్కప్పొకాతితే. అవర్కళ శొల్లుమ్ పాశురమ్ తన్ వాయాలే శొల్ల మాట్టామైయాలే “పొఱుప్పరియనకళో” - ఎన్నిటార్. “తాన్ తీఱ్ఱు నినైన్ద” (తిరుప్పావై-25) ఎన్ఱుమ్. “అన్ఱు ఇన్నాతన శెయ్ శిశుపాలన్” (నాచ్చియార్-తిరు-5-7) ఎన్ఱుమితే అవర్కళ వార్తై ఇరుప్పతు “పేశిలో” ఎన్ఱుతు శెవి కేట్టు చ్చొల్లువర్కళాకిల్ - ఎన్ఱుపడి.

మహాబలి శ్రీప్రహ్లాదాగ్రాన్ పక్కలితే శెన్ఱు “ఎనక్కు రాజ్యశ్రీ కుఱైన్ఱు వారానిన్ఱుతు; ఇఱుక్కడి ఎన్?” ఎన్ఱు కేట్టు; “అసురర్కళుక్కాక దేవర్కళై నెరుక్కినాయ్. అవర్కళ క్షీరాబ్ధియిలై శెన్ఱు ఆశ్రయిక్కు, అవర్కళ విజయార్థమాక అదితి వయిగ్రీగ్రీలై పుకున్దరుళినాన్. ఉన్ ఐశ్వర్యమ్ ముడిన్దదుకాణ్” - ఎన్ఱు; అవన్ భగవన్నినైయై పుణ్ణ, శెవి పుదైత్తు, “కెడువాయ్! ఎన్ మున్నే భగవన్నినైయై పుణ్ణినాయ్. ఎన్తలై అఱుత్తాయాకిల్ ఎనక్కు ఉపకరిత్తాయాకవాయ్త్తు. నీ ఇప్పడి శొన్నత్తుక్కాక రాజ్యభ్రష్టనావాయ్” ఎన్ఱు శపిత్తాన్. “విరక్తనానవన్ రాజ్యత్తై ఒన్ఱాక మతిత్తు ఇప్పడి శపిప్పొనెన్?” ఎన్ఱు జీయర్ భట్టరై క్కేట్టు. “నాయై దణ్ణిత్తైయాకిఱదు - అతు తిన్గిఱ అమేఱ్ఱై విలక్కుకైయన్ఱో” ఎన్ఱు అరుళిచ్చెయ్తార్. రాజకుమారనై దణ్ణిత్తైయావతు - శాన్దైయుమ్, వెగ్రీగ్రీలైయైయుమ్ విలక్కుకైయితే.

(పోవతే నోయతాకి) పిళ్ళై తిరునటైయూర్ అరైయర్పోలై సత్త్వపచురనా యిరున్దానాకిలితే, అవన్ నినైయే నోవాక ముడిన్దపొవదు. అథవా, కేట్టాల్ పొఱుక్కప్పొకాదపడి అశక్తనాయరున్దానాకిల్ అవర్కళముకత్తిల్ విఱ్ఱియాదే పొవదు - ఎన్ఱుమామ్. “గురోర్యత్ర పరీవాదో నిన్దా వాఽపి ప్రవర్తతే, కర్తౌ తత్ర పిఢాత వ్యో గస్తన్యం వా తతోఽన్యతః” (మను-2-200).

(కుఱిప్పు ఎనక్కడైయుమాకిల్) అఱ్ఱనన్ఱిక్కే, ఎదిరి నశిక్కుప్పడి ఇలక్కు వాయ్క్కు మాకిల్. కుఱిత్తల్ - నినైత్తులుమ్, కరుత్తిల్ అతు కిట్టలుమ్. (కూదుమేల్) తాన్ అవన్ కైయిలై అకప్పదాదపడి ఎదిరియై నిరసిత్తు త్రప్పవల్ల శక్తియున్దాకిల్. (తలైయై అఱ్ఱే అఱుప్పదే కరుమమ్) భగవన్నినైయై పుణ్ణిన విదన్దన్నిలై తలైయై అఱుత్తైయే కర్తవ్యమ్. “కరుమమ్” ఎన్ఱుదు - అవన్ కార్యమెన్నవుమామ్; స్వకార్య

మెన్నపుమామ్. పిన్నై అవన్ నిన్నై పణ్ణ క్కేళాత్తోమ్మీయలామ్; భగవన్నిన్నై పణ్ణి అవన్తనక్కు అనర్థతై విళైత్తుక్కొళ్ళాత్తోమ్మీయలామ్. అగ్గీషోమీయహింసైయిల్ యజమాననుక్కుమ్, పశువుక్కుమ్ స్వర్గసిద్ధి యుణ్ణాక చ్చొల్లానిన్ఱుతిఱే. (కణ్ణాయ్) శ్రీదణ్ణకారణ్యత్తిల్ ఋషికళుక్కు విరోధికళాన రావణాదికళై అమ్మీయచ్చెయ్దద దేవర్క్కిఱే, ఇదు శొన్నాల్ ఏఱువదు!

(అరజ్జమానకరుళానే!) కోయిలిలే వన్దు కణ్వళర్న్దరుకుకిఱదు - అవతారత్తిల్ పిఱ్పాదరానారుడైయ విరోధికళై ప్పొక్కుకైక్కాకవన్ఱో! - ఎన్నిఱార్. అన్మశంస్య ప్రధానరాయ్, పరమధార్మికరావ ఇవ్వామ్మూర్ “వధమామ్” ఎన్ఱు విధిప్పానెన్? ఎన్నిల్, “న హింస్యాత్సర్వాభూతాని” (యజుర్వేదమ్-2-5-5) ఎన్నిఱదన్ఱే! అగ్గీషోమీయహింసైపోలే ఇరుప్పత్తోన్ఱిఱే?, ఇదు. భగవన్నిన్నై పణ్ణవార్ క్కుమ్, భగవదసాధారణరా యిరుప్పార్క్కుమ్ బాధ్యబాధకసంబన్ధమే ఉళ్ళదు. “ఎణ్ణాద మానిడతై ఎణ్ణాద పోదెల్లా మినియ వాఱే” (పెరియతిరు-11-6-7) ఎన్నక్కడ వదిఱే.

ఒన్నదామ్బట్టు - అవ - (మగ్గ్రి మోరిత్తాది) అవర్కళ శిష్టగర్వెక్కు అజ్జి, ఇతరదర్శనరుచియాలే ఆశ్రయియాతిరున్దోమల్లోమ్. దశరథాత్మజనైయిఱే ఆశ్రయిక్కు చ్చొల్లిగ్గ్రి. అవనాకిఱాన్- వాళలుమ్, తడైయుమాయ్ ఎజ్జకుక్కు క్కిట్టవొణ్ణాతా యిరుప్పాన్ ఒరుత్తన్. కిట్టినాలుమ్ వసిష్ఠాదికళ అరుకే ఇరున్ఱు “అయోగ్యరో? యోగ్యరో?” ఎన్నర్కళే. ఆకైయాలే పరావన్ఱైయోడు, రామావతార త్తోడు వాశి ఇళై. ఎజ్జళే అయోగ్యతై పారాదాన్ ఒరువన్ ఆశ్రయణీయనాక వేణుమ్. అవనై క్కాట్టితార్- ఎన్న, “అకిల్ యోగ్యతాయోగ్యతైకళై ప్పారాదే తానే మేల్ విఱ్ఱున్ఱు విషయాకరిక్కుమ్ కృష్ణనై ఆశ్రయియుజ్జోళే” - ఎన్నిఱార్.

9. మగ్గ్రి మోర్ తెయ్వముణ్డే మదియిలా మానిడణ్ణాళే !,
ఉగ్గ్రి పోతన్ఱి నీజ్గళే ఒరువనెన్ఱు ఉణరమాట్టేర్,
ఆగ్గ్రిమేల్ ఒన్ఱుఱియార్ అవనల్లాల్ తెయ్వ మిళై,
కగ్గ్రినమ్ మేయ్త ఎన్ఱై క్కల్లిలిళై పణిమినీరే

మది ఇలా = వేదాంతజ్ఞానం లేని, మానిడజ్గాళ్ = మానవులారా!, మగ్గిరుమ్ = (నాచే చెప్పబడిన వారికంటే) వేఱయిన, ఓర్ దెయ్ వమ్ = శరణు పొందదగిన దైవం, ఉణ్ణే = ఉన్నదా? (లేదా), సీజ్గళ్ = మీరు, ఉగ్గిరపోదు అన్బి = (మీరు శరణుపొందిన దైవానికి) ఆపత్కాలం వచ్చినపుడుకాక (వేటే సమయంలో), ఒరువన్ ఎన్ఱు = (సర్వాధికుడు ఇతడు) అద్వితీయుడు అని, ఉణరమాట్టిర్ = తెలియలేరు, మేల్ = (శాస్త్రాలలో శబ్దార్థానికి) మించినదైన, అగ్గిర = వేటొక అర్థాన్ని, ఒన్ఱు అటయిర్ = కొంచెం కూడా తెలియలేరు, అవన్ అల్లాల్ = అతడు తప్ప, దెయ్ వమ్ = (శరణు పొందదగిన) దైవం, ఇల్లై = (వేటొకటి)లేదు, ఆదలాల్ = అందువల్ల, కగ్గిరు ఇనమ్ మేయ్ త్త = పశుసమూహాన్ని మేపిన, ఎన్ఱై = నాస్వామి అయిన శ్రీకృష్ణుని, కల్లల్ ఇణై = రెండు శ్రీచరణాలను, నీర్ పణిమిన్ = మీరు శరణంగా ఆశ్రయించండి.

వ్యా. - (మగ్గిరుమోర్ తెయ్ వముణ్ణే) నాన్ శొల్లుకిఱ ఇవనై యొగ్గిరు వేఱు ఓర్ అశ్రయణీయతత్వముణ్ణో? “ఈశ్వరోఽహం” (గీత-) మెన్దిరుప్పారుణ్ణా నాలుమ్ అశ్రయణీయనుమాయ్, ప్రాప్తనుమాయిరుప్పొన్ వేఱారువన్ ఇల్లై. “యేఽప్యన్యదేవతాభక్తాః” (గీత-9-23) ఎన్ఱు అన్యరాకవితే అవన్ శొల్లుమ్మొదుమ్ శొల్లువతు. (ఓర్ తెయ్ వమ్) కట్టై క్కుడియనాయ్, చ్చిఱిదు పోతైక్కు పోలియాయ్ నిన్ఱు, పిన్ఱై వివేకిత్తాల్ కట్టిక్కలావతు ఒన్ఱుమిల్లై. (ఉణ్ణే) ఇవనోదు సమాన రాయిరుప్పారుణ్ణో? ఎన్ఱు కేట్టిఱార్ అల్లర్. (కిమ్) క్షేపార్థమాతల్; “పిఱ్ఱులకమ్ ఏ పావమ్ శెయ్ తరుళాల్ అళిప్పార్ ఆర్?” (తిరువాయ్-2-2-2) ఎన్ఱార్, అవనెన్ఱు ఎదిరికకుక్కు ఉత్తరమామ్మడి సుప్రసిద్ధమాన అర్థమ్ - ఎన్ఱిఱారాతల్. సప్రమృతిపన్ను మాన అర్థతై ఒరువరాలుమ్ ఇళైయాతొగ్గిరు వొణ్ణాఱితే !

(మతియిలా మానిడజ్గాళ్) “త్రీణి శతాని త్రిసహస్రాణ్యగ్నిః” (ఋగ్వేద- అష్టక-8-1-12-6) ఎన్ఱిఱపదియే అరాధ్యర్ అనేకర్ ఎన్నుమిడమ్ ప్రతిప్రసిద్ధ మన్ఱో - ఎన్ను, వేదాన్తజ్ఞానమిల్లాతార్ భాగ్యహీనరిణే. “చతుర్హోతారో యత్ర సంపదం గచ్ఛన్తి దేవైః” (యజురారగ్యకమ్-3-11-21) “అహం హి సర్వ

యజ్ఞానాం భోక్తా” (గీత-9-24), “యే యజన్తి పితౄన్ దేవాన్” (భారతమ్ శాంతి-355-4) ఎన్నిట ప్రతిస్పృతికలిల్ జ్ఞానమిల్లాదవర్కలితే. అతివుక్కు యోగ్యతై యుళ్ళ జన్మతిలే జనిత్తు, అతివుమిన్టిక్కే ఇరుక్కిట భాగ్యహీనర్కాకో? “అన్విదై యేఘ్రన్దర్తార్క్కు అళానార్ అల్లాతార్ మానిడవరల్లర్ ఎన్ఱు ఎన్ఱనత్తే వైతేనే (పెరియతిరు-11-7-9)”, “శెళ్ళణ్మాల్ నామమ్ ముఱన్దార్ మానిడ మా వైయేన్” (ఇరణ్డామ్ తిరు-44) ఎన్ఱమ్, “అసన్నేవ స భవతి” (తైత్తిరీయ-అనంద-6) ఎన్ఱమ్ శొల్లక్కడవతితే. “తత్జ్ఞాన మజ్ఞాన మతోఽన్యదుక్తమ్” (విష్ణుపురాణమ్-6-5-87) ఎన్ఱమ్, “తామరైయాళ్ కేళ్వన్ ఒరువనైయే నోక్కు ముణర్వు” (ముదల్ తిరు-67) ఎన్ఱమ్ వకుత్త విషయత్తిలే జ్ఞానమే జ్ఞానమావదు, అల్లాదవై అజ్ఞాన సమానమ్. “విద్యాఽన్యా శిల్పనైపుణమ్” (విష్ణుపురాణమ్-1-19-41) - శెరుప్పు కుత్త క్కుగ్గిణ్ జ్ఞానత్తోపాదియితే ఇతరజ్ఞానజ్గళ్.

“ఎజ్గళుక్కు అతివిలైయాకిల్, అతిన్ద నీర్ అరుళిచ్చెయ్యే మాట్టిరో!” ఎన్ఱు, (ఉగ్గిణ్పోతన్ఱి నీజ్గళ్ ఒరువనెన్ఱు ఉణరమాట్టిర్) నాన్ శొన్నాలుమ్, ప్రళయమ్ వన్ఱు కిట్టినపోతు అశ్రయణీయరాన దేవతైకళుమ్ నీజ్గళుమోర్ పుకువాశల్ తేడిత్తిరియుమన్ఱల్లదు “సర్వాధికన్ ఒరువనుళన్ ఎన్ఱు ఉజ్గళ్ నెళ్ళిల్ పడమాట్టాదు. ఉజ్గళుక్కు అశ్రయణీయరాన దేవతైకళ్ రావణాదికంటకర్ కైయిలే నెరుక్కుణ్ణు, కూప్పిదుమన్ఱితే రక్షకన్ ఒరువన్ ఉణ్డెన్ఱు ఉజ్గళ్ నెళ్ళిలే పడువదు - ఎన్ఱుమామ్. (ఒరువనెన్ఱుణరమాట్టిర్) దేవతాన్తరజ్గళై ఆరాధిక్కిట నీజ్గళ్ అపద్దశైకళై ఒగ్గిన్ద పోదు “అవర్కళోపాది ఇవను మొరువన్” ఎన్ఱు బుద్ధిపణ్ణమాట్టికోళ్. అశువరావృత్తి లక్షణ మోక్షతై తరుమ్ ఇవన్పక్కల్ క్షుద్రఫలప్రదరాన దేవతైకళ్పక్కల్ పణ్ణిన ఆదరము మిన్ఱిక్కే ఇరుక్కిటతితే; సంసారికళ్ మదికేదు.

(అగ్గిణ్మేలోన్ఱ్ఱియార్) అగ్గిణ్మ్ - అఱుది, అతియామైక్కడి. అభిధాన వృత్తిక్కు మేల్పడ తాత్పర్యవృత్తి అరికిణిలికోళ్. “వచసాం వాచ్య ముత్తమమ్” (జితంతే-1-7), “వేదైశ్చ సర్వై రహ మేవ వేద్యః” (గీత-15-15), “నారాయణాత్మరో దేవో న భూతో న భవిష్యతి, ఏతేన సత్యవాక్యేన సర్వార్థాన్ సాధయామ్యహమ్”, “నారాయణపరా వేదాః” (భాగవతమ్-2-5-15) ఎన్ఱుక్కడవతితే. (అవనల్లల్ తెయేవమిలై) అవనైయొగ్గిన్ద దేవతైకళుడైయ సద్భావతై యిలై - ఎన్నిటార్ అల్లర్.

ఈ శ్వరనుక్కు ప్రకారమాయ్ కొణ్ణ అద్దేవతైకళు ఉముళర్; ఆశ్రయణీయరల్లర్ - ఎన్నితార్. “అవనై” ఎన్ఱు మేల్ శొల్లుకి అ కృష్ణనై నిన్ఱెక్కితార్.

“అవనై” ఎన్ఱు నీర్ అరుళిచ్చెయ్ కి అవనై ఇన్నాన్ ఎన్ఱు విశేషియార్; నాజ్గళ్ ఆశ్రయిక్కు - ఎన్ఱార్ కళ్. (కగ్రగ్రీనమ్ మేయ్ త్ర వైన్ఱె కమ్మలిన్ఱై పణిమిన్ నీరే) ఎన్నితార్. “కృష్ణనై” - ఎన్నాతే “కగ్రగ్రీనమ్ మేయ్ త్ర” ఎన్ఱుతు - దేవతాన్తరగ్గళైప్పోలే దురారాధ్యనన్ఱిక్కే సర్వసులభన్ - ఎన్ఱైక్కాక. పశు మేయ్ త్తై “అయర్ వణు మమరర్ కళ్ అతిపతి” (తిరువాయ్-1-1-1) యాయరున్దతోడు ఒక్కుమ్. కన్ఱు మేయ్ త్తైయిలేయాయ్ త్తు తిరువుళ్ళమ్ ఉకన్దిరుప్పదు. స్వరక్షణత్తిలే కుత్తెయ నిన్ఱార్ పక్కలిలేయితే, తిరువుళ్ళమ్ మణ్డియిరుప్పదు. “పశునిరై మేయ్ ప్పువత్తి” (తిరువాయ్-10-3-10) ఎన్నితపడియే పశుమేయ్ త్తై ఉకప్పు. కన్ఱు మేయ్ క్కు మిదత్తిల్ ఇనిదు ఉకన్దిరుక్కుమ్. “కగ్రగ్రీ” - కన్ఱు. (ఎన్ఱై) నాన్ అకప్పట్ట తుత్తెయిలే నీళ్ళకుమ్ అకప్పడప్పారుజ్గోళ్. (కమ్మలిన్ఱై పణిమిన్ నీరే) అచ్చెయలుక్కు తోగ్రగ్రు. “గుణైర్దాన్య ముపాగతః” (శ్రీరామా-కిష్కింధ-4-12) ఎన్నితపడియే నాన్ అవన్ తిరువడికళిలే ఎమ్మిన్ఱేన్. నీళ్ళకుమ్ అప్పడియే ఆశ్రయియుజ్గోళ్. తాన్ శిఠియ నాయ్ నిన్ఱు నిలైయిలే తన్నై ఆశ్రయిత్తారై ప్పొణుప్పిక్కుమవనై ఆశ్రయియుజ్గోళ్.

యయాతి, ఇన్ఱనోడొక్కు ఏకాసనత్తిలే ఇరున్దవళవిలే, “కర్మభూమియిల్ పుణ్యకృతుక్కుళాయ్ పోరువర్ ఆరో?” ఎన్ఱు, అసత్యమ్ శొల్లలాకాతు - ఎన్నుమ్ నిన్ఱైవాలే, “నాన్ వర్తిక్కి అనాళిల్ ఎన్ఱై చ్చొల్లువర్ కళే” ఎన్ఱు; ఏకాసనత్తిలే ఇరున్దతు పొటామైయాలే, “అత్మప్రశంసై పణ్డినాయ్” - ఎన్ఱు “ధ్వంసః” ఎన్ఱు తలై కీర్తీప్పడ త్తళ్ళినాన్ - ఎన్ఱుణ్ఱాయరున్దతు. “వేదోపబృంహణ్యర్థమాక ప్రవృత్తమాన మహాభార తత్తిల్; ఇతిల్ ఎన్ను వేదార్థమ్ శొల్లుకి అదు?” ఎన్ఱు; కుత్తెప్పట్టిరుక్కుమ్ ఆకైయాలే అవనే ఆశ్రయణీయన్ - ఎన్ను మివ్వుర్థమ్ శొల్లుకి అతు - ఎన్ఱు అరుళిచ్చెయ్ తార్.

పత్తామ్బాట్టు. -- అవ - (నాట్టి నాన్) “తణ్ణుగ్రాయ్ మాలై మార్పన్” (తిరుమాలై-5) ఎన్నిత దేశవిప్రకర్షమ్ తీర రామావతారత్తై అరుళిచ్చెయ్ దీర్. ఆనన్తరమ్, అతిలుమ్ సులభమాన కృష్ణావతారత్తై అరుళిచ్చెయ్ దీర్. అన్త రామావతారత్తోడు, కృష్ణావతారత్తోడు వాశి ఎన్? ఇరణ్ణుక్కుమ్ పిఱ్ఱాదరాన

ఎఱ్ఱకుక్కు ఎన్ను “దేశకాలత్తాల్ వన్ద కుత్తై తీర కోయిలిలే వన్ద పెరియపెరుమాళ్ కణ్ వళర్ న్దరుకుఱిఱార్. అజ్జే అశ్రయిజ్జోళ్. అవరై ఒగ్గియ మోక్షార్థమాక ఒరు దేవతైయై అశ్రయిక్తై యావతు - అశ్రీవాళలిలే ఐశ్వర్యమ్ వేళ్ళియిరుప్పొరో పాతి కణ్ణికోళి” - ఎన్నిఱార్.

10. నాట్టినాన్ తెయ్ వమెఱ్ఱుమ్ నల్లదోరురుళ తన్నాలే,
కాట్టినాన్ తిరువరఱ్ఱమ్ ఉయ్ పవర్ క్కుయ్యుమ్ వణ్ణమ్,
కేట్టిరే నమ్మిమీర్ కాళి! కెరుడ వాకననుమ్ నిఱ్ఱు,
శేట్టెతన్ మడియకత్తు చ్చెల్వమ్ పార్ త్తిరుక్కిన్దీరే

ఎఱ్ఱుమ్ = అన్ని చోట్ల, దెయ్ వమ్ = పలు రాజస- తామస- దైవాలను, నాట్టినాన్ = నిలిపాడు, ఉయ్ పవర్ క్కు = ఉజ్జీవించాలనే ఆశను కలవారికి, ఉయ్యుమ్ వణ్ణమ్ = ఉజ్జీవించేటట్లుగా, నల్లదు ఒర్ అరుళ్ తన్నాలే = (తన) సాటిలేని దయాగుణంతో, తిరు అరఱ్ఱమ్ = శ్రీరంగాన్ని, కాట్టినాన్ = దర్శింపజేశాడు, నమ్మిమీర్ కాళ్ = (భగవానుని కంటే వేఱయిన విషయాలలో) పూర్ణమైన సంగాన్ని కల్గినవారలారా!, కేట్టిరే = ఈ అర్థాన్ని విన్నారా?, కెరుడ వాకననుమ్ నిఱ్ఱు = గరుడుని వాహనంగా కల భగవానుడు ఉన్నా, శేట్టె తన్ మడియకత్తు = జ్యేష్ఠాదేవి వద్ద నుండి, శెల్వమ్ పార్ త్తు ఇరుక్కిన్దీరే = ఐశ్వర్యాన్ని ఆశిస్తున్నారే!

వ్యా. -- (నాట్టినాల్) సత్త్వప్రచురరాయ్ తన్నై పుగ్గిఱుమ్ అళవుడై యారన్ణిక్కే ఇరుక్కుమ్ రజస్తమఃప్రచురర్ క్కుమ్ దేవతైకకై నాట్టినాన్. అతుక్కుడి తన్నరకుపోలే స్వతన్త్రరాయ్, మూలైయడియే తిరియపుక్కువ్వాతే “స్వస్వగుణాను కూలమాక దేవతైకకై అశ్రయిప్పిత్తు, పిన్నై “చేతనరితే, నమ్మో వాళి అఱిన్దు నన్నై పుగ్గిఱుకిఱార్ కళి” - ఎన్నుమ్ నినైవాలేయాయ్ త్తు దేవతైకకై నాట్టిగ్గిఱు. (నాట్టినాన్) ఉపఘ్నైక్తై ఏఱాద కొడిపోలే యాయ్ త్తు, ఈశ్వరనుడైయ అత్మభావతై ఒగ్గియిల్ దేవతైకకుడైయ సత్తాదికళి ఇరుప్పతు. శుభ్యిక్కాల్ నాట్టినాప్పోలే

ఇరుక్కిఱతాయ్ త్తు. “నిఱుత్తినాన్ తెయ్ వళ్ళళాక” (తిరువాయ్-5-2-8). ఎన్నక్కడవతితే.

(తెయ్ వ మెఱ్ఱమ్) “అయ్యన్” ఎన్ఱమ్, “ఎల్ల మూర్తి” యెన్ఱమ్ ఇతు ఎల్లైయాక ఆచణ్ణాలమ్ ఆశ్రయఱీయరై క్కళ్ళీతాన్. “ఎష్ట రాత్తా భగవతః” (భారత్ కు-కర్ణ-29) ఎన్ఱమ్, “ఇతైయవర్ అవరవర్ విలివళ్ళి యదైయ నిన్ఱవరే” (తిరువాయ్-1-1-5) ఎన్ఱమ్ శొల్లక్కడవతితే.

ముతల్ తన్నిరే ఇవగ్గిరై ముముక్షుసిస్సక్తయా సృష్టిత్తు, పిన్నై వేదచక్కు సై యుమ్ కొడుత్తు ఎట్టారే, గుణానుకూలమాక దేవతైయై ఆశ్రయిత్తు, అవగ్గిరై నుదైయ స్వభావజ్ఞైయుమ్. తన్ వాశియైయుమ్ అతీన్ఱు, నమ్ పక్కలిరే వరుకిఱవన్ - ఎన్ఱాయ్ త్తు, దేవతైతళై సృష్టితతు. అతుపోయ్, క్కొళ్ళొమ్ము మూడప్పదర్ న్దు అవర్ కళ పక్కలిరే అదరతై పుణ్ణి, తన్ పక్కలిరే వైముఖ్యతై పుణ్ణుమ్మడియాయ్ విట్టతు.

(నల్లతోరరుళ తన్నారే) తాన్ నిన్ఱైత వళ్ళియే తన్నుదైయ హితమతీన్ఱు పోకాదే నోవుపట్టనవాకాదే! ఎన్ఱు కృపై పణ్ణినానాయ్ త్తు. (నల్లతోరరుళ) ఇవగ్గిరై నుదైయ కర్మానుగుణమాక వాతల్, ఆశ్రయణానుగుణమాక వాతల్ పణ్ణ మరుళి పోలన్ఱియే, “కృపయా కేవలమ్” (స్తోత్రరత్నమ్-48) ఎన్నిఱపడియే ఇవగ్గిరైన్ దుర్గతియై క్కణ్ణ పణ్ణమ్ అరుళి. ఇవర్ కళ తన్నామ్ దళైయై అతీన్ఱు అనుసన్ఱిత్తు, అతుకు అనుతపిక్కువుమ్ అతీయాదే యిరుక్కుచ్చెయ్ తే పణ్ణ మరుళితే! “నల్లతోరరుళి” ఎచ్చైయాలే కీళ్ళి దేవతైకళై ఉణ్డాక్కివైత్రదుమ్ అరుళిన్ కార్య మెన్నిఱతు. (అరుళ తన్నారే కాట్టినాన్ తిరువరళ్ళమ్) శిలర్ ఎళ్ళకుక్కు క్కాట్టవేణు మెన్ఱు, క్కాట్టుకై యన్ఱియే, ములైక్కుదుప్పు తీర తరైయిరే పీచ్చువారైపోరే, తన్ శెల్లామైయాలే కాట్టినానాయ్ త్తు. ఇరున్ఱ కిళ్ళిచ్చిరైయోదే రత్తుతై క్కొడుప్పారైపోరే, కోయిలోదే కూడ అయిత్తు తన్నై క్కాట్టిక్కొడుత్తతు. ఇవర్ కళోదు, ఇవర్ కళళి ఆశ్రయిక్కిఱ దేవతైతళోదు వాశి యఱ తన్నామ్ నిలైయై ఉణర్ న్దు రక్షకాపేక్షై ఉణ్డానవన్ఱు నామతీయొమాక వాణ్ణాదెన్ఱు రక్షకనాన తన్నై సన్నిహితనాక్కివైతాన్.

ఇతుతాన్ ఆర్క్కు ? ఎన్నిల్. (ఉయ్పవర్క్కు) ఉణ్ణివిప్పోమ్ ఎన్నారెల్లాక్కుమ్ ఒక్కుమాయ్తు. “ఇవన్ నిమ్మలిలే ఒదుజ్గోమ్” ఎన్నామైయే వేణ్ణువతు. ఇతు ఉణ్ణివనమానవోపాది, దేవతాంతరభజనముమ్ బన్ధకమాకైయాలే సంసారిహేతు-ఎన్ఱై. (ఉయ్యుమ్ వణ్ణుమ్) దేవతాన్తరముఖమాక తచ్చరీరియై ఆరాధిక్కైయుమ్ ఉణ్ణివన ప్రకారమానాలుమ్, అదు అధిక్కుతాధికారమ్; కోయిలిలే వన్దు ఆశ్రయిత్తు ఉణ్ణివిక్కై సర్వాధికారమ్.

(కేట్టిరే నమ్మిమీర్కాళి!) భగవద్వ్యతిరిక్తవిషయలాభతాలే పూర్ణరాయరున్దుళ్ళ నీళ్ళళ్ ఇవన్దుమ్ కేట్టికోళే - ఎన్నితార్. సర్వేశ్వరన్ సన్నిహితనాయరుక్కు, దేవతాన్తరజ్జళై ఆశ్రయిత్తు, అతాలే పూర్ణరాయరున్దుళ్ళ నీళ్ళళ్ కేట్టికోళే - ఎన్దుమామ్. సంసారికళ్ అనైక్కు ప్పాదువారైప్పోలే యిరుక్కైయాలే ఉణ్ణిత్తి, “కేట్టిరే!” ఎన్నితార్.

(కెరుడవాహననుమ్ నిఱ్ఱు) కెరుడవాహననిఱ్ఱే ఆశ్రయణీయన్. తిరువడిక్కుల్లిత్తిలే నగ్ర్గరిక్కు ఇరిత్తల్, తిరువాల్లియై చ్చులియాదే పిడిత్తల్, సాక్షాలక్కియై ఎనక్కు - ఎన్నుదల్ శెయ్యుమవగ్ర్గిల్ ఒన్ఱే అమైయుమిఱ్ఱే!, సర్వేశ్వరనాకైక్కు, తన్నక్కల్ ఆశాలేశముదైయార్ ఇరున్ద విదత్తే కొణ్ణువన్దు కాట్టుమ్ పరికరత్తై ఉదైయవన్ నిఱ్ఱు, “నిఱ్ఱు” ఎన్ఱిఱతు. “ఆశయా యది వా రామః” (శ్రీరామ-అయో-59-3) ఎన్నిఱపడియే అవసరప్రతీక్షనాయ్ నిఱ్ఱు, దేవతాన్తరజ్గళ్ పక్కల్ పోమిడత్తిల్, ఇవనై అతిక్రమిత్తు పోకవేణ్ణుమ్మడి ఇవనుదైయ ప్రత్యాసత్తియై చ్చొల్లిగ్ర్గరాకవుమామ్.

(శేట్టై తన్నడియకత్తు చ్చెల్వమ్పూర్తిరుక్కిన్ఱేరే) అశ్రీ కిక్కిచ్చీరైయిలే ధనమ్ వాఱ్గ ఇరుక్కిఱ్ఱికోళే; అలక్కిపక్కల్ ఐశ్వర్యత్తై ఆకాంక్షిత్తిరుక్కిఱ్ఱికోళే. ఇతర దేవతైకళై ఆశ్రయిత్తు మోక్షమ్ పెఱ ఇరుక్కైయాకిఱ ఇతు - అశ్రీపక్కల్ ఐశ్వర్యమ్ వేణ్ణి యిరుక్కైయిఱ్ఱే. బన్ధకమాయ్, క్షుద్రమాన ఫలజ్గళై త్రుమ్ దేవతైకళై ఆశ్రయిత్తు అపునరావృత్తిలక్షణమోక్షత్తై లభిక్కుప్పోమో! అమణనై కూఱై వేణ్ణుకిఱదు-కొలైయై క్కరుతియిఱ్ఱే. అప్పడియే ఇవర్కళ్ మఱిప్పై అఱుక్కైయిఱ్ఱే. రజస్తమఃప్రచరరై ఆశ్రయిత్తు నిత్యసత్వస్థర్ పెఱుమ్ పేగ్ర్గై ఎఱ్ఱనే పెఱుమ్మడి! భగవత్ప్రవణ రాసవర్కళ్, దేవతాన్తరజ్గళై తృణీకరిత్తిఱ్ఱే ఇరుప్పతు. రుద్రనుమ్, దేవియుమ్

పోకా నిఱ్ఱు, భగవత్ప్రవణరాయరుప్పార్ ఒరువర్ అవర్ కళై అనాదరిత్తు తన్ వస్త్రత్తై కుత్తినార్ - ఎన్ఱత్తై నినైపుతు.

పదినోరామ్ పాట్టు. - అవ - (ఒరు విల్లాల్) ఇప్పడి సౌలభ్యకాష్టయై ఉపదేశిక్కుచ్చెయ్ తేయుమ్ అవికృతరాయరుక్కిఱ సంసారికళై క్కుఱిత్తు “నాన్ ఆశ్రయణీయనాక చ్చొన్న చక్రవర్తి త్తిరుమకన్ పిఱ్ఱాడర్ క్కు ఉదవుక్రెక్కాక వన్ఱు కణ్ వళర్ న్దరుళానిఱ్ఱు, భాగ్యహానియాలే తిరునామత్తై చ్చొల్లి పిఱ్ఱైక్కుమాట్టాలే, కాలత్తై వ్యర్థమే పోక్కుకిఱికోళే!” ఎన్ఱు ఇన్నాతాకిఱార్.

11. ఒరు విల్లాల్ ఓజ్గు మున్నీర్ అడైత్తులకళ్ళకుయ్య,
చ్చెరువిలే యరక్కర్ కోనై చ్చెగ్గిఱ నమ్ శేవకనార్,
మరువియ పెరియకోయిల్ మతిళ్ తిరువరళ్ళ మెన్నా,
కరువిలే తిరువిలాతీర్! కాలత్తై క్కుఱ్ఱిక్కిన్ఱే.

ఒరు విల్లాల్ = చేతికి దొరికిన ఒక వింటితో, ఓజ్గు మున్నీర్ అడైత్తు = ఉప్పొంగే సముద్రంలో ఆనకట్టను కట్టి, ఉలకళ్ళళ్ ఉయ్య = అన్ని లోకాలు ఉజ్జీవించేటట్లుగా, శెరువిలే = యుద్ధంలో, అరక్కర్ కోనై = రాక్షసులకు ప్రభువైన రావణుని, శెగ్గిఱ నమ్ శేవకనార్ = నిరసించి, మనకు ఉపకారం చేసిన శ్రీరంగనాథుడు, మరువియ = నిత్యం వాసం చేసే, పెరియ కోయిల్ = గొప్పతనాన్ని నిండుగా కల ఆలయం, మదిళ్ తిరు అరళ్ళమ్ = ప్రాకారాలను కల శ్రీరంగం, ఎన్నా = అని పలుకనివారై, కరువిలే తిరు ఇలాదీర్ = తల్లి గర్భంలో కూడా భగవత్కృత్యాన్ని లేనివారై ఉండే ఓ జనులారా !, కాలత్తై = (భగవానుని శరణు వేడి, కైంకర్యం చేయదగిన) కాలాన్ని, క్కుఱ్ఱిక్కిన్ఱే = వ్యర్థంగా వెళ్ళబుచ్చుతున్నారే ?

వ్యా. (ఒరు విల్లాల్) కైక్కెట్టిగ్గిఱారు విల్లాలేయాయ్ తు - కడలై అడైత్తు; అతుక్కుడి ఎన్? ఎన్నిల్; సముద్రత్తై అర్థిత్తు వచ్చి వేణ్డిక్కిడన్ఱ విడత్తిలే వన్ఱు

ముఖమ్ క్కాట్టిగ్గిల్లై. ఇతు నజ్జణత్తుక్కు ముకణ్ణాట్టుమతాయ్ ఇరున్దతిల్లై. “చాప మానయ సౌమిత్రే” (శ్రీరామా-యుద్ధ-21-22) ఎన్నిఱపడియే “కొణ్ణవా తక్కానై” ఎన్ఱు కైయిలే విలై వాళ్ళి, అవిల్లాల్ ఎదిరికకోపక్కల్ తణ్ణి పణ్ణినాలుమ్ పణ్ణాద అశీవిదోపమమాన అమ్ముకకై విట్టార్.

(ఓజ్జు మున్నీర్) కడలినుడైయ స్వాభావికమాన వేషత్తై చ్చొల్లుకిఱదన్ఱు; కైయుమ్ విల్లుమాయ్ నిన్ఱ వీర ఉత్తెప్పై క్కణ్ణ కీఱ్ మణ్కొణ్ణ మేల్ మణ్ణెఱిన్ఱు కొన్ఱళిత్త పడియై చ్చొల్లుకిఱతు. ఇతుతాన్ ఆరిక్కు ఇరజ్జుమతన్ఱే; అమ్ముక్కు ఇరజ్జు మతిఱే; ఉపాధ్యాయర్కైయిలే కకై కణ్ణ శిఱుప్రజైకకో కాలిలే విల్లుమాపోలే, తిరువడి కళకళవుమ్ వన్ఱు వెళ్లమ్ కోత్తదాయ్తు. “సముద్రస్య తతః క్రుద్ధో రామో రక్తాన్త లోచనః” (శ్రీరామా-యుద్ధ-21-13) ఎన్నక్కడవతిఱే. (అడైత్తు) నాలిరణ్ణమ్ము విట్టవాఱే, ముకమ్ కాట్టి ముదు కెదుత్తు క్కొదుత్తవాఱే, అతిన్ మేలేయాయ్తు అడై కట్టిగ్గిల్లా. ఆకైయార్ కల్లాలన్ఱు కడలై అడైత్తదు; విల్లాల్ ఎన్ఱై ఇజ్జనన్ఱాకిల్, ఇట్టవిట్ట మలైకళెల్లామ్ అఱ్ఱిన్ఱుపోయ్ అడైత్తదాయ్ త్తలైక్కట్టాతు.

(ఉలకజ్జళుయ్య) పాతాళమ్, భూమి, అన్తరిక్షమ్, స్వర్గమ్, ఇవ్వులకజ్జళే ఉయ్య; రావణనుడైయ వరబలత్తాలే ఇవ్వులకజ్జళెల్లామ్ అఱ్ఱిన్ఱితే కిడన్ఱతు. “న యష్టవ్యం న దాతవ్యం న భోక్తవ్యం కథంచన” (విష్ణుపురాణం-1-13-14) ఎన్ఱు యజ్ఞాదికకై విలక్కియుమ్, అమ్మాలే ఇన్ఱాదికకై జయిత్తుమ్ బహుముఖ మాక నలిన్దాన్. ఇవన్ అఱ్ఱిన్ఱ పిన్ఱాయ్తు, లోకజ్జళే ఉజ్జేవిత్తతు. అజ్జనన్ఱియే “సేతుం దృష్ట్వా సముద్రస్య” ఎన్నిఱపడియే అశుద్ధరానవర్కకుమ్ ఇడై దర్శిత్తు శుద్ధరామ్మడి “ఒరు విల్లాలే యడైత్తు” - ఎన్ఱు కీఱ్డే కూట్టవుమామ్.

(శెరువిలే)మాయామ్మగత్తై క్కాట్టి రాజపుత్రర్కకై అకగ్గిగ్గి, త్రిఱన్ఱు కిడన్ఱ వాళలిలే నాయ్ పుకురుమాపోలే, తనియిరుప్పిలే వన్ఱు పిరిత్త కోఱ్ఱైప్పైయలై పోలన్ఱియే, పత్తుమ్ పత్తాక యుద్ధతిలే. (ఆరక్కర్కోనై) “నాన్ రాక్షసరాజన్” ఎన్ఱు తన్ పరికరత్తై ప్పార్తు అభిమానిత్తిరున్దవనై. తాన్ అన్ద అతిక్రమణమ్ పణ్ణమళవన్ఱియే, దుర్వర్ణత్తుక్కడైయ ఒదుళ్ళ నిమ్మలా ఇరున్దవనై. (శెగ్గిల్) అవన్ కణ్ముకప్పే పరికరిభూతరై అఱ్ఱిత్తు, ప్రజైకకై అఱ్ఱిత్తు, తన్తలై తరైయిలే పురళ

తన కణ్ణలే కాణ్ణారి ఇలైయామ్మడి యిరుక్కు, తాన్ కాణుమ్మడి ఓరో తలైయాక అటుత్తితే, అవనై అఱ్ఱియచ్చెయ్ తతు. “గచ్చానుజానామి” (శ్రీరామ-యుద్ధ-59-144). (నళ్ళేవకనార్) ఈశ్వరత్వతాలే “శేవకనార్” - ఎన్నితారల్లర్; శేవకవాశి యాలే. అదాకిఱదు - కైయిలక్కైక్కు శేవిక్కుమవన్ ఎన్నె. అతాకిఱతు - ఓరజ్జాలిక్కు త్తానుళ్ళతనైయుమ్ ఇవనై సేవిక్కై. “తాయ్ తలై యగ్గిగ్గిగ్గి పొమ్మత్తొడుత్త తలైవన్” (నాచ్చియార్ తిరు-5-3) ఇతే. అనన్యగతికళాన నమ్ విరోధపర్గత్తై ప్పిరాట్టి యొట్టై సంశ్లేషవిరోధియై ప్పోక్కినాప్పోలే, పోక్కుమ్ ఆణ్ణిత్తై - ఎన్నుతల్; ఎల్లారుక్కుమ్ తజ్జమాన పిరాట్టిక్కు ఉతవుకైయాలే నమక్కు ఉదవినాన్ - ఎన్ను ఎల్లారుక్కుమ్ శొల్లలామ్మడి ఇరుక్కైయాలే “నమ్ శేవకనార్” - ఎన్నుతల్.

నళ్ళేయర్ ఇప్పొట్టై క్కేట్టవన్లు, తమ్మిలే అనుసన్ధిత్తు ప్పోకానిఱ్ఱు, ఒరు శేవకనుమ్ ఒరు స్త్రీయుమ్ వివాదమ్ పణ్ణినవళనిలే, అవనుక్కు అవళ్ శొన్న వార్తైయై క్కేట్టు విధరాన అవ్వార్తైయై అనుసన్ధిపుతు. అతాకిఱతు - పిణ్ణిన్ వళవిలే, “ఉన్నాల్ ఎన్నై ఎన్ శెయ్యలామ్! ఏగ్గైక్కుమ్, పేదైక్కుమన్లో శామన్దనార్ పుత్తిరణ్ణిగ్గిగ్గి” - ఎన్ఱాళ్. భట్టరై ఆశ్రయిత్త శోగ్గుశిఖామణి పల్లవరాయర్ క్కు “రామలక్ష్మణగుప్తా సా” (శ్రీరామ-యుద్ధ-25-33) ఎన్నిఱ శ్లోకత్తై అరుళి చెయ్ తు, “కడల్ కరైయిల్ వెళియే నినైత్తిరుమ్” ఎన్ను అరుళిచెయ్ దత్తై అనుసన్ధిపుతు. అత్తైక్కూడ క్కేట్టిరున్ద నళ్ళేయరుమ్, పిళ్ళైవ్విఱ్ఱుప్పరైయరుమ్, శ్రీ గోవర్ధనదాసరు మాక ఇతుక్కు చేర్న్దిరున్దతు - ఎన్ను “ఇలై తునై మగ్గిగ్గెన్నెళ్ళే” (నాన్మకన్ తిరు-8) ఎన్నిఱ పాట్టై అనుసన్ధిత్తార్ కళ్. అక - అనన్యగతికళాన నమక్కు త్తజ్జమ్ చక్రవర్తిరుమకన్ - ఎన్నె.

(శేవకనార్ మరువియ పెరియ కోయిల్) రావణవధమ్ పణ్ణి వినై యగ్గిగ్గి పిన్నుమ్, అవతారత్తిల్ పిఱ్ఱాదరుక్కుమ్ ఉదవుకైక్కాకవాయ్ త్తు, కోయిలిలే వన్లు కణ్ వళర్న్దరుకుఱిఱదు. రేఫాన్తమాక చ్చొల్లిగ్గిగ్గి పూజ్యవాచియన్లు; శేవకత్తిల్ ఉత్తైప్పై చ్చొల్లిగ్గిగ్గి. (మరువియ) తిరువుళ్ళమ్ పారున్ది నిత్యవాసమ్ పణ్ణుమ్ దేశమ్. పరవ్యూహవిభవణ్ణిఱ్ఱిల్ కోయిలిల్ పొరుత్తమ్ శొల్లుకిఱదు. (పెరియకోయిల్) కోయిలిల్ పరప్పై నినైత్తన్లు; రాజా ఇన్నవిదతే ఇరున్లు

నినైప్పిట్టన్- ఎన్నాల్ పిన్నై అవన్ఱునాల్ మాన్రగ్గ నినైప్పిదవొణ్ణాతాయరుక్కుమ్ దేశగొరవత్తై పున్రగ్గ చ్చొల్లుకిఱదు. ఆదావదు - సంసారికళ్ కార్యమ్ ఈడఱుత్తైయిఱే. “దేశోఽయమ్ సర్వకామధుక్” (గరుడ పురాణమ్-11), “విష్టోరాయతనమ్ మహత్” (లైంగమ్).

(మదిళ్ తిరువరళ్గమ్) కణ్వళర్నరుకుకిఱ ఇవరుడైయ సౌకుమార్యత్తై క్కణ్ణ అఱ్ఱవేణ్ణాతపడి మదిళై యుడైతాయరుక్తై. ఇవ్వస్తువిన్ శీర్మై అఱిన్దిరు క్కుమ్ తిరుమజ్జై ఆఱ్ఱువో పోల్వార్ ఇట్ట మదిలిఱే! (ఎన్నా) ఉడమ్ము నోవవేణ్ణా; ఓరుక్తిమాత్రమే అమైయుమ్. అవరుడైయ గుణచేష్టితళ్ళళై పున్రగ్గిన తిరునామమ్ వేణ్ణా; దేశస్థర్థియాన తిరునామమే అమైయుమ్.

(కరువిలే తిరువిలాత్తీర్) సుకరమాయిరుక్కు నీళ్ళళ్ అనాదరిక్కిఱదు గర్భత్తిలుమ్ భగవత్కటాక్షమిల్లామైయిఱే. “జాయమానం హి పురుషం యం పశ్యేన్నద్దుసూదనః” (భారతమ్ శాంతి-358-73) ఎన్నిఱ పడియే గర్భవాససమ యత్తిల్ దయనీయత్తైయై క్కణ్ణ కుళిర నోక్కువతొరు నోక్కు ఉణ్ణ. అదు ఇవనుక్కు భగవత్ప్రావణ్యమాకిఱ సమ్మత్తుక్కు అడి. అదువుమ్ పెఱాతవర్కళాకాదే నీళ్ళళ్-ఎన్నిఱార్. “కరువరళ్ళత్తుళ్ కిడన్ఱు కైతొఱ్ఱుతేన్ కణ్ణేన్” (ముదల్తిడి-6) ఎన్ఱుమ్, “కరుక్కోట్టియుళ్ కిడన్ఱు కైతొఱ్ఱుతేన్ కణ్ణేన్” (ఇరణ్డామ్ తిరు-87) ఎన్ఱుమ్ శొల్లక్కడవదిఱే.

(కాలత్తై క్కట్టిక్కిన్బీరే) “విచిత్రా దేహసంపత్తి రీశ్వరాయ నివేదితుమ్” (విష్ణుతత్త్వమ్) ఎన్ఱు భగవత్సమాశ్రయణత్తుక్కు క్కణ్ణ కాలత్తై వ్యర్థమే పోక్కుకిఱి కోళ్. కాలక్యతపరిణామమ్ ఇల్లాద దేశత్తిల్ నిన్ఱుమ్ ఇణ్ణే వన్ఱు కిడక్కు, నీళ్ళళ్ కాలత్తై వ్యర్థమే పోక్కువదే! నిత్యసూరికళ్ నిత్యానుభవమ్ పణ్ణానిఱ్ఱ, అత్తై విట్టు ఉళ్ళకుడైయ అవసరమ్ పార్త్తు క్కిడక్కు నీళ్ళళ్ కాలత్తై వ్యర్థమే పోక్కువదే! నిత్యసూరికళనుభవమ్ ఉళ్ళకుక్కుమ్ వేణు మెన్ఱు అదు సాత్త్విత్తైక్కాక ఇణ్ణే శిరమమ్ శెయ్విత్తైక్కు వన్ఱు కిడక్కు, నీళ్ళళ్ అన్యపరరాయ్ త్తిరికిఱికోళే? - ఎన్నిఱార్.

పన్నిరణ్డామ్ పాట్టు - అవ- (నమనుమ్) “వాయాలే తిరునామత్తై చ్చొల్ల చ్చొన్నీర్; ఎళ్ళళ్ పాపత్తాలే బహుజల్పమ్ పణ్ణక్షమరాకానిన్ఱోమ్; తిరునామమ్

శొల్లశక్తరాకిఠిలోమ్” ఎన్ను; అకిల్, శ్రవణమాత్రత్రే తిరునామ ముత్తారక మెన్ఱు ముద్గలోపాఖ్యానముఖత్రాల్ శొల్లి, “ఇప్పడిప్పట్ట ప్రభావత్తైయుడైయవన్ ఊర్ కోయిల్ - ఎన్ఱు ఉజ్జీవిక్కులాయరుక్కు, దుఃఖభాగికళావదే !” ఎన్ఱు ఇవర్కళనర్థత్తై ప్పొఱుక్కుమాట్టుకిఠిలేన్ - ఎన్నిఱార్.

12. నమనుమ్ ముఱ్ఱులనుమ్ పేళ నరకిల్ నిన్ఱార్కళ్ కేట్టు,

నరకమే శువర్క్కుమాకుమ్ నామజ్జుకుడైయ నమ్మి,

అవనతూర్ అరజ్జ మెన్నా తయర్త్తు వీఱ్ఱన్దళియమాన్దర్,

కవలైయుళ్ పడుకిన్ఱార్ ఎన్దదనుక్కే కవర్కిన్ఱేనే

నమనుమ్ = యమధర్మరాజు, ముఱ్ఱులనుమ్ = ముద్గల భగవానుడు, పేళ = సంభాషిస్తూ ఉండగా, నరకిల్ = నరకలోకంలో, నిన్ఱార్కళ్ = ఉండేవారు, కేట్టు = ఆ విషయాన్ని ఆలకించగా, నరకమే = ఆ నరకమే, శువర్క్కుమ్ ఆకుమ్ = స్వర్గలోకం అయే రీతిలోని, నామజ్జళ్ ఉడైయ = తిరునామాలను కల, నమ్మి అవనదు = పరిపూర్ణుడైన భగవానునియొక్క, ఊర్ = దేశం, అరజ్జమ్ ఎన్నాదు = శ్రీరంగం - అని చెప్పకుండా, అళియ మాన్దర్ = అల్ప మానవులు, అయర్త్తు = భగవన్నామాన్ని మఱచి, వీఱ్ఱన్ద = (తాకిక విషయాలనే పాడుగోతిలో) పడి, కవలైయుళ్ పడుకిన్ఱార్కళ్ ఎన్ఱు = దుఃఖం వల్ల పీడింపబడు తున్నారే!, అని, అదనుక్కే = అందుకోసమే, కవర్కిన్ఱేనే = నేను క్షేపడుతున్నాను.

వ్యా - (నమనుమ్ ముఱ్ఱులనుమ్ పేళ) పణ్ణ ముద్గలన్ ఎన్నాన్ ఒరువన్ పాపప్రచరనాయ్ వర్తిక్కిఱునాళిలే, ధేనువై దానమ్ పణ్ణకిఱ సమయత్తిలే “కృష్ణాయ” ఎన్ఱు కొడుతాన్. పిన్ను అవనుడైయ మరణదత్తైయిలే యమభటర్ వన్ఱు నెరుక్కి యమన్ పక్కలిలే కొణ్ణ శెల్ల, యమన్దాన్ ఇవనై ఎదిర్కొణ్ణ సమ్భావిక్కు, “ఉన్నుడైయ భట్టర్ ఎన్నై నెరుక్కిక్కిణ్ణువర నీ సమ్భావియానిన్దాయ్; ఇతుక్కు హేతు ఎన్?” ఎన్ను; “ఉన్ ప్రభావమవర్కకుమ్ అఱిన్దిలర్; నీయు

మఱిన్దిలై; ఒరుక్కాల్ తిరునామత్తై చొన్నాయ్ కాణ్” ఎన్ఱు అత్తై ప్రశంసిక్కు ఇళ్లనే ప్రసక్తానుప్రసక్తమాక ఇత్తై నరకానుభవమ్ పణ్ణుకిఱవర్కళ్ కేట్ట, అనన్తరమ్ అవిడన్దానే ప్రాప్యభూమియాయ్తు - ఎన్ఱు శొల్లిప్పొరువదొరు కత్తై యుణ్ణు; అత్తై ఇళ్లే శొల్లుకిఱతు.

(నమనుమ్ ముఱ్ఱులనుమ్ పేళ) ముద్గలభగవాన్ సత్కారత్తుక్కు హేతుఎన్? ఎన్ఱు శొల్ల, “మున్నే తిరునామమ్ శొన్నాయ్ కాణ్”న్ఱు ఇవ్వళవాయ్తు ప్పిఱన్దతు. యుమన్ తనక్కు ప్పావనమాక త్తిరునామమ్ శొన్నానల్లన్. ముద్గలన్ కేట్టు అవనుక్కు ఉపదేశితానల్లన్. నారకికళై త్తన్ కైశలిక్కు నలిన్ఱు ఇన్ద్రగ్రామ్మక్కు, ఇవి ప్పొక్కడి ఈదు - ఎన్ఱు శొన్నానల్లన్. “కిం త్వయా నార్చితో దేవః కేశవః క్షేతనాశనః?” ఎన్ఱు అవర్కళై గర్జిత్తు చొన్నానల్లన్. తిరునామమ్ శొన్నాన్ ఒరువన్ నరకమ్ పుక్కాన్-ఎన్ఱు తన్దదత్తుక్కు హాని వరుకిఱదో? ఎన్ఱు శొన్నాన్, ఇత్తనై.

(నరకిల్ నిన్ఱార్కళ్ కేట్టు) పాపమ్ పణ్ణుకిఱ సమయత్తిలే అనుతపిత్తు, మీణ్ణు ప్రాయశ్చిత్తమ్ పణ్ణుమ్ నమయత్తిలే కేట్టార్కళుమల్లర్. పాపత్తినుడైయ ఫలానుభవమ్ పణ్ణుకిఱవళవిలేయాయ్తు కేట్టదు. అప్పొదుతానుమ్ నమిత్తాణికళాయ్ కేట్టవర్కళుమల్లర్. ప్రాసక్తికమాక త్తిరునామమ్ శెవిప్పట్ట, ఇత్తనై. పాపమ్ పణ్ణుకిఱవళవిలే ప్రాసక్తికమాకవుమ్ ఒరుత్తర్ తిరునామమ్ శొన్నారిలైయో? అప్పొదు కేళాత్తొవ్వాన్ ఎన్? ఎన్ఱు; అప్పొదు విషయప్రావణ్య త్తాల్ వన్ద శెరుక్కాల్ శెవిప్పదాదు. ఇప్పొదు దుఃఖానుభవమ్ పణ్ణుకిఱ అళవాయ్, “అరొరు నల్ వార్తై శొల్లువార్!” ఎన్ఱుమ్ దశై యాకైయాలే శెవిప్పదుమ్.

(నరకమ్ శువర్కమాకుమ్) అన్ద నరకన్దానే భోగభూమియోదొత్తదు. మాఱి నిన్దెప్పిదుమ్ అత్తనైయితే వేణ్ణువదు. “విభీషణవిధేయం హి లక్ష్మైశ్వర్య మిదం కృతమ్” (శ్రీరామా-యుద్ధ-116-13) ఎన్ఱిఱపడియే రావణసమ్మన్దత్తాలే దుష్ప్రకృతి కళుక్కు స్థానమాన లంకైయై సాత్త్వికరుక్కు స్థానమాక్కిక్కొదుత్తాత్పోలే. ఇప్పడి నరకన్దానే స్వర్గమామ్మడి పణ్ణుకిఱదు నామియో? ఎన్ఱిల్, (నామజ్గళే) తిరునామ ప్రభావత్తాలే వన్దదాయ్తు. (నామజ్గళుడైయ నమ్మి) ఇత్తిరునామజ్గళై యుడైయ నాకైయాలే పుష్పలనాయరుక్కుమవన్. ఎల్లా నన్మెకళుమ్ తన్నై పుగ్రగ్రీ

పైఅవేణ్ణమ్మడి ఇరుక్కుమ్ అవనుక్కు ఏగ్రైత్తై పుణ్ణిక్కిడుక్కువగ్రైగ్రాయ్త్తు, తిరునామమ్ ఇరుప్పుదు; “దేవో నామసహస్రవాన్” (భారతమ్-సభా-38), “పేరాయ్ రమ్ క్కొణ్ణదు ఓర్ పీదుడైయన్” (తిరువాయ్-9-3-1) ఎన్ఱుమ్ శొల్లక్కడవదితే. “నారణన్ తమ్మన్నై నరకమ్ పుకాళి” (పెరియార్ వారు-4-6-1), “నారాయణశబ్దమాత్రమ్” (సహస్రనామాధ్యాయం).

(అవనదూర్ అరణ్ణమెన్నాదు) ఇప్పడి పూర్ణనానవన్ నిత్యవాసమ్ పణ్ణమ్ దేశమ్ కోయిల్ - ఎన్నుమ్ ఇవ్వళపు కీడీర్ ఇవనుక్కు నేర్త్తి. నేర్త్తి అల్పమాయ్, ఫలమ్ కనత్తిరుక్కుచ్చెయ్ దేయుమ్, ఇత్తై చ్చొల్లవొట్టాద పాపత్తిన్ కనమిరున్ఱుపడి ఎన్? ఇప్పడి తిరునామమ్ శొల్లువార్ అరుకు ఇరుక్కులాకాదు-ఎన్నారుమ్, అవర్కళై నాట్టి నిన్ఱుమ్ పోక తురత్తువారుమ్, తిరునామమ్ శొన్నదువే హేతువాక హింసిప్పారు మాయితే, సంసారమిరుప్పుదు. ఒరువనుడైయ అన్తిమసమయత్తిలే తిరుమన్రత్తై ఉపదేశిత్తు, “ఇత్తై చ్చొల్లాయ్” ఎన్ను “అమాకిల్ శొల్లి ప్పార్క్కిత్తేన్” ఎన్ఱు ఇత్తైయే అనేకమురు చ్చొల్లి, అదు తన్నై చ్చొల్లాదే శెత్తుప్పోనాన్. ఇరణ్ణమ్ అక్షర మొత్తిరు క్కుచ్చెయ్ దేయుమ్ శొల్లవొట్టిగ్రైగ్రైయితే పాపబలమ్.

(అయర్త్తు వీర్త్తు) వకుత్తవన్ తిరునామత్తై విస్మరిత్తు, విషయప్రవణరాయ్ క్కొణ్ణ తలై కీర్తూతాక విక్రొన్ఱు. “మఱ్ఱేన్ ఉన్నై మున్నమ్” (పెరియతిరు-6-2-2) ఎన్ఱుమ్, “యన్మహార్తం క్షణం వాపి” (గారుడమ్ పూర్వ-222-22) ఎన్ఱుమ్ శొల్లక్కడవదితే. (అళియమాన్దర్) తిరునామమ్ శొల్లుకైక్కు యోగ్యమాన వాక్కు ప్పడైత్త అరుమన్ద మనుష్యర్. “తాముళరే” (ఇరణ్ణమ్ తిరు-21) ఎన్ఱి పాటైయుమ్, “నావాయిలుణ్ణే” (ముదల్ తిరు-95) ఎన్ఱి పాటైయుమ్ శొల్లిక్కొళవదు.

(కవలైయుళ్ పదుకిన్ఱారెన్ఱు) దుఃఖత్తే అకప్పుదువదే! ఎన్ఱు. (అదనుక్కే కవర్కిన్ఱే) అదనుక్కే క్లేశపుదానిన్ఱేన్ - ఎన్ఱిటార్. సుఖరూపమాన తిరునామ స్ఫుర్భత్తాలే అనన్దనిర్భరరాయరుక్తైక్కు యోగ్యరానవర్కళ దుఃఖభాగికళావతే! - ఎన్ఱితే, ఇవర్ క్లేశపుదుకిఱదు. అవధారణత్తాలే - ఎనక్కు క్కురైతల్, ఎనక్కుమ్, పిఱర్క్కుమ్ కరైదల్ శెయ్యవొణ్ణాదపడి సంసారికళ్ దుఃఖమెనక్కు ఆగ్రైగ్రప్పోకిఱ తిలై- ఎన్ఱిటార్. (కవలై) తున్ఱుమ్.

పదిన్ మూన్మామ్బాట్టు - అవ - (ఎఱియు నీర్) సంసారికళై నోక్కి హితమ్ శొల్తుకైతాన్ అవర్కకుక్కు అసహ్యమానవాతే, ఇవర్కకళ్ దుప్రకృతికళ్ - ఎన్ఱు పారాదే, దుర్గతియై ప్పార్తత్తు, స్వగతమాక “ఇవర్కకళ్ స్వరూపమ్ భగవదధీనమా-యిరుక్కు మ్బుడియై అఱిన్దిలర్కళేయాకిలుమ్, ఓరుపాధియాలన్దియే, వాయాలే తిరువరక్లమ్ ఎన్బార్కళాకిల్ సంసారమ్ కరమ్మెల్లున్ఱు పోమాకాదే!” - ఎన్ఱితార్.

13. ఎఱియు నీర్ వెఱికోళ్ వేలై మానిలత్తుయిర్కళెల్లామ్,
వెఱికోళ్ పూన్ఱుళపమాలై విణ్ణవర్కోనై యేత్త,
అఱివిలా మనిశరెల్లామ్ అరక్ల మెన్ఱుగైప్పరాకిల్,
పోఱియిల్ వాళ్న్ నరకమెల్లామ్ పులైల్లున్ఱొత్తియు మన్ఱే,

ఎఱియుమ్ నీర్ = అలలు వీచే నీటిని, వెఱి కోళ్ = (మాంసం యొక్క) దుర్గంధాన్ని కల, వేలై = సముద్రంచేత పరివేష్టించబడిన, మానిలత్తు = విశాలమైన ఈ భూమిలోని, ఉయిర్కళ్ ఎల్లామ్ = చేతనులు అందఱు, వెఱి కోళ్ = మిక్కిలి పరిమళాన్ని కల, పూ = అందాన్ని కల, తుళపమ్ మాలై = తులసీమాలికను ధరించిన, విణ్ణవర్ కోనై = నిత్యసూరినాయకుని, ఏత్త = స్తుతించడంకోసమే (ఉండే), అఱివు ఇలా = జ్ఞానాన్ని లేని మనిశర్ ఎల్లామ్ = మానవులందఱు, అరక్లమ్ ఎన్ఱు = శ్రీరంగం అని, అఱైప్పరాకిల్ = చెప్పినవారైతే, పోఱియిల్ వాళ్న్ = ఇంద్రియాలకు కట్టుబడి జీవించే, నరకమ్ ఎల్లామ్ = నరకం వంటి ఈ లోకం అంతా, పుల్ ఎల్లున్ఱు = గడ్డిమొలిచి, ఒళ్ళియుమ్ అన్ఱే = పాడయిపోతుంది కదా!

వ్యా. - (ఎఱియు నీరిత్యాది) ఎఱియా నిన్ఱుళ్ళ నీరైయుదైతాయ్, అసాధారణ మాన గన్ఱతై యుదైతాన కడలాల్ శూక్ష్మాప్పట్ట మహాపృథివియులుళ్ళ చేతనవర్గమ్ అడక్లుమ్. “ఎఱియు నీర్” ఎన్ఱుదు త్రిపాద్విభూతియిలే అసంఖ్యచితమాక ఇరుక్కైక్కు యోగ్యరాన చేతనర్, “వెళ్ళత్తదై ప్పట్ట నరియినమ్మాలే” (పెరియ తిరు-11-8-5) ఎన్ఱిఅపడియే క్షుభితమాన నీర్ వెళ్ళత్తుక్కుళ్ళే ఇరుక్కిఅ సజ్జీచమ్ తోగ్రహకైక్కాక,

“వెఱికొళ్ వేలై” ఎన్ఱదు - శాత్తిన తిరుత్తుగ్గాయన్ పరిమళత్తై అనుభవిక్కైక్కు యోగ్యరాన చేతనర్ సముద్రత్తినుడైయ దుర్గన్ఱత్తుక్కు ఇలక్కా యిరుక్కిఱ అనర్థమ్ తోగ్ర్ఱుకైక్కాక. (మానిలమ్) పఞ్చాశతోటి విస్తీర్దైయాన పృథివి. (ఉయిర్కళ్) దేహసమ్మన్ఱమ్ అగ్ర్ఱుల్ శ్రీకౌస్తుభమ్మోలై ఈశ్వరనుక్కు ప్రియవిషయమాన వస్తు కిడీర్-ఎన్ఱై. (ఎల్లామ్) సాత్వన్ఱత్తై ముడియ నడకత్తక్కడవదాన దేవవర్గత్తోడు, అవర్కకకుక్కు క్కుడిమక్కళాన మనుష్యవర్గత్తోడు వాశి యఱ సకలచేతనరుమ్.

(వెఱి కొళ్ పూన్ఱుళపమాలై విణ్ణవర్కోనై యేత్త) పరిమళత్తైయుమ్, శెవ్వియైయు ముడైత్తాన తిరుత్తుగ్గాయ్మాలైయాలే అలంకృతనాయరుక్కు మిరుప్పుక్కు త్రోగ్ర్ఱు, నిత్యసూరికళ్ ఏత్తు మాపోలే, ఇవర్కకైయుమ్ ఏత్త వాయ్త్తు కణ్ణతు. “విచిత్రా దేహసమ్మత్తిః” ఇతే. “సృష్టస్త్వం వనవాసాయ” (శ్రీరామా-అయో-40-5) ఎన్ఱు ఇళైయపెరుమాలైప్పోలే సంసారికళైయుమ్ ముతలిలే సృష్టిత్తతు, తన్నై అనుభవిక్కైక్కాక వాయ్త్తు.

ఇతు జ్ఞానప్రధానర్ పెఱుమ్ పేటాయరున్ఱతు; అత్తనై అఱివిల్లాత క్షుద్రసంసారికకుక్కు క్కిట్టుమో? ఎన్నుమ్ శజ్జైయిలే మేల్ శొల్లుకిఱతు. (అఱివిలా మనిశరెల్లామ్ అరణ్యమెన్ఱైప్పురాకిల్) మనుష్యజన్మత్తిలే పిఱన్ఱు వైత్తు, అఱివిన్ఱిక్కే ఇరున్దార్కళాకిలుమ్, తిరువరణ్ణ ప్రావణ్యమ్ వేణ్డా, ఉక్తిమాత్రమే అమైయుమ్. (అకిల్) ఎన్ఱతు - పాపప్రచురర్క్కు ఇతుతానుమ్ సిద్ధియాతు-ఎన్ఱై. (పొఱియిల్ వాల్త్రనరకమ్) ఇన్ఱియణ్ణకుక్కు క్కుడిమక్కళాయ్ వర్తిక్కిఱ లీలావిభూతి, ఎల్లా అవస్థైయిలుమ్ తప్పాతపడి త్తన్ పక్కలిలే అకప్పదుత్తిక్కొళ్ళవగ్ర్ఱుకైయాలే “పొఱి” ఎన్ఱు ఇంద్రియజ్ఞళై చ్చొల్లుకిఱతు. (నరకమ్) - అవివేకికకుక్కు నరకమ్ - యమన్ తణ్డల్, అఱివుడైయారుక్కు నరకమ్ - సంసారమ్. “సన్ఱు మజ్జువన్ నరకమ్ నానడైతల్” (తిరువాయ్-8-1-9) ఎన్ఱక్కడవతితే. (ఎల్లామ్ పుల్లెల్ఱ్ఱున్దొల్లీ యుమన్ఱే) లీలావిభూతి కట్టడణ్ణ తరిశాయ్ప్పోమ్, ఇత్తనైయితే.

పవినాలామ్ పాట్టు - అవ - (వణ్డినమ్) పిఱర్ ముకమ్ పార్త్తు చ్చొల్లియుమ్; తమ్మిలే శొల్లియుమ్ - ఇప్పడి హితమ్ శొన్న విడత్తిలుమ్, అవర్కకళ్ విముఖ రాకైయాలే అవర్కకళై వెఱుత్తు, అవర్కకళోట్టై సహవాసత్తాలే వన్ఱ క్షేళమ్ తీర

కర్పూరనికరత్తై వాయిలిడు వారైప్పోలే, కోయిలై అనుభవిత్తు, “ఇప్పడి తళ్ళకుక్కు చ్చొల్ల ప్రాప్తమాయిరుక్కు ఇత్తై అనాదరిప్పదే!” - ఎన్ఱు అవర్కకై ఉపేక్షావచనత్తై పుణ్ణి, ఇవర్ పరోపదేశా న్నిప్పత్తరాకిటార్. ఇతుతాన్ స్వానుభవమాయిరుక్కు పరోపదేశ మాయ్ త్తలైక్కట్టుకిఱు. సత్తుక్కళ్ అనుభవజ్ఞానమ్ పిఱుక్కు క్కర్తవ్య మాక క్కుడవలిఱే.

14. వణ్డిన మురలుమ్ శోలై మయిలిన మాలుమ్ శోలై,
కొణ్డల్ మీదణవుమ్ శోలై క్కుయిలినమ్ కూవుమ్ శోలై,
అణ్డర్ కోన్ అమరుమ్ శోలై యణి తిరుమళ్ళమెన్నా,
మిణ్డర్ పాయ్న్దుణ్ణుమ్ శోగ్గై విలక్కి నాయ్క్కిడుమినీరే

వణ్డు ఇనమ్ = తుమ్మెదల గుంపులు, మురలుమ్ = ఝంకారాలు చేసే, శోలై = తోటలను కల్గినది, మయిల్ ఇనమ్ = నెమళ్ళ గుంపులు, ఆలుమ్ శోలై = నాట్యమాడే తోటలను కల్గినది, కొణ్డల్ మీదు అణవుమ్ = మేఘాలుపైన వచ్చి నిలచి ఉండే, శోలై = తోటలను కల్గినది, కుయిల్ ఇనమ్ = కోయిల సమూహాలు, కూవుమ్ శోలై = కూసే తోటలను కల్గినది, (ఒకదానిని ఇంకొకటి పిలిచే తోటలను కల్గినది), అణ్డర్కోన్ = దేవతలకు అధిపతి అయిన = సర్వేశ్వరుడు, అమరుమ్ శోలై = నిత్యవాసం చేసే తోటలను కల్గినది, అణి = సంసారానికి, ఆభరణమైన, తిరు అరజ్గమ్ ఎన్నా = శ్రీరంగం అని నోటితో పలుకని, మిణ్డర్ = కృతజ్ఞతా హీనులైన మూర్ఖులు, పాయ్న్దు ఉణ్ణుమ్ శోగ్గై = పైనబడి తినే అన్నాన్ని, విలక్కి = (వారిని తిననీయకుండా) అడ్డుపడి, నీర్ నాయ్క్కు ఇడుమిన్ = మీరు కుక్కకు పెట్టండి.

వ్యా. - (వణ్డిన మురలుమ్ శోలై) కిణ్ణకత్తిల్ ఇఱ్ఱివార్ తిరళ్ తిరళాక ఇఱ్ఱియుమాపోలే, మధువెళ్ళత్తిలే వణ్ణుకళ్ తిరళ్ తిరళాక వాయ్త్తు ఇఱ్ఱివతు. క్కూత్తే కట్టలైయాక మధుపానత్తై పుణ్ణి, పుక్కడవ్యమ్ ఇరున్ద విడత్తిల్ ఇరుక్కు

వొట్టమైయాలమ్, తాన్ వాయ్ విదమాట్టమైయాలమ్ అళత్తివెయానిఱ్ఱుమాయ్ త్తు. ముక్తర్, తిరళ తిరళాక భగవదనుభవమ్ పణ్ణి పోక్కువీడాక సామగానమ్ పణ్ణి కళిక్కుమాపోలే ఇప్పురిల్ తిర్యక్కుక్కుమ్ కళిత్తు వర్తిక్కుమ్-ఎన్నై.

(మయిలిన మాలుజ్జోలై) వణ్ణకళుడైయ ధ్వనియై క్కేట్టుమ్, శోలైయిన్ పశుమైయై క్కణ్ణమ్ వర్వాకాలత్రిల్ మేఘజ్జళాక నినైత్తు, ఇనమినమాక మయిల్ కళానవై ససప్రమమృత్తమ్ పణ్ణనిఱ్ఱుమ్. అలుదల్ - అడుదలుమ్, కళిత్తలుమ్.

(కొణ్డల్ మీతణవుమ్ శోలై) ఇవైగ్గిగ్గినుడైయ అలిప్పైయుమ్, శోలై పుశుమైయైయుమ్ కణ్ణ మేఘజ్జళానవై సముద్రమాక నినైత్తుక్కొణ్ణ పడియా నిఱ్ఱుమ్; అన్ఱిక్కే - మేఘపదతళవుమ్ శెల్ల తిరుచ్చోలై తానోగ్గి ఇరున్ద పడియై చ్చొల్లిగ్గిగ్గాకవుమామ్. ఇప్పురిల్ పొమ్మీల్ కళుమ్ “మయిల్ మికు పొమ్మీలా” (తిరువాయ్-2-10-3) యిరుక్కిఱపడి. తిరుమలైయిల్ పొమ్మీల్ ఇరుచ్చియాలే పుక్కువిదముమ్, పుఱప్పట్ట విదముమ్ తెరియాతు. ఇప్పురిల్ పొమ్మీల్ వస్తువై వస్తువరమాక భ్రమిప్పిక్కుమ్. (కుయిలినమ్ కూవుమ్ శోలై) కీమ్మి చ్చొన్న ఇవైగ్గిగ్గిన్ వ్యాపారమిన్ఱిక్కే కుయిలినజ్జళానవై ఇరున్ద విదత్తిలే ఇరున్దు తాన్దామ్ ఇరున్ద ప్రదేశత్రిల్ కుళిర్త్తియాల అన్యోన్యమ్ అత్తైయానిన్దన.

(అణ్డర్కోన్ అమరుమ్ శోలై) వణ్ణ, మయిల్, కుయిల్, కొణ్డల్- ఇవగ్గిగ్గో పాది ఇవనుమ్ శోలైపురప్పైయుమ్, భోగ్యత్తైయైయుమ్ క్కణ్ణ విదమాట్టాదే కిదక్కిఱవనాయ్ త్తు. రక్ష్యభూతరాన సంసారికళుక్కు ప్రాప్యమానవోపాది, రక్షకనాన ఈశ్వరనుక్కుమ్ ప్రాప్యమాయ్ క్కాణుమ్, దేశమిరుప్పతు. (అణ్డర్కోన్) అణ్డాన్దర్వర్తికళానవర్కళై నిర్వహిత్తైక్కాక - ఎన్నుతల్, “అయర్వఱు అమరర్ కళదిపతి” (తిరువాయ్-1-1-1) - ఎన్నుతల్; పరవ్యూహవిభవస్థలజ్జళై విస్మరిత్తు నిత్యవాసమ్ పణ్ణకిఱ దేశమ్ - ఎన్నుతల్. (శోలై యణి తిరువరగ్గమ్) శోలైయై ఆభరణమాక ఉడైత్తాన కోయిల్- ఎన్నుతల్; సంసారత్తుక్కు ఆభరణమాన కోయిల్- ఎన్నుతల్.

(తిరువరగ్గ మెన్నా మిణ్డర్) అవన్ తగ్గళుక్కాక వన్దు కణ్ వళరానిఱ్ఱు, అవన్ ఇరున్ద దేశత్తై వాయాలే శొల్లమాట్టాద మూర్ధర్. మూర్ధరాకిఱార్- విత్తుక్కాడు

అతీయాదవర్కళ్. అతాకిఱతు - నరకవాసమ్, గర్భవాసమ్ ముదలానవై పిడరియై ప్పిడిత్తుక్కొణ్ణు నిఱ్ఱు, కేవలమ్ దేహపోషణపరరాయరుక్కుమవర్కళ్.

(పాయ్న్దుణ్ణుమ్ శోగ్రై విలక్కి) 'తిరువరగ్గమ్' ఎన్నమాట్టాద మూర్ఘరాయిరుప్పార్ జీవిక్కిఱతు - వఱ్ఱియల్లా వఱ్ఱియే అపహరిత్తు జీవిక్కిఱార్కళ్-ఇత్తనై. అత్తై విలక్కి నాయ్క్కిడుజ్గోళ్. తఱ్ఱై ఉద్దేశిత్తు వన్దు కణ్వళర్నరుళుకిఱ ఉపకారత్తై అతీయాద కృతఘ్నర్ జీవిక్కిఱ జీవనత్తై విలక్కి, ఒరు నాళ్ ఒరు పిడి శోఱిట్టవన్ వాశలై పుగ్రైగ్రీ క్కిడక్కుమ్ కృతజ్ఞమాన నాయ్క్కిడుజ్గోళ్. ఇతుతాన్ “యో సాధుభ్యోర్థ మాదాయ సాధుభ్య స్సప్రసూయచ్చతి, స కృత్వా ఘన మాత్మానం సన్తారయతి తాన్ ప్రభా” ఎన్దు నిర్వాహకరై క్కుఱిత్తితే శొల్లుకిఱతు.

పదినజ్ఞామ్మట్టు. అప - (మెయ్యర్క్కే ఇత్తాది) ముతల్ మూన్దు పాట్టలై స్వలాభత్తై ప్పేశి, అనన్తరమ్ పతినారు పాట్టలై పరోపదేశమ్ పణ్ణి, అతుతన్నై సంసారికళ్ స్వీకరియామైయాలే, అవర్కళ్పక్కల్ నిన్దుమ్ కాలవాగ్గినారాయ్ నిన్దుతు, కీఱ్. “ఇవర్కళిలై అన్యతమనాయరున్దుళ్ళ తమ్మై పరోపదేశమ్ పణ్ణవల్లరామ్మడి స్వవిషయత్తిల్ సంశయనివృత్తిముతలాక పరమభక్తిపర్యన్తమాక ప్పిఱప్పిప్పదే!” - ఎన్దు పెరియ పెరుమాళ్ తమక్కు నిర్దేశకమాక పుణ్ణిన మహోపకారత్తై మేల్ పత్తు ప్పాట్టలై అరుళిచ్చెయ్కిఱార్. ఇతితే కృతజ్ఞరుడైయ స్వభావ మిరుక్కిఱపడి. “ఎన్నై త్రిమనమ్ కెడుత్తాయ్ ఉనక్కెన్ శెయ్కేన్?” (తిరువాయ్-2-7-8) ఎన్నానిఱ్ఱుర్కళితే. ఇప్పొట్టిల్ - అద్వేషమ్ పిఱన్దవళవిలై తాన్దమ్ పడికలై ఎల్లామ్ కాట్టి క్కొడుక్కు మెన్దుమ్, తానారువనుళన్ ఎన్దు అఱిన్దవళవిలై సంశయ నివృత్తియై పుణ్ణివైక్కుమెన్నుమ్ ఇవ్వర్థత్తై ఎనక్కు అద్వేషమ్ పిఱన్దవళవిలై కాట్టిత్తర అనుభవిక్కు ప్పెగ్రైగ్రేన్ - ఎన్నిఱార్.

15. మెయ్యర్క్కే మెయ్యనాకుమ్ విదియాలా ఎన్నై పోల,
పొయ్యర్క్కే పొయ్య నాకుమ్ పుట్టొడియుడైయ కోమాన్,
ఉయ్యపోమ్ ఉణర్వినార్కట్టు ఒరువనెన్దు ఉణర్న్ద పిన్నై,
ఐయప్పొడఱుత్తు త్తోన్దుమ్ అఱ్ఱకనూర్ అరగ్గమన్దే.

పుళ్ళకొడి ఉడైయ = గరుడుని ధ్వజంగా కల్గిన, కోమాన్ = నాయకుడు, విది ఇలా ఎన్నై ప్పోల = (చిరకాలంగా భగవద్విషయాన్ని పొందలేని) భాగ్యహీనుడనైన నావలె, మెయ్యర్క్కు = (భగవానుని పట్ల) అద్వేష భావనను లేనివారికి, మెయ్యన్ ఆకుమ్ = (తన స్వరూపాన్ని) యథాతథంగా దర్శింపజేసేవాడు కాగలడు, పొయ్యర్క్కు = (భగవానుని కంటే వేఱయిన) విషయాలలో ఆసక్తిని కలవారికి, పొయ్యన్ ఆకుమ్ = (తనను దర్శింపజేయకుండా) అయథార్థ స్వరూపుడవుతాడు, ఉయ్య ప్పోమ్ ఉణర్వినార్కట్టు = ఉజ్జీవించే దారిని తెలియాలనే జ్ఞానాన్ని కలవారికి, ఒరువన్ ఎన్ఱు ఉణర్న్ద పిన్నై = “ఈశ్వరుడొకడున్నాడు” అని తెలిసిన తరువాత, ఐయప్పాడు అఱుత్తు = (మిగిలిన) సందేహాలను తీర్చి, తోన్ఱుమ్ = సాక్షాత్కారాన్ని ప్రసాదించేవాడైన, అఱుకన్ = తన అందంతో లోకాన్నే శేషంగా చేసికొన్నవాడైన భగవానుని, ఊర్ = ఉండే చోటు, అరజ్గమ్ అన్ఱే = శ్రీరంగమే కదా!

వ్యా. - (మెయ్యర్క్కే మెయ్యనాకుమ్) ఇట్లు “మెయ్” ఎన్ఱు శొల్లుకిఱతు- పొయ్ తవిర్న్దమాత్రమాన అద్వేషతైయాయ్త్తు. ఇవన్పక్కలుళ్ళతు అద్వేష మాత్రమేయానాటమ్, అనన్ఱుక్కల్ ఇరుక్కుమ్బుడి ఎన్? ఎన్నిల్, (మెయ్యనాకుమ్) మెయ్యవ పరిమాగ్ర్గముడైయార్ తిఱత్తిల్ ఇరుక్కుక్కడవ పడికళై క్కొణ్ణ ఇవన్ఱుక్కలి లేయాయరుక్కుమ్. అతాకిఱతు- తన్ఱడికళై అదఱ్ఱ ఇవనుక్కు క్కాట్టిక్కొడుక్కుమ్, ఇరణ్ణిడత్తిలుమ్ శబ్దమొత్తిరుక్కు ఇతు అర్థమాకిఱపడి ఎఱ్ఱనే? ఎన్నిల్, గుణప్రకరణ మొక్కైయాలమ్, సమస్తకల్యాణగుణాత్మకనుక్కు ఇతు ఓరేగ్ర్గమాక చ్చొల్ల వొణ్ణమైయాలమ్, ఇమ్మాత్రమే పగ్ర్గశాక రక్షిత్తైక్కు అడియాన స్వాభావిక సంబంధ ముణ్ణొక్కైయాలమ్, అవాప్తసమస్తశామనాక్కైయాలే ఇదుక్కు మేల్ వేణ్ణాతపడి నిరపేక్షకనాక్కైయాలమ్, ఇతుతాన్ సంసారికళిలే శిలర్క్కు సమ్భవితమా కైయాలమ్, ఈశ్వరనుక్కు ఓరేగ్ర్గ మల్లామైయాలమ్, శబ్దతై నెరుక్కి అర్థమ్ శొల్లుకిఱతోమ్. ఇన్ఱముమ్ కణ్ణిఱ్ఱివగ్ర్గ మెయ్యరాయ్ ప్పరిమారువార్ నిత్యసూరికళైయొక్కైయాలమ్, అన్ద మెయ్ సంసారికళపక్కల్ సమ్భవియామై

యాలమ్, ఇనితాన్, సంసారికళ్ పక్కలుళ్ళతు ఒన్నాలే పేతాక వేణ్ణియరు క్కెయాలమ్, “మిత్రభావేన సంప్రాప్తమ్” (శ్రీరామా యుద్ధ-18-3) ఎన్నిఱ ధర్మిగ్రాహకప్రమాణత్తోడు శేరుకైయాలమ్, ఇతువే అర్థమాకవేణుమ్. ఇన్ద అద్వేషత్తై సాధనమాక్క వొణ్ణాదితే. చేతననాకైయాలే ఇన్ద రుచి స్వరూపాన్తర్గత మాకైయాలమ్, అనుభవవేళైయిలే ఉళ్ళతు ఒన్నాకైయాలమ్, సాధనమాక మాట్టాతు.

(పొయ్యర్క్కే పొయ్యనాకుమ్) - మెయ్యెన్ఱు పేరిడలావతారు పొయ్ ఇవ్వాతయత్తిలే ఇని ఉణ్డాకమాట్టాదు ఎన్ఱు తోగ్రగ్రినాల్, పిన్నై కణ్ణనీరోడేయాయ్తు క్కాల్ వాఱ్కువతు. సర్పదప్తనై నెగ్రగ్రియిలే కొగ్రగ్రి ప్పార్తై పళై ఇల్లై యాకిల్ మృతనెన్ఱు మీళుమోపాది, “ఇవన్ పక్కల్ ఉణ్ణివనహేతు ఇల్లై” ఎన్ఱు ఈడుపాట్టోడే యాయ్తు మీళువతు. “మెయ్యర్క్కే” ఎన్నిఱ అవధారణత్తాలే అద్వేషమాత్రత్తయే శొల్లుకిఱదు. “పొయ్యర్క్కే” ఎన్నిఱ అవధారణమ్ - మెయ్కు ప్రసక్తి మిల్లాత పొయ్యరై చ్చొల్లుకిఱతు. మెయ్యెన్ఱు శొల్లుకిఱతు - సత్యత్తై. “సత్యమ్” ఎన్నిఱతు - భగద్విషయత్తై పుగ్రగ్రిన అతీవై. పొయ్యెన్ఱు శొల్లుకిఱతు - భగవద్వ్యతిరిక్తమాన పదార్థజ్జై విషయాకరిత్ర జ్ఞానత్తై.

మెయ్యర్క్కు మెయ్యవాయ్, పొయ్యర్క్కు పొయ్యనాయ్ పొన్దమై ఎవ్విషయత్తిలే కణ్ణోమ్? ఎన్నిల్. (ఎన్నై పొన్) నాన్ నెడునాళ్ తన్నుక్కల్ వైముఖ్యమ్ పణ్ణిపొన్ద విడత్తిలే ఎన్నై క్కిట్టమాట్టాదే నిన్ఱాన్. ఎనక్కు అద్వేషమ్ పిఱన్దవళవిలే, మేల్ విఱ్ఱున్ఱు విషయాకరిత్తాన్. ఇవై ఇరణ్డెయుమ్ ఎన్నుక్కలిలే కణ్ణేన్. (ఎతి యిలా వెన్నై) అవనుడైయ శీలమిదువాయిరుక్కు అనాదికాలమ్ విషయాన్తర ప్రవణనాయ్, భగవద్విముఖనాయ్ పొన్ద భాగ్యహీనన్ - ఎన్ఱు మున్ఱు ఇఱ్ఱున్ద ఇఱ్ఱువుక్కు వెఱుక్కిఱార్. “పఱ్ఱుతే పల పకలుమ్” (ముదల్ తిరు-16) ఎన్ఱు పెగ్ర్రి పేగ్ర్రిఱ్ఱాట్టిల్ ఇఱ్ఱున్ద ఇఱ్ఱువే మేల్ పదుమ్మడియితే, అవ్విషయత్తిలే కైవైత్తార్ పడి ఇరుప్పతు! “నిన్దత స్స భవేలోకే స్వాత్మాప్యేనం విగర్హతే” (శ్రీరామా. అయో-17-14) ఎన్నుక్కడవదితే.

ఇప్పడి మెయ్యెన్ఱు పేరిడలావతారు పొయ్యై కొణ్ణు విషయాకరిక్కిఱవన్ఱాన్ అళిల్లాదాన్ ఒరువనో? ఎన్నిల్; (పుట్కొడియుడైయ కోమాన్) మెయ్యన

పరిమాగ్రగ్రతై యుదైయార్ అనేకరుదైయ పడికళై ఒరువనే శెయ్యవల్లనామ్మడి శమైన్దార్ అనేకరైయుదైయాన్ ఒరువనాయ్తు. “కొడి” యెన్ఱు “దాస స్సఖా వాహనమ్” (స్తోత్రర్నమ్-41) ఇత్యాదికళుక్కుమ్ ఉపలక్షణమ్. “నివాస శయ్యేత్యాది” (స్తోత్రరత్నమ్-40). (కోమాన్) “అయర్వఱు మమరర్కళతిపతి” (తిరువాయ్-1-1-1) అకైయాలే మేనాణిపై యుదైయనాయరుక్కుమవన్. సమ్మన్నరా యరుక్కుమవర్కళేయాకిలుమ్, ధనలోభతాలే ఒరు క్కాళు విక్రొన్ద విడతై పోయ్ తేదానిఱ్ఱురకళాయ్తు; తన్నామ్ వస్తువై విడమాట్టామైయాలే.

(ఉయ్యప్పోమ్ ఉణర్వినార్కటు) “కీళ్ళై ప్పొయ్యిలే వ్యవసితరాయ్ నిన్ఱ నిలైయిల్ నిన్ఱమ్ కాల వాణ్ణి, “నాముజ్జీవిక్కుమ్ ప్రకారమ్ ఏదో?” ఎన్నుమ్ వెళిచ్చెఱిపై ఉదైయార్క్కు, ఈతొళ్ళియ ముడియప్పోమ్ ఉణర్వుమ్ ఉణ్ణపోలే కాణుమ్. “బుద్ధినాశాత్ప్రణశ్యతి” (గీత-2-63) ఎన్నక్కడవతితే. ఉయ్యప్పోమ్ ఉణర్ వాకిఱు - యాదృచ్ఛికమాక వికైన్దతారు సుకృతమడియాక “నామార్? నామ్ నిన్ఱ నిలై ఎన్?” ఎన్నుమ్, “మేల్ నమక్కు ప్పొక్కుడి ఏదు?” ఎన్నుమ్ పిఱుక్కుమ్ ఉణర్వు. (ఒరువనెన్ఱుణర్న్ద పిన్ఱై) “ఈశ్వరన్ ఒరువనుళన్” ఎన్నుమఱివు పిఱన్ద పిన్ఱు, “కేవలదేహమే యన్ఱుళ్ళు; దేహాతిరిక్తమాయరుప్పదోర్ అత్తా ఉణ్ణ; అవనుక్కు స్వామియాయరుప్పాన్ ఓర్ ఈశ్వరనుముణ్ణ” “ఎన్నుమ్ అఱివుదై యార్క్కు పజ్జువింశక నాత్మా” - ఎన్ఱాల్ ఇళైవారుణ్ణ, “షడ్వింశకనీశ్వరన్” ఎన్ఱాల్ ఇళైవార్ ఇళైయిఱే.

(ఐయ్యప్పాదఱుత్తు త్తోన్ఱుమ్) ఈశ్వరసద్భావతై ఇళైయాద నాళిఱే, ఇవనుక్కు సంశయముళ్ళు. తానే ప్రాప్యమెన్ను మిడత్తిలుమ్, తానే విరోధియై ప్పొక్కుమ్ - ఎన్నుమిడత్తిలుమ్ ఉణ్ణాన సంశయజ్జళై అఱుత్తు క్కొణ్ణవన్ద తోన్ఱుమ్. (తోన్ఱుమ్) ప్రకాశిక్కుమ్. ఇవనుక్కు సంశయనివృత్తి పణ్ణవదు ఎత్తాలే? ఎన్నిల్. (అక్రొకన్) “శిష్య స్తేహం శాధి మాం త్వాం ప్రపన్నమ్” (గీత-2-7) ఎన్ఱ అర్జుననుక్కు ఉపదేశతాలే సంశయతై అఱుత్తాన్. అత్తనై అళవిల్లాదార్క్కు అక్రొకాలే సంశయతై అఱుత్తుక్కొణ్ణ వన్ద తోన్ఱుమ్. “తిరుమేని యడికళుక్కు” (తిరువాయ్-9-7-3) ఎన్నుమ్. “కణ్ణ వాగ్రీగ్రాల్ తనదే ఉలకెన నిన్ఱాన్” (తిరువాయ్-4-5-10) ఎన్నుమ్ శొల్లుకిఱపడియే కణ్ణపోతు “సర్వాధికవన్తు” ఎన్ను నిర్ణయిక్కులామ్మడియిఱే,

తిరువడివుతాన్ ఇరుప్పుతు. (ఊరరఙ్గమన్టే) “ఇవ్వుక్కు ఒరు దేశవిశేషత్తిలే పోనాలన్టో అనుభవిక్కలావదు” ఎన్ను: “అతు వేణ్డా - సంసారత్తుక్కుళ్ళే కోయిలిలే అనుభవిక్కలామ్”- ఎన్ఱిటార్. “పరమపదమ్ కలవిరుక్తై - నత్తమ్కోయిల్” ఎన్నలామ్బుడియాయ్త్తు, కోయిలిల్ నిత్యసన్నిధి ఇరుప్పుతు.

పతినాటామ్బుట్టు. అవ - (శూదనాయ్) ప్రాప్యముమ్, ప్రాపకముమ్ తానే ఎన్నుమిడత్తిల్ సంశయత్తై అఱుత్తాత్పేలే, తదనన్తరభావియాన ఆదరత్తై తన్నక్కలిలే విషయానుగుణమాక ప్పెరుకుమ్బుడి పణ్ణినాన్ -ఎన్ఱిటార్.

16. శూదనాయ్ క్కళ్వనాకి త్తూర్త్తరోడిశైన్ద కాలమ్,
మాదరార్ కయఱ్కణెన్నుమ్ వలైయుళ్ పట్టున్దు వేనై,
ప్పొదరే ఎన్ను శొల్లి పున్దియిల్ పుకున్దు, తన్నాల్
ఆదరమ్ పెరుకవైత్త అఱ్ఱుకనూర్ అరఙ్గమన్టే

శూదన్ ఆయ్ = ఈశ్వరుడు, ధర్మాధర్మాలు లేవని పలికేవాడనై,
క్కళ్వనాకి = ఈశ్వరునకు శేషమైన ఆత్మను “నాది” అని భావించేవాడనై,
దూర్త్తరోడు = విషయాంతరాలలో అభినివేశాన్ని కలవారితో, ఇశైన్ద =
కలసి ఉండే, కాలమ్ = కాలంలో, మాదరార్ = కాంతల, కయల్ కణ్
ఎన్నుమ్ = చేపలవంటి అందమైన కన్నులనే, వలైయుళ్ పట్టు = వలలో
చిక్కుకొని, అఱ్ఱున్దువేనై = మునిగి ఉండే నన్ను, పొదు ఆరే ఎన్ను శొల్లి=
“ఇక్కడకు రా!” అని పిలిచి, పున్దియిల్ పుకున్దు = నా మనస్సులోకి
వచ్చి ప్రవేశించి, తన్పాల్ = తనపట్ల, ఆదరమ్ = ప్రేమ, పెరుక వైత్త=
ప్రవహించేటట్లు చేసిన, అఱ్ఱుకన్ = రూపసౌందర్యాన్ని కల్గిన స్వామి,
ఊర్ = ఉండే చోటు, అరఙ్గమ్ అన్టే = శ్రీరంగమేకదా!

వ్యా. (శూదనాయ్ క్కళ్వనాకి) తమ్ముడైయ పూర్వవృత్తమ్ అరుళిచ్చెయ్
కిటార్. (శూదనాయ్ క్కళ్వనాకి) శూదావదు - పశ్యతో హరత్వమ్; కళవావదు -
పరద్రవ్యత్తై “ఎన్నదు” ఎన్ఱిరుక్తై; ప్రమాణవిషయమాన అర్థత్తై “ఇలై” ఎన్ఱై.

ఇని, కాప్పావహారమ్ పణ్ణినవనుక్కుమ్, రత్నావహారమ్ పణ్ణినవనుక్కుమ్ అవహారమొత్తిరుక్కు, ద్రవ్యవైషమ్యత్తాలే దోషముమ్ నెడువాశి పట్టిరుక్కుమ్. చణ్డాలద్రవ్యత్తై అవహరిత్తార్కుమ్, వసిష్ఠద్రవ్యత్తై అవహరిత్తార్కుమ్, ద్రవ్యమొన్ఱానాలుమ్, స్వవాన్కళుడైయ వైషమ్యత్తాలే దోషముమ్ నెడువాశి పట్టిరుక్కుమ్. ద్రవ్యమ్ శ్రీకౌస్తుభమౌలే ఈశ్వరనుక్కు స్సహజీయమాన ఆత్మ ద్రవ్యమ్; ఉడైయవనుమ్ సర్వేశ్వరనాకైయాలే దోషత్తుక్కు అవధి ఇల్లై. అక, కళవావదు - ఈశ్వరశేషమాన ఆత్మవస్తువై 'ఎన్నదు' ఎన్నిరుక్తై. శూదావతు - పశ్యతో హరత్తుమ్. ఆదావదు - సద్వృత్తనాయ్ ఇరుప్పానొరువన్, “పరశేషమాయ్ కొణ్ణు ఆత్మస్వరూపముణ్ణు; శేషియాన ఈశ్వరనుముణ్ణు; ధర్మాధర్మజ్గురుముణ్ణు” - ఎన్ఱు ఇరున్దానాకిల్, “అవై ఎల్లామ్ పోయ్ కాణ్!” ఎన్ఱు అవనై విప్రలమ్మిత్తు తన్ పడియాక్కిక్కుక్కై.

అకవాయిల్ నినైవు ఇదు ఆనాల్, పిన్నై ఇదుక్కు వర్ధకరాయరుప్పారోడేయితే సహవాసమ్ పణ్ణువతు. (తూర్తరోడిశైన్దకాలమ్) ప్రాప్తనాన సర్వేశ్వరనై విట్టు, అప్రాప్తవిషయజ్గళిల్ అతిప్రవణరోడే పొరున్ది పోన్ద కాలమ్. ఇప్పడి పోన్ద కాలత్తై స్మరిక్తైయుమ్కూడ అసహ్యమాయిరుక్కిఱదాయ్త్తు, ఇవర్క్కు ఇప్పడి అనర్థప్పట్టు పోన్ద కాలత్తుక్కు తొకై ఇల్లై కిడిర్. ఆత్మావుక్కు నిలెనిన్ద స్వరూపమ్ వైష్ణవసహవాసమాయిరుక్కు అనర్థహేతువాన స్వభావత్తై ఉడైయవర్కళోడే కాలత్తై పోన్కువదే? భాగవతసహవాసమ్ భగవద్విషయతోడే మూట్టివిదుమోపాతి, విపరీతరుడైయ సహవాసముమ్ విషయప్రావణ్యతోడే మూట్టివిదుమితే.

(మాదరార్ కయఱ్ఱణెన్నుమ్ వలైయుట్ పట్టఱ్ఱున్దవేనై) స్త్రీకళుడైయ కయల్పోలే ముగ్ధమాయిరున్దళ్ళ కణ్ ఆకిఱ వలైయిలే అకప్పట్టు, కాల వాఱ్ఱమాట్టత ఎన్ఱై. జాతిమాత్రమే పగ్గ్రాశాక మేల్ విఱ్ఱుమతోఱ్ఱీయ. జన్మవృత్తజ్గళై ఆరాయ అఱియాన్. కణ్ణినుడైయ ఆకర్షకత్వమే అఱియు మత్తనై. అకవాయ్ మయిర్కత్తియా యిరుక్కు ఇవనై యొఱ్ఱీయ తజ్గళుక్కు చ్చెల్లామై తోగ్గ్రామ్మడియాయ్త్తు ప్పొర్పుతు. కణ్ - ఎన్ఱు పేరాయ్, వలైయిన్ కార్యమాయ్త్తు ఫలిపుతు. ఇతు తానుమ్ మణివలైయితే! కణ్ణుక్కుళ్ళే మణియు ముణ్డితే. అత్తై ప్పగ్గ్రీ” “వలై” ఎన్ఱిఱతు. పుఱమ్ము కాల వాఱ్ఱవొణ్ణాతపడి కణ్ణై

క్కాట్టి తాన్ కిట్టాతే అకలనిఱ్ఱుమ్. అతుక్కడి కిట్టిన అన్ఱు అభినివేశత్తోదే భోగోపకరణజ్జలై క్కొణ్ణిఱ్ఱిన్ఱ ఇవన్ తనక్కు స్నానీయజ్జొణ్ణ పుఱుప్పదవేణ్ఱుమ్మడి యాయితే అతన్ తణ్ఱెఱై ఇరుప్పతు. ఇవన్ అవివేకియాకైయాలే ఆకవాయ్ ఆరాయమాట్టాతే. వాయ్కరైయిలే అఱ్ఱున్ఱి నోవు పదానిఱ్ఱుమ్. (వలైయుళ్ పట్టఱ్ఱున్ఱవేన్ఱై) మీణ్ణ కాల వాఱ్జవొణ్ణతు; అతుతన్నిల్ అనుభావ్యమొన్ఱిలై. కిడన్ఱు ఉఱ్ఱైక్కుమిత్తనై. విషయప్రావణ్యత్తాల్ సిద్ధిత్తదు క్షేళమేయాయ్ విట్టదు.

ఇవోవ్ విషయజ్జలిలే అకప్పట్టు కాల వాఱ్జమాట్టాదే నోవుపదుకిఱ పడియై క్కణ్ణ, పెరియపెరుమాళ్ “అఱ్ఱీర్! నీర్ నినైతిరుప్పతు ఎన్?, అతైపట్టిరుప్పతు ఎన్?” ఎన్ఱు, “ఇప్పడి ఎన్ఱై నోవుపదుత్తిన కణ్ణై ఒరు ధార్మికన్ కొణ్ణవన్ఱు కాట్టుమాకిల్, ‘అమితే’ ఎన్ఱు కణ్ణఱ్ఱుకియారై ఉకప్పేన్” ఎన్ఱు, “కణ్ణిల్ వాశి అఱ్ఱీర్!” ఎన్ఱు తిరుత్తెరైయై ఎదుత్తువిట్టు తిరుముఖతై క్కాట్టినార్. ఉయర్ కెల్లామ్ “తాయాయ్ అలిక్కిన్ఱ తణ్ణామరై క్కణ్ణై” (పెరియతిరు-7-1-9) క్కాట్టి యరుళి “అఱ్ఱీర్! నీరాకై పుట్ట కణ్ణదైయార్ ఇజ్జే కాణుమ్, ఇజ్జే పారీర్” ఎన్ఱు, “ఇవై శిల కణ్కళి ఇరున్ఱపడి ఎన్?” ఎన్ఱు తామ్ మున్ఱు అనుభవిత్త కణ్కళిఱ్ఱాట్టిల్ విలక్షణముమాయ్, ప్రాప్తము మాయిరుక్కియాలే, ఇవరుదైయ నెజ్జు విషయాన్తరజ్జలిలే నిన్ఱుమ్ మీణ్ణతు. “రామ: కమలపత్రాక్ష స్సర్వసత్వమనోహరః, రూపదాక్షిణ్యసమ్పన్నః ప్రసూతో జనకాత్మజే!” (శ్రీరామా-సుందర-)

(పున్ఱియిల్ పుకున్ఱు) ఇవ్వళవిలే విలక్కుకైక్కు పురికరమిల్లాత పడి నినైవుక్కు వాయ్తలైయై పుగ్గిఱ్ఱినాన్. నామ్ పుకుమిడత్తిల్ ఇవర్క్కు విలక్కామై యుణ్ణ ఇరున్ఱతు - ఎన్ఱ ఇతువే హేతువాక ఇవర్తిరువుళ్ళతే వన్ఱు పుకున్ఱాన్-ఎన్ఱుమామ్. పుకున్ఱు శెయ్తతు ఎన్? ఎన్నిల్; (తన్బాల్ ఆదరమ్ పెరుకవైత్త) అప్రాప్తవిషయత్తిలే పణ్ణిప్పొన్ఱ ఆదరమ్ తన్ఱక్కలిలే అమ్మడియాక పుణినాన్. పాఱ్ఱిలే పాయ్కిఱ నీరై పయిరిలే వెట్టివిట్టాత్పేలే ఆదరతై సప్రయోజన మాక్కినాన్.

(పెరుక) “అతనిల్ పెరియ ఎన్ఱువా” (తిరువాయ్-10-10-10) ఎన్ఱుమాప్పోలే. అనుభావ్యనాన తన్ఱళవేయన్ఱిక్కే, పెరుకుమ్మడియాక. (వైత్త) ఇతుక్కు అడియాక తన్దలైయిల్ ఒన్ఱుమ్ కాణామైయాలే “ఈదొరు తణ్ణీర్ పున్దల్ వైత్తాన్ అత్తనై కిడీర్” ఎన్ఱిఱార్.

ఇప్పుడి అదత్తై క్కరై పురళ పుణ్ణిన పరికరమ్ వీదు? ఎన్నిల్; (అమ్మకన్) “పేరమర్కాడల్ కడల్ పురైయ విళైవిత్త కారమర్మేని నళ్ళణ్ణన్” (తిరువాయ్-5-3-4) ఎన్నక్కడవతితే. భక్తివర్ధకమాన కర్మజ్ఞానస్థానత్తిలే నిత్యీతాయ్ త్తు ఇవర్క్కు వడివమ్మకు. ఇవర్క్కు సంశయత్తై అణుత్తైక్కుమ్, అదరత్తై ప్పెరుక్కుకైక్కుమ్ సామగ్రి ఒన్టే - ఎన్ఱతాయ్ త్తు. (అమ్మకన్) అమ్మకైయే నిరూపకమాక ఉడైయవన్. (ఊరరణ్ణమన్టే) ఇవర్ తిరువుళ్ళత్తే పుకురుకైక్కు అవసరప్రతీక్షనాయ్ నిన్ఱ ఊర్ కోయిల్-ఎన్నిటార్. పరమపదమ్ కలవిరుక్తై - ఎన్నుమ్మడి నిత్యవాసమ్ పణ్ణకిట దేశమ్. రుచి పిఱన్దపోతు పుక్కు అనుభవిక్కులామ్ దేశమితే, ఇతు.

పఠినేమ్మామ్ పాట్టు. - అవ- (విరుమ్మి) కీర్త్త - అదరమ్ పెరుకిన పడి శొల్లిగ్గిల్లు. ఇదిల్- అకవాయిల్ అదరమ్ విళైన్ఱ, పుటవాయ్ కట్టమ్మియామల్ ఇరుత్తైయన్ఱిక్కే, చక్కురాదికరణజ్ఞకుమ్ తన్నై క్కణ్ణు చేతనసమాధియాలే కళిక్కుమ్మ మ్మడి పణ్ణినాన్ - ఎన్నిటార్.

17. విరుమ్మి నిన్ఱేత్తమాట్టేన్ విదియిలేన్ మది యెన్ఱిలై,

ఇరుమ్మిపోల్ వలియ నెళ్ళామ్ ఇటైయిత్తై యురుకుమ్ వణ్ణమ్,
శురుమ్మిమర్ శోలై శూర్న్ద అరణ్ణమా కోయిల్ కొణ్ణ,
కరుమ్మినై క్కణ్ణుకొణ్ణు ఎన్ కణ్ణిణై కళిక్కుమాతే.

. విరుమ్మి నిన్ఱు = మిక్కిలి ప్రేమతో నిలకడగా నిలచి ఉండి, ఏత్తమాట్టేన్ = స్తోత్రం చేయలేనివాడనై ఉన్నాను, విది ఇలేన్ = (అంజలిని చేయడం, జిహ్వాతో స్తుతించడం మొదలైన) కాయక వ్యాపారాలను చేయలేనివాడనై ఉన్నాను, మది ఒన్ఱు ఇల్లై = “భగవానుడొకడున్నాడు” అనే జ్ఞానం కూడా (నాకు) లేదు, (ఇటువంటి నా), ఇరుమ్మి పోల్ = ఇనుమువంటి, వలియ నెళ్ళామ్ = కఠినమైన (నా) మనస్సు, ఇటై ఇటై ఉరుకుమ్ వణ్ణమ్ = కొంచెం కొంచెం కరిగే రీతిలో, కరుమ్మి అమర్ = తుమ్మెదలు గుమిగూడి ఉండే రీతిలోని, శోలై శూర్న్ద = తోటలచే పరివేష్టించబడిన, మా అరణ్ణమ్ = గొప్ప శ్రీరంగాన్ని, కోయిల్ కొణ్ణు =

నివాసంగా గ్రహించిన, కరుమ్బిన్ = చెఱకువలె పరమభోగ్యుడైన శ్రీరంగనాథుని, ఎన్ కణ్ ఇణై = నా రెండు కళ్ళు, కణ్ణు కొణ్ణు = దర్శించి ఆనందించి, కళిక్కుమ్ ఆటే = ఆనందించే రీతి ఏమో కదా!

వ్యా.- (విరుమ్బి నిన్జేతమాటేన్) మనోవాక్యాయుక్లగ్ మూన్మినుడైయ పూర్వవృత్తై అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్. విషయమ్ విలక్షణమానాల్ ఆత్మాదరతోడే వ్యవసితనాయ్ నిన్ఱు స్తోత్రమ్ వణ్ణవేణుమితే. అదు శెయ్యమాట్టుకిఱేన్. “సోహం స్తుతౌ న చ సామర్థ్యవాన్” (విష్ణువు-5-7-70) ఎన్నుమాపోలే. భగవద్విషయత్తై ప్పేళ - ఎన్ఱాల్ వాగింద్రియత్తుక్కు శక్తి ఇల్లై. వ్యతిరిక్తవిషయక్లగై ప్పేళ - ఎన్ఱాల్ ఆదరముణ్డాయ్ శక్తియుణ్డాయరుక్కుమ్. వాగ్యవహారముమ్ పుఱుమ్మేయానాలుమ్, కాయక వ్యవహారక్లగిల్ సమ్మక్కల్ పణ్ణవదు ఏదేనుముణ్డో? ఎన్నిల్; (విదియిలేన్) “విధిర్విధానమ్” (అమరకోశమ్) ఎన్నిఱపడియే కాయక వ్యాపారత్తై చ్చొల్లు కిఱు. ఉన్నై ఉద్దేశిత్తు (అమరకోశమ్) ఉన్నక్కల్ అనుకూల మాక ఇతుక్కు మున్ను కైయాల్ ఒన్ఱుమ్ శెయ్దిలేన్. “సా జిహ్వో యా హరిం స్తౌతి” (విష్ణుధర్మమ్-1-13) ఎన్నిఱ ఇతువుమ్, “యౌ తత్పూజాకరౌ కరౌ” (విష్ణుధర్మమ్-1-13) ఎన్నిఱ ఇవుతుమ్ పుఱుమ్మే తప్పిగ్గిఱాకిలుమ్, నెఱ్ఱాలే నమ్మై నిన్జెతల్ శెయ్దీరో? ఎన్ను; (మది యొన్ఱిల్లై) ఉన్వాశి అఱియాత్తొఱ్ఱిన్దాల్ “నీ ఒరువనుణ్ణు”- ఎన్ఱిరుక్కు అఱివుమ్కూడ ఇల్లై. ఉన్నై ఒఱ్ఱిన్ద సకలపదార్థక్లగి నుడైయ స్వరూపస్వభావక్లగై ఉళ్ళపడి అఱియ క్షమనాయరుప్పన్. ఉన్నళవిల్ వన్దాల్ ఉన్నుడైయ సద్భావత్రిలుమ్ జ్ఞానమిల్లై “అసద్భవేతి వేద చేత్ అసన్నేవ స భవతి” (తైత్తిరీయ ఆనంద-6) ఎన్నక్కడవతితే. “విద్యాన్య శిల్పనైపుణమ్” (విష్ణుపురాణమ్-1-19-41).

“ఇప్పడి మనోవాక్యాయకక్లగై అన్యథావాక్కి క్కారియమ్ కొణ్డీరాకిల్, ప్రధానమాన మనస్సై మేల్ తిరుత్తిక్కొళ్ళుకిఱోమ్” ఎన్ను; (ఇరుమ్ముపోల్ వలియ నెఱ్ఱమ్) దేవర్క్కు తిరుత్తిక్కొళ్ళుకైక్కు యోగ్యతై ఇల్లై. ఇరుమ్ముకిల్ అగ్నియాలే నియమిత్తుక్కొళ్ళలామ్. ఇదొరు పడియాలుమ్ తిరుత్తవొణ్ణదు - ఎన్నై.

ఇతుక్కు మున్ను పూర్వావస్థైయిల్ తామ్ నిన్ఱ నిలైయై అరుళిచ్చెయ్ తార్; ఇతుక్కు మేల్ అత్తలైయిల్ ప్రభావత్తై అరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్. (ఇతైయితై యురుకుమ్ వణ్ణమ్) ఇవ్వన్ఱైయోదే ఇతు ముడిన్ఱ పోకాతడి ఇప్పోతే మనస్సై శిథిలమామ్మడి పణ్ణినాన్. కరినన్ఱలత్తై వర్షిత్తాల్ కారిన్యమదక్ల నెక్కిర్చిక్కు ఉఱుప్పామాపోలే, విషయాన్తరత్తాల్ మనస్సు అతికరినమానాలుమ్, శిథిలమామ్మడి వయిరవురు క్కాయితే, భగవత్ స్వభావమిరుప్పతు!

(శురుమ్మమరిత్తాది) ఉరుక్కిన విషయన్దాన్ ఇరుక్కిఱపడి. వణ్ణుకళ్ పొరున్ఱి విడమాట్టాద శోలై; పరిమళమ్ పడిన్దాత్పేలే తన్నిలే పిఱన్దదు - ఎన్నుమ్మడి యాయ్ త్తు, వణ్ణుకళ్ పడిన్ఱ కిడక్కుమ్మడి. మధు మాఱినాలితే అతు కాల వాఙ్మవతు; మధు మాఱువతు శెప్పిమాఱిలితే. ఆక, నిత్యవాసన్తమాన శోలై - ఎన్ఱై. శోలైయిల్ భోగ్యతై పురణి ఎన్నుమ్మడియాయ్ త్తు, ఊరిల్ భోగ్యతై ఇరుప్పతు. పరమ పదత్తోపాది శ్లాఘ్యమాన కోయిలాక క్కొణ్డాన్. (కరుమ్మిన్ఱై) “కరుమ్మ” - ఎన్ఱతు కైతొట్టాల్ పిళకు నాఱాదే ఇరుక్కుమ్ భోగ్యమాన వన్ఱువై. ప్రాప్తముమాయ్, సుశకముమాయిరుక్కు చ్చెయ్ దేయుమ్, భోగ్యతైయాయ్ త్తు మిక్కిరుప్పతు. “కన్నల్” ఎన్నాత్తోన్ఱు - పాకవిశేషత్తాల్ ఆక్కనాయ్ వన్ఱ సారస్యమన్ఱు, సత్తాప్రయుక్తమాన సారస్యమెన్ఱెక్కాక. “రనో వైసః” (తైత్తిరీయ-అనంద-7) ఎన్నుక్కుడవతితే.

(కణ్ణుకొణ్ణు) నిధి ఎదుత్తుక్కొణ్ణు - ఎన్నుమాపోలే. కణ్ణులే పరుకుమ్ కరుమ్బాయ్ త్తు, ఇతు; “లోచనాభ్యామ్ పిబన్నివ” (శ్రీరామా-యుద్ధ-19-7).

(ఎన్ కణ్ణిణై కళిక్కుమాతే) నరకావహమాన విషయన్ఱలై క్కొణ్ణు కళిత్తు ప్పోన్ఱ ఎన్ కణ్ కళికిడిర్ ఇవ్విషయత్తై క్కొణ్ణు కళిక్కిఱన. (ఇణై) కళిప్పుక్కు ఒన్ఱుక్కొన్ఱు ఒప్పా మిత్తనై పోక్కి, వేఱు ఉపమాన మిల్లై. ముక్తర్ సామగానమ్ పణ్ణి సదా దర్శనమ్ పణ్ణి క్కళిక్కిఱ కళిప్పుమ్ ఇక్కణ్ణులే ఇప్పడి కళిక్కిఱ కళిప్పుక్కు సదృశ మన్ఱితే! కరణాధిపనాన ఎన్ఱై ఒక్కీయ త్తానే కళియానిన్ఱన. ఇన్ఱ్రియన్ఱళ్ జ్ఞానప్రస్ఫుతిద్వారమ్ - ఎన్ఱిఱ అన్ఱిలై కులైన్ఱు, చేతనసమాధియాలే తానే కళియా నిన్ఱన. “రామం మేఽనుగతా దృష్టిః” (శ్రీరామా-అయో-42-34) కర్తావై యొక్కీయ త్తానే కరణన్ఱకుక్కు అన్వయవ్యతిరేకజ్గిలిల్ శోకహర్షన్ఱకుణ్ణామ్మడి యితే విషయ స్వభావ మిరుప్పతు.

పతినెట్టామ్మట్టు. - అవ - (ఇని తిరై యిత్యాది) కణ్ణళినుడైయ కళిప్పుక్కు పోక్కువీదాన ఆనన్దాశ్రు ప్రవహిక్తైయాలే ఆతు కుడ్యాదివ్యవధానమ్మోలే అనుభావ్యవిషయత్తై మత్తైయానిన్దదు - ఎన్దుకొణ్ణ వెఱుక్కితార్.

18. ఇనితిరై త్రివలై మోద వెఱియున్దన్ పరవై మీతే,
తని కిడన్దరశు శెయ్యుమ్ తామరైక్కణ్ణన్ ఎమ్మాన్,
కని యిరున్దనైయ శెవ్వాయ్ క్కణ్ణనై క్కణ్ణ కణ్కళి,
పనియరుమ్ముతిరుమాలో ఎన్ శెయ్కేన్? పావియేనే

ఇనిదు = మధురంగా, తిరై త్రివలై = కెరటాలనుండి పుట్టిన నీటి తుంపురులు, మోద = తాకగా, వెఱియుమ్ తన్ పరవై మీదే = అలలు ఎగిసిపడే చల్లని సముద్రంవంటి కావేరీనదిపై, తని కిడన్దు = ఒంటరిగా శయనించి అరశు శెయ్యుమ్ = (చేతనుల అహంకారాన్ని పోగొట్టి), పాలించే, తామరై క్కణ్ణన్ = ఎఱ్ఱ తామరలవంటి కన్నులను కలవాడు, ఎమ్మాన్=నాకు స్వామి, కని ఇరున్దనైయ = దొండపండువంటి, శ్రీకృష్ణుని, కణ్ణ కణ్కళి = దర్శించిన కన్నులు, పని అరుమ్ము = చల్లని ఆనంద బాష్పాల కణాలు, ఉదిరుమ్ = పెల్లుబుకుతాయి, పావియేన్ = (చక్కగా సేవించలేని) పాపి అయిన నేను, ఎన్ శెయ్కేన్ = ఏమి చేయను?

వ్యా. - (ఇని తిరై త్రివలై మోద) “ఒణ్ శజ్జత్తై వాళాళ్ళియాన్ ఒరువన్ అడియేనుళ్ళాన్” (తిరువాయ్-8-8-1) ఎన్నుమాపోలే ఇవ్విడముమ్ ఒరు కడైక్కుత్తైత్తలా యిరుక్కిఅదాయ్త్తు. ఇనిదాక త్తిరైకళిలుణ్డాన తివలైయానతు స్పర్శిక్కు. మలైపోలే శిల పెరున్దిరైకళి వన్దు ముఱిన్దు శిఱు తివలైయాయ్ త్తుడై కుత్తి ఉఱుజ్జువారైపోలే తిరుమేనియై స్పర్శియానిఱ్కుమ్. అవై అజ్జుత్తైక్కు అనుకూలమాక స్పర్శియానిఱ్కుచ్చెయ్ తేయుమ్ అతువుమ్ పొతాద తిరుమేనియిల్ సౌకుమార్యత్తై అనుసన్ధిక్తైయాలే “మోద” ఎన్గితారాయ్త్తు ఇవర్. “అరక్కర్ కోనై చ్చెళ్ళి నజ్జేవకనార్” (తిరుమాళై-11) ఎన్దు ఆశ్రయణవేళైయిలే శక్తియై అరుళిచ్చెయ్దార్; ఇప్పోదు భోగవేళైయాకైయాలే సౌకుమార్యత్తై అనుసన్ధిక్కిఱితే.

(ఎఠీయుమ్ తణ్ పరవైమీదే) తిరై క్కిళర్ త్తియై యుదైత్తాయ్, శ్రమహరమా యిరున్దుళ్ళ సముద్రత్తిన్ మేలే - ఎన్నుదల్; (ఇని తిరైమోద త్రివలై యెఠీయున్దణ్ పరవై) తిరైతన్నిల్ తాన్ మోద చ్చిఱుఱివలై తెఱిక్కుమ్మడి కుళిర్ న్ద సముద్రత్తిన్నేలే - ఎన్నుదల్, ఇనిదాక - ప్రియమాక చ్చాయ్ న్దరుకుమాప్పోలే వన్దు కణ్ వళర్ న్దరుకుకిఱవన్ - ఎన్నుదల్; అన్ఱిక్కే, పరప్పాలుమ్, జలసమ్మద్దియాలమ్ ఇతుతన్నైయుమ్ సముద్రమాక చ్చొల్లిగ్గిర్రాకవుమామ్.

(తనియే కిడన్దు) నినైవు అఱిన్దు పరిమాఱువారై ఒరు నాదాక ఉడైయవన్ కిడీర్, ఇళ్లే వన్దు తనియే కణ్ వళర్ న్దరుకుకిఱాన్. ఇప్పడి కణ్ వళర్ న్దరుళానిఱ్ఱు, ఒరు కారియమగ్గిర్రు అన్యపరరాయ్ త్తిరియానిన్దార్ కళితే, సుఖమే సంసారికళ్. “తనియేన్ వాల్గ్గముదలే” (తిరువాయ్-10-10-1) ఎన్నాన్ ఒరు తనియనై క్కిట్టుమో! ఎన్నుమ్ నశైయాలేయితే తనియే కణ్ వళర్ న్దరుకుకిఱతు. అతుక్కుడ లాక చ్చాయ్ కిఱ కారియన్దాన్ ఏదు? ఎన్నిల్, (అరళు శెయ్యుమ్) అరళు శెయ్ కై యావతు - వన్నియ ముఱుక్కై; వన్నియ మాకిఱతు - “అవా” మెన్ఱిరుక్కై; అత్తై అఱుక్కై యాకిఱతు, “నమః” ఎన్న పుణ్ణిక్కొళ్ళుకై. “నమ ఇత్తేవవాదినః” (భారతమ్ శాంతి-344-45) ఎన్ఱిఱపడియే నిత్యసూరికకుడైయ యాత్రైయే ఇఱ్ఱుళ్ళార్ క్కుమ్ యాత్రైయామ్మడి పణ్ణిక్కొళ్ళుకై.

ఇవ్వన్నియమ్ అఱుక్కైక్కు పురికరమ్ ఏదు? ఎన్నిల్. (తామరైక్కణ్ణన్) కైయిల్ బ్రహ్మస్త్ర మిరుక్కు వెల్లవొణ్ణత విడ మిలైయితే. అఱ్ఱుళ్ళారై వెన్ద పరికరత్తై క్కొణ్డాయ్ త్తు, ఇఱ్ఱుళ్ళారైయుమ్ వెన్దతు. “తామరైక్కణ్ణనై విణ్డోర్ పరవుమ్ తలైమకన్” (తిరువాయ్-2-6-3) ఎన్నుక్కుడవతితే. అవర్ కకుక్కు భోగోపకరణమాన ఇత్తై క్కొణ్డకిడీర్, ఇఱ్ఱుళ్ళారుడైయ విరోధియై పోక్కువతు. ఇన్ద బ్రహ్మస్త్రత్తుక్కు అకప్పట్టార్ ఆర్? ఎన్నిల్; (ఎమ్మాన్) నాన్ తోగ్గిర్రు ఎన్నై ఎమ్మఱిక్కొడుత్తేన్. సంసారి కకుక్కుమ్ ఇవ్వరుకాన ఎన్నై తోఱ్ఱీత్త కణ్ణకుక్కు ఇని వెల్లవొణ్ణద నిల ముణ్డో?

(కనియిరున్దనైయ శెవ్వాయ్) అక్కణ్ణలే నిర్మమరానార్ క్కు అనుభావ్య విషయమిరుక్కిఱపడి. కణ్ణపోతే నుకరలామ్ కనిపోలేయాయ్ త్తు, తిరువధరత్తిల్ భోగ్యతై ఇరుప్పతు. “ఇరున్దు” ఎన్దతు అచ్చెవ్వి (ముకుముళుప్పెల్లామ్ తోన్ఱి

పత్తొన్మదామ్బట్టు. - అవ. - (కుడతిశై) చక్షురాధ్యవయవజ్జకుక్కు ప్పిఱక్కిఱ విక్కుతియే యన్బియే, తదాశ్రయియాయ్, అవయవియాన శరీరన్దాన్ కట్టట్రియా నిన్బతు - ఎన్నితార్.

19. కుడతిశై ముడియై వైత్తు క్కుణతిశై పాదమ్ నీట్టి ,
వడతిశై పిన్బు కాట్టి తైన్తిశై యిలజై నోక్కి ,
కడల్నిఱ క్కడవుళ్ ఎన్జై అరవణైత్తుయిలుమా కణ్ణు,
ఉడలెనక్కురుకుమాలో ఎన్ శెయ్ వేకేన్? ఉలకత్తీరే

ఉలకత్తీరే = ఈ లోకంలో ఉండే జనులారా!, కడల్ నిఱమ్ కడవుళ్ = సముద్రంవంటి వర్ణాన్ని కల్గిన సర్వేశ్వరుడైన, ఎన్జై = నా స్వామి, కుడ దిశై = పడమటి దిక్కులో, ముడియై వైత్తు = (తన శేషిత్వాన్ని సూచించే) శిరస్సును పెట్టుకొని, కుణ దిశై = తూర్పుదిక్కులో, పాదమ్ నీట్టి = (చేతనులందఱికి రక్షకంగా ఉడేటట్లు తన) పాదాలను చాచి, వడ దిశై = ఉత్తరదిక్కులో ఉండేవారికి, పిన్బు కాట్టి = తన వెనుక భాగంలోని అందాన్ని చూపి, తైన్ తిశై = విభీషణుడు నివసించే దక్షిణదిక్కులోని, ఇలజై = లంకను, నోక్కి = ప్రేమతో కటాక్షించి, అరవు అణై = ఆదిశేషుడనే తల్పంపై, తుయిలుమ్ ఆ కణ్ణు = నిద్రించే అందాన్ని చూచి, ఎనక్కు ఉడల్ ఉరుక్కుమ్ = నా శరీరం ద్రవిస్తున్నది, ఆలో = అయ్యో!, ఎన్ శెయ్ వేకేన్ = ఏమి చేయను?

వ్యా. - (కుడతిశై యిత్యాది) ఇవరై ఉరుక్కిన పరికరన్దాన్ ఇరుక్కిఱపడి. భూమియై సృష్టిత్తతు - పుణ్యపాపమిశ్రమాయుమ్, పాప ప్రచురరాయుమ్ ఇరున్బుళ్ళ మనుష్యతిర్యక్త్వావరజ్జళాయుమ్ ఉళ్ళ పదార్థజ్జళ్ వర్తిక్కైక్కాక - ఎన్బుమ్, అకాశతై సృష్టిత్తతు - పుణ్యయోనికళాన దేవతైకల్ వర్తిక్కైక్కాక - ఎన్బుమ్ నిన్బెత్తిరుప్పర్. నడువిల్ దిక్కుక్కుకుక్కు ఒరు వినియోగమిలై; ఇతు వ్యర్థసృష్టియో? ఎన్బిరుప్పర్. ఇపోరు అజ్గనన్బు; ఇతువుమ్ నిప్రయోజనమెన్నుమిడమ్ కణ్డార్. చేతనసృష్టి ముముక్షుసిస్మక్తయాల్ అనాత్సోలవుమ్, చేతనర్ వర్తిక్కైక్కు లోకసృష్టియానా -

తోలవుమ్, దిక్కుక్కలై సృష్టిత్తతువుమ్ చేతనర్క్కురుచిజనకమాన స్వవ్యాపారార్థ మాక కృణ్ణదాకాతే! ఎన్నిరుక్కిటార్.

(కుడతిలై ముడియై వైత్తు) మేలైదిక్కు సప్రయోజనమామ్మడి ఉభయ విభూతిక్కుమాక చూడిన తిరువభిషేకత్తైయుడైత్తాన తిరుముడియై వైత్తు. “ముడియానే!” (తిరువాయ్-3-1-8) ఎన్నిఱపడియే శేషిత్తులై అనుసన్ధిత్తు అద్దిక్కాక వామ్మొమ్మడియితే తిరుముడియై వైత్తతు. (కుణతిలై పాదమ్ నీట్టి) “మూవులకుమ్ తొమ్మితేత్తుమ్ శీరడియాన్” (తిరువాయ్-3-1-8) ఎన్నిఱపడియే సకలలోకజ్ఞకుమ్ వామ్మొక్కై ఇల్లియున్దుమ్ తుత్తైయాన తిరువడికలై క్కీర్త్తి దిక్కు వామ్మొమ్మడియాక నీట్టి. నీట్టి-ఎన్దు-ఎన్నళవుమ్ వర నీట్టిన తిరువడికల్ - ఎన్నిటార్. దుర్యోధనస్థల మిజ్జనే వామ్మొన్దుపోనాల్ అర్జుననిరుప్పు వామ్మొచ్చొల్లవేణ్డానితే. “ఆళవన్దార్ తిరువడి తొమ్మొ ఎమ్మొమిన్దురుళినాల్ దుర్యోధనస్థానమెన్దు తిరుముడివక్కుత్తిల్ ఒరునాకుమ్ ఎమ్మొన్దురుళి యిరున్దుతీయార్; తిరువడిక్కు క్కిర్త్తుక్కు ఎమ్మొన్దురుళి యిరాద ప్రదేశమిల్లై” ఎన్దు భట్టర్ అరుళిచ్చెయ్దార్.

(వడతిలై పిన్ను కాట్టి) వడక్కుదిక్కు ఆర్యభూమియాకైయాలే సంస్కృత మురణరాయ్, అమ్మొవ్కల్ అరుళిచ్చెయల్ నదైయాదాత దేశమాకైయాలే అన్ద దిక్కై త్తిరుత్తుమ్మొతు పిన్నుకైల్లామ్ వేణు మెన్దిరున్దార్. “పూర్వాజ్ఞా దధికాపరాజ్ఞ కలహమ్” ఎన్నక్కడవతితే. (తెన్తిలై యిలజ్జై నోక్కి) ఇదుక్కు మున్నుత్తై దిక్కుక్కలై కృటాక్షితతు - అవ్వోదేశజ్ఞళిన్ వెణుమై తీరుకైక్కాక. ఇతు - తమ్ముడైయ కుత్తై తీరుకైక్కాక. ఆవై కృపాకార్యమ్; ఇతు-తమ్ముడైయ శెల్లామైయాలేయాయ్త్తు. “అన్దొదు తెన్తికై నోక్కి పుళ్ళికొళ్ళుమ్” (పెరుమాళ్-తిరు-1-10) ఎన్నక్కడవతితే. శ్రీవిభీషణామ్మొ నుక్కు వన్నియ మఱుత్తు రాజ్యత్తై క్కొదుత్తు, అవనుడైయ సమ్మొద్దియై ప్పారీతుక్కొణ్ణు కణ్ వళర్న్దురుళుకిఱ పడియాయ్త్తు, మాతా ప్రజైకకుక్కు ములై కొదుత్తు అవగ్గిగ్గిన్ ముకమలర్త్తియై క్కాణ్కైక్కాక ప్పొజ్జు ఇదమ్ శాయుమాపోలే. “శెల్ వ విబీడణర్క్కు వేతాక నల్లనై” (పెరియామ్మొవ్-తిరు-4-9-2) ఎన్నక్కడ వతితే. “విభీషణన్ పుకురుమాకిల్, కన్దిన్దుక్కల్ వాత్సల్యత్తాలే మున్నీన్దు కన్దై క్కొమ్మొలుమ్ కుళమ్మొలుమ్ కొళ్ళుమ్ సురభియైప్పోలే, “సపరికరరాన ఉమ్మొ విడవేణ్ణు మళవిలుమ్ విభీషణనై విడేన్” - ఎన్వారితే; అన్ద మహారాజర్

తమక్కోరు నలివు వరప్పుక్కవళవిలే “త్వయి కిచ్చిత్తుమాపన్నే కిం కార్యం సీతయా మమ?” (శ్రీరామా-యుద్ధ-41-4) ఎన్నారితే.

(కదల్ నిఱ క్కడవుళి) నిత్యసూరికకుక్కు నిత్యాకాంక్షితమాన వడివైయుడైయ పరదేవతై కిడీర్, ఒరు సంసారియై క్కుఱిత్తు సాపేక్షనాయ్ క్కిడక్కిఱాన్. కదల్ పోలే కణ్ణార్కు శ్రమహరమాయాయ్ త్తు వడివు ఇరుప్పతు. వర్తత్తుక్కుప్పొలియా మిత్తనైపోక్కి, అప్రాకృతవస్తువుక్కు, కదల్ ఒప్పాక మాట్టాదు - ఎన్నై. (ఎన్నై) అవ్వడివై క్కాట్టి ఎన్నై ఎఱ్ఱుది క్కొణ్ణవన్. పఱ్ఱుమ్ కిణఱు కణ్ వాఱ్ఱుకిఱతెన్? ప్రకృతివశ్యనాయ్ తాఱ్ఱివుక్కు ఎల్లై నిలమాన ఎన్నళవుమ్ వరవన్నో, వెళ్ళమ్ కోత్తతు. “నీశనేన్ నితై ఒన్ఱు మిలేన్ ఎన్కణ్ పాశమ్ వైత్త పరఱ్ఱుడర్శోతిక్కే” (తిరు వాయ్-3-3-4) ఎన్నక్కడవతితే. (అరవణైత్తుయిలు మా కణ్ణ) విలక్షణమాన రత్నతై విలక్షణమాన తకట్టిలే అఱ్ఱుత్తినాఱ్ఱీలే, తిరువనన్దాఱ్ఱ్వాన్మేలే శాయ్న్ద పిన్ఱాయ్ త్తు, ఇవ్వన్ఱు మహార్థమాయ్ త్తు.

(ఉడల్ ఎనక్కురుకుమాలో!) తిరువనన్దాఱ్ఱ్వాన్మేలే కణ్ వళర్న్దరుకుకిఱ పడియై క్కణ్ణ వేతనన్ ఉరుకుకైయన్ఱిక్కే, జడమాన శరీరమురుకానిన్ఱదు. “భగవత్స్వరూపతిరోధానకరీమ్” (శరణాగతి గద్యమ్) ఎన్నిఱపడియే తిరోధాయక మాన శరీరమ్ కట్టఱ్ఱియానిన్ఱతు. “దేహయోగాద్వా సోఽపి” (బ్రహ్మసూత్రమ్-3-2-5) ఎన్నిఱపడియే జ్ఞానసంకోచకరమాన శరీరమ్ అనుభవజనిత హర్షత్తాలే అఱ్ఱికిఱతితే. కూడప్పుక్క సంసారికళ “ఎఱ్ఱకుక్కు ఉడలురుక క్కాణ్ణిఱిలోమ్!” ఎన్న. (ఎనక్కురుకుమాలో!) ‘అలో’ ఎన్ఱు అఱ్ఱిగ్రాప్పెరుక్కిలే అరుకు కరైకకుడైన్దాల్ నోక్కుకిఱవర్కళ కైవిట్టు క్కడక్కు నిన్ఱు కూప్పిదుమాపోలే కూప్పిదుకిఱార్.

(ఎన్ శెయ్ కేన్ ఉలకత్తీరే!) పెరియపెరుమాళ్ళకై క్కణ్ణవైత్తు, క్కుఱి అఱ్ఱియాతే పుఱప్పదుకిఱ సంసారికళై ప్పార్త్తు, “ఉఱ్ఱళైప్పోలే ధరిత్తిరుక్తైక్కు ఒరు విరకు శొల్లికోళే” ఎన్నిఱార్. తమ్మోడు సజాతీయరాయిరుక్కిఱ అఱ్ఱ్వాన్కళై క్కేట్టిల్, ఓట్టె యోడత్తోడోడే ఒఱ్ఱుకలోడమా మిత్తనైయితే. (ఎన్ శెయ్ కేన్?) పెరుమాళ్” ఎన్ఱు అవర్ తమ్మై క్కేట్టిల్ తమ్మొళిమైయై అఱివిత్తడాయ్, అత్తాలే “ఎదిర్త్తల్ అఱ్ఱిన్దదాకాదే” ఎన్ఱవర్ మేనాఱిత్తిరుక్కు క్కాణుమదాయ్ త్తు ఫలమ్.

ఇవిషయమై కృణ్ణవైత్తు కుఠి యగ్గియాదే యిరుక్కిఱ సంసారికలై ప్పార్త్తు,
“ఉజ్జళరుకు వారాద పరిహారత్తిలే ఎనక్కుమ్ ఒరు శిఱాడై ఇదవల్లికోళే!” ఎన్నిటార్.

ఇరుపదామ్బట్టు. - అవ - (పాయునీర్ అరజ్గమ్) “ఇవిషయత్తిల్ ప్రావణ్యత్తై త్తవిరన్ఱు తజ్జలైప్పోలే దేహయాత్రాపరరాయ్ వర్తిక్కవే ధరిక్కన్” ఎన్ను, కణ్ వళన్దరుకుకిఱ అగ్గై కృణ్ణవైత్తు, “ఇస్సమ్మద్ది యడజ్గ ఎజ్జళదు” ఎన్నుమ్మడియాన స్వరూపజ్ఞానముడైయ ఎజ్జళుక్కు “అహమ్, మమ” ఎన్నిరుక్కిఱ ఉజ్జలైప్పోలే అకల విరకుణ్డో ? ఎన్నిటార్.

20. పాయు నీర్ అరజ్గన్దన్నుళ్ పామ్మణై పుళ్ళికొణ్ణ,
మాయనార్ తిరునన్మార్వుమ్ మరదక పురువుమ్ తోళుమ్,
తూయ తామరై కృణ్ణళుమ్ తువరితగ్గ్ పవళ వాయుమ్,
ఆయ శీర్ ముడియుమ్ తేళుమ్ అడియరోర్క్కలలామే,

పాయుమ్ నీర్ = ప్రవహించే కావేరీనదిచే పరివేష్టించబడి ఉండే,
అరజ్గమ్ తన్నుళ్ = శ్రీరంగంలటో, పామ్బు అణై = ఆదిశేషుడనే
పర్యంకంపై, పళ్ళికొణ్ణ = శయనించి ఉండే, మాయనార్ = ఆశ్చర్యాన్ని
కల్గించే లీలను కల భగవానుని, తిరు నల్ మార్బుమ్ = లక్ష్మీదేవి
నివసించి ఉండేటట్లు చాలా అందమైన వక్షస్థలం, మరకతమ్ ఉరువుమ్ =
మరకతమణివంటి తిరుమేని అందం, తోళుమ్ = బాహువులు, తూయ
తామరై = పరిశుద్ధమైన తామరపూలవంటి, కణ్గళుమ్ = తిరునేత్రాలు,
తువర్ ఇదగ్గ్ = ఎట్టని అధరం, పవళ వాయుమ్ = పగడంవంటి నోరు,
ఆయ శీర్ ముడియుమ్ = చిరకాలంగా ఉండే, గొప్పతనాన్ని కల కీరీటం,
తేళుమ్ = (వీటివల్ల కలిగే) తేజస్సు, అడియరోర్క్కు = (స్వరూపాన్ని
తెలిసిన) దాసులమైన మాకు, అకలలామే = కోల్పోవడం తగునా?

వ్యా. - (పాయు నీరరజ్గమ్) అదైత్తు ఏగ్గి వేణ్డాదపడి నీరుక్కు
పుళ్ళమడైయాన కోయిల్. ఇదు ఉపలక్షణమ్. ఉపమానమాయుమ్, ప్రసన్నమాయు

ముళ్ళ పదార్థజ్ఞకుక్కు పుళ్ళమడైయాయితే కోయిలిరుప్పదు. “రమణీయం ప్రసన్నాంబు సన్మనుష్యమనో యథా”. (శ్రీరామా-బాల-2-5) నీరుక్కు సాత్వికర్ నిదర్శనమాయితే యిరుప్పదు. (తన్నుళ్ పామ్మణై) అన్ద నీర్ ఉఱుత్తామైక్కు ప్పుదుత్త పడుత్తైయాయ్ తు తిరువనన్దాల్వాన్. “వెళ్ళై వెళ్ళత్తిన్ మేలారు పామ్మై మెత్తైయాక విరిత్తు” (పెరియాల్వార్ తిరు-5-1-7) ఎన్నక్కడవదితే. (పళ్ళికొణ్ణ మాయనార్) కణ్ణళర్ న్దరుకుమ్మొదై అల్లుకు ఆళ్ళర్యమాయ్ తు ఇరుప్పతు. “స మయా బోధితః శ్రీమాన్ సుఖసుప్తః” (శ్రీరామా-యుద్ధ-38-25) ఎన్నక్కడవదితే. నిగ్రీగల్ ఇరుత్తల్ శెయ్ దారాకిలుమ్ అకలలామ్ కిడీర్” “ఏరార్ కోలమ్ తికల్ క్కిడన్దాయ్” (తిరువాయ్-5-8-1) ఎన్ఱుమ్, “అనైయిల్ కిడన్ద కిడత్తై కణ్డిద పెగ్రీగ్రీలేన్” (పెరుమాళ్-7-2) ఎన్ఱుమ్ శొల్లక్కడవదితే. అనైయిల్ కిడత్తై - అనైపోలే కిడత్తై.

(తిరునన్మార్పుమ్) పిరాట్టియాలే విలక్షణమాన మార్పుమ్. పిరాట్టి యుడైయ శెమ్పుణ్ణన్ శువదుకకుమ్, కక్రీత్త మాలైకకుమాయ్ క్కిడక్కుమాయ్ తు. పిరాట్టి “అకలకిలేన్” (తిరువాయ్-6-10-10) ఎన్ఱు పిరియమాట్టాద వైలక్షణ్యత్తై యుడైయ మార్పు - ఎన్ఱువుమామ్. (మరతకవురువుమ్) కణ్డార్ కణ్ కుళిరుప్పడి నీర్ వెళ్ళత్తై త్రిఅన్ఱు విట్టాత్సేలేయాయ్ తు, వదివిరుప్పదు. (తోళుమ్) కీగ్రీలవైపోలే ఇదు శివప్పిల్లాద తోళుమ్. అవ్వెళ్ళత్తిలే అల్లున్దకిఱార్ క్కు తైప్పమ్మోలే యిరుక్కిఱ తిరుతోళుమ్

(తూయ తామరై క్కణ్ కకుమ్) పిరాట్టియోదు, హిరణ్యాదికళోదు వాశియఱ క్కుళిర నోక్కుక్కిఱ తిరుక్కుణ్ణకుమ్. నోక్కుక్కు త్తూయ్ మైయావతు - నిర్దేతుకమాక క్కటాక్షిత్తై. “సువ్పాదం సర్వభూతానామ్” (గీత-5-29) ఎన్నిఱపడియే అనుకూల-ప్రతికూల విభాగరహితమాయాయ్ తు, సౌహార్దమిరుప్పదుతు. “దేవానాం దానవానాం సామాన్య మధిదైవతమ్” (జితంతే-1-2) ఎన్నిఱపడియే సమ్మన్ద మొత్తాయ్ తు ఇరుప్పదు. ఇప్పడి ఇరుక్కు, చ్చిలపదార్థజ్ఞకుక్కు కటాక్షమ్ అనర్థ హేతు వాకిఱతు, ప్రకృతిదోషత్తాలే. సర్వానుకూలమాన తెన్ఱలానతు ఒరు పదార్థత్తిలే వన్దాల్ శోషకమాకానిన్దదితే. మెన్ఱై, కుళిర్ త్తి, నాగ్రీగమ్ ఇవైతుక్కు తామరై ఒరు పోలియా మిత్తనైపోక్కి , అకవాయిల్ తణ్ణళిక్కు దృష్టాన్త మాకమాట్టాదే.

(తువరిత్తల్ పవళవాయుమ్) శివన్ద తిరువధరత్తైయుమ్, పవళమ్మోలే ఇరున్దుళ్ళ దన్దపట్టిమైయు ముడైయ వాయుమ్; “అవాక్కనాదరః” (ఛాందోగ్యమ్-3-1-4-2 “ఎన్గిఱ గావీర్వమ్ కలైన్దు కిట్టినారై సాన్దవదమ్ పణ్ణుకిఱ తిరుప్పవళ ముమ్; మురుక్కిదల్త్ర్పోలవుమ్, ప్రవాళమ్ పోలవుముళ్ళ తిరుప్పవళముమ్. స్వాపరాధత్తై అనుసన్దిత్తు క్కిట్ట అజ్జీనవర్కళుడైయ అపరాధత్తుక్కు నేర్త్తరవు కొడుత్తు స్మితమ్ పణ్ణుమ్ తిరుప్పళముమ్. (అయ శీర్ ముడియుమ్) పణ్ణే యాయ్ శీర్మైయై యుడైత్తాన ముడియుమ్, సిద్ధమాయ్, ఐశ్వర్యసూచకమాన తిరువభిషేకముమ్. ఇత్తనైయాలుమాక అవయవశోభై శొల్లిగ్గిఱు. (తేళుమ్) ఇత్తాల్ సముదాయశోభై శొల్లుకిఱతు.

(అడియరోర్క్కు అకలలామే) ఇన్సమ్మద్దియై క్కణ్డోల్ స్వరూపజ్ఞానముడై యార్క్కు అకలప్పోమో! ఇతుక్కు ప్పూఱమ్బాయ్, “నాన్, ఎన్నడు”- ఎన్దురప్పార్క్కున్దో అకలలావతు. “ఆమే!” ఎన్దుతు-ఎతిరికళుక్కుమొక్కు అకలప్పోకాతు-ఎన్న వేణ్ణుమ్బడి యాయితే?, అర్థత్తిన్ మెయ్ప్పాడు ఇరుప్పతు. ఆయమ్- పొన్నాయ్, పొన్నాలే శీరియ ముడి - ఎన్నవుమామ్. ఆయమ్ - పొన్. ఆయమెన్దత్తై ఆయ ఎన్దు కడైక్కుత్తైత లాయ్ క్కిడక్కిఱతు.

ఇరుపత్తోరామ్బుట్టు - అవ - (పణివినాల్) “అకలప్పోకాదాకిల్ పరిచ్చేదిత్తు అనుభవిక్కుప్పారైత్తాలో!” ఎన్గిఱ తిరువుళ్ళత్తై క్కుఱిత్తు ఇప్పిషయత్తిల్ తుణివిల్లా మైయాలే అనాదికాలమ్ ఇన్దు అతివుకేడుపోలే ఇరుప్పదొన్దు కాణుమ్, ఇప్పోతు పరిచ్చేదిత్తు అనుభవిక్కులామెన్దు కణిశిక్కిఱ ఇతువుమ్ - ఎన్గిఱార్.

21. పణివినాల్ మనమత్తొన్ది ప్పవళవాయ్ అరజ్గనార్క్కు,
 తుణివినాల్ వాఱ్ఱమాట్టా త్తొలై నెళ్ళే! నీ శొల్లాయ్,
 అణియనార్ శెమ్మొనాయ అరువరై యనైయ కోయిల్,
 మణియనార్ కిడన్ద వాఱ్ఱై మనత్తినాల్ నినైక్కులామే

పవళమ్ వాయ్ = పగడంవటి అధరాన్ని కల్గిన, అరజ్గనార్క్కు = శ్రీరంగనాథుని విషయంలో, పణివినాల్ = అణకువను కల్గి ఉండి,

మనమ్ అదు ఒన్ఱి = (భగవద్విషయంలో) మనస్సును పొందికగా పెట్టుకొని, తుణివినాల్ = స్థిర నిశ్చయంతో, వాఱ్ఱ మాట్టా = ఉజ్జీవించలేని, తొల్లె నెళ్ళే = చిరకాలంగా భగవ్విషయాన్ని కోల్పోయిన మనసా!, అణియిన్ ఆర్ = అందం నిండుగా ఉండే, శెమ్ పాన్ ఆయ = ఎఱ్ఱని బంగారంతో చేయబడిన, అరు వరై అనైయ = గొప్ప పర్వతంవంటి, కోయిల్ = కోవెలలో, మణి ఆనార్ = నీలరత్నంవంటి భగవానుడు, కిడన్ద ఆగ్గై = శయనించి ఉండే అందాన్ని, మనత్తినాల్ = మనస్సులో, నిన్ఱైక్కల్ ఆమే = కొలువగలమా!, నీ శొల్గాయ్ = నీవే చెప్పు.

వ్యా. - (పణివినాల్ మనమదొన్ఱి) పణివదాక వస్తు ఒరుప్పట్టు. ఇతర విషయజ్ఞులిల్ నిన్ఱుమ్ ఇవ్విషయత్తిల్ మనసై పణివతాక ఒన్ఱి. ఒన్ఱుకై - ఒరుప్పడుకై. ఇతరవిషయజ్ఞులిల్ పోరుకిఱ నెళ్ళే అనైత్తినిన్ఱుమ్ మీట్టు, ప్రాప్త విషయత్తిల్ ప్రవణమాక్కువోమ్ - ఎన్ను ముద్యోగమేయాయ్త్తు, ఇవ్విషయత్తుక్కు వేణ్ణువతు. ఇజ్ఱు “మనస్సు” ఎన్ఱిఱతు - మనోవృత్తియై. భగవద్వ్యతిరిక్తవిషయ జ్ఞులిల్ పణివుతాన్ ఉణ్డానాలు మిరజ్ఱుకై పాక్షికమ్. ఇరక్క ముణ్డానాలుమ్ ఫలిపుదిల్లై. భగవద్విషయత్తిల్ “న నమేయమ్” (శ్రీరామాయుద్ధ-36-11) ఎన్ఱిఱ ప్రతిజ్ఞై కులైయుమ్ మాత్రమే అనైయుమ్. చేతననుదైయ అభిముఖ్యత్తుక్కాక సృష్ట్యవతార జ్ఞులై పుణిప్పొన్ద ఈశ్వరనుక్కు విషయికార సూచకమాత్రమే అనైయుమ్. ప్రణా మమ్ తన్నై పుణ్ణినాలుమ్ అదువన్ఱే ఫలప్రదమ్. ఈశ్వరనుదైయ ఇరక్కమితే. ఇవన్ పణ్ణుకిఱ వ్యాపారజ్ఞుళాల్ ఇజ్ఱు ఫలిపుదు ఒన్ఱు ఇన్ఱిక్కేయిరుక్కు అవనుదైయ ఇరక్కత్తుక్కు హేతువానపడి ఎన్? ఎన్నిల్, ఒరుత్తనై ఒరుత్తన్ కైయోఱ్ఱ, అతిల్ ఎతిరియై సృర్నిపుతు ఒన్ఱినిన్ఱిక్కేయిరుక్కు ఉళ్ళదనైయుమ్ ఎన్నై పురిభవిత్తాన్ ఎన్ఱిరుక్కైక్కు హేతువాకా నిన్ఱుతితే! అవ్వోపాది అజ్ఞులియుమ్, ఎల్లావగ్గైయుమ్ కొడుత్తు, ప్పిన్నైయుమ్ “న జాతు హేయతే” (స్తోత్రరత్నమ్-28) ఎన్ఱు ప్రీతివిషయమాయితే యిరుప్పతు. “ఏకోఽపి కృష్ణే సుకృతః ప్రణామః” (భారతమ్ శాంతి-46-123), “అజ్ఞులిః పరమా ముద్రా క్షిప్రం దేవప్రసాదినీ” (గరుడ పురాణమ్-11-26).

(పవళవాయరజ్జనార్కు) ఇవ్వళవు అనుకూల్యముడైయారై మున్నుతై ఇల్లువుక్కు సాన్వనమ్ పణ్ణమ్ తిరుప్పవళతై ఉడైయవరుక్కు. (అరజ్జనార్కు) “ఎప్పోతో నమ్మై క్కిట్టువదు?” ఎన్ఱు నిత్యసన్నిహితరా యిరుక్కిఅవర్కు. (తుణివినాల్ వాల్మ మాట్టా) వడివల్మకుతాన్ పణివైయుమ్ ఉణ్డాక్కి, తుణివైయుమ్ ఉణ్డాక్కి, ప్పిన్నై అనుభవత్తైలై మూట్టివిదుమాయ్త్తు. (పవళవాయరజ్జనార్కు - పణివినాల్ - మనమత్తొన్ఱి - తుణివినాల్ - వాల్మ మాట్టా) ఇవిషయత్తై అనుభ విత్తైక్కు వ్యవసాయమే వేణ్ణవతు. “వ్యవసాయాదృతే బ్రహ్మన్! నాసాదయతి తత్పరమ్” (భారతమ్ - శాంతి - 324-47) ఎన్ఱు బ్రహ్మప్రాప్తిక్కు కృణ్ణభ్రీవగ్రగ్ర సాధనమ్ వ్యవసాయజ్ఞాన్ - ఎన్ఱు ఉపదేశితానాయ్త్తు, తన్నాచార్యనాన వేదవ్యాస నిఱ్ఱాట్టిల్ అప్పురుషార్థత్తైలై తెలివుడైయ జనకన్. (తొలై నెళ్ళో యిత్యాది) ఓరధ్యవ సాయ మాత్రత్తాలై ఇవిషయత్తై అనుభవిక్కుమాట్టాడ ఇవిష్టువు నెళ్ళో! ఉనక్కు అనాదియితే? (నీ శొల్లాయ్) ఇవిషయత్తై పురిచ్చేదిత్తు అత్తనుభవిక్కులామెన్ఱు నీదాన్ శొల్లి క్కాణాయ్!

(అణి యిత్యాది) అల్లకు మిక్కిరుప్పదాయ్, శెమ్మొన్నాన అరువలై యుణ్ణ - మహామేరు; అత్తేడు ఒత్తిరున్ఱుళ్ళ కోయిల్. సంసారత్తుక్కు ఆభరణమాయ్, దర్శనీయ మాయ్, స్థిరమాయ్, సర్వాధారమాయరుత్తై. (మణియనార్ కిడన్ద వాగ్రై) అమ్మేరువై ప్పుడైపడ త్తుకైత్తు, అతు విమ్ముమ్మడి ఒరు నీలరత్తుత్తై అల్లత్తినాప్పోలై యాయ్త్తు, క్కోయిలాల్వారుక్కుళ్ళే పెరియపెరుమాళ్ కణ్ణవళర్న్దరుకుకిఱపడి. (కిడన్ద వాగ్రై మనత్తినాల్ నినైక్కులామ్) కణ్ణవళర్న్దరుకుకిఱ అల్లకై క్కణ్డాల్ నెళ్ళాలై పరిచ్చేదిక్కులామ్మడియా యిరున్దతో? స్వరూపత్తై పురిచ్చేదిక్కిలుమ్, తదాశ్రయమాన కల్యాణగుణజ్ఞకై పురిచ్చేదిక్కిలుమ్, వడివల్మకై పురిచ్చేదిక్కు ఒణ్ణాడు - ఎన్ఱై. నిన్ఱైవుక్కు పురికరమానత్తై ఒల్లీయ వేతే ఒరు కరణత్తాలై నినైక్కిల్ నినైక్కుమత్తనై కాణుమ్.

ఇరుపత్తిరణ్డామ్మట్టు. - అవ - (పేళి) నినైక్కువాణ్డాదాకిల్, వాయ్ విట్టు ప్పేళలామా! ఎన్ఱు: “మన: పూర్వోవాగుత్తర:” (తైత్తిరియ సంహిత-7-5-3) అన్ఱో! మనస్సాలై పరిచ్చేదిక్కు ఒణ్ణాడ విషయత్తై ప్పాశురమిట్టు ముడిక్కుప్పోమో? పేళలా మెన్ఱిఱ అఱివుకెట్ట! నెళ్ళో! శొల్లాయ్ - ఎన్ఱిఱార్.

22 పేశిగ్రేగ్రే పేశలల్లార్ పెరుమై యొన్ఱుణరలాకాతు,
అశగ్రేగ్రార్ తళ్ళట్టల్లల్ అఱియలావాను మల్లన్,
మాశగ్రేగ్రార్ మనత్తుళానై వణగ్గి నామిరుప్పదల్లల్,
పేశత్తానావదుణ్డో పేదై నెళ్ళే! నీ శొల్లాయ్

పేదై నెళ్ళే = జ్ఞానం లేని మనసా!, పేశిగ్రేగ్రే=(వేదాలు వైదిక పురుషులు), పల్కిన విషయాన్నే, పేశల్ అల్లల్=(మనం కూడా)పల్కడం తప్ప, పెరుమై = (భగవానుని) గొప్పతనం, ఒన్ఱు = కొంచెం కూడా, ఉణరల్ ఆకాదు= తెలియడం సాధ్యం కాదు, ఆశు అగ్రేగ్రార్ తళ్ళట్టల్ అల్లన్ = (ఉపాయాంతరాలను ఆశ్రయించడం - అనే) దోషం లేనివారికి తప్ప, అఱియల్ ఆవానుమ్ అల్లన్ = తెలియడానికి సాధ్యం కానివాడై ఉన్నాడు, (అందువల్ల), మాశు అగ్రేగ్రార్ = (ప్రయోజనాంతరా లను అన్నిటిని త్యజించిన) దోషరహితులైనవారి, మనత్తు ఉళానై = మనస్సులో నిత్యం వసించేవానిని, నామ్ = (అతని పట్ల సర్వభరన్యాసాన్ని చేసిన) మనం, ఆనందించడం తప్ప, పేశత్తాన్ ఆవదు ఉణ్డో = (అతని గొప్ప తనాలను), వాక్కుతో పల్కడం సాధ్యమా?, నీ శొల్లాయ్ = నీవు చెప్పు.

వ్యా. - (పేశిగ్రేగ్రే పేశలల్లార్) ఉక్తి ప్రాకృతవిషయజ్ఞులై పృథుకిఱిదిలైయో? ఎన్న; అవై పరిచ్చిన్నమాకైయాలే. ఇతు అపరిచ్చిన్నమాకైయాలే పేశవొణ్ణాతు. అనాల్? “సా జిహ్వయా హరిం స్తౌతి” (విష్ణుధర్మమ్-1-13) ఎన్నిఱి విషయత్తై త్తైవాగ్గి యిరుక్కుమత్తనైయో? ఎన్నిల్. మున్ను వేదజ్ఞుళ్ వైదికపురుషర్కకళ్ పేశిప్పొన్ఱవైత్తన్నైయో శొన్నోమ్, ఇత్తనైపోక్కి, ఇవ్విషయత్తుక్కు సదృశమాక ఒరు పాశురమిట్టు పేశి త్తలైక్కట్ట వొణ్ణాతు. పేశిప్పొన్ఱవైతాన్ ఎణ్గనే? ఎన్నిల్; “నీలతో యదమధ్యస్థా విద్యుల్లేఖేవ భాస్కరా” (నారాయణవల్లి-11), “నీలముణ్ణ మిన్నన్న మేని” (తిరువిరుత్తమ్-29), “అతసీపుష్పసంకాశమ్ (భారతమ్-శాంతి-46-118)”, “హిరణ్మయః పురుషో దృశ్యతే” (ఛాందోగ్యమ్-1-6-6), “రుక్మాభమ్” (మను-12-122), శుట్టురైత్తనన్ పొన్ను ఉన్ తిరుమేని ఒళి యొవ్వాతు”

(తిరువాయ్-3-1-2) ఇత్యాది. ఇన్ద ప్రాకృత పదార్థజ్ఞః అప్రాకృతవస్తువుక్కు విసదృశమితే. ఇతు తన్నైక్కొణ్ణ ఇల్లీ వానెన్? ఎన్నిల్. అతీన్దియ విషయత్తిల్ ఇల్లీయుమ్మాదు ఒరు నిదర్శనత్తై కొణ్ణ ఇల్లీయవేణ్ణకెయాలే శొన్న ఇత్తనై యొల్లీయ, ఉళ్ళపడి శొల్లిగ్రీగ్రాయ్ తల్లైక్కట్ట పోకాతు. (పేశిగ్రీగ్రే పేళలల్లార్) వేదజ్ఞః పేశినపడియే పేళు మత్తనై యల్లతు, నమ్మాల్ పాళుర మిట్టు ప్పేళముడి యాతు. అవై పేశినపడి ఎన్? ఎన్నిల్; “అప్రాప్య” (తైత్తిరీయ-ఆనంద) ఎన్ఱు పేశిన ఇత్తనై. అప్పడియే పేళవొణ్ణదెన్ఱు పేళు మత్తనై- ఎన్ఱతాకవుమామ్.

అతుక్కడి ఎన్? ఎన్నిల్. (పెరుమై యొన్ఱుణరలాకాతు) ఇన్నతు పోలే- ఎన్ఱు సదృశదృష్టాన్తమాతల్, ఏనమ్మాతమెన్ఱు పరిచ్ఛేదిత్తల్ శెయ్యవొణ్ణాతు. ఇతరవిషయజ్ఞలిల్ వన్దాల్ ఉపమానత్తళవు ఉపమేయమ్ వరమాట్టాతు. ఇవ్విషయత్తిల్ ఉపమేయత్తళవుమ్ ఉపమానమ్ వరమాట్టాతు. స్వరూపమెన్ఱు, గుణజ్ఞకెన్ఱు, విగ్రహమెన్ఱు, విభూతియెన్ఱు - ఇవగ్రీగ్రీల్ ఒన్ఱైయు పరిచ్ఛేదిక్కవొణ్ణాదు - ఎన్ఱై.

అనాల్, ఇవ్వన్ఱు ఒరువర్క్కు, మఱియవొణ్ణాదో? ఎన్నిల్ (అశగ్రీగ్రార్ తళ్ళట్టల్లాలతీయలా వానుమల్లన్) ఆళు-కుగ్రీగ్రమ్. మాళు-కుగ్రీగ్రమ్. ఇని, అత్తై విషయ విభాగమ్ పణ్ణిక్కొళ్ళుమత్తనై. అతాకిఱతు - ఉపాయవిషయమాయ్ వరుమ్ కుగ్రీగ్రమ్. అతాకిఱతు - పారతన్త్ర్యత్తుక్కు ఛేరాతవై. అహజ్జాగరగృహాన చేతన క్రియాకలాపాదికలై సాధనమాక నిన్ఱైరుత్తై, ఇతరోపాయజ్ఞః ఫలప్రదమా మిడత్తిల్ అవనుడైయ అనుగ్రహమ్ పార్ త్తిరుక్కవేణుమ్. తాన్ ఉపాయమామిడత్తిల్ సహాయాన్తరాపేక్షై ఇల్లై. ఇతరోపాయజ్ఞలై విట్టు త్తన్నైయే ఉపాయమాక పుగ్రీగ్రీనార్క్కుల్లతు తన్నై ఉళ్ళపడి అఱియలాయరుప్పాన్ ఒరువన్ అల్లన్.

(మాశగ్రీగ్రార్) ఇదువుమ్ ఒరు మానవదోషమాయిగ్రీగ్రు. అతాకిఱదు- ప్రాప్యాభాసజ్ఞలిల్ ప్రాప్యబుద్ధి పణ్ణియిరుత్తై, అవన్ తన్నైయే పగ్రీగ్రీ ఐశ్వర్యాదికలై లభిత్తు పోకానిఱ్ఱొరకళ్. అజ్గనన్ఱియే, అవన్ఱన్నైయే పెఱవేణుమ్ - ఎన్ఱిరుత్తై - మాశఱుకై యావతు. (మనత్తుళానై) ఇప్పడి ఎల్లావగ్రీగ్రాయుమ్ విట్టు, సంసార నివృత్తిపూర్వక మాన ఒరు దేశవిశేషత్తిల్ నిత్యానుభవమ్ పణ్ణవేణుమెన్ఱు తన్మక్కలిల్ భరన్యాసమ్ పణ్ణియిరుక్కుమవర్కకుడైయ నెజ్జీలే నిత్యవాసమ్ పణ్ణి యిరుక్కుమవన్ఱై.

ఇవర్ కళ్ నెళ్ళుక్కుమ్ పుఱమ్ము కాట్టుత్తీయోపాదియాక ఆయ్ త్తు నిన్దైరుపుతు. జలచరపదార్థజ్జళ్ జలత్తై యొగ్గీయ ధరిక్కుమాట్టాదాత్తోలే, ఇవర్ కళ్ నెళ్ళొగ్గీన్ద విడత్తిల్ ధరిక్కుమాట్టానాయ్ త్తు. తిరుప్పతికళిల్ నిత్యవాసమ్ పణ్ణు కిఱతుమ్ - ఒరు శుద్ధస్వభావనానవనుడైయ వృదయత్తై క్కణిశిత్తితే. “ఎన్నిలాద మున్నెలామ్” (తిరుచ్చంద-64) ఎన్నక్కడవతితే.

(వణక్కి నామిరుప్పదల్లాల్) అశ్రితర్ నెళ్ళై విట్టుప్పొకాదవనాన పిన్ను అవన్ పక్కలిలే భరన్యాసమ్ పణ్ణిన నామ్ అవనై అనుభవిత్తు ధరిక్కుమతోగ్గీయ, వేతారు కృత్యముణ్డో? - ఎన్నితార్. “వణక్కు” మెన్ఱు సర్వప్రకారానుభవత్తుక్కుమ్ ఉపలక్షణమ్.

(పేశత్తానావతుణ్డో!) అవన్ పెరుమైయై అనుసన్దిత్తాల్ పాశురమిట్టు ప్పేశలాయరున్దతో! (పేదై నెళ్ళై) క్షుద్రవిషయజ్జలై ప్పేశి ప్పొన్ద వాసనైయాలే ఇవ్విషయత్తైయుమ్ ఉన్ మతిక్కేదాలే పేశలా మెన్ఱిరుక్కితాయితే! (నీ శొల్లాయ్) ఎన్ వార్తై ఒగ్గీయ ఇవ్విషయస్వభావ మిరున్దపడియాల్ పరిచ్చేదిత్తు ప్పేశలాయరున్దతో! చాపలమ్ పణ్ణుకిఱ నీ తాన్ శొల్లి క్కాణాయ్! ఎన్నితార్.

ఇరుపత్తు మూన్ఱామ్బట్టు. -- అవ - (కజ్జై) నిన్దైక్కువుమ్, పేశవుమ్ ఒణ్ణాదాకిల్ ఇవ్విషయత్తై విస్మరిత్తు ధరిత్తాలో? - ఎన్న, పెరియ పెరుమాళుడైయ కిడైయగ్గికిలే అతిచపలనాన నాన్ విస్మరిత్తు ఎజ్జనే ధరిప్పేన్? ఎన్నితార్.

23. కజ్జైయిల్ పునితమాయ కావిరినడువు పాట్టు,
ప్పొజ్గు నీర్ పరన్ఱు పాయుమ్ పూమ్మెగ్గీలరజ్జమ్ తన్నుళ్,
ఎజ్జణ్మాల్ ఇతైవన్ ఈశన్ కిడన్దదోర్ కిడత్తై కణ్ణుమ్,
ఎజ్జనుమ్ మఱన్ఱు వార్తైకేన్ ఏగ్గైయేన్ ఏగ్గైయేనే

. ఏగ్గైయేన్ = చపలమైన మనస్సును కల్గిన నేను, కజ్జైయిల్ = గంగానది కంటే, పునితమ్ ఆయ = పరిశుద్ధ స్వభావాన్ని కల్గిన, కావిరి నడువు పాట్టు = కావేరి నది మధ్యలో, పొజ్గు నీర్ = ఉప్పొంగి వచ్చే రీతిలోని ప్రవాహం, పరన్ఱు పాయుమ్ = అంతలా వ్యాపించే, పూమ్ పొగ్గిల్ = అందమైన తోటలను కల్గిన, అరజ్జమ్ తన్నుళ్ = శ్రీరంగంలో,

ఎజ్జళ్ మాల్ = ఆశ్రితుల పట్ల ప్రేమను కలవాడై, ఇటైవన్ = సర్వస్వామియై, కిడవ్వుడు ఓర్ కిడక్కై = సాటిలేని శయన సన్నివేశాన్ని, కణ్డమ్ = దర్శించి ఆనందించిన తరువాత కూడా, మఱన్దు = (ఆ అందాన్ని) మఱచి, ఎజ్గనమ్ = ఏ రీతిలో, వాఱ్ఱవేన్ = ధరించగలను, ఏఱ్ఱైయేన్ = (భగవద్విషయంలో చిక్కుకొని) ఏమీ చేయలేకుండా తికమక పడతున్నాను.

వ్యా! (కళ్ళైయిల్ పునితమాయ కావిరి) కళ్ళైయిలుఱ్ఱా కాట్టిలుమ్ పావనమాన కావేరి; దర్శనీయతైయాలమ్, భోగ్యతైయాలణ్డన ఏగ్రైగ మొఱ్ఱియ, పావనత్వతాలుమ్ ఏగ్రైగతై యుడైతాయాత్తు, కావేరి యిరుప్పదు. “గంగాసామ్యం పురా ప్రాప్తా దేవదేవప్రసాదనాత్, రజ్గావతరణాదూర్ఘ మాధిక్యం చాప్యవాప సా” (శ్రీరంగమాహాత్మ్యమ్) ఎన్నిఅపడియే ఏగ్రైగ ముణ్ణితే, కావేరిక్కు గజ్జెక్కు ఒరునాళితే తిరువడికకోట్టై స్పర్శతాల్ వన్దు శుద్ధియోగమితే ఉళ్ళతు! “పావనార్థం జటామధ్యే దధార శిరసా హరః” (ఈశ్వర సంహిత) ఎన్నిఅపడియే తన్నుడైయ అశుద్ధియై పోక్కుకైక్కాక రుద్రన్ శిరసా ధరిక్కైయాలే రౌద్ర మెన్దు శొల్లువదొరు కుగ్రైగ ముణ్ణ. అవనోట్టై స్పర్శముళ్ళదొరు పదార్థజ్జళ్ నిర్మాల్యమెన్దు అవన్ తదీయరుక్కుమ్ అస్పృశ్యమాయితే ఇరుప్పదు. అప్పడి యడియుడైయాళానాలుమ్ తన్నుడైయ పావనత్వత్తుక్కు మయిర్ ప్పొదుణ్డాయ్తే. ఆఱుపొదిశడైయొనితే. (తిరువెఱ్ఱుకూగ్రైగిరుక్కై) ఆకైయాలే ఒరు శిక్కు నాగ్రైగముమ్, మయిర్ ప్పొదు ముణ్ణే. అతల్లాదపడియాలమ్, పెరియపెరుమాళ్ నడువే పళ్ళికొణ్డరుకుకైయాలమ్ పునిదమితే. ఆయిరుక్కుచ్చెయ్దే యుమ్, తిరువడికకోట్టై స్పర్శతాల్ ఎజ్గేనుమ్ పుకిలుమ్ పావనత్వము మేఱుట్టిరుక్కుమాయ్తే. “ఉన్దనడి శేర్న్దు అరుళ్ పెగ్రైగ్రాళన్డే” (ముదల్ తిరు-97) ఎన్నక్కడవతితే. అప్పడిప్పట్ట తిరువడికకై యుడైయ వన్ఱానే వన్దు పదుకాడు కిడక్కిఱి ఏగ్రైగ ముణ్ణితే!, కావేరిక్కు, (నడువు పాట్టు) నడువిడత్తు. యశోదైప్పిరాట్టి మడియిల్ శాయ్న్దాఱ్ఱేయాయ్తే, క్కావిరియిన్ నడువే కణ్ వళర్న్దరుకుకిఅపడి.

(తిరువాయ్-6-5-5) ఎన్నర్కళ్; శాయ క్కణ్డల్ “కిడన్దదోర్ కిడత్తై”
(తిరుమలై-23) ఎన్నర్కళ్.

(కణ్ణమ్ ఎణ్ణనుమ్ మఱన్దు వాఱ్ఱోకేన్) ఇవ్విషయత్తై క్కణ్ణ అనుభవిప్పుదఱ్ఱు మున్నాకిల్ మఱక్కవుమామ్; కణ్ణనుభవిత్ర పిన్ను, ఇనిత్తాన్ ఎన్న ప్రకారత్తాలే మఱవుతు? (వాఱ్ఱోకేన్) ఇవ్విషయత్తై విట్టుప్పోయ్ మణలై ముక్కవో? అనుభవిత్రాల్ మఱక్కవోణ్ణాతు; మఱన్దాల్ పుఱమ్ము ధరిక్కవోణ్ణాతు. (ఏఱ్ఱైయేన్ ఏఱ్ఱైయేనే) నానో, అత్తన్ద చపలనాయ్, కిట్టినాల్ అనుభవిక్కమాట్టేన్; పిఱిన్దాల్ ధరిక్కమాట్టేన్. (ఏఱ్ఱైయేన్ ఏఱ్ఱైయేనే) మున్ను ఇతరవిషయఱ్ఱిల్ అకప్పట్టు శిథిలరాయిరుప్పర్. ఇప్పోదు భగవద్వియత్తిల్ అకప్పట్టు పుఱమ్ము కాలవాఱ్ఱమాట్టార్. అన్దు కర్మత్తాలే వన్ద శైథిల్యమ్; ఇన్దు విషయవైలక్షణ్యత్తాలే వన్ద శైథిల్యమ్.

ఇరుపత్తు నాలామ్మాట్టు. - అవ - (వెళ్ళనీర్) “మనత్తినాల్ నినైక్కలామే!”
(తిరుమలై-21) ఎన్దుమ్, “పేళత్తానావనదుణ్డో!” (తిరుమలై-22) ఎన్దుమ్, “ఎణ్ణనుమ్ మఱన్దు వాఱ్ఱోకేన్?” (తిరుమలై-23) ఎన్దుమ్ ఇవర్ మఱక్కప్పుక్కవాతే ఇవరై నినైప్పిత్తెక్కాక ఇవర్ పక్కల్ తమక్కుణ్డాన ప్రేమత్తై క్కాట్ట క్కణ్ణ. “ఇవ్విషయత్తిల్ నమక్కుణ్డాన ప్రేమమ్ అసత్సమమాయిరున్దతీ”, ఎన్దుమ్, ఇన్నముమ్ ఇవ్విషయత్తి నుదైయ వైలక్షణ్యత్తై అనుసన్దిత్తు, తమక్కు పిఱన్ద భక్తి విషయానురూపమాక పోరామైయాలుమ్, అచిత్సంస్కృష్టనుక్కు ప్పిఱన్ద ప్రేమమ్ పితోపహతనుక్కు ప్పిఱన్ద తెలివుపోలే విశ్వసిక్కవోణ్ణామైయాలుమ్, అనుతపిత్తు, తిరువుళ్ళత్తై క్కుఱిత్తు “ఉనక్కు ఇతరవిషయతోపాది ఇవ్విషయత్తిలుమ్ కృత్రిమ స్నేహమాయ్ విట్టదాకాదే!” ఎన్దు తిరువుళ్ళత్తై నిన్దిక్కిఱార్.

24. వెళ్ళనీర్ పరన్దు పాయుమ్ విరిప్పాఱ్ఱిల్ అరణ్గన్దన్నుళ్,

కళవనార్ కిడన్ద వాఱుమ్ కమల నన్ముకముమ్ కణ్ణమ్,

ఉళ్ళమే వలియై పోలుమ్ ఒరువనెన్దు ఉణరమాట్టాయ్,

కళ్ళమే కాతల్ శెయ్దు ఉన్ క్కళ్ళత్తై క్కఱ్ఱిక్కిన్దాయ్

వెళ్ళమ్ నీర్ = గొప్ప ప్రవాహాన్ని కల్గిన కావేరీనది, పరన్దు పాయుమ్ = అన్ని వైపుల వ్యాపించి ప్రవహిస్తున్నది, విరి పొత్తీల్ = విశాలమైన ఉద్యానవనాలను కల్గినది అయిన, అరజ్జమ్ తన్నుళ్ = శ్రీరంగంలో, కళ్ళనార్ = (భగవద్భక్తుల మనస్సును) కొల్లగొట్టేవాడైన శ్రీరంగనాథుడు, కిడన్ద ఆఱుమ్ = శయనించి ఉండే రీతిని, కమలమ్ నల్ ముకముమ్ = తామరపూవువంటి అందమైన ముఖాన్ని, కణ్డమ్ = సేవించగల్గిన తరువాతకూడా, ఉళ్ళమే = ఓ మనసా!, వలియై పోలుమ్ = నీవు కఠినంగా ఉన్నట్లున్నావే! ఒరువన్ ఎన్దు = అతడు అద్వితీయుడని, ఉణర మాట్టాయ్ = తెలియలేవు, కళ్ళమే కాదల్ శెయ్దు = భగవద్విషయంలో అసత్యమైన ప్రేమను పొంది, ఉన్ కళ్ళత్తే = నీ మోసపు పనులతోనే, కట్టిక్కిన్దాయ్ = కాలాన్ని గడుపుతున్నావే!

వ్యా. - (వెళ్ళ నీర్ పరన్దు పాయుమ్) కావేరి సహ్యామే తుదగ్గి కోయిలై నోక్కి వరుకిఱదాకైయాలే తన్ అభినివేశమెల్లామ్ తోగ్రీగ్రామ్మడి పెరు వెళ్ళమాక నీరైక్కొణ్ణు వన్దు, శిలర్క్కు కులైయేదు తకైయవొణ్ణాతపడి సర్వతోదిక్కుమాక ప్పాయానిఱ్ఱుమ్. అభినివేశమ్ ముడియామైయాలే పాయ్న్దు తలైక్కట్టాతు. (విరిపొత్తీలరజ్జమ్) నీర్ పాయ్న్దు పరప్పదళ్ళలుమ్ శోలై విరిన్దు వారానిఱ్ఱుమ్.

(అరజ్జన్దన్నుళ్ కళవనార్) పరమపదత్తిల్ అకృత్రిమరాన నిత్యసూరికళోట్టై పరిమాగ్రీగ్రాత్తుక్కు శెన్వై పరికరమానాత్పాలే, కృత్రిమసంసారికళై వశీకరిత్తైక్కు చొర్యమ్ పరికరమాకవాయ్త్తు, కోయిలిలేవన్దు కణ్డవళర్న్దరుకుకిఱదు. నీర్ వాయ్ప్పుమ్, శోలైవాయ్ప్పుమ్ కణ్ణు శాయ్న్దార్ - ఎన్నిఱ ఇదు వ్యాజమాయ్, సంసారికకుడైయ వశీకారత్తిలే నినైవాయ్త్తు ఇరుప్పుదు. నిలవరుమ్ శెన్దు పుక్కాల్ ముఱ్ఱుద చొర్యగన్దియాయ్త్తు, త్తిరుముక మిరుప్పుదు. అదాకిఱదు - ఓరుపాధియాలే తమ్మై వన్దు కిట్టినారుడైయ ఆత్మవన్దువై అపహరిత్తు చ్చుట్టెప్పు రైక్కళ్ళే ఇట్టుక్కోళోవారెన్దు తోగ్రీగ్రీయిరుక్కుమ్. అదాకిఱదు - తమక్కు అన్తరగ్గమాక్కి కొళ్ళుకై. “ఇన్నముమ్ తానాత్మవన్దువై తన్నదాక అభిమానిత్తు పోన్దాన్; నామ్ ఇవనభిమానిత్త అత్తై మీట్టో” - మెన్దు పార్త్తు తమ్ముకై క్కాట్టి, “జితన్తే”

(జితంతే-1-1) ఎన్నుప్పణ్ణమవనాయ్తు. అవనతాన వస్తువై ఇవన్ నెదునాళ్ అపహరితు ప్పోన్దపడి. తన్నత్తై త్తానే కొళ్ళుకై అపహరమామ్మడియితే!, చేతనరుడైయ ఆత్మాపహరమ్ కాల్త్తేప్పేతినపడి. ఆత్మసమర్పణముమ్ ఆత్మాపహరసమమ్ ఎన్నుమ్మడియాన ఇవ్వుస్తువితే, ఇప్పడి ఎలివరవు పట్టతు. ఆత్మసమర్పణ మాకిటతు తాన్ మహాబలి దానమ్ పణ్ణినాత్పోలే యిరుక్కిటదాయ్తు.

(కిడన్ద వాఱుమ్) వశీకరణపరికరన్దానుమ్ శీలాదిగుణజ్ఞాన ఆత్మగుణ జ్ఞకుమల్ల; అవయవశోభైయాన రూపగుణజ్ఞకుమల్ల; కిడన్దదోర్ కిడన్దై యాయ్తు. (కమల నన్ముకమ్ కజ్జణ్ణమ్) వికాసమ్, శెప్పి, కుళిర్తి, పరిమళమ్ ఎన్నాత్పోలే శొల్లుకిట ఇత్తై పుగ్రగ్రీ త్తిరుముకత్తుక్కు త్తామరైయై ఒరు పోలియాక చ్చొల్లు మత్తనైపోక్కి, సర్వథా సదృశమల్లామైయాలే “నన్ముకమ్” ఎన్నితార్. శుద్ధసత్త్వ మాయ్, జ్యోతిర్మయమాన ముఖత్తుక్కు ప్రాకృతవస్తు సదృశమాకవగ్రగ్రో! ఆశ్రిత విషయత్తిల్ పోదు శెయ్కిట ఇమ్ముఖత్తుక్కు దృష్టాన్తముణ్డో! సంసారత్తు క్కుళ్ళే కుళిర్న్ద ముఖమ్ ఇదొన్ముమే - ఎన్నితార్.

(కణ్ణముళ్ళమే వలియై పోలుమ్) కణ్ వళర్న్దరుకుకిట అత్తుకై క్కణ్ణవైత్తుమ్, నెజ్జే! ఒరు వికారమ్ పిటవాదే తిణ్ణిదాయరున్దాయీ! కీగ్ర్ పిటన్ద వికార మెల్లామ్ విషయవైలక్షణ్యత్తై పుగ్రగ్రీ అసత్పమమాయరుక్కిటదాయ్తు ఇవర్క్కు. “ఇప్పోదు ఎనక్కు వన్ద వన్మై ఎన్?” ఎన్నిల్ (ఒరువనెన్ఱుణరమాట్టాయ్) అద్వితీయన్ -ఎన్ఱు ఉణరమాట్టుకిల్లై. ఒరువనెన్ఱు ఉణరప్పుక్కాల్ అవనై ఉళ్ళపడి ఉణరవేణుమ్. అప్పడి ఉణర్న్దాల్ అత్తలైయిల్ ఆశ్రితవాత్సల్యత్తుక్కు సదృశమాకవుమ్, విషయ వైలక్షణ్యత్తుక్కు సదృశమాకవుమ్ విదాయ్ పిటక్క వేణుమ్. అదు పిటవామైయాలే “వలియై” - ఎన్నితార్.

అప్పడియాకిల్, కీగ్ర్ “కణ్ణిణై కళిక్కుమాతే!” (తిరుమాలై-17) ఎన్ఱుమ్, “పనియరుమ్మ తిరుమాలో!” (తిరుమాలై-18) ఎన్ఱుమ్, “ఉడల్ ఎనక్కురుకు మాలో!” (తిరుమాలై-19) ఎన్ఱుమ్ శొల్లిప్పోన్దవై ఎల్లామ్ ఎన్నాయ్తు? ఎన్ఱు, (కళ్ళమే కాతల్ శెయ్దు) ఉనక్కు ప్రాకృతవిషయత్తిల్ పణ్ణిప్పోన్ద పూర్వవాస నైయాలే ఇబ్బుమ్ అనువర్తిత్తుప్పోన్దదు, ఇత్తనై యొగ్గీయ, ఇవ్విషయత్తుక్కు సదృశమాక స్నేహితాయలైయే? విషయాన్తరగ్గళిల్ పణ్ణి ప్పోన్దతుమ్ ఫలభక్తియాలా

కైయాలే, ఇబ్బుమ్ ఫలభక్తియితే పణ్ణిగ్రిగ్గు. (ఉన్ కళ్ళత్తే కట్టిక్కిన్ఱాయే) ఇన్ఱ కృత్రిమభక్తి యానతు పణ్ణే ఉన్ పాట్రియితే. ఇబ్బుమ్ అత్తై ముడియ నడత్తినాయ్ అత్తనైయితే. విషయాన్తరంగళోపాదియాక ఇత్తైయుమ్ నిన్ఱెత్తాయ్ అత్తనై పోక్కి, ఇవ్విషయత్తుక్కు అనురూపమన్ఱితే, ఉన్ఱుడైయ ప్రేమమ్.

ఇరుపత్తణ్ణామ్బుట్టు. - అవ - (కులిత్తు) కీళ్ళై తమక్కు భగవద్విషయత్తిల్ పిఱన్ఱ ఆదరమ్ విషయానురూపమాక పోరామైయాలుమ్, అచిత్సంసర్గ యుక్తనుక్కు ప్పిఱన్ఱ దాకైయాలే, పితోపహతనుక్కు ప్పిఱన్ఱ తెలివుపోలే విశ్వసిక్కు వొణ్ణామైయాలుమ్ “ఎన్ శెయ్ వోమ్” ఎన్ఱు తిరువుళ్ళత్తై క్కుఱిత్తు, అనుతపిత్తు నిన్ఱారాయ్త్తు, కీళ్ళై.

“ఇని, అచిత్సంసర్గమగ్రిగ్గు, ఒరు దేశవిశేషత్తిల్ నిత్యానుభవమ్ పణ్ణాకైక్కు నమ్ కైయిల్ ముతల్ కాణ్ణిఱిలోమ్. నామ్ ఇవ్విషయత్తై ఇల్లన్దేపోమిత్తనై యాకాదే!” ఎన్ఱు శోకిక్కు, “నీర్ శోకిక్కిఱదెన్? అచిత్సంసర్గ మగ్రిగ్గు, నమ్మై ప్పెఱుకైక్కు శాస్త్రజ్ఞలిలే త్రైవర్ణికాధికారమాయుమ్, సర్వాధికారమాయుమ్ ఉణ్ణాన సాధనజ్ఞళ్ ప్రసిద్ధమన్ఱో! అవగ్రిగ్రిల్ ఒన్ఱై అనుష్ఠిత్తు నమ్మై క్కిట్టమాట్టిరో!” ఎన్ఱు: “ఎనక్కు అవై ఒన్ఱిలుమ్ యోగ్యతైయే తుదగ్గి యిలై” ఎన్ఱు మేల్ పత్తు ప్పొట్టాలే తమ్మడైయ ఉపాయశూన్యతైయై అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్. ఆనాల్, ఇవర్ క్కు కీళ్ళై పిఱన్ఱదాక చ్చొన్ఱు జ్ఞానభక్తికళ్ ఎన్నావదు? ఎన్నిల్; భగవత్ప్రసాదత్తాలే పిఱన్ఱ భోగోపకరణ మాన జ్ఞానభక్తికళాయ్త్తు, ఇబ్బు చ్చొల్లిగ్రిగ్గు అవై సాధనకోటియిల్ అన్తర్భ వియాతు. అవ్వనుభవమ్ కాదాచిత్మమన్ఱియే, నిత్యమాకైక్కు తమ్ కైయిల్ సాధన మిలై - ఎన్ఱిఱార్ - ఇబ్బు. ఇదిల్, ముతఱ్పాట్టిల్ - ప్రసిద్ధమాయ్, త్రైవర్ణికర్ కళానవర్ కళుక్కు అధికారమాన కర్మజ్ఞానభక్తికలిల్ ఎనక్కు ఓర్ అన్వయమిలై - ఎన్ఱిఱార్.

25. కులిత్తు మూన్ఱనలైయోమ్బుమ్ కుఱికోళన్దణమైతన్ఱై,

ఒళిత్తిట్టేన్ ఎన్ కణిలై నిన్కణుమ్ పత్తనల్లెన్,

కళిప్పతెన్ కొణ్ణు నమ్మీ! కడల్ వణ్ణా! కడఱుకిన్ఱేన్

అళిత్తు ఎనక్కురుళ్ శెయ్ కణ్ణాయ్ అరంగమా నకరుళానే

అరజ్జమా నకరుళానే = భక్తులకోసం శ్రీరంగమహానగరంలో నిత్యవాసం చేసేవాడా!, కుళిత్తు = స్నానం చేసి, మూన్టు అనలై = మూడు అగ్నులను, ఓజ్జుమ్ = వృద్ధి చేయడానికి తగిన, యోగ్యతను కల్గినది, కుటి కొళ్ = మంత్రలోపాలు కలుగకుండా కాపాడడంలో అరుదైన, అన్దణమైతన్నై = బ్రాహ్మణ్యాన్ని, ఒళిత్తిట్టేన్ = పోగొట్టుకొన్నాను, ఎన్ కణ్ ఇల్లై = (ఆత్మవిషయంలోని) జ్ఞానం నాదగ్గర లేదు, నిన్కణ్ పత్తనుమ్ అల్లెన్ = నీపట్ల నాకు ప్రేమ లేదు, (ఈవిధంగా ఉన్నా) కళిప్పదు ఎన్ కొణ్డు = (పశ్చాత్తాపాన్ని లేని నేను)దేనిని చూచి ఆనందించడం?, నమ్మీ = (శీలాది కల్యాణగుణాలతో)పరిపూర్ణుడా!, కడల్ వణ్ణా = సముద్రంవంటి రూపసౌందర్యాన్ని కలవాడా!, కదలు కిన్టేన్ = నోరుతెరిచి ఆక్రందిస్తున్నాను, ఎనక్కు = నా విషయంలో, అళిత్తు అరుళ్ శెయ్ కణ్డాయ్ = యోగ్యతనుండి ఆరంభించి అన్నిటిని కృపజేయాలి.

వ్యా.- (కుళిత్తు మూన్టిత్యాది.) జన్మమాత్రత్రయే కొణ్డు “నీ అవగ్రీరై అనుష్ఠిత్తు వా” - ఎన్నుమత్తనై పోక్కి జన్మప్రభృతి బ్రాహ్మణ్యత్తుక్కు అనుకూల మాయిరుప్పదోర్ అనుష్ఠానమిల్లై - ఎన్నిటార్. (కుళిత్తు) నిత్యస్నానమ్, నైమిత్తిక స్నానమ్, ప్రాయశ్చిత్త స్నానమ్ - ఎన్టు బహుముఖమాయిరుక్కుమ్. నిత్యస్నానమ్ నైమిత్తికస్నానత్తుక్కు ఉడలన్టు; నైమిత్తికస్నానమ్ ప్రాయశ్చిత్తస్నానత్తుక్కు ఉడలన్టు. ఇవై తనిత్తనియే స్వతన్త్రజ్ఞకాయితే యిరుప్పదు. కర్మానుష్ఠానాన్మొళియ, యోగ్యతా పాదకంజ్గళ్ తామ్ పణ్ణిప్పోర అరిదాయిరే ఇరుప్పదు. (మూన్టనలై) “అగ్ని” ఎన్నాదే, “అనల్”ఎన్టదు - ఆరాధియా నిన్టాల్ అపర్యాప్తియే స్వభావమాయిరుక్కుమ్ విషయ మెన్టు తోగ్రీగ్నైక్కాక. (మూన్టనల్) ఒన్టే దురారాధ్యమాయిరుక్కు, మూన్టైయితే విధిత్తతు. (ఓమ్ముమ్) శవలైప్రజైక్కు శోఱుమ్, తణ్ణీరుమ్ ముడిన్టుకొణ్డు తిరియుమ్ తాయ్పోలే, ఉమియుమ్, ఇన్దనముజ్గొణ్డు తిరియవేణ్డుమ్ విషయమ్ - ఎన్టై.

(కుటికొళ్) మన్తలోపక్రియాలోప ద్రవ్యలోపజ్గళ్, కాలభేదమ్, దేవతాత్మాగ మెగ్గిలి ఇవైగ్రీరైలే ఒన్టుణ్డామాకిల్ నిష్ఫలమాయిరుక్తైయాలే, కరణమ్ పిల్లైక్కిల్

మరణమ్ - ఎన్నై. పణ్ణిన అపకృత్యకరణజ్జలై క్షాన్తిక్కు విషయామాక్కి, ఓరజ్జాలియాలే సుప్రసన్నమామ్ విషయమన్నే! (అన్దణమైతన్నై) ఇప్పడి ఇరుక్కిఱదు ఏదు? ఎన్నిల్; బ్రాహ్మణ్యమ్. అదుతన్నై. (ఒలిత్తిట్టేన్) బ్రాహ్మణ్యమిల్లామై ఎన్న వళవాయ్ పోక్తై యన్దియే, ఇవ్వర్లన్దాన్ తణ్ణియతు - ఎన్నుమ్మడి పణ్ణినేన్. విశిష్టరాయరుప్పారై కృణ్డల్ “ఇన్నాన్ అధికరిత్ర వర్లత్తిలే శిలరన్నో” - ఎన్నుకొణ్ణు అవర్కళుక్కుమ్ అవద్యమామ్మడి తిరిన్దేన్. ఇదితే నాన్ కర్మయోగత్తిల్ నిన్ద నిలై.

అనాల్ జ్ఞానయోగమిరున్దపడి ఎజ్జనే? ఎన్నిల్; (ఎన్ కణిలై) ఎన్విషయ మాక ఎనక్కు ఒన్ఱుమిలై. ఆత్మవిషయజ్ఞాన మెనక్కు ఇలై - ఎన్నై. కర్మయోగమిలై ఎన్ఱపోదే తత్సాధ్యమాన జ్ఞానయోగమిలై ఎన్నుమిడమ్ అర్థసిద్ధమన్నో! ఎన్నిల్; ఇజ్జన్మత్తిల్ అనుష్ఠిత్రదు ఒరు కర్మమిలై యాకిలుమ్, పూర్వజన్మత్తిలే కర్మయోగమ్ పక్వమాయ్, అవ్వళవిలే దేహవిశ్లేషమ్ పిఱన్ఱు, అనన్తరజన్మత్తిలే జ్ఞానయోగమ్ నైసర్గిక మాయిరుక్కుమితే; అదువుమ్ ఇలై - ఎన్నై. అనాల్, భక్తియోగ మిరున్దపడి ఎజ్జనే! ఎన్నిల్, (నిన్కణుమ్ పత్తనల్దేన్) కణ్డార్క్కు స్పృహై పణ్ణియల్లదు నిఱ్ఱవొణ్డద ఉన్ఱక్కుల్ ఎనక్కు స్నేహలేశముమ్ ఇలై. కర్మజ్ఞానజ్గళ్ ఇరణ్ణు మిలైమాయిరుక్కు, ఉభయసాధ్యమాన భక్తి యిలై ఎన్నుమిడమ్ శొల్లవేణుమో? ఎన్నిల్; “తపోజ్ఞాన సమాధిభిః, నరాణాం క్షీణపాపానాం కృష్ణే భక్తిః ప్రజాయతే” (లఘుత్తిస్సృతి) ఎన్నిఱపడియే ఉణ్డకలామితే. అదువుమ్ ఇలై - ఎన్నై. అథవా - కర్మజ్ఞానభక్తికళ్ మూన్ఱుమ్ తనిత్తనియే ఉపాయమాక చ్చొల్లువారుముణ్ణు; అన్ద ప్రకారత్తాలే శొల్లిగ్రాకవుమామ్. “కర్మణైవ హి సంసిద్ధి మాస్థితా జనకాదయః” (గీత-3-20), “సర్వం కర్మాఖిలం పార్థ! జ్ఞానే పరిసమాప్యతే” (గీత-4-33), “భక్త్యా త్వసన్యయా శక్యః” (గీత-11-54) ఎన్నక్కుడవతితే. ఇతితే నాన్ కర్మజ్ఞానభక్తికళిల్ నిన్దనిలై. మగ్ర్గ్రామ్ ఇవ్విషయత్తిల్ అఱివుడైయార్ “నోగ్ర్గ్ర నోన్ఱిలేన్” (తిరువాయ్-5-7-1) ఎన్ఱుమ్, “కఱవైకళ్ పిన్ శెన్ఱు (తిరుప్పావై-28)” ఎన్ఱుమ్, “న ధర్మనిఱ్ఱోన్ఱి” (స్తోత్రరత్నమ్-22) ఎన్ఱుమ్ తన్దామ్ పేగ్ర్గ్రాక్కు ఉడలాక వెణుమైయై మున్నిట్టు పోర్కక్కడవరాయితే ఇరుప్పతు.

పెరియపెరుమాళుమ్, తమ్ముడైయ కృపైక్కు ఇవర్ శొన్న వెణుమైకళుమ్ అరిదాకైయాలే, “అగ్న్యూర్! నీర్ నిరపేక్షరన్నో!” ఎన్ను? (కళిప్పదెన్కొణ్ణు) కీగ్ర్

నిన్న నిలైయిల్ ఎనక్కు అనుతాపముణ్డాయో! అదడియాక, “మా శుచః” (గీత-18-66) ఎన్నుణ్డాయో! ఏతు ఆలమ్మనమాక క్కళిప్పతు! ఇత్తాల్ - అకిచ్చునన్ - ఎన్నపడి. ఉమక్కు అనుతాపమిలై యాకిల్ విడుమత్తనైయన్తో! ఎన్నిల్. “ఎన్ పక్కల్ కైమ్ముదల్ ఇలైయానాల్ ఉన్నక్కలిలుమ్ ఇలైయో?” ఎన్నిటార్. (నమ్మి) నాన్ ఉపాయార్థజ్జిల్ వెఱుమైయిల్ పూర్ణనానవోపాది, దేవరీర్ శీలాదిగుణ పూర్ణరల్లిరో? దేవరీరుడైయ పూర్తి సహకార నిరపేక్షమన్తో? “అఱివొన్ఱు మిల్లాడ” (తిరుప్పావై-28) ఎన్న అనన్తరమ్ “కుత్తై వొన్ఱు మిల్లాడ కోవిన్దా!” (తిరుప్పావై-28) ఎన్నక్కడవతితే.

(కడల్వణ్ణ!) దేవరుడైయ శీలాదిగుణపూర్తి ఎల్లామ్ వేణుమో? వడివమ్మకు అమైయాదో, ఎన్ పేగ్రైక్కు! ఒరు కడలోడే స్పర్దై పణ్ణి ఒరు కడల్ శాయ్నాఱ్ఱోలే యితే, పెరియపెరుమాళ్ కణ్వళర్నరుకుకిఱు. “ఐయప్పాదఱుత్తోన్ఱు మమ్మికన్” (తిరుమాలై-15) ఎన్నమ్, “ఆదరమ్ పెరుకవైత్త అమ్మికన్” (తిరుమాలై-16) ఎన్నమ్. ఇప్పడివమ్మకైయితే ఇవర్ పగ్రైగ్రాశాక చ్చొల్లిప్పొన్ఱు. ఇత్తాల్ - శరణ్యన్ - ఎన్నపడి.

“ఉమ్ముడైయ వెఱుమైయైయుమ్, నమ్ముడైయ పొమ్మల్యత్తైయుమ్ అఱిన్ద దాకిల్, ఇతుక్కు మేఱుడ ఉమక్కు వేణ్డవదు ఎన్?” ఎన్ను, (కదఱుకిన్ఱేన్) అన్నిలైయిల్ తాన్ నిఱుప్పెగ్రైగ్రేనో! సాధనానుప్యానమ్ పణ్ణి ఫలమ్ తాఱ్ఱైత్తదెన్ఱు కూప్పిదు వారైప్పొలే శ్రవణకరోరమాక కూప్పిదానిన్ఱేన్. స్పరక్షణత్రిల్ కైవాళ్ళి. దేవర్ కణ్వళర్నరుకుకిఱు అమ్మకుక్కు మజ్జళాశాననమ్ పణ్ణికైయే యాత్రైయాక ఇరుక్కితేనో! ఇత్తాల్ ఫలిత్తదాయ్ విట్టదు - “ఆశాలేశముడైయార్కు ముకజ్గొదు క్కక్కడవ అవర్ “ఓరాశితన్ కూప్పిదానిఱు అనాదరిప్పదే” ఎన్ను నాట్టార్ శొల్లుమ్మడి దేవరీర్కు ఓరవద్యత్తై విళైతేన్, ఇత్తనైయితే.

“ఇప్పడి ఉమక్కొరు నన్నైయిలై యాకిల్, పిన్నై నమ్మె చ్చెయ్య చ్చొల్లుకిఱు దెన్?” ఎన్నిల్. (అళితైనక్కరుళ్ శెయ్ కణ్డాయ్) ఎన్నై దేవర్కు కృపావిషయమాక్కి కృపైపణ్ణి అరుళవేణుమ్. అదాకిఱుదు - అనుతాపత్తై ప్పిఱప్పిక్కవేణుమ్ - ఎన్నై. “ఏన్దాన్? నమక్కిజ్జనే అడియే తుడజ్జే చ్చెయ్యవేణ్డకిఱు నిర్భన్దన్?” ఎన్నిల్,

(అరణ్ణమా నకరుళానే) తన్దాముక్కు - ఎన్దొరు ముదలుమ్ ఇల్లాదారై రక్షిక్కైక్కావన్దో, ఇట్టు వన్దు శాయ్న్దరుళిత్తు! కుత్తెవగ్గిరారై రక్షిక్కుప్పార్క్కిల్ ఇజ్జే వరవేణుమో? అజ్జే ఇరుక్కు అమైయాదో! ఇజ్జే వన్దు కిదై యగ్గుకు కాట్టియుమ్, అర్చకపరాధీనమాన శీలత్తై క్కాట్టియుమ్, రుచియే తుడణ్ణి యుణ్ణాక్కి రక్షిక్కైక్కావన్దో!

ఇరుపత్తాటామ్ పాట్టు - అవ - (పోదెల్లామ్) త్రైవర్ణికాధికారమాన ఉపాయ జ్జళ్ ఇల్లైయాకిల్ సర్వాధికారమాన అర్చనస్తవనాదికళ్ తాన్ ఉమక్కుణ్డో? ఎన్దు; అతువు మిల్లై - ఎన్గితార్.

26. పోదెల్లామ్ పోదుకొణ్డు ఉన్ పొన్నడి పునైయమాట్టేన్,
తీదిలా మొట్టికళ్ కొణ్డు ఉన్ తిరుక్కుణామ్ శెప్పమాట్టేన్,
కాదలాల్ నెజ్జమన్ను కలన్దిలేన్ అదుతన్నాలే,
ఏదిలేన్ అరజ్గర్క్కెల్లే ఎన్ శెయ్వాన్ తోన్ఱినేన.

పోదు ఎల్లామ్ = అన్ని సమయాలలోను, పోదు కొణ్డు = పుష్పాలను తీసికొని, ఉన్ పొన్ అడి = నీ అందమైన శ్రీచరణాలలో, పునైయ మాట్టేన్ = సమర్పించలేనివాడనై ఉన్నాను, తీదు ఇలా = దోషం లేని, మొట్టికళ్ కొణ్డు = మాటలతో, ఉన్ తిరుక్కుణామ్ = నీ కల్యాణగుణాలను, శెప్పమాట్టేన్ = చెప్పలేనివాడనై ఉన్నాను, కాదలాల్ అన్ను = ప్రేమ పూర్వకంగా కలిగే భక్తిని, నెజ్జమ్ = నా మనస్సులో, కలన్దిలేన్ = కల్గిన వాడనుకాను, అదు తన్నాలే = అందువల్ల, అరజ్గర్క్కు = శ్రీరంగ నాథుడవనే నిన్ను, ఏదిలేన్ = ఏ అవయవంతో అయినా అనుభవించ లేను, ఎల్లే = అయ్యో! ఎన్ శెయ్వాన్ = ఎందుకోసంగా, తోన్ఱినేన = పుట్టాను?

వ్యా. - (పోదెల్లామ్ పోతు కొణ్డు ఉన్ పొన్నడి పునైయమాట్టేన్) అగ్రికియ శెప్పిప్పుక్కలై కొణ్డు సర్వకాలముమ్ ఉన్నుడైయ స్పృహణీయమాన తిరువడికళితే పునైయవితే అదుపుదు. అతిల్ శ్రద్ధ ఇల్లామైయే అన్దు; శక్తి ఇల్లై - ఎన్గితార్.

ఉన్నె యొమ్మీన్ద విషయంబులిలే శెయ్య ఎన్నాల్ శ్రద్ధాశక్తికలిరణ్ణమ్ ఉణ్డాయరుక్కుమ్.
 “యో తత్పుజాకరా కరా” (విష్ణుధర్మమ్-1-13) ఎన్నిఱపడియే దేవర్తరువడికలై
 ఆరాధిక్కుణ్డ కైకలై కొణ్ణ అప్రాప్తమాయ్, అనర్థావహమాయరుక్కుమ్ విషయంబులై
 ఆదరిత్తు పోన్దేన్. “కాలమెల్లామ్ మాట్టేన్. ఒరుక్కాల్ వల్లెన్” ఎన్నిఱార్ అల్లర్.
 “సర్వకాలముమ్ మాట్టేన్” ఎన్నిఱార్. ఒరు కాలత్రిలే శక్తరాకిల్ అదుతానే పేగ్గెగ్గుక్కు
 పోరుమ్మడియితే! దేవర్ ప్రభావమిరుపుతు! “సకృదుచ్చారితం యేన” (విష్ణు
 ధర్మమ్-70-84) ఎన్ఱుమ్ “సకృత్స్మితోఽపి గోవిన్దః” ఎన్ఱుమ్, “సకృదేవ
 ప్రపన్నాయ” (శ్రీరామాయుధ-18-33) ఎన్ఱుమ్ శొల్లక్కడవలితే.

కాయికవ్యాపారత్తై పుఱమ్మే వినియోగమ్ కొణ్డీరాకిలుమ్, ఉమ్మడైయ
 పేచ్చు కుగ్గిరమగ్గిరీరానిన్దదు, అన పిన్ఱు నమ్ కుణ్ణలై పేళ మాట్టేరో! ఎన్ఱు,
 (తీదిలా మొమ్మీకళే కొణ్ణ ఉన్ తిరుక్కుణమ్ శెప్పమాట్టేన్) పేచ్చు కుగ్గిరమగ్గిరీ
 లుమ్, ఉన్నుడైయ కల్యాణగుణంబులై పేళ ఎన్నాల్ - క్షమనాకిలిలేన్. హేయగుణ
 యుక్త గ్గణాన క్షుద్రవిషయంబులై పేళ ఎన్నాల్ - వాల్తీచ్చిక్కీదాక నఱుక్కుఱ
 పేళవల్లెన్. “సా జిహ్వ యా హరిం సైతి” (విష్ణుధర్మమ్-1-13) ఎన్నిఱ గుణంబులిలే
 వన్దాల్ వాక్కు పురణాదు.

అవై ఇరణ్ణుక్కుమ్ విషయమ్ పుఱమ్మేయాక్కినీరాకిల్, నెఱ్ఱాలే నమ్మై
 స్నేహిక్కువల్లీరే? ఎన్ఱు, (కాదలాల్ నెఱ్ఱుమన్ఱు కలన్దిలేన్) కాదలడియాక వరుమ్
 అన్ఱు నెఱ్ఱీల్ సుర్పిత్తదిలై. అదాకిఱదు - “సజ్గాత్సజ్జాయతే కామః” (గీత-2-62)
 ఎన్నిఱ ప్రేమమ్ పుఱమ్మే ఒరు విషయత్రిలే ఉణ్డాకిలితే! అత్తై అఱ్ఱునిన్ఱుమ్ మీట్టు
 పోన్ఱు దేవర్పక్కలిలే ఆక్కువేణ్ణువదు. మున్ఱు స్త్రీపదార్థంబులిలే పణ్ణిప్పొన్ద ప్రేమమ్
 అవర్కళే పక్కల్ అర్థాదికలై అపహరిత్తైక్కాక వాయ్తల్లతు, అవర్కళే ఉద్దేశ్యరెన్నిఱ
 ప్రేమమిలై. “పరమసుహృది బాన్దవే కళితే సుతతనయాపితృమాతృభృతృవగ్గే,
 శతమతి రుపయాతి యోఽర్థతృష్టాం తమధమచేష్ట మవైహి నాన్య భక్తమ్” (విష్ణు
 పురాణమ్-3-7-30) ఎన్నుక్కడవదితే.

(అదుతన్నాల్ యేదిలేన్) మనోవాక్యాయంబుళే ఒరుపడి పట్టిరుప్పొర్ పేఱుమ్
 పేగ్గెగ్గుక్కు ఇవైగ్గిరీల్ ఒన్ఱాకిలుమ్ వేణ్ణియిరుక్కు, అదుపు మిన్ఱిక్కే యిరుక్కైయార్,

(ఏదిలేన్) ఏదు మిలేన్. (అరజ్గర్ కేదుమిలేన్) “సుహృదం సర్వభూతానామ్” (గీత-5-29) ఎన్ని సాహార్దలైయుమ్, “ఋజుః” (స్తోత్రరత్నమ్-18) ఎన్ని అపడియే అశ్రిత విషయత్తై మనోవాక్కా యజ్గళ్ మూన్టుమ్ శెవ్విరాయరుక్కిఱ ఆర్జవగుణ తైయుమ్, కేట్టే పోకామే అనుష్ఠానశేషమాక్కుకైక్కాక కోయిలిలే సన్నిహితరాన దేవర్ క్కు ఒన్టుమాక పెన్ద్రగ్గిలేన్. ఒరు కరణతాలుమ్ దేవరై స్ఫుర్తిక్కు పెన్ద్రగ్గిలేన్.

(ఎల్లై) ఎన్నే! అసన్నిహితరాయ్ ఇల్లున్దేనల్లెన్; శెయ్ద అంశత్తిలే పిల్లై పిడిక్కు మవరా ఇల్లున్దేనల్లెన్. ప్రాప్తియిలైయాయ్ ఇల్లున్దేనల్లెన్. శెయ్ద అంశత్తిలే పిల్లై పిడిక్కు మవరాయ్ ఇల్లున్దేన్ అల్లెన్. ఎన్నిమ్మవుక్కడి పాపమేయితే. శ్రీకౌస్తుభమ్మాలే ఉకప్పాన వస్తుకిడీర్ ఇప్పడి వ్యర్థమాయ్ పోయ్దు. అరజ్గత్తు తైయుమ్ ఇన్ తుడైవర్ క్కు క్కిడీర్ నాన్ దూరస్థనాయిగ్గ్రి. కషాయపానమ్ పణ్ణమాపోలే హితబుద్ధియాలే సేవిక్కు వేణ్ణమ్ విషయమాయ్ తాన్ ఇల్లున్దేన్? పాల్ మరున్దా తోలే, దర్శనీయరాన దేవరై మోక్షప్రదరాయరుక్కు వన్దో ఇల్లున్దతు!

(ఎన్ శెయ్ వాన్ తోన్దినేన్) “ఏచిత్రా దేహసమ్మతిః” (విష్ణుతత్త్వమ్) ఎన్ని అపడియే దేవర్ క్కుఱప్పొక ప్రాప్తమాన జన్మమాయరుక్కు, నానేదుక్కాక ప్పిఱన్దేనానేన్? “ఎన్ శెయ్ వాన్ పిఱన్దేన్” - ఎన్నాదే, “తోన్దినేన్” - ఎన్ని అతు - ఉత్పాతజ్గళ్ పోలే అనర్థ హేతు వాక ప్పిఱన్దేన్ - ఎన్నే! ఉత్పాతజ్గళుడైయ తోగ్గ్రిన్దాన్ తమక్కు ప్రయోజనమిన్దిక్కే, పిఱర్ క్కుమ్ అనర్థమాయితే యిరుప్పదు. అదుపోలేయాయ్ విట్టదితే, ఎన్ జన్మమ్ - ఎన్నితార్.

ఇరుపత్తేగ్గామ్పాట్టు - అవ - (కురజ్గళి) మనుష్యాధికారమానవై ఒన్టుమిలై యాకిల్, తిరువడి, తిరువనన్దాగ్గ్వాన్ ముదలానవర్ కళాల్ కొళ్ళుమ్ అడిమైయై శాస్త్రవశ్యతైయు మన్దిత్తే యిరున్దుళ్ళ తిర్యక్కుక్కై కొళ్ళువదాక నామ్ వన్దు అవతరిత్ర కాలత్తిలే తిర్యక్ సామాన్యతాలే అణిల్ కళ శుద్ధభావనైయోడే పణ్ణిన్ శిల కిచ్చితార్ ముణ్ణ. అదుతానుణ్డో! ఎన్నిలే; అతువు మిలై - ఎన్నితార్.

27. కురజ్గళి మలైయై నూక్కు క్కుళిత్తు త్తామ్ పురణ్డిట్టోడి,
త్తరజ్గనీర్ అడైక్కులగ్గ్రి శలమిరా అణిలుమ్ పోలేన్,

మరజ్గళ్ పోల్ నలియ నెళ్ళమ్ వళ్ళనేన్ నెళ్ళుతన్నాల్,
అరజ్గనార్ క్కాట్టియ్యదే అళియత్తే నయర్ క్కిన్నేనే.

కురజ్గుకళ్ = వానరవీరులు (కైంకర్యం చేసి, స్వరూపోత్కర్షను పొందడంకోసం), మలైయై = పర్వతాలను, నూక్క = గెంటుకొని రాగా, తామ్ = కుళిత్తు = స్నానంచేసి, పురణ్ణిట్టు = తరువాత, సముద్ర తీరంలోని ఇసుకలో పొర్లి, ఓడి = పరుగెత్తి, తరజ్గమ్ నీర్ = కెరటాలతో పొంగివచ్చే సముద్రాన్ని, అడైక్కల్ ఉగ్ర్గి = దాటడంలో సహాయపడిన, శలమ్ ఇలా = ఏకపటం లేని, అణిలుమ్ పోలేన్ = ఉడతవంటి వాడనుకూడా కాను, మరజ్గళ్ పోల్ = వృక్షాలవలె, వలియ నెళ్ళమ్ = కఠినమైన మనస్సును కలవాడనై, వళ్ళనేన్ = వంచనలోనే ఆసక్తిని కలవాడనై, అళియగ్ర్గిన్ = (సర్వవిధ కైంకర్యాలను యోగ్యతను కల్గిన) వైలక్షణ్యాన్ని కలనేను, అరజ్గనార్ క్కు = శ్రీరంగనాథునకు, నెళ్ళు తన్నాల్ = మనసార, ఆళ్ శెయ్యాదే = కైంకర్యాన్ని చేయకుండా, అయర్ క్కిన్నేనే = అనర్థాన్ని పొందుతున్నానే!

వ్యా. - (కురజ్గుకళ్ మలైయై నూక్క) మలైకళాలే కడలై త్తుర్ క్కిఱవిడత్తిల్ మలైకకుక్కు త్తొకైయుణ్ణాయ్ క్కొణ్ణ, శ్రీవానర వీరర్ కకుక్కు త్తొకైయిల్లామైయాల్ ఒరు మలైయై అనేకర్ కూడ తొట్టుక్కొణ్ణ వరువర్ కళాయ్ త్తు. ఒరుమలై ఒరుత్తర్ క్కు ప్పాత్తమ్మోరాదపడి పెరుమిడుక్కరా యిరుక్కుచ్చెయ్ దేయుమ్, ఉపాధ్యాయ నూశిపోలే, ఎల్లారుమ్ కిళ్ళిత్తురిత్తు స్వరూపమ్ నిఱమ్ పెఱవేణుమ్ - ఎన్నిరుక్కు మవర్ కళాకైయాలే ఇప్పడి శెయ్ కిఱార్ కళాయ్ త్తు. స్వరూపజ్ఞాన ముదైయారోడుమ్, ఇల్లాదా రోడుమ్ వాశియఱ త్తురుమ్మోన్డాడుమ్మడియితే అడిమై కొళ్ళుకిఱవర్ కైయుమ్ విల్లు మాయ్ నిన్దనిలైదాన్.

(మలైయై నూక్క) కడలిలే పొకడ - ఎన్నాదే, “నూక్క” - ఎన్దదు - ఒరు తిరకుక్కు ఒరు మలై విషయమాకవుమ్ పోతామైయాలే, వేతే ఒరు తిరళ్ వన్ద పగ్ర్గి, అవర్ కళ్ పక్కలిలే నూక్కి - ఇప్పడికై మేలేయాయ్ త్తు మలై కడలిల్

పుకువతు. “అవగాహ్యోర్జవం స్వప్యే” (శ్రీరామా-యుద్ధ-5-9) ఎన్ఱు పెరుమాళుక్కు ఆగ్రగ్రామై కరై పురణ్ణు శెల్లానిఱ్ఱు, అక్కరియత్తుక్కు వేణ్ణువార్ ప్రవర్తియానిన్ఱార్ కళ్ - ఎన్ఱాఱి యిరుక్కువొణ్ణదితే. “కడల్ తూర్పుణ్ణు అక్కరైపుట్టదాయ్ విడవగ్రీగ్రీ!” ఎన్నుమ్ త్వరైయాలే ఎల్లారు మొక్కు ప్రవర్తిత్తార్కళాయ్తు.

(కుళిత్తు ఇత్యాది) శ్రీవానరవీరర్కళుడైయ త్వరైతాన్ అణిల్కళుక్కు పోన్దిరా మైయాలే “పెరుమాళుక్కు ఆగ్రగ్రామై కరై పురణానిఱ్ఱు ముదలికళుక్కు ఇత్తనై మెత్తన వెల్లా మెన్తాన్! ఇరున్దపడియాలే శదక్కెన్ఱు కడలదైక్కి ఇవర్కళుక్కు శక్తి ఇల్లై. ఆనపిన్ఱు మలైయాలే తూర్పుణ్ణు ప్రదేశత్తుక్కు మణల్ శుమక్కు పురికరమిల్లైయితే” ఎన్ఱు ఊర్న్ఱు, అణిల్ నీరిలే పుక్కు తోయ్కైయుమ్, కరైయిలే ఏఱినాల్ మణల్ తోగ్రీగ్రుకైయుమ్, ఉదఱినవాతే విట్టుక్కుగ్రీకైయుమ్, ఇవై మున్నే కైకణ్ణపడియాలే, ఇప్పుకారత్తాలే కడలై త్తూర్పోమెన్ఱు పార్త్తు కడలిలే పుక్కు ముమ్ముకుమాయ్తు. ఇమ్ముమ్ముక్కు తన్నాలే నీర్ శువఱుమ్. మణలుమ్ కొణ్ణ వరలామెన్ఱాయ్తు నిన్దెవు.

(తామ్) కడనిలే నీర్ శువఱువదుమ్, మణల్ తోగ్రీగ్రువదుమ్ నమ్ముడప్పి నళవిలే ఎన్ఱఱియాయ్తు, అడిమైయిల్ త్వరైయాలే. తాగ్రీవుపట్ట కారియప్పొడ దజ్గ తజ్గళాలే తలైక్కట్టుకిఱదాక అభిమానిత్తు త్తిరికిఱపడియాలే “తామె”న్నవుమామ్. (పురణ్ణిట్టోడి) పుక్కు మలైకళుక్కు వేరే మణల్ పుక్కు చొరిన్ఱు కొణ్ణ వరుకిఱపడి పోరాదెన్ఱు పార్త్తు, మణలిలే పురణ్ణోడానిఱ్ఱుమాయ్గ్రీగ్రు. ఉళ్ళ మణలుమ్ వట్టియిల్ ఉదిరుమ్మడియాక ఓడ, ఇదైయిలే నిన్దవర్కళ్ ఇవగ్రీగ్రీన్ త్వరైయై క్కణ్ణ, “ఏన్ తాన్ ఇత్తనై వేగమ్!” ఎన్ఱాల్, “పెరుమాళుక్కు పకలముదు ఇలజైయిల్ వడక్కిల్ వాశలిలే విడువితత్తాయిరుక్కుమ్. ఉజ్గళుక్కు త్వరై యగ్రీగ్రీరున్దతీ!” ఎన్నుమాయ్తు. రుచియానదు తన్నామళవై ప్పొర్కొ వొట్టాతితే.

(తరజ్గనీర్ అదైక్కలుగ్రీగ్రు) తిరైకళైయుడైత్తాయ్, క్కిళర్న్దిదున్దళ్ళ కడలై అదైక్కైయిలే శమైన్ద. (ఉగ్రగ్ర) కడలై మదెక్కిఱార్కళ్ తాజ్గళాయ్, ముదలికళుమ్ తజ్గళుక్కు ఎదుత్తు కైగ్రీట్టుకిఱార్కళాకవాయ్తు, ఇవైత్తినుడైయ అభిమానమ్. (శలమిలా అణిలుమ్ పోలేన్) ఇవగ్రీగ్రీనుడైయ వ్యాపారమ్ అజ్గుత్తైక్కు కిళ్ళైత్తార్ మాయ్ ఫలిప్పుదు ఒన్ఱిలైయాకిల్ ఇతడిమై ఆకిఱపడి ఎన్? ఎన్నిల్, అడిమై

కొళ్ళుకిఱ వనుక్కు ఇవగ్గిగ్గిన్ భావచుద్దియే అమైయుమ్ - ఎన్గె. శలమిలామై యావదు - “కడల్ తూర్పుంబు పెరుమాళ్ అక్కరైప్పట్టరాకవల్లరే!” - ఎన్నిఱ భావచుద్దియల్ పురై యగ్గిగ్గిరుక్తై. శలమ్ - చలిప్పు. ఇలా - ఇల్లామై. నిన్ఱనిలై పేరాతే నిత్తై. శాస్త్రవశ్యజన్మమిన్ఱిక్కే వర్ణాశ్రమనియమముమిన్ఱిక్కే హస్తపాదాది కరణము మిన్ఱియిలే ఇరుక్కిఱ తిర్యక్ సామాన్యమాత్రమాన ఇవై, కుళిప్పుదు, పురకుమదు ఓదువతాకిఱ ఇవగ్గిగ్గిన్ భావముమ్ ఎనక్కు ఇలై ఎన్ఱు, “కుళిత్తు మూన్ఱనలై - ఒలిత్తిట్టేన్” ఎన్ఱిటార్. (శలమ్) వ్యాజమ్. (ఇలా) ఇల్లామై. నిన్ఱనిలై పోరాదు - ఎన్గె. అవాప్త సమస్తకా మనుక్కు ఎదిర్తలైయిల్ భావచుద్దియొగ్గియ, అవనుక్కు వేణ్ఱువ దొన్ఱిలై. ఇవనాల్ శెయ్యలావదు ఒన్ఱిలై. నమ్మడైయ జ్ఞానశక్తికై కొంబు పూర్ణనుక్కు నామొన్ఱు శెయ్కైయావదెన్? ఎన్ఱు కైవాజ్ఞమవర్కక భాగ్యహీనర్. “అన్ద పూర్తితాన్ నామిట్టదు కొంబు తృప్తనాకై క్కుఱుప్పున్ఱు చుద్దభావ రాయ్ మేల్విట్టుకైక్కుఱుప్పామ్, భాగ్యవాన్ కకుక్కు. ఇబ్బావచుద్దితాన్ ఒరువర్ క్కుమ్ క్కిడైయామైయాలే ఎల్లార్క్కుమ్ శెయ్యలావదు ఒన్ఱు - ఎన్ఱు వొణ్ణాదు. అక, అణిల్ కకుక్కుళ్ళ అనుకూల్యముమ్ ఎనకిక్కు ఇలై - ఎన్ఱిటార్.

(మరణ్ణిపోల్ వలియ నెణ్ణమ్ వణ్ణనేన్) ఇప్పిషయత్తిల్ తన్నెణ్ణల్ నెక్కిగ్గిచ్చి యిల్లాద పడిక్కు దృష్టాన్తమ్ శొల్లుకిటార్. “ఇరుమ్బుపోల్ వలియ నెణ్ణమ్” ఎన్ఱవర్, అతుక్కుమ్ అవ్వరుకే ఒరు వన్నై శొల్లుకైక్కాక “మరణ్ణిపోల్ వలియ నెణ్ణమ్” ఎన్ఱిటార్. అగ్నియిలే యిట్టు నిన్ఱైత్త కార్యణ్ణళ్ళలామ్ ఇరుమ్బు; ఇత్తై నెరుప్పిలే యిట్టల్ కరిన్ఱు పోయ్ మున్ఱు నిన్ఱ నిలైయుమ్ కెడుమిత్తనై. (వణ్ణనేన్) ఇప్పడి నెణ్ణు తిణ్ణియదాయరుక్కచ్చెయ్దే ‘ఇదు ద్రవద్రవ్యమో!’ ఎన్ఱు దేవరుమ్ శ్రమిక్కుప్పడి భావిత్తు క్కాట్టానిటన్. అకవాయిల్ నిన్ఱైవు ఒన్ఱాయరుక్క, “ఇవన్ అత్తనై భగవత్ప్రేమ ముడైయార్ ఇలై” ఎన్ఱు శ్రమిక్కుప్పడి మత్తైత్తు వర్తిప్పన్.

“ఇత్తె యిత్తె యురుకుమ్ వణ్ణమ్” ఎన్ఱు కీగ్గి చొన్నదుక్కు అనుశయక్కిటార్. (నెణ్ణుతన్నాల్ అరణ్ణనార్క్కాట్టియ్యదే) అణిల్కళ పక్కులిలుమ్ భావచుద్దియితే ఉళ్ళదు. అన్నెణ్ణై కొంబు సన్నిహితనాన ఉన్ పక్కులిలే అల్పానుకూల్యముమ్ పణ్ణదే, ఇవన్ భావచుద్దిమాత్రతైయే పరిపూర్ణమాన శేషవృత్తియాకక్కొళ్ళుమ్ భగవదభి ప్రాయత్తాలే “అళ్ శెయ్యదే” ఎన్ఱిటార్. (అలియత్తేన్) “అహం సర్వం కరిష్యామి”

(శ్రీరా-అయో-31-25) ఎన్నుమ్ ఇళైయ పెరుమాళైప్పోలే సర్వవిధకైజ్జుర్యజ్ఞకు క్కుమ్ అర్హమాన అరుమన్ద వస్తు కిడీర్, ఇదు. (అయర్ క్కిన్ఱేనే) విస్మరిత్తు అనర్థపుట్టు పోవదే! ఇవ్విషయమ్ సన్నిహితమల్లామైయాలే యాదల్, ఇత్తలైయిల్ యోగ్యతై ఇల్లామైయాలే యాదలన్ఱితే; “మఅన్దేనున్నై మున్నుమ్” (పెరియతిరు-6-2-2) ఎన్నిఅపడియే విస్మృతియాలేయితే అనర్థపుట్టదు. శలమిలా మరజ్గళ్ పోలే - ఎన్నువుమామ్. మరజ్గళ్ పోలే శలమిలా - ఎన్నువుమామ్. మరత్తై ఓరాయుధత్తాలే చలిప్పిక్కిలుమ్ నెళ్ళై ఒన్ఱాలుమ్ చలిప్పిక్కువొణ్ణాదు - ఎన్ఱపడి.

ఇరుపత్తైట్టమ్బుట్టు - అవ - (ఉమ్మరాలి) అఱిల్ కళ్ తిర్యక్కాయ్ వైత్తు, నమక్కు కిచ్చిత్తరిక్కు ఉద్యోగిత భావశుద్ధి ఉమకిక్కు ఇళైయాకిల్, శ్రీగజేంద్రాద్వాన్ పోయ్ కైయిలే పుక్కు ఇడర్ పట్టు, నామ్ శెన్ఱు ఉతవక్కువదాక నిన్ఱైదొరు నిన్ఱైపుణ్ణు, అదుతానుమ్ ఉమక్కుణ్డో? ఎన్ను; అదువు మిలై - ఎన్నిఱార్.

28. ఉమ్మరాలి అఱియలాకా ఒళియుళార్ అనైక్కాకి,
శెమ్మలాలుణ్ణు వాఱ్ఱుమ్ ముదలైమేల్ శీఱి వన్దార్,
నమ్మరమాయతుణ్డే నాయ్ కళోమ్ శిఱుమై యోరా,
ఎమ్మిరాత్మాట్టియ్యదే యెన్ శెయ్ వాన్ తోన్ఱినేనే!

ఉమ్మరాలి = బ్రహ్మాదిదేవతల చేతకూడా, అఱియల్ ఆకా = (ఇదమిత్థంగా పరిచ్ఛేదించి) తెలిసికోలేని, ఒళి ఉళార్ = తేజోమయమైన పరమపదంలో ఉండే భగవానుడు, అనైక్కాకి = గజేంద్రాద్వాన్ కోసం, శెమ్ పులల్ = ఎఱ్ఱని మంసాన్ని, ఉణ్ణు వాఱ్ఱుమ్ = తిని బ్రతికే, ముదలై మేల్ శీఱి = మొసలిపై కోపించి, వన్దార్ = సరస్వీరానికి వచ్చాడు, నమ్ పరమ్ ఆయదు ఉణ్డే = (ఈ రీతిలో ఆశ్రిత పక్షపాతాన్ని కలవాడై రక్షించేవాడు ఉండగా) మన రక్షణలో మనకు భారం అనేది ఉన్నదా?, నాయ్ కళోమ్ = శునకంవలె నిహీనమైన మాయొక్క, శిఱుమై ఓరా = దోషాలలో దృష్టి సారించని, ఎమ్ పిరాఱ్ఱు = భగవానునకు, ఆళ్ శెయ్యాదే = దాస్యం చేయకుండా, ఎన్ శెయ్ వాన్ = ఎందుకోసం, తోన్ఱినేనే = జన్మించాను?

వ్యా. - (ఉమ్మరిత్యాది) బ్రహ్మాదికళాల్ అతీయ వొణ్ణాద ఒళియుణ్ణ-
 శ్రీవైకుణ్ణమ్. అత్తై వాసస్థానమాక ఉడైయవర్. “అథ యదతః పరో దివో జ్యోతిర్ద్వి-
 ప్యతే” (ఛాందోగ్యమ్-3-13-7) ఎన్ఱుమ్, “అత్యర్థానలదీప్తం తత్ స్థానం విష్ణోర్మహా-
 త్మనః” (భారతమ్-అరణ్య-136-18) ఎన్నక్కడవదితే; జ్ఞానాధికరానాలుమ్
 “ఈశ్వరోహమ్” (గీత-16-4) ఎన్ఱిరుప్పొర్క్కు నిలమన్ఱే పరమపదమ్; ప్రాపిక్కు
 ముడియామైయే యన్ఱు; అతీయవుమ్ ముడియాదు - ఎన్ఱై. “యన్న దేవా న
 మునయో న చాహం న చ శంకరః, జానన్తి పరమేశస్య తద్విష్ణోః పరమం పదమ్”
 (విష్ణుపురాణమ్-1-9-55). కలజ్గ పెరునకరిలే నిత్యసూరికళై అనుభవిప్పి
 త్తిరుక్కిఱవర్ కిడిర్, సంసారత్తై ఆర్తరక్షణత్తుక్కాక వన్దార్. (అనైక్కాకి) ఇప్పడి
 కరైపురణ్ణ మేన్ఱైయుడైయవన్దాన్ పదతీ వన్ఱు కారియమ్ శెయ్దదు ఒరు పిరాట్టి,
 తిరువడి, తిరువన్దార్మాన్ పోల్వార్కో? ఎన్నిల్; ఒరు తిర్యక్కుక్కాక క్కిడీర్. ఇడర్
 పట్టవతిన అళవేదు!- ఉదవిసవన్ అళవేదు! ఎన్నిఱార్. ఆశ్రితర్ ఒరుతలై యానాల్
 తన్ మేన్ఱై పార్తల్, అవర్కళ శిఱుమై పార్తల్ శెయ్యుమవనన్ఱిక్కే, అవర్కళ
 పక్కల్ పార్పుతు - అత్తలైయిల్ ఆపత్తుమ్ తన్నోట్టై సమ్మన్ఱముమేయాయ్త్తు.

ఆశ్రితర్ శిఱుమై పార్తొగ్గిన్దాల్, తన్ శీగ్రీగ్గత్తుక్కు నేర్ నిఱువల్లదు ఒన్ఱుణ్డో?
 శీతీ వన్ఱదు ఆర్ మేల్? ఎన్నిల్, (శెమ్మలాలాణ్ణ వామ్మమ్ ముదలై మేల్) తన్నిలుమ్
 క్షుద్రమాయిరుప్పదొరు నీర్ప్పుమ్మవై భక్త్యమాక్కిక్కుణ్ణ, అత్తాలై “వీగ్రీగ్గిరున్ఱేమ్మ
 లకమ్ తనిక్కోల్ శెల్ల” (తిరువాయ్-4-5-1) ఇరుప్పొరైప్పోలే పూర్ణమ్ మన్యమాన
 మాయిరుప్పదొరు నీర్ప్పుమ్మవై లక్త్యమాక్కి క్కిడీర్ వన్ఱదు. “పరావరేశం శరణం
 వ్రజధ్వ మసురార్దనమ్” (విష్ణుపురాణమ్-1-9-25) ఎన్నిఱపడియే బ్రహ్మాదికళ
 పొక్కుగ్గీగ్గ శరణమ్ పుక, హిరణ్యరావణాదికళై అగ్గియ చెయ్యుమవర్ కిడిర్,
 ఒరు క్షుద్రపదార్థత్తై ఇలక్కాక్కి, అరై కులైయ త్తలై కులైయ వన్దార్. “క్రోధ
 మాహారయత్రీవ్రమ్ (శ్రీరామా-అరణ్య-24-34)”, “అథ రామో మహాతేజః
 (శ్రీరామా-యుద్ధ-59-136)” ఇత్యాదిప్పడియే ఆశ్రయత్తై ఇల్లాదతు ఒన్ఱై విఠిట్ట
 వొణ్ణాయ్త్తు వన్ఱదు. తమ్మళవిల్ “నిత్యమ్ ప్రశాంతాత్మా” వా ఇరుప్పర్.
 ఆశ్రితపరిభవత్తై వన్దార్ “క్రోధస్య వశమేయవాన్” (శ్రీరామా-యుద్ధ-59-136)
 ఎన్నిఱపడియే క్రోధమ్ ఇట్టవగ్గుక్కా యిరుప్పర్. “కొడియ వాయ్ విలక్కునుయిర్

మలజ్జక్కొణ్ణ శీగ్రీగ మొన్ఱుణ్ణ” (పెరియతిరు-5-8-3) ఎన్ఱు ఆశ్రితర్ తజ్జకుక్కు త్తజ్జమాక నినైప్పుదు ఒన్ఱితే ఇదు. (వన్దార్) ఇరున్దవిడతే ఇరున్ఱు సజ్జల్పత్తాలే శెయ్యలాయరుక్కు మదువిన్ కరైయిలే అరై కులైయ త్తలై కులైయ వన్దరాయ్ త్తు. జగదుపసంహార మాకిలితే సజ్జల్పత్తాలే శెయ్యలావదు. ఆశ్రితవిరోధకకై అగ్గీయ చ్చెయ్యువిడత్తిల్ కైత్తోడరాయ్ చ్చెయ్యూదపోదు శీగ్రీగమ్ మాటమాట్టాదు. అగ్గీగై వరపు తమక్కు ఉతవి నాప్పోలేయరుక్కిఱదాయ్ త్తు ఇవర్ క్కు ముదలైయిన్ వాయిలే అకప్పట్టార్ తామ్ - ఎన్ఱు తోగ్రీగ్రి యిరుక్కుమ్మడియాక “కొడియ వాయ్ విలజ్గు” (పెరియ తిరు-5-8-3) ఎన్ఱారితే, ఒరువర్. ఆశ్రితరిలే ఒరువర్ క్కు ఉదవినదు తన్దాముక్కు ఉవినదు - ఎన్ఱు ఇరాదవన్ఱు “నమక్కు భగవత్సమ్మన్దమిలై” ఎన్ఱిరుక్కు వాయ్ త్తు అదుప్పుదు.

(నమ్మరమాయదుడే!) ఇప్పడి ఆశ్రితవిషయత్తిల్ పక్షపాతియాయ్ రక్షిక్కుమవ నాన పిన్ఱు నమ్మడైయ రక్షణత్తిల్ నమక్కొర్దు భరముణ్ణో! తన్ మేన్మై పార్ త్తల్, నమ్ శిఱుమై పార్ త్తల్, నమ్మడైయ పాపత్తిన్ కనత్తాలే శీఠి, శిలనాళ్ అనుభవత్తాలే పిన్ఱు శెయ్ కిఱోమ్ - ఎన్ఱు ఆఠీయిరుక్కుమవనాతలాయ్ సజ్గామ్ కారియత్తుక్కు నాజ్గదవోమాకిఱోమో? (నాయ్ కళోమ్) అవ్వానై సనకాదికళుడైయ స్థానత్తిలే యామ్మడియితే నమ్మడైయ తణ్ మై. తిఱన్ద వాశెల్లమ్ సుమ్మైన్దాలుమ్ నమ్మై క్కొళ్ళువార్ ఇల్లాద పుకలఱుదియై ఉడైయోమ్. వళిర్ త్తవనమక్కుమ్ తొట్టాలే కుళిక్కు వేణ్ఱుమ్మడియాన తణ్ మైయైయుడైయ పదార్థమ్. (శిఱుమైయోరా ఎమ్మిరాఱు) ఎత్తనైయేనుమ్ తణ్ణిళియోమానాలుమ్ తణ్ మై పార్ క్కు క్కుణ్ణిల్లాదవర్ క్కు దోషదర్శ నత్తిల్ “అవిజ్ఞాతా” (సహస్రనామమ్) వాయ్, గుణదర్శనత్తిల్ “సహస్రాంశు” (సహస్రనామమ్) వాయిరుప్పార్. “య స్సర్వజ్ఞ స్సర్వవితే” (ముండక-1-1-10) ఎన్ఱు ఓదప్పుదుకిఱ ఇవనుక్కు అవిజ్ఞాతృత్వ మావదు - ఇత్తలైయిల్ దోషమ్ కణ్ణ పొఱుత్తు ఉపకరిత్తానా యిరాదొగ్గిళై.

(ఎమ్మిరాఱొగ్గియ్యోదే) దోషమ్ పారాదే ఆపత్తే హేతువాక రక్షిక్కిఱతు వకుత్త విషయమాకైయాలే. వకుత్త శేషియుమాయ్ ఉపకారకనుమాయిరుక్కు మవనుక్కు అడిమై శెయ్ కైయితే ప్రాప్తమ్. అదు శెయ్యోదే, ఎల్లళ్ కార్యమ్ తమక్కే

భరమాక ఏటిట్టుక్కొణ్డాల, నమ్ముడైయ కరణజ్జకుక్కు స్వరూపానురూపమాన వృత్తియిలే అస్వయిక్తైయిణే ప్రాప్తమ్.

(ఎన్ శెయ్నాన్ తోన్ఱినేనే) వ్యర్థజన్మావానేన్. “సృష్ట స్త్యం వనవాసాయ” (శ్రీరామా-అయో-40-5) ఎన్నిఱపడియే జన్మప్రయోజనమ్ అడియైయానాల్ అదుక్కుశలాన జన్మమ్ వ్యర్థమిణే. “పిఱన్దేన్” ఎన్నాదే, “తోన్ఱినేన్” ఎన్ఱతు - “అహం సర్వం కరిష్యామి” (శ్రీరామా-అయో-31-25) ఎన్ఱ ఇళైయ పెరుమాళ్ పిఱవిపోలేయాకిరిణే, “పిఱన్ద” ఎన్ఱలావతు. అదల్లామైయాలే “తోన్ఱినేన్” ఎన్నిఱార్.

ఇరుపత్తెన్ఱదామ్బుట్టు - అవ - (ఊరిలేన్) అనై ఇడర్ పట్టపోతు అతు తనక్కు ఉదవుకైకాక్కు నిన్ఱై నిన్ఱెవుమ్ ఉమక్కిల్లైయాకిల్, శ్రీసాలగ్రామమ్, తిరువయోద్యై, కోయిల్ ముదలాక నామ్ ఉకన్ఱ నిలజ్జిల్ అవైత్రిల్ ఒరువనుక్కు జన్మాదికళుణ్డానాల్, అవనై నమక్కు రక్షితే తీఱవేణుమ్. అజ్ఞనే ఇరుప్పన శిల ఉణ్డో? ఎన్నిల్; అవైయుమ్ ఇల్లై - ఎన్నిఱార్.

29. ఊరిలేన్ కాణి యిల్లై ఉఱవు మగ్గిగ్గొరువరిల్లై,
పారిల్ నిన్ పాదమూలమ్ పగ్గిగ్గిలేన్ పరమమూర్తి!,
కారొలి వణ్ణనే! కణ్ణనే! కదఱుక్కిన్ఱేన్,
అరుళర్ కళైకణమ్మా! అరజ్జమానకరుళానే!

ఊర్ ఇలేన్ = దేవరవారు నిత్యవాసం చేసే దివ్యదేశంలో జన్మించలేక పోయాను, కాణి ఇల్లై = (మంగళాశాసనం చేయడం మొదలైన కైంకర్యాల కోసం) ద్రవ్యార్జనకూడా నాకు లేదు, ఉఱవు ఇల్లై = బంధువులు కూడా లేరు, మగ్గిగ్గు ఒరువర్ ఇల్లై = వేఱెవ్వరు నాకు లేరు, పారిల్ = ఈ భూమిలో, నిన్ పాద మూలమ్ = (ఏ గతి లేనివారికి రక్షకమైన), నీ శ్రీచరణాలను, పగ్గిగ్గిలేన్ = (శరణంగా) ఆశ్రయించినవాడనుకాను, పరమ మూర్తి = అందఱికి శేషియైనవాడా!, కార్ ఒలి తణ్ణనే = కారు మబ్బువంట నల్లని రంగును కలవాడా!, (ఎన్) కణ్ణనే = (సౌలభ్యాది గుణాలను కల) నా శ్రీకృష్ణా!, కదఱుక్కిన్ఱేన్ = ఆక్రందించిస్తున్నాను,

అమ్మా = నా స్వామీ!, అరజ్గమానకరుళానే = శ్రీరంగంలో నిత్యవాసం చేసే స్వామీ!, కళైకళ్ ఆర్ ఉళర్ = (నీవు తప్ప ఇంకొక) రక్షకులు ఎవరున్నారు?

వ్యా. - (ఉరిలేన్) ఇబ్బు 'ఉిర్'ఎన్ఱు ఇవర్ నినైత్తిరుక్కిఅదు - సదా భగవత్సన్నిధి యుణ్డాన శ్రీసాలగ్రామమెన్ఱు, అవతారస్థలమాన తిరువయోధ్యాది కళెన్ఱు, కోయిల్ ముదలాయురున్ఱుళ్ళ తిరుప్పతికళెన్ఱు - ఇవగ్రైగ్రయాయ్తు. 'ఉిర్' ఎన్ఱిఱ సామాన్య వాచిశబ్దమ్ ఇవ్విశేషజ్జళై క్కాట్టుమో? ఎన్నిల్; చేతనరిలే ఒరు కుఱిచ్చియిల్ పిఱవాదారిలైయితే. అవైతాన్ అదృష్టహేతు ఎన్ఱెక్కు ఒరు ప్రమాణ మిలై. ఇబ్బు ఉపాయశూన్యతైయై చ్చొల్లిప్పొరుకిఱ ప్రకరణత్తోడు శేరవేణ్ణుకైయాలే ఇత్తుబ్బమ్ ఇవ్విశేషజ్జళై చ్చొల్లిగ్రైగ్రాకక్కడవతు. నామ్ అభిమానిత్తిరుక్కిఱ ఎన్ఱెక్కుళ్ళే పిఱన్డాన్ - ఎన్ఱు దేవరీర్క్కు పుగ్రైగ్రాశాక ప్పిడిక్కలావదారు దేశత్తిల్ పిఱక్కు పెగ్రైగ్రలేన్. దేశవాసమాత్రమే అత్తోత్తారకమెన్ఱెక్కు ప్రమాణమెన్? ఎన్నిల్, 'దేశోఽయం సర్వకామధుక్' (గరుడపురాణమ్-11), "భవద్విషయవాసినః" (శ్రీరామా- అర-1-20), "తిర్యగ్యోనిగతశ్చాపి సర్వే రామ మనువ్రతాః" (శ్రీరామా ఉత్తర-109-22) ఎన్ఱు శొల్లక్కడవతితే. (కాణి యిలై) అప్పడి అద్దేశజ్జళిలే జన్మమిలై యాకిల్, ఏదేనుమ్ ఓర్ ఉపాధియాలే అవ్వో విదజ్జళిలే క్షేత్రస్పర్శముణ్డాక క్కూడుమ్; అతు ఉణ్డో? ఎన్నిల్; అదువు మిలై ఎన్ఱిఱార్. అదాకిఱదు - దేహయాత్రా శేషమాక తిరుప్పల్లాణ్ణు పాడుకై ముతలాన నిమిత్తజ్జళిల్ అన్వయిత్తల్. "తిరునన్దన వనమ్" ఎన్ఱాప్పోలే శిలఱమ్ ఉణ్డాతల్, దానత్తాలుమ్, విలైయాలు ముణ్డాయ్, అవ్వురిల్ శెన్ఱు కాణి యాశవేణ్ణుమ్మడియాన స్పర్శముణ్డాయిరుత్తై. అవై ఒన్ఱు మిలై యాకిల్, ఉమక్కు ఇవ్వురలుళ్ళారోడు ఒరుకొళ్ కొడైయాల వరుమ్ సమ్మన్దమాతల్, మన్ద్రసమ్మన్దమాదల్ ఉణ్డో? ఎన్నిల్, (ఉఱవిలై) (మగ్రైగ్రొరువరిలై) ఇవైయిన్ఱిక్కే ఒల్లిన్దార్ కణ్పగ్గుకి ఇరుప్పొరు బన్ఱుక్కుళుణ్డో? ఎన్నిల్; అదువు మిలై - ఎన్ఱిఱార్.

ఆనాల్ ఉమక్కు వాసమెణ్డో? ఎన్ఱు, (పారిల్) ఒరు పగ్రైగ్రాకై పెటావిడిల్ ధరిక్కువొణ్ణాతపడి అన్తక్షేత్రభాజనమాన భూమియిలే వాసమ్. "కలజ్గొప్పెరునరిలే"

(మూన్డామ్ తిరు-51) ఇరుక్కిఠేనో, నిర్భరనా యిరుక్కైక్కు; ఒరువర్ కూటై ఎమ్మివర్ ఉడుక్కిఱ భయస్థానత్తిలేయన్టో, ఎనక్కు వాసమ్. అకైయాలే, (నిన్ పాదమూలమ్ పగ్గ్రీలేన్) సర్వపకారత్తాలుమ్ పుకలగ్గ్రాన్ క్కు పుకలాన ఉన్ తిరువడికళిలే ఎనక్కు ఓర్ అన్వయమిలై. “తమేవ శరణం గతః” (శ్రీరామా-సుందర-38-33). బ్రహ్మోస్తత్తుక్కు ఇలక్కాన కాకత్తుక్కుజ్జూడ పుకలిడమాయిఠే, దేవరీర్ తిరువడి కళిరుప్పతు! అనాల్, ఒరువమ్మియాలమ్ ఉమక్కొరు నన్నైయిలైయాకిల్, పిన్నై ఇమ్మక్కుమత్తనై యన్టో! ఎన్న, (పరమమూర్తి!) స్వగతమాక ఒరు ఉజ్జీవనోపామిలై ఎన్నుమత్తనై పోక్కి, ఉన్మక్కులిలుమ్ ఇలైయో? సర్వాధికనుమాయ్, పరమశేషియా యిరుక్కు మవనలైయో? శేషత్వ ప్రతిసమ్మన్దియాయిఠే శేషిత్వమిరుప్పతు. ఇవన్ “స్వతంత్రోహమ్” ఎన్ను భ్రమిత్తవన్టుమ్ ఇవన్ ప్రతిపత్తి యొమ్మియ, ఇవన్ స్వరూపత్తై మాటాడవొణ్ణాదే.

స్వరూపత్తై అమ్మిక్కువొణ్ణాతాకిల్, స్వరూపానురూపమాన సిద్ధిక్కు వమ్మి ఏదు? ఎన్న, (కారొళివణ్ణనే!) ముదలడియిలే రుచిజనకమాయ్, రుచిపిఱన్దార్ క్కు ఉపాయ మాయన్టో, ఉన్ వడివు ఇరుప్పతు. (కణ్ణనే!) వడివమ్మకు ఉణ్ణానాలుమ్ ఉత్తుజ్జతత్త్వ మన్టో! ఎన్న వొణ్ణాతపడి సౌలభ్యాదికల్యాణగుణయుక్తనలైయో. పరమశేషియాయ్, విలక్షణ విగ్రహోపేతనాయ్, సౌలభ్యాదికల్యాణగుణయుక్తనాయిరుక్కిఱ నీ యిరుక్కు ఎనక్కు ఇమ్మక్కువేణుమో! వకుత్త శేషియావదు - శేషిత్వమ్మన్దమ్ ఇలైయాకిలుమ్ విడవొణ్ణాద వడివమ్మకై యుడైయనావదు. ఇవై యిరణ్ణ మిలై యానాలుమ్ విడవొణ్ణాత నీర్ మై యుడైయనావదు - ఎజ్జళోడే కలన్దు పరిమాణుకై. ఇప్పడిప్పట్ట దేవరీర్ ఉళరా యిరుక్కు, ఎనక్కోర్ ఇమ్మవుణ్ణో! (కడఱుక్కిన్) దేవరీరుడైయ ఇన్ద వైలక్షణ్యజ్జళ అడైయ అనుసన్ధిత్తు సాధనానుష్ఠానమ్మణ్ణి ఫలమ్ తామ్మరైవెప్పిలే కూప్పిడానిన్టేన్.

(ఆరుళర్ కళైకణ్) నానిప్పడి క్కూప్పిడానిఱ్కు, దేవర్ ఆఠియిరుక్కిఱదు దేవరైయొమ్మియ వేఱు ఆర్ రక్షకరాక? నానెనక్కు రక్షకనాకవో? ఎన్నజవుమ్ పుకుర నిల్లాత పిఱర్ ఎనక్కు రక్షకరాకవో? (అమ్మా) ఉడైమై సశితాలే, ఇమ్మవు ఉడైయవనతన్టో! (అరణ్ణ మానకరుళానే!) “ఉడైయవనానాలుమ్ సన్నిహితనల్లన్” ఎన్ఱాఠి యిరుక్కిఠేనో? “సంసారత్తిలే నమ్మె పెఱివేణు మెన్ఱు కూప్పిడువారుణ్ణాక క్కూడుమో?” ఎన్నుమ్ నడైయాలేయన్టో కోయిలిలే కణ్ వళర్ న్దరుకుడిదు.

ముప్పదామ్బట్టు - అవ - (మనత్తిల్) ప్రసిద్ధమాన కర్మాద్యుపాయజ్ఞులిల్లై; స్త్రీ శూద్రాధికారమాన ధ్యానసంకీర్తనాదికకుమిల్లై; అణిల్ కకుక్కుణ్డన భావ శుద్ధియు మిల్లై; అనై ఇదర్ పట్టపోదు నినైత్త నినైవు మిల్లై; పుణ్యదేశవాసత్తాలే వరుమ్ నన్నైయు మిల్లై - ఎన్ఠార్ కీర్త్ర్, అజ్ఞు పాట్టాలే. “ఇన్ద నన్నైకళ్ ఒన్ఱుమిల్లైయా కిలుమ్ ఉమ్ముడైయ పక్కల్ తీమైకళిల్లైయాకిల్ ఉమ్మాల్ వరు మిల్లివిల్లామైయాలే ఉమ్మై అణ్ణీకరిత్తు ఉమ్ముడైయ కారియమ్ శెయ్ కిఱోమ్. అతు ఇరున్దపడి ఎన్?” ఎన్ఱు పెరియ పెరుమాళ్ తేట్టరుళ, “నన్నైకళాన్ఱు మిల్లాదవోపాది, తీమైకళ్ ఎనక్కిల్లా దదు ఇల్లై” - ఎన్ఱిఱార్ మేల్ అజ్ఞు పాట్టాలే. అదిల్, ఇప్పొట్టిల్, అనుకూల్యాభావంతై అనుభాషిత్తుక్కొణ్డ తమ్ముడైయ పరసమ్మద్భ్య సహత్వమెన్ఱిఱ అనాత్మగుణంతై ప్పేళుకిఱార్.

30. మనత్తిలోర్ తూయ్ మై యిల్లై వాయిలోరిన్ శొలిల్లై,
శివత్తినాల్ శెగ్గెగ్గమ్ నోక్కి తీవిళి విళివన్ వాళా,
పునత్తుగ్గాయ్ మాలైయానే! పొన్ని శూగ్గ్ తిరువరజ్గా!,
ఎనక్కిని క్కతియెన్ శొల్లాయ్ ఎన్నై యాళుడైయకోవే.

పునమ్ తుగ్గాయ్ = స్వస్థానంలో ఉన్నట్లుగా వికాసాన్ని కల్గిన తులసిని, మాలైయానే = మాలికగా కలవాడా!, పొన్ని శూగ్గ్ = కావేరిచే పరివేష్టించబడిన, తిరు అరజ్గా = శ్రీరంగంలో శయనించి ఉండేవాడా!, ఎన్నై ఆళ్ ఉడైయ కోవే = నన్ను దాసునిగా చేసికొన్న స్వామీ!, మనత్తిల్ = నా మనస్సులో, ఓర్ తూయ్ మై ఇల్లై = (కామం, క్రోధం మొదలైనవి తొలగిన) తగిన జ్ఞానం నాకు కొంచెం కూడా లేదు, వాయిల్ = నోటిలో, ఓర్ ఇన్ శొల్ = ఒక ప్రియమైన మాట కూడా లేదు, వాళా = ఏప్రయోజనం లేకుండానే, శివత్తినాల్ = కోపంతో, శెగ్గెగ్గమ్ నోక్కి = విరోధభావం సురించేటట్లు చూచి, తీ విళి విళివన్ = నిప్పువంటి కఠినమైన మాటలను పల్కుతాను, ఎనక్కు = (ఇటువంటి దోషాలను కల) నాకు, ఇని = నిన్ను శరణు పొందిన తర్వాత, ఎన్ కతి = ఏమి గతి?, శొల్లాయ్ = చెప్పు.

వ్యా. - (మనత్తిలోర్ తూయ్మై యిలై) “మనసా తు విశుధ్దేన” ఎన్ఱుమ్, “యే తు జ్ఞానవిద శుద్ధచేతనః” (విష్ణుపురాణమ్-1-4-41) ఎన్ఱుమ్ మనశ్శుద్ధియే పేగ్గిణ్ణుక్కు పరికరమాక చొల్లక్కడవదితే; అన్ద శుద్ధి ఎనక్కిలై - ఎన్నిటార్. “ఓర్ తూయ్మై యిలై” ఎన్ఱుతు - కామక్రోధలోభద్వేషాదికళిల్ ఒన్ఱు కుత్తెన్ఱు, అదిల్ శుద్ధనాక పెగ్గిగ్గిలేన్. కల్మషమ్ కాదాచిత్తమాక ఇలైయాకవుమ్ పెగ్గిగ్గిలేన్. (వాయిలోరిన్ శొలిలై) మనశ్శుద్ధి ఇలై యాకిల్, వాయిల్ ప్రియవచనజ్గళ్ తానుణ్డో? ఎన్నిల్; అదువు మిలై - ఎన్నిటార్. “ఓరిన్ శొల్” ఆవదు - ఇదుక్కు మున్ఱు ఒరువరై క్కుళిర “ఏన్” ఎన్ఱుతీయేన్, కుళిర “ఏన్” ఎన్ఱార్ తిఱత్తిలుమ్ అనుకూల మాకవుమ్ ఒరు మఱు మాగ్గిరమ్ శొల్లియుమ్ అతీయేన్, “నెదుళ్ళొలాల్ మఱుత్త నీశనేన్” (పెరియ తిరు-1-6-5) ఎన్నిఱపడియే అభిమతవిషయజ్గలై ఉకక్కు మ్మోదుమ్ శ్రవణకటుకమాయాయ్తు ఇరుప్పదు. ఆక - ఇవ్విరణ్ణు పదత్తాలుమ్ కీర్త్తి అఱ్ఱు పొట్టాలుమ్ శొన్న అర్థతై అనుభాషితారాయ్తు.

(శినత్తినాల్ శెగ్గిరమ్ నోక్కి) ఇవై ఇల్లమైయేయన్ఱియే, పరసమ్మద్ది కణ్డాలే నిర్నిబన్ధనమాక అవర్కకుక్కు అనర్థజ్గలైయే తేదానిఱ్ఱున్. నెళ్ళిల్ కోపత్తాలే శాత్రవమ్ తోగ్గిర ప్పారానిఱ్ఱున్. (శెగ్గిరమ్) - కోపమ్; శినమెన్ఱుమ్ కోపమ్; మిక్కు కోపత్తాలే. ఓరాళు మొరునోక్కుమ్ నేరాకవాయ్తు ప్పార్ప్పదు. (తీవిలి విలివన్) నోక్కేయన్ఱియే, వాయ్విట్టాల్ కేట్టార్క్కు నెరుప్పై వల్లియవిట్టాత్ ప్పే లేయాయ్, కుడి పతీయుమ్మడియాక వాయ్తు వాయ్విడువదు. (వాళా) ఇదెల్లామ్ శెయ్కిఱదు తాన్ ఒరు కాలైక్కు వెగ్గిగ్గిలై పెఱవో? ఎన్నిల్; ఇదుతానే ప్రయోజనమాయిరుప్పన్. ప్రయోజనత్తుక్కుక్కు ఒరు ప్రయోజనమ్ వేణ్ణావిఱే! సాత్వికర్ పరప్రయోజనత్తైయే ప్రయోజనమాక నిన్ఱెత్తిరుక్కుమాపోలే, పరానర్థమే ప్రయోజనమాక నిన్ఱెత్తిరుప్పన్.

ఉమ్ముడైయ పడి ఇదు వాకిల్, నమ్మై నిర్భన్ధిక్కిఱదెన్! ఎన్ఱు, (పునత్తుగ్గాయ్ మాలైయానే!) తన్నై ప్పార్త్తు అకలవొణ్ణాదపడి “అపేక్షామాత్రమే హేతువాక రక్షిక్కుక్కడ వోమ్”- ఎన్ఱు రక్షణధర్మతై దీక్షిత్తు, తనిమాలైయిట్టన్ఱో, దేవరీరిరు క్కిఱదు. ప్రాప్తియాలుమ్, భోగ్యతైయాలుమ్ ఎన్నాల్ ఉన్నై విడవోమో?

తన్నిలత్తిల్పోలే తిరుమార్చిలే శెప్పి పెఱుమ్మడియాన తిరుత్తుగ్రాయ్మాలై యుడైయవనే! (పొన్ని శూహ్ తిరువరణ్!) రక్షకనాయ్ దూరవిరాదే, సన్నిహితనా కవుమ్ పెగ్గిగ్రేన్. ఎత్తనై యేనుమ్ తణ్ణియర్క్కుమ్ అశ్రయిక్కుమ్మడియన్, దేవరీర్ కోయిలిలే వన్దు కణ్ వళర్న్దరుకుఱిఱదు! ఇట్ట తిరుత్తుగ్రాయ్మాలైక్కు పుఱుమాలై పోలేయాయ్త్తు, తిరుప్పొన్నియొట్టే చేర్త్తి యిరున్దపడి.

(ఎనక్కు) కీహ్ తణ్ణైయై ఉపపాదితారితే. ఇప్పడి దోషప్రచురనాన ఎనక్కు (ఇని) ఎన్ దోషతై అనుసన్దిత్తు, నాన్ ఎనక్కు రక్షకనాకై తవిర్న్దు, దేవర్ పక్కలిలే న్యస్తభరనాన పిన్పు. (కది యెన్ శొల్లాయ్) పోక్కిడి శొల్లాయ్. పోక్కిడియడైయ చూహ్త్తు క్కొణ్ణు నైత్తు, అవనై “చొల్లాయ్” ఎన్నుమ్మడియితే, ప్రాప్తియిల్ ఊగ్గిగ్ర మిరుప్పదు. “నీర్ పోక్కిడి శొల్లాయ్ - ఎన్దపోదాక నమక్కు చొల్లవేణ్ణుకిఱదెన్?” ఎన్నిల్ (ఎన్నై యాకుడైయ కోవే!) ఇత్తలైయిల్ శేషత్వముమ్, అత్తలైయిల్ శేషత్వముమ్ వ్యవస్థితమున్! వేఱు ఇదుక్కు క్కడవార్ ఆర్? ఇతు ఆరుడైయ వస్తువాయ్ నోవు పడుకిఱదు?

ముపుత్తైరామ్బాట్టు - అవ - (తనత్తుళార్) “శాస్త్రీయమాయ్, మోక్షార్థమాన విహితగ్గలిల్ ఎనక్కు ఓరన్దయమిలై - ఎన్దేర్; స్వర్గఫలార్థమాకవాదల్, విప్రలమ్మక రాయ్ దృష్టఫలార్థమాకవాదల్ సత్కర్మాదికలై పుణ్ణి ప్పొన్దీరాకిల్, అవగ్గిగ్రీల్ ఉపాధికలై ప్పొక్కి నన్దైయిలే మూట్టుకిఱోమ్. అవై త్తానుణ్డో? ఎన్నిల్; అవై ఒన్దు మిలై; స్వప్రాప్తిక్కు పురికరమాక దేవరీర్ తన్ద జన్మతై విషయప్రవణనాయ్ ప్రద్వేషత్తాలే వినాశహేతువాక త్తన్దీరాక క్కొణ్డేన్ - ఎన్నిఱార్. ఆనాల్, కీహ్ లై పాట్టోడు ఇదుక్కు సగ్గతి ఎన్? ఎన్నిల్, పరసమ్మద్దనహేత్వమనిన్దిక్కే విషయాన్తర ప్రావణ్యత్తాలే ఎన్ బన్దుజనగ్గళుక్కుమ్ అశలానేన్ - ఎన్నిఱార్.

31. తవత్తుళార్ తమ్మిలల్లెన్ తనమ్ పడైత్తారిల్ అల్లెన్,
ఉవర్త్త నీర్పోల వెన్దనుగ్గిగ్రవర్క్కు ఒన్దుమల్లెన్,
తువర్త్త శెవ్వాయినార్క్కే తువక్కుఱ త్తురిశనానేన్,
అవత్తమే పిఱు తన్దాయ్ అరణ్ణమానకరుళానే!

అరజ్జమా నకరుళానే = భక్తులకోసం శ్రీరంగంలో నిత్యవాసం చేసే స్వామీ!, తవత్తుళార్ తమ్మిల్ = తపస్సును అనుష్ఠించేవారితో, అల్లెన్ = నేను చేరినవాడనుకాను, తనమ్ పడైత్తారిల్ = (భాగవత తదీయారాధన కోసం) ధనాన్ని సంపాదించిన వారిలో, అల్లెన్ = చేరిన వాడనుకాను, ఎన్ఱన్ ఉన్ఱ్ఱవర్క్కు = నా బంధువులకు, ఉవర్త్త నీర్ పోల = ఉప్పు నీటివలె, ఒన్ఱుమ్ అల్లెన్ = ఏ ప్రయోజనానికి పనికి వచ్చేవాడనుకాను, తువర్త్త శెవ్వాయినార్క్కే = ఎఱ్ఱుని అధరాన్ని కల స్త్రీలకు, తువక్కు అఱ = సంబంధం తెంచుకొని పోయేటట్లు, తురిశన్ ఆనేన్ = దొంగను అయ్యాను (ఇటువంటి నాకు), పిఱవి = జన్మను, అవత్తమే తన్దాయ్ = వ్యర్థంగా ఇచ్చావు.

వ్యా. - (తవత్తుళార్ తమ్మిలల్లెన్) “యజ్ఞేన దానేన తపసాఽనాశకేన” (బృహదారణ్యక-6-4-22) ఎన్ఱు తపస్సై మోక్షార్థమాక విధిత్తదితే. ముముక్షుక్కుళాయ్ తపస్సై అనుష్ఠితారిల్ కూట్టాక పెఱ్ఱాపైయే యన్ఱిక్కే, స్వర్గాదిప్రయోజనాన్తర పరయ్, అతుత్తనైయే పేణువారు ముణ్ణు. అవర్కకళుక్కుమ్ కూట్టాక పెన్ఱిగ్గిలేన్. ఇనై ఇత్తనైయు మిన్ఱియిలే ఒన్ఱిన్దాల్ ఒరు తపస్సై ఆరమ్మిత్తు, అతిల్ వైకల్యత్తాలే ప్రాయశ్చిత్తికళానార్తఱ్ఱిల్ తాన్ కూడ పెన్ఱిగ్గిలేన్ - ఎన్ఱిటార్. (తనమ్ పడైత్తారిల్ అల్లెన్) అర్థలాభత్తైయుమ్ పురుషార్థసాధనమాక చ్చొల్లక్కడవతు, విలక్షణ విషయత్తిల్ వ్యయిక్కుమన్ఱు. “యజ్ఞేన దానేన” (బృహ-6-4-22) ఎన్ఱుమ్, “యజ్ఞో దానం తపశ్చైవ పావనాని” (గీత-18-5) ఎన్ఱుమ్, “తద్దానం సాత్త్వికం స్మృతమ్” ఎన్ఱుమ్ శొల్లక్కడవతితే.

“యయా కయా చ విధయా బహ్వాన్సం ప్రాప్నుయాత్” (తైత్తిరీయ-శ్శుగు-10-1) ఎన్ఱుమ్ సద్విషయత్తిలే వ్యయిక్కుమన్ఱు ద్రవ్యార్థనత్తుక్కు ప్రకారనియతి ఇలై - ఎన్ఱుమ్ శొల్లిగ్గిలే. ఇమ్ముఖత్తాలే ద్రవ్యార్థనమ్ పణ్ణువారిల్ కూట్టల్లెన్. తిరుమళ్ళియాళ్వార్ పోల్వార్ అనుష్ఠిపుతుమ్ శెయ్తార్కలితే. ఇనై ఇన్ఱిక్కే ఒన్ఱిన్దాలుమ్, “యత్తు ప్రత్యుపకారార్థం ఫలముద్దిశ్య వా పునః” (గీత-17-21) ఎన్ఱిఱ రాజసదానమాతల్, “అసత్కృత మవజ్ఞాతమ్” (గీత-17-22) ఎన్ఱిఱ

తామసదానమాతల్, భ్యాత్పర్థమాతల్ - ఇవైయుణ్డో? ఎన్నిల్, అవై యొన్ఱు మిలై-
ఎన్నితార్. ఇవై యిరణ్ఱుమ్ ఇల్లాతారుమ్ బన్ఱుక్కకు ఉఱుప్పాయిరుప్పర్కళితే.
అతిరున్దపడి ఎన్? ఎన్నిల్, (ఉవర్త నీర్ పోల ఎన్ఱుగ్గిగ్గవర్క్కు ఒన్ఱుమల్లెన్)
ఉవర్నీరై ముకత్తిలే ఏఠిట్టుక్కొణ్డార్, అతు కణ్విక్కిళ్ళ వొణ్ణాతపడి కరిక్కుమాపోలే,
ఎన్ఱై నేర్ముకమ్ పార్క్కువొణ్ణాతపడియాయ్త్తు, నాన్ అవర్కళితెత్తిల్ అవద్య
భూతనాయ్ వర్తిత్తపడి. అవర్ణనీయబన్ఱుక్కళి ఎన్ముకత్తే విక్కితార్, అగ్గిగ్గిక్కు
జీవిక్కుమాట్టాతడియాయ్త్తు, అవర్కళుక్కు అవద్య భూతనాయ్ వర్తిత్తపడి.
అవర్కళుక్కు అప్రియమే పణ్ణుకైయాలే ప్రియవిషయమాకవుమ్ పెగ్గిగ్గిలేన్;
అవర్కళుక్కు అహితమే ఎణ్ణుకైయాలే హితేషియాకవుమ్ పెగ్గిగ్గిలేన్. ఎనక్కుమ్
అనర్థజ్జై ఎత్తెత్తుక్కొణ్ఱుకైయాలే తనక్కు త్తానుముళనామ్ ఎన్నుమళవుమ్ పెగ్గిగ్గిలేన్.
అవర్కళుక్కు అవద్యభూతనాయ్ పోనేన్.

బన్ఱుక్కకు అకాతవర్కళుమ్ తన్దాముక్కు అభిమతైకళాన స్త్రీకళుక్కు
ఆయిరుప్పర్ కళే. అతు ఇరున్దపడి ఎన్? ఎన్నిల్, (తువర్త ఇత్తాది) అకవాయిల్
అనాత్మగుణజ్జై మత్తెత్తు, అధరత్తిల్ ప్పల్లుప్పై క్కాట్టి, అకప్పుడుత్తిక్కొణ్ఱుమవర్
కళాయిగ్గిగ్గు. ఇవనుమ్ ఉళవాయిల్ తణ్ఱై అఠియాన్. తన్నోడు అవర్కళుక్కు
ఒరు బన్ఱుమిల్లామైయైయుమ్ అఠియాన్. ఇవనుమ్ అవ్వధరత్తిన్ ప్పల్లుప్పొక్కు
అవ్వరుకు పోకమాట్టాతే అకప్పుడుమాయ్త్తు. అకవాయిల్ అనాత్మగుణజ్జై
మత్తెత్తిక్కుమ్, పుఱుమ్మళార్తోడు ఇవనుక్కుణ్డాన తువత్తై అఱుక్కిక్కుమ్ అధరత్తిల్
ప్పల్లుప్పేయాయ్త్తు, అవర్కళుక్కు పురికరమ్. పుఱుమ్మళార్ సకలబన్ఱుక్కళైయుమ్
విట్ట పుగ్గిగ్గినవర్కళుక్కుమ్ దుర్భరనాయ్ త్తలైక్కుట్టినేన్. అతాకిఅతు - అవర్కళి
పక్కలిలుమ్ అపకారకనాయ్ పోన్దేనాకైయాలే, అవర్కళుక్కుమ్ ఇవనోట్టై సమ్మన్
మఱవేణుమ్ - ఎన్ఱిరుత్తై. తురిశన్-కళ్ళన్. “తేన చాస్త్వవమానితః” (శ్రీరామా-
యుద్ధ-19-4) ఎన్ఱు నీచనాన రావణనుక్కు మాకాతాన్ ఒరువనెన్ఱు అవన్
కొన్నాఱోలే, “తణ్ఱైక్కు ఎల్లెయాన స్త్రీకళుక్కుమాకాతే అవర్కళాలే బహిష్కరిక్కుప్పట్టేన్
నా నొరువన్” - ఎన్నితార్.

ఆన పిన్ఱు, (అవత్తమే పిఱవిత్తనాయ్) దేవరీర్ ఎనక్కు జన్మత్తై వ్యర్థమే
తన్దరుళినారాయ్ ఫలిత్తత్తు. తమ్ముడైయ కర్మమడియాక వన్ద అనర్థత్తై

అత్తలైయిలే ఏతీడువానెన్? ఎన్నిల్, కర్మస్వరూపత్తైయుమ్, స్వస్వరూపత్తైయుమ్ ఉళ్ళపడి అతీన్దవరాకైయాలే అరుళిచ్చెయ్ కిటార్. కర్మమావతు - ఈళ్ళుర వ్పాదయత్తిలే నిగ్రహరూపేణ నిన్దు ఫలిప్పతొన్దు. సకలప్రవృత్తినివృత్తికకుమ్ ఈళ్ళరాధీనమామ్మడి యాయ్ త్తు స్వరూపమిరుప్పతు. 'కర్మత్తై ప్పొఱుత్తోమ్' ఎన్న పోమతొన్దు. "దదామి బుద్ధియోగమ్" (గీత-10-10) ఎన్నిఅపడియే బుద్ధిప్రదానమ్ పణ్ణీ నల్వల్లీపోక్కు మిదత్తిల్ నివారకరిల్లై. ఆక, ఇవ్వళవు ఉణర్న్ద ఇవర్క్కు చ్చొల్లలామితే. కిణగ్రీగ్రీల్ ఎమ్మొన్ద ప్రజైయై క్కణ్ణు, తాయ్ పేశాతే యిరున్దాల్, "తాయ్ తళ్ళినాళో" - ఎన్నక్కడ వతితే. (అరణ్ణమా నకరుళా!) శాస్త్రజ్ఞుకాలే మీట్టువొణ్ణాత పడి కర్మపరతన్తరాయ్ విషయాన్తర ప్రవణరాయిరుప్పొరై అమ్మకాలుమ్, శీలత్తాలుమ్ మీట్టెక్కాకవన్దో, కోయిలిలే వన్దు కణ్ణుళర్న్దరుకుకిఱతు.

ముప్పత్తిరణ్ణామ్మాట్టు - అవ - (ఆర్త్తు) నమ్ పక్కల్ విముఖరాన సంసారి కకుక్కుజ్గుడ ఆకాతపడి వర్తిత్త నీర్ నమ్ పక్కల్ వన్దపడి ఎన్? ఎన్న, ప్రతిపన్ను కారికళాయరుప్పొర్ శెయ్యుమవగ్రీగ్రుక్కు ఓర్ అదైవుణ్డో? ఎన్ మార్ళ్ళత్తాలే వన్దేన్-ఎన్నిటార్.

32. ఆర్త్తు వణ్ణలమ్బుమ్ శోలై అణి తిరువరణ్ణన్దుళ్,
కార్త్తిరళనైయ మేని క్కణ్ణనే! ఉన్నై క్కాణుమ్,
మార్క్కు మొన్ఱ్ఱియమాట్టా మనిశరల్ తురిశనాయ,
మూర్క్కునేన్ వన్దు నిన్దేన్ మూర్క్కునేన్ మూర్క్కునేనే.

వణ్ణు = తుమ్మెదలు, ఆర్త్తు = ధ్వనిస్తూ, అలమ్బుమ్ = సంచరించే, శోలై = తోటలచే, అణి = (ఈ సంసారానికి) ఆభరణం వలె అందాన్ని కల్గిన, తిరు అరణ్ణమ్ తన్నుళ్ = శ్రీరంగంలోపల, (శయనించి ఉండే), కార్ తిరళ్ అనైయ = కారుమేఘంవంటి, మేని = తిరుమేనిని కలవాడవైన, కణ్ణనే = (భక్తులకు తన తిరుమేనిని అనుగ్రహించే) శ్రీకృష్ణా!, ఉన్నై క్కాణుమ్ = నిన్ను పొందడానికి, మార్క్కుమ్ ఒన్దు = ఒక ఉపాయాన్ని, అఱియ మాట్టా = తెలియ

లేనివాడనై, మనిశరిల్ = మానవులలో, తురిశన్ ఆయ = దొంగనై, మూర్క్కనేన్ = నా (అయోగ్యతను చూడకుండా) నీ ముందుకు వచ్చి నిలచాను, మూర్క్కనేన్ మూర్క్కనేనే = ఏమి నా మూర్ఖత్వం.

వ్యా. - (ఆర్తు వణ్ణలమ్బుమ్ శోలై) తిరుచ్చోలైయిల్ మధువై ప్పానమ్ పణ్ణ ఇల్లీన్ద పణ్ణకళానవై అభినివేశతాలే పరిచ్చేదిత్తు ఇల్లీయ అతీయాతే ఇల్లీన్ద-కల్లుతే కట్టలైయాక పురుకి, పుక్క మధు ఇరున్ద విడత్తిల్ ఇరుక్క వొట్టామైయాలే, ఆర్తుక్కొళ్ళానిఱ్ఱుమ్; ముక్తర్ భగవదనుభవజనితహర్షిత్తుక్కు ప్పోక్కువీడాక సామగానమ్ పణ్ణమాపోలే. ఒరు దేశవిశేషత్తిలే భగవదనుభవత్తాలే ముక్తర్క్కు ప్పిఱుక్కుమ్ వికారమ్ తిర్క్కుక్కుళుక్కుమ్ పిఱుక్కుమ్మడియాయాయ్త్తు, కోయిలిన్ భోగ్యతై యిరుప్పతు. “గాయన్తి కేచిత్ ప్రణమన్తి కేచిన్పుత్యన్తి కేచిత్” (శ్రీరామా సుందర-61-14) ఎన్ఱు మధువన మల్లిత ముదలికళే, హర్షత్తుక్కు ప్పోక్కువిట్టు ప్పొదువార్, ఆదువార్, ఒరువరై ఒరువర్ శుమప్పార్, ఒరువరై ఒరువర్ పొకడువార్ అనార్కళితే. ఇవర్ తమ్ముడైయ సత్తై యుణ్డాకైక్కు క్కూప్పిడుకిఱార్. ఇవై ప్రీతిక్కు ప్పోక్కువీడాకి క్కూప్పిడుకిఱన. (వణ్ణలమ్బుమ్ శోలై) మధుపానమ్ పణ్ణ విల్లున్ద పణ్ణకళే మధువిన్ మికుతియాలే ప్రళయత్తిల్ అకప్పట్టు, అలైకిఱ మార్కణ్డనై ప్పోలేయుమ్, కిణ్ణకత్తిల్ అకప్పట్ట తిరుచ్చోలై పోలేయుమ్, అలైయానిఱ్ఱుమాయ్త్తు. అలమ్మల్ - తళుమ్మల్.

(అఱి తిరువరజ్గన్దన్నుళే) సంసారత్తుక్కు అభరణమ్మోలేయాయ్త్తు, కోయిలిల్ ఇరుప్పతు. లీలావిభూతిక్కు నాయకన్ ఒరువనన్డేయాకిలుమ్, కోయిలిలే వన్ఱు సన్నిహితనల్లాతపోతు తాలి కట్టాత స్త్రీకళపోలేయాయ్త్తు, లీలావిభూతి ఇరుప్పతు. (శోలై యఱి తిరువరజ్గమ్) శోలైయై అభరణమాక ఉడైయ కోయిల్ - ఎన్నవుమామ్. (కార్త్తిరళనై మేని) మధువెళ్ళత్తై క్కణ్ణ కదలెన్ఱు భ్రమిత్తు, మేఘసమూహాల్లళే కల్లుతే కట్టలైయాక పురుకి నెక్కిల్లీన్ద పోకమాట్టాతే, అవై యుళ్ళే పుకున్ఱు శాయ్న్దాఱ్చోలే యాయ్త్తు, పెరియపెరుమాళ కణ్ణవళర్న్దరుళుకిఱపడి. వడివిల్ కఱుప్పాలుమ్, కుళిర్త్తియాలుమ్ పరోపకారమే స్వభావమాయరుక్కైయాలుమ్, తనక్కెన్ఱు ఒన్ఱు వైయామైయాలుమ్ మేఘత్తై ఒరు వక్తెక్కు ప్పోలియాక చ్చొల్లుమ్మడి

యాయాయ్ తు వడివిరుప్పతు. “తొక్క మేక పుల్ కుట్టాజ్జళి” (తిరువాయ్-8-5-8) ఎన్ఱు వడివుక్కు స్మారకమాక మేఘసమూహాజ్జళై చొల్లక్కుడవతితే. (కణ్ణనే!) మేఘత్రిత్తాట్టిల్ వ్యావృత్తి శొల్లుకిఱతు. కడక్కునిన్ఱు జలత్తై ఉపకరిక్కుమతితే, మేఘమ్. సజాతీయనాయ్ వన్ఱుకిట్టి త్తన్నై యాయ్ తు ఉపకరిప్పతు. పెరియపెరుమాళై క్కణ్డల్ యశోదెప్పిరాట్టి నైత వెణ్ణై క్కళవుకణ్ణ అముతుశెయ్ తు, మూలైయడియే తిరిన్ఱు వళర్ న్ద శెరుక్కు తోగ్రీగ్రీయాయ్ తిరుప్పతు. “కొణ్డల్ వణ్ణనై క్కోవలనాయ్ వెణ్ణై యుణ్ణ వాయన్” (అమలనాది-10) ఎన్ఱుక్కుడవతితే.

(ఉన్నై క్కాణుమ్ మార్క్కమ్ ఒడియమట్టా) ఉన్నై పె్పెఱుకైక్కు ఉఱుప్పాక నీ ఉపదేశిత్తువైత్త మార్గముణ్ణ - వల్లి; అతాకిఱతు ఉపాయమ్; అవైయాకిఱన - కర్మయోగమ్, తత్సాధ్యమాన జ్ఞానయోగమ్, ఉభయసాధ్యమాన భక్తియోగమ్, అవతారరహస్యమ్, పురుషోత్తమవిద్యై, అనుక్రమాన తిరునామసంహితనమ్, పుణ్యక్షేత్రవాసమ్ - ఇప్పడి చేతనభేదత్తోపాది పోరుమితే ఉపాయభేదముమ్. ఇవగ్రీగ్రీలే ఒన్నై అనుష్ఠిక్కు మాట్టామైయే యన్ఱిక్కే, అతీయవుమ్ మాట్టావనాయ్ తు. (మనిశరిల్) అతీవుక్కు అదైవిల్లాత తిర్యగ్యోనియాయ్ ఇల్లక్కువుమామితే. అతీకైక్కు యోగ్యమాన మనుష్యజన్మత్తై పెగ్రీగ్రువైత్తితే ఇల్లక్కిఱతు. (తురిశనాయ) అవర్కకళ్ తాజ్జళ్ నిత్యసూరికల్ కోటియిలేయామ్మడి అవర్కకకుక్కు త్యాజ్యనాన కృత్రిమన్. తిర్యగ్జన్మమాయ్, అయోగ్యన్ - ఎన్ఱు అతీయిరుక్కితేనల్లేన్. మనుష్యజన్మతాలుళ్ళ ప్రయోజనమ్ పెగ్రీగ్రీలేన్. “మానుష్యకం ప్రాప్య” ఉభయవిలక్షణానానేన్ - ఎన్నితార్. తురిశు - కళవు.

ఇప్పడి ఇరుక్కిఱ నీర్ ఎన్ పక్కల్ వరువానెన్! ఎన్ఱు, (మూర్క్కనేన్ వన్ఱు నిన్ఱేన్) ఎన్ తణ్ణై పారాత మూర్క్కనాకైయాలే వన్ఱుకొడునిన్ఱేన్. ఎన్ తణ్ణైయుమ్ అతీన్ఱు, ఉన్ నైలక్షణ్యత్తైయుమ్ అతీన్ఱువైత్తు, “అయోగ్య” నెన్ఱు అకలవితే అడుప్పతు. అత్తై చ్చెయ్యాలే వన్ఱుకొడునిన్ఱేన్. తణ్ణీర్ కుడిక్కిఱ ఊగ్రీగ్రీలే నజ్జై ఇడువారైప్పిలే, విలక్షణభోగ్యమాన విషయత్తై కాట్టి అగ్రీత్తేన్ - ఎన్నితార్. “కణ్ణనే” ఎన్ఱు అజ్ఞుత్తైక్కు ఆకాతారరిల్లైయితే. అత్తైయే పగ్రీగ్రీ వన్ఱు నిన్ఱేన్. (మూర్క్కనేన్ మూర్క్కనేనే) ఇతారు మోర్ఱుమే! - ఎన్నితార్. వీసైయియార్ ఇరణ్ణు తలైయైయుమ్ అనుసన్ఱిత్తు,

అత్తలైక్కువన్ద అవద్యుత్తై ప్పొర్తుమ్, తమ్ముడైయ తణ్ణైయై ప్పొర్తుమ్ అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్.

ముప్పత్తు మూన్దామ్బట్టు. - అవ - (మెయ్యెల్లామ్) ఇప్పుడి నన్నెకకుమిలై; తీమైకళాలుమ్ కుత్తెవిలై; నాన్ ఇజ్జుత్తైక్కు అకాతానొరువన్ - ఎన్నిఱార్. అనన్దరమ్ కీఱ్ఱ్ ప్పొట్టోడు ఇప్పొట్టుక్కు సజ్గతి ఎన్? ఎన్నిల్, “మూర్క్కనేన్ వన్దు నిన్దేన్” ఎన్దేర్. అన్ద మార్ళ్ళమ్ హృదయత్తిలే పట్టు చ్చొల్లుకిఱేరో?” ఎన్నిల్, “అతువుమ్ పొయ్” - ఎన్నిఱార్. “ఆనాల్ నమ్మై క్కిట్టుకైక్కు ఒరు ఉపాయమిలై యాకిల్, మేల్ పోక్కేన్?” ఎన్దు కేట్టు, దేవరీర్ తిరువడికకోట్టై సమ్మన్దముమ్, కృపైయుమొమ్మీయ వేఱుణ్డో?” ఎన్దు చరమోపాయమాన కృపైయై వెలియిడుకిఱార్.

33. మెయ్యెల్లామ్ పోకవిట్టు విరిక్కులారిల్ పట్టు,
పొయ్యెల్లామ్ పొదిన్దుకొణ్ణ పోట్కనేన్ వన్దు నిన్దేన్,
ఐయనే! యరజ్గనే, ఉన్నరుళెన్ను మాళై తన్నాల్,
పొయ్యనేన్ వన్దు నిన్దేన్ పొయ్యనేన్ పొయ్యనేన్

ఐయనే = స్వామీ!, అరజ్గనే = శ్రీరంగనాథా, మెయ్ ఎల్లామ్ = యథార్థమైన (భావన, మాట, పని మొదలైన) అన్నిటిని, పోకవిట్టు = పూర్తిగా విడచిపెట్టి, విరి కుల్లారిల్ = విస్తరించిన (దట్టమైన) కేశాలను కల స్త్రీల వలలో, పట్టు = చిక్కుకొని, పొయ్ ఎల్లామ్ = పలు విధాలైన అసత్యాలను, పొదిన్దు కొణ్ణ = నిండి ఉండే, పోట్కనేన్ = గతిహీనుడనైన నేను, ఉన్ అరుళ్ ఎన్దుమ్ = దేవరవారి కృపవల్ల కల్గిన, ఆళైతన్నాల్ = ఆశవల్ల, వన్దు నిన్దేన్ = వచ్చి (నీ ముందు) నిలచాను, పొయ్యనేన్ పొయ్యనేన్ పొయ్యనేన్ = (మనస్సు, వాక్కు శరీరం - అని) మూడు కరణాలలోను అసత్యమైన వాడనై ఉన్నాను, వన్దు నిన్దేన్ = (సర్వజ్ఞుడనైన నీ ముందుకు వచ్చి సిగ్గులేకుండా నిలచాను.

వ్యా. - (మెయ్యెల్లామ్) మెయ్యాకిఱతు - భూతహితమాయ్, యథార్థమాయరుక్కుమ్ అర్థమాయిగ్గై. కీఱ్ఱ్ చ్చొన్న నన్నెకకెల్లావగ్గైక్కుమ్ ప్రథమ

శిలైయాయాయిగ్గిఱు, సత్యన్దాన్ ఇరుప్పతు. “సత్యమూల మిదం సర్వమ్” కైశిక మాహాత్మ్యమ్-32) ఎన్నక్కడవతితే. జన్మవృత్తజ్ఞళాల్ కుతైయ నిన్ఱ కైశికన్ “భగవద్విషయత్తిల్ అవగాహితార్తిల్ పొయ్శొల్ల కడవారిలై కాణ్” ఎన్ఱు తన్నై భక్షిక్కు నిన్ఱై బ్రహ్మరాక్షసనై క్కుఱిత్తు చొన్నానితే, భగవద్విషయత్తిల్ నాలడివర నిన్ఱైయాలే. (ఎల్లామ్) ఇవైతాన్ పలవకైయాయాయ్త్తు ఇరుప్పతు. మనస్సాల్ నిన్ఱైపుతుమ్ మెయ్యాయ్, అత్తోడే శేర చొల్లువతుమ్ మెయ్యాయ్, శెయ్వతుమ్ మెయ్యాయరుక్కై, బన్ఱవాయరుప్పాన్ ఒరువనుక్కు మెయ్యై చొల్లి, ప్పొమ్మళ్ళార్క్కు అసత్యనాయరుక్కవుమ్ కూడుమితే. అతువు మిలై, ఇవై ఎల్లామ్ నానిరుక్కిఱ నాట్టిలుమ్ నదైయాదాతపడి వాసనైయోడే పోకవిట్టేన్ - ఎన్ఱిఱార్. తన్నోడే పరి మాఱినార్ పక్కలిలే మెయ్ ఇరుక్కు మాకిలే, తన్నక్కలిలే వన్ఱు పొశియక్కుడుమెన్ఱు అవర్కళే పక్కలిలుమ్ మెయ్ నదైయాదాతపడి పట్టినేన్ - ఎన్ఱిఱార్. సంసారికళే అజ్జరాకైయాలే పొయ్యెడుమ్ శొల్లుమ్; మెయ్కొణ్ణే నడక్కవేణ్ఱుమ్ పడి సర్వజ్ఞరాణ, దేవరీర్ తిరువడికళిలేయితే అసత్యనాయ్త్తు.

“నీర్ ఇప్పడి మెయ్యై నేరాక ప్పొకడుకైక్కు వాసనై పట్టిగ్గిఱు ఎణ్ణే?” ఎన్ఱు. (విరిక్కులారిఱ్ఱు) ఉన్ గోష్ఠిక్కు ప్పొయ్యకాతాప్పొలేయితే, ఇవర్కళే గోష్ఠిక్కు మెయ్యకాతపడి. సత్యనాయరుక్కుమవనుక్కు స్త్రీకళోడు ఒరు క్షణకాలముమ్ సంసర్గమ్ అరితాయాయ్త్తు ఇరుప్పతు. (విరిక్కులారిల్) మయిర్ ముడిత్తిరుక్కిల్. “ఇతొరు మయిర్ ముడియే! మాలై శుగ్రగ్గిన విరణ్!” ఎన్ఱు అతిలే విధ్దనాయరుక్కుమ్. విరిత్తిరుక్కిల్, “ఓశక్కుక్కాక మయిరై విరిత్తు ప్పొకట్టపడి ఎన్!” ఎన్ఱు అతిలే విధ్దనాయరుక్కుమ్. “ఎన్నై యున్ శెయ్కై నైవిక్కుమ్” (తిరువాయ్-5-10-2) ఎన్ఱు భగవద్విషయత్తిల్ సాత్త్వికర్ పడుమతెల్లామ్ పడుమాయిగ్గిఱు. (పట్టు) పలైయిలే అకప్పట్ట శిలపదార్థజ్ఞళైప్పొలే తన్నాల్ మీళవాణ్ణాత పడి అకప్పడుకై. ఆచార్యోపదేశతాలే వకుత్త విషయత్తిల్ పనియిరుజ్ఞుల్కళై క్కుణ్ణాలే కాణానిఱ్ఱు, నెఱ్ఱు స్త్రీకళిపక్కలిలేయామ్మడియితే అతిల్ అకప్పట్టిరుప్పతు.

(పొయ్యెల్లామ్ పొతిన్ఱు కొణ్ణు) మెయ్యై క్కుడనీర్ వట్టితాఱ్పోలే, పొయ్కళై క్కుడుపూరితేన్. భగవద్విషయసంసర్గమ్ పొయ్యరై మెయ్యరాక్కుమాపోలే యాయ్త్తు; ఇవిషయమ్ సత్తురై అసత్యరాక్కుమ్మడి. (ఎల్లామ్) మెయ్క్కు చొన్న

పూకైకెల్లామ్ ఇతుక్కుమ్ ఉణ్ణితే. పొయ్యెన్ఱు పేర్ పెగ్గెనై ఎల్లావగ్గెయ్యమ్ తమ్మాడు శేరత్తుక్కొణ్డారాయ్తు. (పొలిన్ఱు కొణ్డ) అవగ్గెగ్గెన్ఱుమ్ శోరాతపడి పొలిన్ఱు కొణ్డేన్. నాట్టార్ తన్దామభిమతవిషయజ్ఞకుక్కుమ్ కార్తికైక్కు ఒరు పొయ్ శొలవేణ్డినాల్, అవర్కకుమ్ పన్ పక్కలిలే వన్ఱు కేట్టుప్పొమ్మపడి పొలిన్ఱుకొణ్డేన్. ఎట్టు పురియుమ్ కట్టినారాయ్తు. (పోట్ట నేన్ వన్ఱు నిన్ఱేన్) ఎన్నై అనుసన్ఱిత్రాల్ “పొయ్యరన్ఱో, అజ్ఞులైక్కు ఆకాదవన్” ఎన్ఱు మీళవిఠే అదుప్పతు. పణ్ణతయనాకైయాలే నిర్ఱజ్ఞనాయ్ వన్ఱుకొడునిన్ఱేన్. (నిన్ఱేన్) సాధనానుష్ఠానమ్ పణ్ణి, ఫలత్తుక్కు అవసర ప్రతీక్షాయ్ నిఱ్ఱొదైప్పాలే వన్ఱు నిన్ఱేన్, (పోట్టనేన్) పోట్టమై - పణ్ణత - గతిశున్ఱుతై.

“ఇప్పడిప్పట్ట నీర్ శమదమాద్యుపేతర్ శేరుమ్ నమ్ పక్కలిలే వరువానెన్? విరిక్కులార్ పక్కల్ పోకీర్” ఎన్ఱు, (ఐయనే) ఎన్నాల్ అగ్గైత్తు కొళ్ళవొణ్ణత నిరుపాధిక సమ్మన్దముడియాక వన్ఱేన్. ఎత్తనైయేనుమ్ అనీతియిలే కైవళర్న్ఱు ప్రజైకకుక్కుమ్ మాతాపితాక్కో ఇరుక్కుమిడత్రిల్, పిఱర్ కాణాతపడి ప్పూక్కుడైయాలే వన్ఱు పుకురలామ్మడియితే, ప్రాప్తియిరుప్పతు. (అరణ్ణనే!) నమ్మై “నిరుపాధికబన్ఱు” ఎన్ఱు అతీన్ఱతు శాస్త్రవాసనైయాలేయో? ఆచార్యోపదేశతాలేయో! ఎన్ఱు, అవగ్గెగ్గెన్ఱు, కోయిలిలే వన్ఱు కణ్ శర్కర్న్దరుకుకిఱ పడియై క్కణ్ణ అతీన్ఱేన్.

నిత్యవిభూతియిల్ ఇరుప్పై క్కాఱుదైకొణ్ణ, అనభిమతమాన సంసారత్రిలే సంసారికకుడైయ ఉజ్జ్వలనమే ప్రయోజనమాక క్కణ్ శర్కర్న్దరుకుకిఱపడియాలే, ఇజ్జన్ఱుక్కులిలే దేవరీర్ తిరువడికకుక్కు ఆకాతారిలై - ఎన్ను మిడత్తైయుమ్ ఇక్కిడైతానే ఉపదేశిక్కిఱతిలైయో? నమ్ పక్కలిలే వన్ఱు నీర్ కొళ్ళప్పుకుకిఱ కార్యమెన్? ఎన్ఱు. (ఉన్నరుళెన్ను మాశైతన్నాల్ వన్ఱు నిన్ఱేన్) దేవరీర్ కృపైయిన్ పక్కల్ ఎనక్కుణ్ణాన నకైయాలే వన్ఱేన్. తన్దామై ముడియ చూగ్గైత్తుకొణ్ణవర్కకుక్కుమ్ దేవరీర్ కృపైయిల్ నకై పణ్ణలామ్మడియితే, దేవరీర్ కృపై యిరుప్పతు. బ్రహ్మస్రత్తాలే అగ్గియచ్చెయ్య దేవరీర్ ఉద్యోగితదకైయిలుమ్, కాకత్తుక్కుమ్ త్తిరువడికలిలే పుకురలామ్మడియితే దేవరీర్ కృపై ఇరుప్పతు. “వధార్వ మపి కాకుత్తు: కృపయా పర్యపాలయత్” (రామానుందర-38-35) ఎన్నుక్కుడవతిఠే.

“ఉమ్ముడైయ పక్కల్ నన్మెళిల్లామైయుమ్ అతీన్ఱు, తీమైకకో ఉణ్డెన్ఱు మిడముమ్ అతీన్ఱు నమ్మొట్టై సమ్మన్దముమ్ అతీన్ఱు, నమ్ పక్కల్ వన్దీరల్లీరో?

అధికారిలిల్ ఇప్పడిప్పట్టు ఉమ్మెయన్తో నామ్ తేడియిరుక్కిఱతు. ఇతుతాన్ మెయ్యో?” ఎన్న; (పొయ్యనేన్) “నిరూపిత విడత్తిల్ ఇతువుమ్ పొయ్య యిరున్దతు” ఎన్నితార్. స్వత స్వర్వజ్జరాన దేవరీర్ సన్నిధియిలే మెయ్యెన్ఱు శొల్లలావతు ఎన్ పక్కలుణ్డో? ఎన్నితార్. (పొయ్యనేన్) తీమైకళిల్ ఎనక్కు ఇల్లాతనవై ఇలై - ఎన్ఱు శొన్న ఇప్పార్తైకళ్, “అహ మస్మపరాధానా మాలయః” (అహిర్బుధ్వు సంహిత) ఎన్నుమ్ వార్తై, ఇప్పధికారిక్కు దేవరీర్ సన్నిధియిల్ విలై చ్చెల్లుమ్ వార్తై - ఎన్ఱు శొన్నేనిత్తనై. ఎన్ తణ్ణై ఎన్నెణ్ణిల్ పట్టు చ్చొన్నేనల్లేన్. (పొయ్యనేన్) స్వతస్వర్వజ్జరాన దేవరీర్ ఇప్పొయ్ తన్నై మెయ్ ఎన్ఱు భ్రమిక్కుమ్మడియన్తో, నాన్ పొయ్ శొన్నపడి.

తామ్ కీర్త్త “అదరమ్ పెరుక వైత్త అర్ఘ్తకన్” (తిరుమాలై-16) ఎన్ఱుమ్, “కణ్ణిణై కళుక్కుమాఱే!” (తిరుమాలై-17) ఎన్ఱుమ్, “పని యరుమ్మతిరుమాలో!” (తిరుమాలై-18) ఎన్ఱుమ్, “ఉడలెనక్కురుకుమాలో!” (తిరుమాలై-19) ఎన్ఱుమ్ శొన్న పొయ్మూలైకళై అనుసన్ధిత్తు, “పొయ్యనేన్ పొయ్యనేన్” ఎన్నితార్. మెయ్ కొణ్ణు పరిమాఱ వేణ్ణుమ్ దేవరీర్ తిరువడికళిలే ఎత్తనై పొయ్ శొన్నేన్ - ఎన్నితార్.

ముప్పత్తు నాలామ్బాట్టు - అవ - (ఉళ్ళత్తే) జ్ఞానప్రసరద్వారమాన మనస్సిలే నిత్యవాసమ్ పణ్ణుమవనాయ్, నమ్ కుగ్రీగ్రజ్జళై నేరాక అతియుమ్ సర్వజ్ఞాన ఇవనై పొయ్యనాన నాన్ కిట్టి అపకద్యతై విళైత్తు, ఎన్న కార్యమ్ శెయ్తేన్? ఎన్ఱు లజ్జిత్తు, ఇదిఱ్ఱాట్టిల్ నజ్గుగ్రీగ్రమ్ అఱ్ఱైక్కు జ్ఞానమిన్ఱిక్కై యిరుక్కిఱ సంసారికళోడే ముడిన్ఱు పోతైయే నన్ఱు - ఎన్ఱు పెరియపెరుమాళ్ తిరువడికళిలే నశైయగ్రీగ్రు అకలుకిఱార్.

34. ఉళ్ళత్తే యుతైయుమ్ మాలై ఉళ్ళువానుణర్వొన్ఱిల్లా,
కళ్ళత్తేన్ నానుమ్ తొణ్డాయ్ తొణ్డక్కై కోలమ్ పూణ్ణు,
ఉళ్ళువారుళ్ళిగ్రీగ్రైల్లా ముడనిరున్దతితి యెన్ఱు,
వెళికిప్పోయ్ ఎన్నుళ్ళే నాన్ విలవఱ చ్చిరిత్తిట్టేనే.

ఉళ్ళత్తే = మనస్సులోపల, ఉతైయుమ్ = (ఎల్లప్పుడు వాసం) చేసే, మాలై = సర్వజ్ఞుడైన భగవానుని, ఉళ్ళువన్ ఉణర్వు = అనుసంధించ

డానికి తగిన జ్ఞానం, ఒప్పు ఇల్లా = కొంచెం కూడా లేని, కళ్ళత్తేన్ నానుమ్ = దొంగనైన నేను, తొణ్ణ ఆయ్ = నీకు కైంకర్యం చేసేవాడనై, తొణ్ణక్కే కోలమ్ పూణ్ణు = దాస్యానికి తగిన వేషాలను ధరించి, ఉళ్ళువార్ ఉళ్ళిగ్గీరు ఎల్లామ్ = చింతించేవారి చింతనలను అన్నిటిని, ఉడన్ ఇరున్దు = వెంటనే ఉండి, అఱిదిఎన్దు = తెలిసికొంటున్నావు (అని గ్రహించి), ఎన్నుళ్ళే = నా మనస్సు లోపల, నాన్ = నేను, వెళేకి = జంకి (సిగ్గుపడి), పోయ్ = (నిన్ను విడచి) తొలగిపోయి, విలవు అఱ = పార్వ భాగాలలో చీమ సంచరించేటట్లు, శిరిత్తిట్టేన్ = నవ్వాను (ఒకరు పరిహసిస్తారే! అనే జంకులేక నవ్వాను).

వ్యా. - (ఉళ్ళత్తే) నిన్నెవుక్కు వాయ్తలైయాన నెళ్ళేలే ఇరుక్కుమవనాయ్తు. పుఱమ్ముళ్ళాన్ ఒరువనాకిలితే, కణ్ణాల్ కణ్ణతుక్కు అవ్వరుకు అఱియాన్ - ఎన్నిరుక్కు లావతు. (ఉత్తెయుమ్) సదా సన్నిహితనాయరుక్కు. పోక్కుప్పకుతి యుణ్డాకిలితే, పోనపోతాక మూలైయడియే నడక్కులావతు. (మాలై) సర్వాధికనై. ఆత్మావుమ్ ఉళ్ళే వర్తియాఱ్చెయ్తే, సర్వత్తెయుమ్ అఱియమాట్టాన్, ఆకాశమ్ వ్యాపియా నిఱ్చెయ్దే వ్యాప్తుత్తై క్కుఱిత్తు అతుక్కు నియన్దుత్తై యిలై. ఇవన్ సర్వజ్ఞనాయ్, సర్వనియన్తావాయరుక్కుమ్. (ఉళ్ళువానుణర్వొన్దిల్లా) నమ్ముళ్ళే వర్తియానిన్దాన్ - ఎన్దు అనుసన్నిక్తుక్కు ఈడాన జ్ఞానమిలై. (ఉణర్వొన్దిల్లా) అత్తుజ్ఞాన ముణ్డాకిలితే భగవద్జ్ఞాన ముణ్డావతు. అతిల్, ప్రథమత్తిల్ అఱియవేణ్దుమ్ అత్తుజ్ఞాన మిలై. ఈశ్వర విషయ జ్ఞానము మిలై. దేహస్వభావత్రిలుమ్ జ్ఞానమిలై.

(కళ్ళత్తేన్) జ్ఞానహీనసెన్దు ఎన్నై నాట్టార్ అఱియామల్ పకట్టి మత్తెత్తు ప్పోన్దేన్. నమక్కోర్ అనాత్మగుణముమిలై - ఎన్దు శొల్లుమ్మోతు ఎన్ అన్తరాత్మా అఱియ ఇలై- ఎన్నున్. అత్తాలే అవర్కకుమ్, ఇవరుక్కు అత్తువిషయజ్ఞానముమ్, పరమాత్మ విషయకజ్ఞానముమ్ ఉణ్డెన్దు నిన్నెత్తిరుక్కుమ్మడియాక అవర్కకై మత్తెత్తుప్పోన్దేన్. అడియిల్ అనాత్మగుణ ముణ్డాయరుక్కువితే, ఇలై ఎన్నుతు. అక్కళవుక్కు ఉన్నైయుమ్ పెరువిలైయాక నిఱుత్తి క్కుళవు కణ్ణుప్పోన్దేన్. (నానుమ్ తొణ్డాయ్) ఒరునన్నైయు మిన్దిక్కే యిరుక్కిఱు నానుమ్, అత్మగుణోపేతర్ అధికరిక్కుమ్ ఉన్నుడైయ

అడిమైయిలే అన్వయియానిన్. ఆర్ శెయ్యక్కడవ అడిమైయిలే ఆర్ అన్వయిక్కితార్? చణ్డాశన్, వేదాధ్యయనత్తిల్ అధికరిత్రాల్, నాట్టార్ గర్విప్పర్కళెన్లు, “స్వాత్మాప్యేసం విగర్హతే” (శ్రీరామా-అయో-17-14) ఎన్లు తానుమ్ అరువరుత్తిరుక్కుమితే, అప్పడియే పడుకితార్. (తొణ్ణక్కే కోలమ్ పూణ్ణ) ఉన్నై కృళవు కణ్ణు విడుమళవిన్ఱిక్కే, సాత్వికర్ శిరసా వహిక్కుమ్మడి రూపనామజ్జళై ధరిత్తుపోన్. పరప్పుమాట త్తిరునామత్తై చ్చొల్లువతు, ఉన్ భోగ్యత్తయై చ్చొల్లువతు, యమాదికళతలైయిలే ఎన్ కాల్ - ఎన్నతు; నాను మొరువనాయ్ పరోపదేశమ్ పణ్ణువతాయ్ ఎత్తనై శెయ్తేన్! ఎత్తనై జల్పితేన్! - ఎన్నితార్.

(ఉక్కువారుళ్ళిగ్రైల్లా ముడనిరున్దతితి యెన్లు) నిన్నెవుక్కు వాయ్త్తలైయై పుగ్రగ్రీ యిరుక్కైయాలే అనుసన్దిప్పార్ అనుసన్దిక్కు మతు ఎల్లాగ్రైయుమ్ కూడవిరున్దు అతీది - ఎన్లు, “ఏకోఽహమస్మీతి చ మన్యసే త్వమ్” ఇత్యాది. సర్వజ్ఞనాయ్ సర్వనియన్తావాయరుక్కిఱ నీ ఉడనే యిరుక్కవే, నాన్ ఇవ్వమణ కూగ్రైల్లామ్ ఆడితేన్ - ఎన్నితార్.

(వెళికి పోయ్) తమ్ముడైయ కృతిమత్తైయుమ్, అవనుడైయ సర్వజ్ఞత్తై ముమ్, అవనుడైయ సన్నిధియుమ్ అనుసన్దిత్తు లజ్జావిష్టరానార్. (పోయ్) సన్నిధియిలే లజ్జిత్తు కవిగ్రీతలై యిట్టు నిఱ్ఱమాట్టామైయాలే కడక్కప్పొన్దార్. అవనిల్లాడ విడమ్ తేడ పోకిరాఱితే, ఇవర్. బాహ్యవిషయజ్జళితే లజ్జిల్లాల్ అజ్ఞు నిన్ఱుమ్ పోరువరే! అవ్వాసనైయాలే పోకితారాయ్త్తు, ఇజ్జుమ్. (ఎన్నుళ్ళే) ఇవ్వుత్తిల్ సంసారికళ ఇవరుక్కు కూట్టల్లర్కళే. పెరియపెరుమాళ్ పక్కల్ నిన్ఱుమ్ అకన్ఱారాయ్ నిన్ఱార్. అవర్ సన్నిధియుణ్డానాలుమ్ అవర్ ఇదుక్కు కూట్టల్లర్. ఇని, ఇవర్తమ్మిలే శిరిక్కు మత్తనైయితే. తమ్ముడైయ అపహాస్యత్తుక్కు త్తామే సహకారియామత్తనైయితే. (విలవఱ చ్చిరిత్తిట్టేనే) విలాక్కళ ఒడియుమ్మడి శిరిత్తారాయ్త్తు. అపహాస్యత్తుక్కు అవధి యుణ్డానాలితే, శిరిప్పుక్కు అవధి యుణ్డాపదు. అకల నిన్నెత్తవరాకైయాలే, తీప్పాయ్వార్, వెగ్రగ్రీలై తిన్ఱు, పూట్టి పూశూట్టి చ్చిరిత్తు తీప్పాయుమాపోలే శిరిక్కితారాయ్త్తు. అర్జునన్, ఇవ్విషయత్తిల్ ననై కిడత్తైయాలే శోకిత్తు క్రైవాణ్గినాన్. ఇవర్, ననైయఱ నీజ్ఞుకిఱవరాకైయాలే శిరిత్తు క్రైవాజ్ఞుకితార్.

ముప్పత్రక్కామ్బాట్టు - అవ - (తావి) ఇవరిప్పుడి కైవాళ్ళినవాణే పెరియ పెరుమాళ్ “ఇవరై ఇల్లీన్దోమాకాదే!” ఎన్ఱు నొన్ఱు, “అల్లీర్! నీరకల నిన్ఱెక్క హేతు ఎన్?” ఎన్ఱు కేట్టు, “సర్వజ్ఞరాన దేవరీర్ తిరుమున్నే కృత్రిమజ్జలై చొల్లి, ఉమ్మై క్కీట్టి అవద్యావహనావతిట్కాట్టిల్ ఎన్ అవా అఱియాద సంసారికతుమ్, నానుమా ఇరుక్కు ప్పార్తేన్” ఎన్ఱు; “నీర్ కిట్టిన ప్రయోజన మ్మక్కితు. నామ్ దోషత్తిల్ అవిజ్ఞాతా. అవర్కళ్ గుణజ్గలిల్ అవిజ్ఞాతాక్కళ్. నాన్ గుణసర్వజ్ఞన్. అవర్కళ్ దోషసర్వజ్ఞర్. ఆకైయాల్ నమ్ వాశల్ సర్వాధికారమ్ కాణుమ్ - ఎన్ఱు, “ఇతు ఉక్తిమాత్రమో? అనుష్ఠానముణ్డో!” ఎన్ఱు, “పణ్డే అడిపట్టు క్కిడక్కిఅతుకాణుమ్” ఎన్ఱు త్రివిక్రమాప దానత్తై క్కాట్టి క్కొడుత్తాన్. త్రివిక్రమాపదానమ్ కేట్టఱియారో? వసిష్ఠపణ్డాల విభాగ మఅ ఎల్లార్ తలైయలుమ్ నజ్గల్ పొరున్దినపడి అఱియారో!” ఎన్ఱు శీలాధిక్ష్తైయుమ్, తజ్జెల్లైయైయుమ్ కాట్టి సమాధానమ్బుణ్డ, సమాహితరాకిఱార్.

35. తావి అన్ఱులకమెల్లామ్ తలైవిళా క్కొణ్డ ఎన్దాయ్!,
శేవియే నున్నైయల్లార్ శిక్కెన చ్చెళ్ళణ్మాళే!,
ఆవియే! యముదే! ఎన్ఱనారుయిర్ అనైయ ఎన్దాయ్!,
పావియేన్ ఉన్నైయల్లాల్ పావియేన్ పావియేనే

అన్ఱు = (మహాబలిచే లోకాలు ఆపహరింపబడిన) ఆ కాలంలో,
ఉలకమ్ ఎల్లామ్ = అన్ని లోకాలను, తావి తలై విళా క్కొణ్డ = ఆక్రమించి,
అందఱి తలలపై శ్రీచరణాలు మోపేటట్లుగా వ్యాపించిన, ఎన్దాయ్ =
నా స్వామీ!, ఉన్నై అల్లాల్ శేవియేన్ = నిన్ను తప్ప వేఱొక వస్తువును
(విషయాన్ని) సేవించను, శెమ్ కణ్ మాళే = ఎఱ్ఱుని తిరునేత్రాలను కల
ఆశ్రితపక్షపాతీ!, ఆవియే = నాకు ప్రాణంవంటివాడా!, అముదే =
అమృతంవంటివాడా!, ఉన్ తన్ ఆర్ ఉయిర్ అనైయ ఎన్దాయ్ = నాకు
అరుదైన ఔషధం వంటి ప్రాణానికి అంతరాత్మవైన స్వామీ!, పావియేన్=
పాపిష్ఠివాడైన నేను, శిక్కెన = (అన్ని కాలాలలోను) స్థిరంగా, ఉన్నై
అల్లాల్ = నిన్ను తప్ప, పావియేన్ = (ఇతరులను) స్మరించను,
పావియేనే= నేను గొప్ప పాపాన్ని చేశాను, అయ్యో!

వ్యా. - (తావి) ఉజ్జళ్ తలైయిలే నజ్జలై వైక్క ప్పుకానిన్దోమ్-ఎన్నిల్. దుర్యాన వాసనైయాలే సమ్మతియాదే అణైయిదువర్కలితే. “తిరువాణై నిన్నాణై కణ్డాయ్” (తిరువాయ్-10-10-2) ఎన్ఱు సాత్త్వికర్ తిరువడికళై లభిత్తైక్కు మఱుక్కు వొణ్ణాతపడి ఇదుమ్ అణైయై తిరువడికళై క్కిట్టామైక్కు ఇదువర్కళాయ్త. ఇవర్కళ అఱి యాదపడి అనాయాసేన ఎల్లార్ తలైయిలుమ్ తిరువడికళే పడ వళర్నాన్. తావుతల్-కడత్తల్. (అన్ఱు) మహాబలియాలే అపహృతయాయ్, తమ్ముడైయ శేషత్వముమ్, సంసారికకుడైయ శేషత్వముమ్ అఱ్ఱిన్ఱు కిడన్ఱ అన్ఱు. (ఉలకమెల్లామ్) మహాబలియాలే అపహృతమాన అళవన్ఱియే, బ్రహ్మలోకపర్వన్ఱమాక సకలలోకజ్జలైయుమ్ వసిష్ఠ చణ్డాళవిభాగ మఱి ఎల్లార్ తలైయిలుమ్ తిరువడికళే పడుమ్మడి. (తలైవిళా కొణ్ణై) రక్షత్తినుడైయ అళవల్ల ఆయ్త, రక్షకనుడైయ పారిప్పు. “అత్యుత్పిష్ఠదళాజ్జులమ్” (పురుషసూక్తమ్) ఎన్ఱుక్కుడవతితే. (ఎన్ఱాయ్) “అమరర్ శెన్ని ప్పువిన్ఱై” (తిరుక్కుఱు-6) ఎన్ఱు నిత్యసూరికళే శిరసా వహిక్కుమ్ తిరువడికళై విముఖరాన సంసారికళే తలైయిలే వైత్తైక్కు హేతు ఎన్? ఎన్నిల్, అవర్ణనీయసంబంధమ్ ఎన్ఱిటార్. తమ్ తలైయిలుమ్ తిరువడికళై వైత్తైయాలే “ఎన్ఱాయ్!” ఎన్ఱిటార్. ఉఱుజ్జుకిఱ ప్రజైయై తాయ్ ముతుకిలే కట్టికొణ్ణై కిడక్కు మాపోలే, అన్ఱు. (తావినతు) తన్నేటాకవితే రక్షిత్తతు, అన్ఱఱియాద కుత్తైయుమ్ తీర ముత్తై అఱిన్ఱ ఇన్ఱు ఉపకారస్మృతియాలే “ఎన్ఱాయ్!” ఎన్ఱిటార్. సంసారికళే ఇన్ఱుమ్ అఱిన్ఱిలర్కలితే! అవర్కళుక్కుమాక త్తామ్ ఉకక్కిటార్.

(శేవియేనున్నై యల్లాలే) ఇప్పడిప్పట్ట నమ్మై విట్టు పుఱుమ్మే పోక వినైప్పా నెన్? ఎన్ఱు; ఉన్ఱుడైయ నీర్మై అఱియామైయాలే నిన్ఱైతేన్, అత్తనై. ఉన్నై విట్టు పుఱుమ్మే పోకేన్ - ఎన్ఱిటార్. ఉన్నై ఇఱ్ఱున్దాల్ నానుమ్ పిఱురుమితే ముళ్ళతు. ఇరణ్ణిలుమ్ అన్వయిక్కు ప్పార్త్తిలేన్. అనై యిరణ్ణమితే, ప్రణవత్తిలుమ్, మధ్యమపదత్తిలుమ్ శొల్లుకిఱతు. శేషత్వవాసనైయాలే పుఱుమ్మే పోనాలుమ్ సేవిక్కుమత్తనైయాయ్త ఇవర్. ఇతు ఎత్తనైక్కుళిక్కు నిఱ్ఱుమ్? ఎన్ఱు; (శిక్కిన) ఇతెల్లామ్ ఎత్తనై క్కుళిక్కుమ్ నిఱ్ఱుమ్? యావదాత్మభావి. సర్వేశ్వరనై క్కుఱిత్తు “మా శుచః” (గీత-18-66) ఎన్ఱిటార్ ఇవర్.

(శెళ్లణ్మారే!) ఇతు స్వభావకథనమన్దు; తాత్కాలిక విశేషణమ్. ఇవర్ “శిక్కెన” ఎన్ఱవాతే తిరువుళ్ళమ్ ఇవర్ పక్కలిలే ప్రసన్నమాయ్, ఇవర్ పక్కల్ వ్యామోహమ్ ఉళ్ళడణ్ణమైయారే కణ్ వల్లియే పుటపట్టు ప్రకాశిక్కిటపడి. (శెళ్లణ్మారే!) వ్యామోహత్తారే కుతఱి చ్చివన్ఱ కణ్ కళైయుడైయవనే! శ్రీవిభీషణాగ్రాహనై క్కుఱిత్తు మహారాజర్ “వన్ఱుతామ్” (శ్రీరామా-యుద్ధ-17-29) ఎన్ఱపోదు పెరుమాళ్ తిరువుళ్ళమ్ అగ్గిన్ఱాణ్పేరయాయ్త్తు, ఇవర్ “విలవట చ్చిఱిత్తిట్టేన్” (తిరుమలై-32) ఎన్ఱపోదు పెరియపెరుమాళ్ తిరువుళ్ళమ్ అగ్గిన్ఱపడి. పిన్ను తిరువడివారైయారే “అథ రామో మహాతేజాః” (శ్రీరామా-యుద్ధ-18-1) ఎన్ఱ పెరుమాళ్ ఉళరానాణ్పేరయాయ్త్తు, ఇవర్ “శిక్కెన” ఎన్ఱ పిన్ను పెరియపెరుమాళ్ ఉళరానపడి. తిరువడి అవతారత్తై “మా శుచః” (గీత-18-66) ఎన్ఱార్. ఇవర్ అర్చావతారత్తై “మా శుచః” ఎన్ఱిఱార్. (శెళ్లణ్మారే!) ఎన్ స్వరూపలాభత్తుక్కు ముఖమ్ అలరుమ్మడి వ్యాముగ్ధరాన దేవరీరై ఒగ్గియ పుటమ్ము ఎళ్ళే పోవేన్.

అవ్వళవేయో!, (అవియే) ఎన్ ప్రాణనై విట్టు పుటమ్మే పోకవో! ఇవర్ క్కు ఒరు వాయువిశేషమన్దు, ప్రాణన్. “ఎన్ తిరుమకళ్ శేర్ మార్పునే ఎన్ను మెన్నుడై యావియే! ఎన్నుమ్” (తిరువాయ్-7-2-9) ఎన్ఱిటపడియే ఒరు మిథనజ్ఞాణమ్ ఇవర్ క్కు ప్రాణన్. (అముతే) ధారకమాత్రమా యిరుక్కైయే యన్ఱియే, నిరతిశయ భోగ్యముమాయ్, శాకామల్ కాక్కుమ్ మరున్ఱాయరుక్కు మవనలైయో! అవ్వళవేయో! (ఎన్నారుయిర్ అనైయ) ఎన్నాత్మావన్ఱో, నీ; ఆత్మావై విట్టు శరీరత్తుక్కు పుటమ్ము పోక్కుణ్డో! (ఎన్ఱాయ్!) అయోగ్యన్ - ఎన్ఱ అలప్పుక్కు ఎన్నై నశియాతపడి మీట్ట ఎన్ స్వామియలైయో! వత్సలనై విట్టు పుటమ్ము పోకవో? ప్రాణనై విట్టు పుటమ్ము పోకవో? భోగ్యవస్తువై విట్టు పుటమ్మే పోకవో? ఎన్నై నల్ వల్లియే పోక్కుమ్ స్వామియై విట్టు పుటమ్మే పోకవో! - ఎన్ఱిఱార్.

వార్తెళ్ళే అగ్గికియతా యిరున్ఱతు. కీగ్గి “ఐయనే! యరణ్ణనే!” (తిరుమలై-33) ఎన్ఱుమ్, “ఎన్నై యాకుడైయకోవే!” (తిరుమలై-30) ఎన్ఱుమ్ అబుద్ధియాల్ శొన్నవై పోలన్ఱిఱే! ఎన్ను, (పావియేన్ ఉన్నై యల్లాలి) ఉన్నై ఒగ్గియ పుటమ్మెరువన్ఱై నెణ్ణాలుమ్ నిన్ఱైయేన్. (పావియేన్ పావియేనే) పాపప్రచురరాన సంసారికళై విడమాట్టడే, ఎల్లార్తలైయలుమ్ తిరువడికళై వైత్త ఉనక్కు అయోగ్యన్-ఎన్ఱు అకల

నిన్నెత్తుక్కు హేతు ఎన్? పాపమితే. (పావియేన్) కుగ్రమ్ కాణమాట్టాదవళవేయో! ఉపేక్షిత సంసారిజైయుమ్ ఉపేక్షిక్కు మాట్టాద ఉన్నై అకల నిన్నెత్తఱ్ఱు హేతు పాపప్రాచుర్యమేయన్తో! ఎన్నై క్కొణ్ణ అకన్ఱు, ఎన్ సత్తైయై అగ్రియ్యప్పుక్కవళవేయో? ఎల్లార్క్కుమ్ సత్తాహేతువాన ఉన్నైయుమ్, ఉన్నై యొగ్గిన్ద ఎల్లారుదైయ సత్తైయైయుమ్ నశిప్పిత్తైక్కు క్కిడీర్, నాన్ నిన్నెత్తదు - ఎన్నిఱార్.

ముప్పత్తాటామ్మాట్ట : - అవ - (మగ్నైక్కు) అయోగ్యనెన్ఱు అకలాదపడి తన్నీర్మైయై క్కాట్టి చ్చేర విట్టుక్కొణ్ణా నిన్ఱార్, కీట్రిల్ పాట్టిల్. ఇతిల్ - తమ్ముడైయ అయోగ్యతై కగ్గిన్దవాతే ప్రాప్యత్తిల్ త్వరై మిక్కు, యోగ్యరై క్కొణ్ణపోయ్, అడిమైకొళ్ళుమ్ దేశత్తేఱ్ఱొక్కడు పోకవేణ్ణియరున్దార్. అదు శెయ్య క్కణ్ణిలర్. అతుక్కుడి - ఇవనై అకలామే శేరవిదుకైక్కు త్తాన్ పట్టపడి యతీయుమవనాకైయాలే. ఆమమగ్రిగ్గు పుశి మిక్కు వేణుమెన్ఱు పేశాదే యరున్దాన్. విషయజ్గళ నదైయాడుకిఱ దేశత్తే యరున్ఱు క్షేశపట్టే పోమిత్తనై యాకాదే - ఎన్ఱు ప్రాప్యత్తిల్ త్వరైయాలమ్, విరోధిల్ అరుచియాలుమాక పెరియపెరుమాళ్ కణ్ణవళర్న్దరుళ అరిదామ్బుడి యాకవుమ్, కేట్టరెల్లారుమ్ నీరామ్బుడియాకవుమ్, పెరు మిదఱు శెయ్దు కూప్పిడుకిఱార్.

36. మగ్నైక్కున్ఱు వరై మునేన్ఱుమ్ మైన్దనే! మదువాతే!

ఉగ్నైక్కున్ఱేపోల నోక్క ముదైయవర్ వరైయుళ్ పట్టు,

ఉగ్నైక్కున్ఱేఱ్ఱు ఎన్నై నోక్కా తొగ్గివదే! యున్నై యన్ఱే

అగ్నైక్కిన్ఱేన్, ఆదిమూర్తి యరజ్గమా నకరుళానే!

అన్ఱు = (ఇంద్రుడు శిలావర్షాన్ని కురిపించాలని వచ్చిన) ఆ కాలంలో, మగ్నైక్కు = ఆ వర్షాన్ని అడ్డుకోవడంకోసం, వరై = (చేతికి దొరికిన ఒక) పర్వతాన్ని, మున్ = (పశువులు మొదలైనవి క్షేశాన్ని పొందడానికి) ముందే, ఏన్ఱుమ్ = (ఏ శ్రమ లేకుండా అనాయాసంగా) ఎత్తి ధరించిన, మైన్దనే = గొప్ప బలశాలీ!, మదుర ఆటే = పరమభోగ్యమైన నదివంటివాడా!, ఉగ్నై కన్ఱు పోల = లేడిపిల్ల కళ్ళవంటి అందమైన

నేత్రాలను కల స్త్రీల, వలైయుళ్ పట్టు = (చూపులనే) వలలో చిక్కుకొని, ఉత్తైక్కిన్దేఱ్ఱు ఎన్నై = క్లేశాన్ని పొందే నన్ను, నోక్కాదు ఒక్కవదే = చల్లగా కటాక్షించకుండా ఉండడం తగునా?, ఆది మూర్తి = ఓ ఆదికారణమా!, అరజ్గమా నకరుళానే = భక్తులకోసం శ్రీరంగంలో నిత్యవాసం చేసే స్వామీ!, ఉన్నై అట్టే = (రక్ష్యవస్తువు కోసం అన్వేషిస్తూ తిరిగే) నిన్నే కదా, అత్తైక్కిన్దేన్ = ప్రార్థిస్తూ వేడుతున్నాను.

వ్యా. - (మల్లైక్కు) మల్లై - ఎన్బాలుమ్, అనై - ఎన్బాలుమ్ వ్యవస్థితమాయాయ్ తు ఇవర్ కళ్ గోష్టి యిరుప్పదు. ఇప్పోతు గోవర్ధనోద్ధరణత్తై చ్చొల్లుకైక్కు హేతు ఎన్? ఎన్నిల్; అవనై పుగ్రగ్రీ తమ్ దుఃఖనివృత్తియై పుణ్ణిక్కొళ్ళ నినైత్తవ రాకైయాలే అవనుడైయ అపత్నభక్తుడై అరుళిచ్చెయ్ తార్. పశిత్రవర్ కళ్ “శీమానే! ఎన్ పశి పోక్కువేణుమ్” ఎన్నుమాపోలే, “అపత్నభనే! ఎన్ దుఃఖనివృత్తియై పుణ్ణిత్రర వేణుమెన్గితార్. (అన్టు) “గోగోపీజనసంజుల మతీవార్తమ్” (విష్ణుపురాణమ్-5-11-13) ఎన్గిఅపడియే కన్ఱుకకుమ్, పశుకృకుమ్ ఇడైయుమ్ నదుగ్గిన అన్టు. అన్టు మిన్ఱుమేయాయ్ తు అపత్తు. అన్టు కల్వర్షత్తే అకప్పట్టారై రక్షితాత్పోలే, ఇన్ఱు దుఃఖవర్షత్తే అకప్పట్ట ఎన్నై రక్షిక్కు వేణుమ్. కల్వర్షత్తిలే అకప్పట్టారాక వేణుమో, రక్షిక్కుమ్మోదు! దుఃఖవర్షత్తిలే నోవుపట్టారై రక్షిక్కులాకాతో! ఓరూరాక నోవు పట్టారో రక్షిక్కులావదు! అహ్వారాక పుట్ట నోవై ఒరువన్ పట్టారై రక్షిక్కులాకాతో!

(వరై) ఇన్ద్రన్ ఏవ సంవర్తకమేఘగణమ్ వర్షిక్కు ఉద్యోగిత్రవాతే తిరువాగ్గియై నినైక్కు అవసరమిల్లైయాయ్, కైక్కిట్టిగ్రిగ్గు ఒరు మలైయై ఎదుత్తు రక్షితానాయ్ తు. ఇత్తాల్- ఇన్ఱుత్తై పరికరమాక కొణ్ణ ఇన్ఱుత్తై రక్షిక్కువేణుమెన్నుమ్ నియతి ఇల్లై - ఎన్నై. ఎన్ను డైయ రక్షణత్తుక్కు పరికరమ్ ఉతవప్పార్ త్తిరుక్కువేణుమ్ - ఎన్నుమ్ కుత్త ఇల్లై - ఎన్నై. (మున్) మల్లైయిలే పశుక్కుళ్ నోవు పదువదఱ్ఱు మున్నే. ఏఱ్ఱువే రక్షితపడి. “బహుధా సన్తతదుఃఖవర్షిణి” (స్తోత్రరత్నమ్-49) ఎన్గిఅపడియే దుఃఖవర్షత్తిలే నోవుపట్టు క్కూప్పిదవుమ్ పేశాతిరుప్పదే! (ఏన్ఱుమ్) ఏగ్గు తిరునక్షత్రత్తిలే మలైయై ఎదుత్తవిదత్తిల్ ఒరు పూమ్మన్ఱు ఉడుత్తాపోలే వరుత్తమగ్రిరున్దపడి. రక్షణధర్మత్తిలే ఉనక్కు వరుత్త ముణ్ణాయ్ తాన్ ఇగ్గుక్కిఱేనో! శేషభూతర్ కళ్ “చూట్టు నన్నాలైకళ్” (తిరువిరుత్తమ్-21) ఏన్గినాత్పోలేయాయ్ తు శేషి మలైయై ఏన్గినపడి.

(మైన్దనే) మలైయై అనాయాసేన ఎదుకైక్కు ఉదలాన పెరుమిడుక్కై యుడైయవనే! “మైన్దన్” ఎన్ఱు బాలనాయ్, ఇత్తై రక్షిక్కుప్పెగ్గ్రిఱ్ఱ ప్రియత్తాలే ఇళికి ప్పత్తిత్తపడి - ఎన్ఱుమామ్. తన్దామ్ జీవనత్తై ప్పెగ్గ్రిఱ్ఱవాతే ఇళికి ప్పదిక్కు మిత్తనైయితే. స్వరూపానురూపమాయితే జీవనమిరుప్పదు. ఉన్ పేగ్గ్రిఱ్ఱక్కు నాన్ కూప్పిద వేణ్ణువదే! ఎన్ఱిఱార్.

(మదురవాతే) రక్షకనన్ఱియే భక్షకనానాలుమ్ విడలాయో, ఉన్ వడివు ఇరుప్పదు! (మదురవాతే) “సముద్ర” మెన్నాదే “అతె”న్ఱానెన్? ఎన్నిల్, కడలానాల్ వినియోగ యోగ్యమిన్ఱియే యిరుక్కుమ్. ఇదు విడాయ్తార్తార్క్కు కుళిత్రల్, ముకత్తిలే ఇఱిట్టి క్కొళ్ళుదల్, పానమ్ పణ్ణుదల్ శెయ్యలాయిరుక్కుమ్. విడాయిల్లాద పోదుమ్ అఱ్ఱుక్కై క్కూగ్గ్రిగ్గ్రిక్కొళ్ళలా యిరుక్కుమ్. కడలానాల్ ఇవన్ ఇరున్దవిడత్తిల్ ఓదాదు. ఇదు ఇవనిరున్దవిడత్తిలే వరుకైయాలమ్, కిణ్ణకమెదుత్తాల్ నదువుళ్ళ అణైకళై ముఱిత్తు క్కొణ్ణు వరుమాపోలే, ఇవ్వాఱుమ్ అయోగ్యతానుసన్ధానత్తాల్ ఇట్ట అణైకళై ముఱిత్తుక్కొణ్ణు వరుమాయ్త్తు. నిన్ఱార్ నిన్ఱవిడఱ్ఱలే ఉపజీవిక్కలామ్బుడియా యితే ఇరుప్పదు! పరమపదత్తిల్ నిన్ఱుమ్ పోన్ఱు ఇడైచ్చేరియిలే వన్ఱు పిఱన్ఱ పడియై నిన్ఱైక్కిఱార్.

“ఇన్ఱనడియాక ముగ్గైయాలే వన్ఱ అపత్తై ప్పోక్కినోమ్ - అన్ఱు; ఇన్ఱు - ఉమ్మడైయ అపత్తుక్కుడి ఎన్? ఎన్ఱు; (ఉగ్గైక్కున్ఱిత్తాది) స్త్రీకరుడైయ నోక్కాకిఱ వలైయిలే అకపట్టు నోవుపదుకిఱవనన్ఱో, నాన్. ముగ్గమాన మానినుడైయ విగ్గ్రి పోలే అకవాయిల్ ఒన్ఱిన్ఱియే యిరుక్కు అవ్వాదయమాక అనన్యప్రయోజనైకళైప్పోలే తఱ్గళ్ శెల్లామై తోగ్గ్రిఱ్ఱ నోక్కుకిఱవర్కరుడైయ నోక్కాకిఱ వలైయిలే అకపట్టు త్తుడిక్కిఱ ఎన్ఱై. ‘ఉగ్గై’ - మాన్. వలైయాకిఱదు - అకప్పదుత్తిక్కొళ్ళవగ్గ్రిఱ్ఱాయ్, కాలే వాగ్గి ప్పోకవొణ్ణాదపడి పణ్ణుమదాయ్, అతుతన్నిల్ ప్రయోజనమిన్ఱిక్కై యిరుక్కుమదితే. భగవద్విషయత్తిల్ పోకామే తువక్కుకైక్కు వేణ్ణువదుణ్ణాయ్, అతుతన్నిల్ భోగ్యతై యిన్ఱిక్కై యిరుక్కు.

(ఎన్ఱై) పశుక్కుళైప్పోలన్ఱిక్కై నోవు పదువదుమ్ శెయ్దు, నోవుపట్టేన్ - ఎన్ఱు అడివదుమ్ శెయ్దు, రక్షకాపేత్తైయుడైయనాయ్, రక్షకన్ నీ - ఎన్ఱిరుక్కిఱ ఎన్ఱై.

(నోక్కాతోళ్ళివదే) కల్లాల్ వన్ద ఆపత్తై కల్లాల్ నోక్కినాయ్, కణ్ణాలే వన్ద ఆపత్తుక్కు క్కణ్ణాలే నోక్క వేణ్ణవో! ఎన్నై రక్షిక్కుమ్మోరు మలై ఎదుక్కువేణుమో? కుళిర నోక్కు మత్తనైయన్తో శెయ్యవేణ్ణవదు! నోక్కవేణుమెన్నాదే, “నోక్కాతోళ్ళివదే!” ఎన్ఱు కిలాయ్ క్కిఱారిఱే!, సమ్మన్దతాలుమ్, నీర్ మైయిల్ ఊగ్గిఱ్ఱాలుమ్. ఇవర్ పుడి కిలాయ్ త్తు చ్చొన్న పిన్బుమ్ “ఇవర్ నామ్ కిట్టక్కొళ్ళ అయోగ్యనెన్ఱు అకలక్కుదుమ్. ఆమమఱుమ్ కిడీర్” ఎన్ఱు పేశాదే కిడన్దార్. వ్యాధిగ్రస్తరాన ప్రజైకళ్ వ్యాధి తలైశాయ్ న్ఱు శోఱు శోఱేన్ఱు కూప్పిడప్పుక్కాల్, అద్దునితానే తాయ్ క్కు ఉకప్పాయరుక్కు మాపోలే, ఇవర్ కూప్పీదుతన్నైయ్ తేట్టుక్కొణ్ణు కిడన్దార్. (ఉన్నైయన్ఱే అట్టైక్కిన్ఱేన్) వేఱే ఒరు కాపురుషన్ వాళిలైయో, నాన్ కూప్పిడికిఱదు! రక్షమ్ తేట్టమాయరుక్కిఱ దేవరై రక్షకా పేచ్చైయుడైయేనాయ్ కొణ్ణు కూప్పిడా నిఱ్ఱ, శెవిప్పడా తోళ్ళికైక్కు పుఱమ్ము అన్యపరతై ఎన్? జగద్వ్యాపారముమ్ మదర్థమన్ఱో!

నీర్మైక్కుఱ్ఱిల్ అప్పోదే ఉమ్ముడైయ కార్యమ్ శెయ్యవేణ్ణుకిఱదెన్? ఎన్ఱు (అదిమూర్తి!) ఉరుమాయ్ న్ద కిడన్ద కాలత్రిలే అపేక్షానిరపేక్షమాక “బహుస్యామ్” (ఛాందోగ్యమ్-6-2-3) ఎన్ఱిఱ సజ్జల్పత్తాలే ఇవగ్గ్రి యుణ్డాక్కిన ఉనక్కు ఇతినుడైయ రక్షణమ్ పణ్ణుకై భరమన్ఱో! పెగ్గ్రిగార్ క్కు రక్షిత్తైయుమ్ భరమన్ఱో! ఎజ్గేనుమ్ ఇదఱిలుమ్ అమ్మే! ఎన్ఱు ప్రాప్తి ఇలైయో?

ఎన్ఱుడైయ రక్షణత్తుక్కు జగత్సృష్ట్యాదికళ్ తేడి పట్టగ్గిణలు కణ్ వాఱ్ఱుఱు తెన్? (అరణ్ణమానకరుళానే!) పరమపదతై విట్టు క్కోయిలిలే కణ్ వళిర్ న్దరుఱు కిఱదు ఎన్ రక్షణమ్ పణ్ణ అల్లవాకిల్, ఇక్కిడత్తైక్కు వేఱే ప్రయోజనముణ్డో? కర్మానుకూలమాక సంసారికతై రక్షిత్తైక్కు వన్ద కిడక్కు వేణుమో?

(ఉన్నైయన్ఱే యట్టైక్కిన్ఱేన్) నాన్ ఏతేనుమ్ పరమపదతై వన్ద కూప్పిట్టేనో! (అరణ్ణ మానకరుళానే!) రుచి పిఱప్పిక్కు వన్ద కిడక్కిఱ విదత్రిలే రుచిపిఱన్దార్ ఇట్టున్ఱు పోకవో! ఇవర్ ఇప్పుడి కూప్పిడ పెరియ పెరుమాళ్ అఱియరుప్పానెన్? ఎన్నిల్; పరమపదత్రిలుళ్ళార్ భోగత్తాలే కూప్పిడ తేట్టఱివర్. సంసారికళ్ ఏషయా లాభత్తాలే కూప్పిడ తేట్టఱివర్. తమ్ముడైయ కృషిఫలమాన కూప్పీదు తేట్టఱియా మైయాలే పేశాదే కిడన్దార్...

ముప్పత్రేగ్రామ్బాట్టు - అవ - (తెలివు) ఇప్పడి కూప్పడచ్చెయ్దేయుమ్,
 పెరియపెరుమాళ్ ఇరగ్గి “మా శుచః” (గీత-18-66) ఎన్న క్కాణామైయాలే,
 తమ్మె యొగ్గియ వేలు ఎనక్కారు బంధుక్కళ్ ఉణ్డాయ్ ఇరుక్కితారో? ప్రయోజనాన్తర
 పరనాయ్ బన్ధకమాక యిరున్డుళ్ళ పురుషార్థతై అపేక్షిక్కితాన్ - ఎన్ఱిరుక్కితారో?
 నమ్ముడైయవనెన్ఱు అంగీకరిక్క నాన్ పిగ్నైప్పేనానాల్, ఇత్తనైయుమ్ శెయ్యాదే
 అర్తధ్వని క్కేట్టు కణ్ణుఱుజ్జువతే! అమ్మే! ఇవర్ తిరువుళ్ళమ్ ఇప్పొది ఇజ్జనే
 కొడిదాయ్తాకాదే! - ఎన్ఱు ఇన్నాదాకితార్.

37. తెలివిలా క్కలజ్గల్ నీర్ శూగ్ర్ తిరువరగ్గత్తుళ్ళొజ్జుమ్,
 ఒలియుళార్ తామేయన్ఱే తనైయుమ్ తాయు మావార్,
 ఎలియతోరరుకుమన్ఱే ఎన్ఱిఱుత్తు ఎప్పిరానార్,
 అలియ నమ్ పైయల్ ఎన్నార్ అమ్మ! వో! కొడియవాటే!

తెలివు ఇలా = స్వచ్ఛత లేని, కలజ్గల్ = కలత పడిన, నీర్ శూగ్ర్ =
 కావేరి నదీజలాలలచే పరివేష్టించబడిన, తిరు అరగ్గత్తుళ్ = శ్రీరంగంలో
 ఓజ్జుమ్ = ప్రకాశించేటట్లుగా, ఒలి ఉళార్ తామే అన్ఱే = తేజస్సును
 కలవాడైన శ్రీరంగనాథుడే కదా, తనైయుమ్ తాయుమ్ ఆవార్ =
 (మనకు) తల్లి, తండ్రియై ఉన్నాడు, ఎన్ఱిఱుత్తు = నా విషయంలో
 (చేయవలసినది), ఎలిదు ఓర్ అరుళుమ్ అన్ఱే = సామాన్యమైన చల్లని
 కటాక్షమేకదా!, ఎమ్ పిరానార్ = నాకు ఉపకారకుడైన అతడు, నమ్
 పైయల్ = మన కుఱ్ఱవాడైన ఇతడు, అలియన్ ఎన్నార్ = మన కృపకు
 పాత్రుడు” అని (ఒక మాటను) పల్కడం లేదు, అమ్మ ఓ కొడియ
 వాటే = (ఇతని మనస్సు) చాలా కఠినంగా ఉన్నదే! అయ్యో!

వ్యా. - (తెలివిలా క్కలజ్గల్) ఊగ్ర్గ్రు మాతీ తెలికైక్కు అవకాశ మిల్లాదపడి
 మేల్ మేలుమ్ పెరుకుకైయాలమ్, పెరియపెరుమాళ్ పక్కల్ వ్యామోహాతికయత్తా
 లుమ్ కలక్కమ్ మాటాదాయ్గ్ర్గ్రు. ఇవరైప్పోలేయాయ్త్తు, అటుమ్. ప్రాప్తిక్కు

మున్ను శోకత్తాలే యిరుప్పర్. కిట్టినాల్ ప్రేమత్తాలే కలగ్గి యిరుప్పర్. ఆటుమ్, కోయిలుక్కు మేఱ్ఱు “పెరియ పెరుమాళై క్కాణప్పకు కిఱ్ఱోమ్” ఎన్నుమ్ హర్షత్తాలే కలక్కమ్ మాటాదాయ్తు. కోయిలుక్కు క్కిల్లక్కుప్పట్టల్ పెరిన్దు పోకిఱ శోకత్తాలే కలగ్గిప్పోమ్. కోయిలరుకు వల్లిపోవారిల్ చేతనాచేతన విభాగ మిల్లైపోలే కాణుమ్, కలజ్జుకైక్కు (నీర్ శూఘ్) “శూఘ్ న్దదనిల్ పెరియ ఎన్నువా అఱి చ్చుఘ్ న్దాయ్” (తిరువాయ్-10-10-10) ఎన్దు పెరియ పెరుమాళ్ ఎన్నుకవిల్ ఇరుక్కుమాపోలే యాయ్తు, ఆటుమ్ కోయిలై విళాక్కొలై కొణ్ణిరుక్కుమ్మడి. “దుగ్గాభిర్ణున్ కో జనన్యహ మియం శ్రీరేవ పుత్రీవర శ్రీరంగేశ్వర ఏతదర్థ మిహ కిం కుర్యా మితీవాకులా, చంచచ్చామరచంద్రచందనమహామణిక్యముక్తోత్మరాన్, కావేరీలహరీకరై విదధతీ పర్యేతి సా సేవ్యతామ్” (శ్రీరంగరాజ-పూర్వ-21) - రత్నాకరమాన క్షీరాబ్ధి తమప్పనార్; నాన్ ఇవ్విడత్తిల్ జనని; సాక్షాలక్ష్మి పెణ్ఱిప్పై; మణవాళిప్పై సర్వలోకోత్తర రాన అమ్మకియమణవాళ పెరుమాళ్; ఇతుక్కు సదృశమాక అణ్ణమణి శెయ్యలావ దేదో? - ఎన్దు విచారిత్తుక్కొణ్ణ వరుకిఱాప్పోలే యాయ్తు, ఆటుమ్ పెరుకి మత్తగజమ్మోలే పిళుకి ప్పిఱ్ఱాలిత్తు వరుకిఱపడి.

(తిరువరగ్గత్తుళ్ళోజ్జుమ్ ఎళియుళార్) ఆగ్రేగ్గ పెరుక్కై నీక్కి తరైకణ్ణ ఉళోవుక అరిదామాపోలేయాయ్తు, పెరియ పెరుమాళ్ తేజస్సై నీక్కిప్పుక్కు అతుక్కు అశయ మాన వడివల్లకు కాణ అరిదాయిరుక్కుమ్మడి. పరమపదత్తిల్ ఒళి పగల్ విళక్కెన్నుమ్మడి యాయ్తు. అన్దకారత్తిల్ దీపమ్మోలే కుత్తైవాళరాన సంసారికకుక్కు ఉతవప్పేగ్రేగ్గ పిన్ను ఒళి మిక్కిరుక్కిఱపడి. (ఒజ్జు మొళి) నిత్యసూరికళ్ నదువు ఇరుక్కుమ్మోదు. ఆదిత్యర్కకళ్ నదువే ఆదిత్యన్ ఇరుక్కుమాపోలేయాయ్త్తిరుప్పదు. ఇజ్జు ఆర్దర్ మికవు ముణ్ణాకైయాలే తద్రక్షణమ్ పణప్పణ్ణ ఒళియుమ్ మికా నిఱ్ఱుమత్తనై.

(ఒళియుళార్ తామేయన్దే తనైయుమ్ తాయుమావార్) అపధారణత్తాలే “మాతా పితా” (సుబాల-16) ఎన్దు తుదగ్గి, “నారాయణః” ఎన్గిఱ పొదువిలన్దు, వ్యూహావన్దై, విభవావన్దై - ఎన్గిఱ విశేషజ్గళిలుమన్దు, ఇని, ఎనక్కు తనైయుమ్, తాయుమావార్ పెరియ పెరుమాళ్ - ఎన్గిఱార్. తమ్మై మొగ్గియ వ్యక్త్యన్దరత్తిలేయుమ్ ఒరు బన్ద ముణ్ణెన్దు అఱియరుక్కిఱారో? “సర్వేషా మేవ లోకానామ్” (భారతమ్-అరణ్య-

192-56) ఇత్యాది. ఇన్ద శ్లోకన్దాన్ ధర్మపుత్రాది కళ వనవాసమ్ పణ్ణుకిఱ అపద్దైయిలే కృష్ణసుమ్, సత్యభామైప్పిరాట్టియుమ్ ఎమ్మొన్దరుళ, అత్తై క్కేట్ట శ్రీపరాశరాది మహర్షికళ వన్దు మార్కణ్డేయ భగవానై క్కణ్ణ, పేరోలక్కమా యిరుక్కు, ధర్మపుత్రన్ “ఇవ్వాపత్తుక్కు అశ్వాసహేతువాక ఎనక్కొరు నల్ వార్తై అరుళిచ్చెయ్య వేణు మెన్దు ఋషికళై క్కేట్ట, అవర్కళ శొన్నవై అదక్క పూర్వపక్షిత్తు, శ్రీమార్కణ్డేయ భగవాన్ ఎమ్మొన్దిరున్దు శొన్నదాయురుక్కు మిన్ద శ్లోకమ్. పిన్ఱు, శ్రీరామప్పిళ్ళైయుడైయ అపద్దైయిలే భట్టర్ అరుళియ్యోయ్దదాయురుక్కుమ్. (తన్దైయుమ్ తాయుమావార్) ప్రియత్తుక్కుమ్ కడవర్; హితత్తుక్కుమ్ కడవర్.

(ఎళియదోరరుకుమన్దే ఎన్తెఱుత్తు) ఎన్ విషయత్తిల్ మలైయై ఎదుత్తు రక్షిక్కు వేణుమో? తమ్మై యొగ్గియ వేతారు ప్రయోజనత్తై క్కణిశితైనాయ్, అత్తై కొడుత్తు విడుకితోమ్ - ఎన్ఱాఱి యిరుక్కిఱారో? శ్రీవిభీషణాదికళ రక్షణమ్మోలే విల్లుమ్, కోలుమెదుత్తు రక్షిక్కు వేణ్ణిత్తానిరుక్కిఱారో? కుళిర ఒరు కటాక్షమ్ కిడీర్ ఎన్ విషయత్తిల్ పణ్ణ వేణ్ణువదు. (ఎమ్మిరానార్) ఎనక్కు ఉపకారకరానవర్. ఇన్నా దాకిఱ ద్దైయిలే ఉపకారకర్ ఎన్నానెన్? ఎన్నిల్; శెయ్ద అంశత్తై ఇలై శెయ్యు మవరల్లామైయాలే అత్తై మున్నిడుకిఱార్. అడియిలే ముత్తైయై ఉణర్త్తి, అదుక్కు మేలే ప్రాప్యపాపకళ్ళళ తానే ఎన్ను మిదత్తై ఉణర్త్తి, ఇప్పోదు వన్దు, నమ్ కూప్పీదు కేట్టు సన్నిహితరాయిరుక్కిఱ ఆకారముణ్ణితే.

(అళియనమ్ పైయలెన్నార్) “అళి” ఎన్దు - తణ్ణళి. “ఇవన్ నమక్కు నల్లన్; నమ్మొదైయ పైయల్” ఎరు వార్తై అరుళిచ్చెయ్య కేట్టువాయ్త్తు ఇవర్ అత్తెప్పదుకిఱదు. “అగ్గోర్! ఎన్నుమతు ఇవర్క్కు అసవ్యామాయ్త్తు. శేషభూతరాస నామ్ ఇవ్వర్ణజ్జలై నినైత్తిరుక్కు అమైయాదో! అవన్ శొల్లవేణుమో? ఎన్నిల్, అదు పోరాదు; శేషియాసవసుమ్ ఇరుక్కు మేలెమ్మొత్తిదుమన్ఱాయ్త్తు శేషత్వమ్ నిలైనిన్ద్రదావదు. మణక్కాల్ నమ్మి “నమ్మాణి! తిరుమక్కిళ్ళోమాలైమార్పునుక్కు తిఱ” ఎన్ఱారితే. పిళ్ళైప్పిళ్ళైయాగ్నాన్ “తమ్మి అప్పిళ్ళై యాగ్నాన్ నమ్మాణి - ఎన్ను పెన్ద్రోథేన్” ఎన్ఱారితే. (అమ్మ వో కొడియవాతే) అర్తధ్వనికేట్టాల్ ఎమ్మొన్దిరుక్కువేణ్ణావో? అర్తధ్వని కేట్టుమ్ ఇవర్ కణ్ణ ఉబ్బునదే! ఇవర్ తిరువుళ్ళ మిప్పోదు ఇళ్ళనే కొడిదాయ్త్తాకాదే! అమ్మో! ఇవర్ స్వభావ మిరున్దపడి ఎన్? ఎన్నిఱార్.

ముప్పత్తెట్టామ్బాట్టు - అవ - (మేమ్మెరుళ్) మహాభారతముకు చరమ శ్లోకమొలేయాయ్తు, ఇప్రబన్దముకు ఇప్పాట్టు. మహాభారతమాకిఅదు - “మతి మన్దాన మావిధ్య యేనాసా శ్రుతిసాగరాత్, జగద్ధితాయ జనితో మహాభారత చంద్రమాః” (వాయుపురాణమ్) ఎన్నిట పడియే శ్రుతిసాగరచన్ద్రమావాయ్తు, మహాభారతమ్. సర్వేశ్వరన్ క్షీరాబ్ధియై కృదైన్దు దేవర్కకుకు అమృతతై క్కొడుత్తాన్. శ్రీవేదవ్యాసభగవాన్ శ్రుతియై కృదైన్దు సర్వాహ్లాదకరమాన మహాభారతతై సంసారి కకుకు ఆత్మోజ్జ్వలన హేతువాక క్కొడుత్తాన్. దేవర్ కకుకు ఈశ్వరన్ కొడుత్త అమృతమ్ బన్దకమ్. శ్రీవేదవ్యాసభగవాన్ సంసారికకుకు క్కొడుత్త మహాభారతమ్ సంసారి విమోచకమితే. అమృహాభారతన్దాన్ కోతెన్నుమ్మడియాయ్తు - శ్రీగీతై. అదిల్ సారమాయిగ్రీగు, చరమశ్లోకమ్. ఇదు శొల్లుకైక్కాక క్కీర్తి అడక్ల చ్చొల్లిగ్రీగు. ఇదుక్కుమేల్ “ఇదం తే నాతపస్కాయ” (గీత-18-67) ఎన్దు తుదక్కి చరమ శ్లోకత్రినుడైయ గౌరవతై చ్చొల్లుకిఅదు. అప్పడియే ఇప్పాట్టు అవతరిక్కైక్కాక వాయ్తు, ఇప్రబన్దమవతరిత్తుదు. ఇదుక్కు మేల్ ఇప్రబన్దశేషముమ్ ఇప్పాట్టిల్ శొల్లుకిఅ అర్థత్తిలే నిష్ఠరాయిరుప్పారుడైయ ఏగ్రీగ్రమ్ శొల్లుకిఅదు. ఆక, మహాభారతసారమ్ చరమశ్లోకమానాప్పోలే ఇప్రబన్దసారమ్, ఇప్పాట్టు.

ఇదుదాన్ ద్వయత్రినుడైయ అర్థతై చ్చొల్లుకిఅదు. ద్వయత్తిల్ - ప్రాపకమ్ మున్నాయ్, ప్రాప్యమ్ పిన్నాయిరుక్కు, ఇతిల్ ప్రాప్యమ్ మున్నాయ్, ప్రాపకమ్ పిన్నాయ్ ఇరుప్పానెన్? ఎన్నిల్; వృత్తుత్తి వేళైయిల్ ప్రాప్యమ్ మున్నాయ్, ప్రాపకమ్ పిన్నాయ్ ఇరుక్కడవదితే. “స్వర్గకామో జ్యోతిష్టోమేన యజేత” (తైత్తిరీయ సంగీత-2-5-5) ఎన్నితే వృత్తుత్తివేళైయిల్ ఇరుప్పుదు. అనుష్ఠానవేళైయిల్ జ్యోతిష్టో మానుష్ఠానపూర్వకమాకవితే స్వర్గసిద్ధి. ప్రాపకనిష్ఠైయాలేయితే ప్రాప్యసిద్ధి. అప్పడియే ఇప్పాట్టిలే వృత్తుత్తివేళైయాయ్, ద్వయమ్ అనుష్ఠాన వేళైయాయిరుక్కిఅదు. అదిల్-పూర్వభాగత్రకవిలే అనుస్థితార్ - నమ్మాళ్వార్. ఉత్తరభాగతై అనుసస్థితాళ్, ఆణ్డాళ్. అవై ఇరణ్డైయుమ్ శేర అనుసస్థితార్ ఇవ్వాళ్వార్లయాయ్తు.

ఇప్పాట్టుక్కు కీర్తిల్ ప్పాట్టోడే సజ్గతి ఎన్? ఎన్నిల్; “అళియ నమ్మైయిల్ ఎన్నార్ అమ్మ! వో! కొడియవాతే” (తిరుమాలై-37) ఎన్దు కిలాయ్తు వార్తై శొన్నవాతే, “విషయాన్తరప్రపణమాన సంసారత్తిలే వకుత్త పురుషార్థతై అపేక్షిక్కై

యుమ్, తత్తిదిక్కు నమ్ కైపార్ తిరుక్కైయుమ్, అదుక్కుమేల్, విళప్పుమ్ పొతాడే
కిలాయ్తైయుమాయ్, ఇవ్వళవు పుకుర నిట్టారై పెఱువోమే!" ఎన్ఱు పెరియపెరుమాళ్
తిరువుళ్ళమ్ ప్రసన్నమాయ్, తిరువుళ్ళత్తిల్ హర్షమడక్కులుమ్ తిరుముకత్తిలే
తోన్ఱుమ్మడియిరుక్కు "దేవరీరై క్కిట్టి దేవరీర్ పక్కులిలే న్నన్దభరనాయ్, తన్దాముడై
అహితత్తిలే కైవాళ్ళి యిరుప్పారై క్కుణ్డల్, ఇళ్ళనేయో దేవరీర్ తిరువుళ్ళముక్కరుప్పదు!"
ఎన్ఱు పెరియపెరుమాళ్ తిరుముకత్తై ప్పార్త్తు విణ్ణప్పమ్ శెయ్కితార్. చరమశ్లోకమ్
ప్రపత్తియై విధిక్కిఱదాయిరుక్కుమ్. అదిల్, రుచియుడై యారడైయ అనుసన్ధానమా
యిరుక్కుమ్, ద్వయమ్. ద్వయనిష్ఠర్ పక్కుల్ ఈశ్వరను క్కుణ్డన ఉకప్పై చ్చొల్లుకిఱతు
- ఇప్పాట్టిల్.

38. మేమ్మెరుళ్ పోకవిట్టు మెయ్మైయై మిక ఉణర్న్ఱు,
అమ్మరిశరిన్ఱు కొణ్ణు ఐమ్మలన్ అకత్తడక్కి,
క్కామ్మబత్తలై శిరైత్తు ఉన్ కడైత్తలై యిరున్ఱు వాఱ్ఱుమ్,
శోమ్మరై యుకత్తిపోలుమ్ శూఱ్ఱ్ పునలరక్కతానే!

పునల్ శూఱ్ఱ్ = కావేరి నదిచే పరివేష్టించబడిన, అరక్కతానే =
శ్రీరంగంలో శయనించి ఉండేవాడా!, మేమ్ పారుళ్ = యథార్థాన్ని
తెల్పుతున్నట్లు భ్రమింపజేసే ఈ లోకంలోని విషయాలను, పోకవిట్టు =
సవాసనగా విడచిపెట్టి, మిక మెయ్మైయై = ఉండే ఆత్మస్వరూపాన్ని,
అతిన్ఱు కొణ్ణు = తెలిసికొని, ఐమ్ పులన్ = అయిదు ఇంద్రియాలను,
అకత్తు అడక్కి = (స్వభోక్తృత్వబుద్ధి కలుగకుండా) నియంత్రించి, కామ్మ
అఱు = (ఉపాయాంతరాల పట్ల ఉండే) సంబంధం తీరేటట్లుగా, తలై
శిరైత్తు = శిరస్సుపై ఉండే భారాలను తీర్చుకొని, ఉన్ తలై క్కుడై ఇరున్ఱు
= నీ వాకిటిలో కావలికాస్తూ, వాఱ్ఱుమ్ = ఉజ్జీవించేవారై, శోమ్మరై =
తమ విషయంలో సోమరితనాన్ని కల్గినవారైన- తమ రక్షణ విషయంలో
శ్రద్ధ చూపనివారైన నీ భక్తులను, (చూచి), ఉకత్తిపోలుమ్ = నీవు
ఆనందిస్తావు కదా!

వ్యా :- (మేమ్యురుళ్) ఇదుక్కు మూన్ఱుపడి నిర్వాహమ్. మేలెమ్మొన్ఱ పొరుళెన్ఱుమ్, మేవిన పొరుళెన్ఱుమ్, మెయ్ పొట్టై విళైక్కుమ్ పొరుళెన్ఱుమ్. మేలెమ్మొన్ఱయావదు - కర్మమడియాక వన్ఱేతీయాయ్, భగవద్ జ్ఞానమ్ పిఱన్ఱవాతే మఱన్ఱుపోమదాయరుక్కై. ఇతై భోగ్యమెన్ఱు పారిత్తు ఇల్లీన్ఱవనుక్కు ఆపాత ప్రతీతియిల్ ఒన్ఱుపోలే తోగ్రీగ్రీ, నిరూపితాల్, అనుభావ్యమా యిరుప్పడొన్ఱువిన్ఱియిలే యిరుక్కై - ఎన్ఱుమామ్. మేవిన పొరుళెన్ఱుదు - “దురత్తయా” (గీత-7-14) ఎన్ఱిఱ పడియే చేతననాల్ పిరిక్కు వొణ్ణాతాయరుక్కై. “దేవో హం మనుష్యో హమ్” ఎన్ఱు ఉడమ్మై త్తానాక నిన్ఱెత్తిరుక్కు మ్మడియితే, ఇల్లొట్టై ప్పొరుత్తమిరుక్కుమ్మడి. అతై చ్చొలుకిఱదాకవు మామ్. మెయ్ పొట్టై విళైక్కైయావదు - తన్నై ప్పగ్రీగ్రీనారై సర్వజ్ఞతమరాక అభిమానిత్తిరుక్కుమ్మడి పణ్ణవగ్రీగ్రాకై. పొరుళెన్ఱు - పదార్థమ్. అదాకిఱదు - దేహమ్. ఇదుదాన్ దేహానుబంధియాన ప్రాకృతపదార్థజ్ఞకుక్కుమ్ ఉపలక్షణమ్.

(పోకవిట్టు) వాసనైయోడే విట్టు - ఎన్ఱై శరీరికళాల్ అనై దుష్కర మాయైయాలే, ప్రకృతిప్రాకృతజ్ఞళ్ అపురుషార్థమెన్ఱిఱ జ్ఞానతై యుదైయనాడై అల్లదు పుకురవిట్టాన్. ఇవనాకిలితే ఇవనాల్ పోకవిడలావదు. “మమ మాయా దురత్తయా” (గీత-7-14) ఎన్ఱిఱపడియే ఈశ్వరన్ బన్ఱిత్త బన్ఱత్తై ఇవనాల్ పోక్కువొణ్ణాదితే, “అనాత్మన్యాత్మబుద్ధిర్యా అస్వే స్వమితి యా మతిః, అవిద్యాతరుసమ్భూతి ర్భీజమేత ద్విధా స్థితమ్” ఎన్ఱిఱపడియే దేహత్రిల్ అత్మబుద్ధియుమ్, దేహానుబంధియాన ప్రాకృతపదార్థజ్ఞళిల్ మమతాబుద్ధియుమ్, దేహాతిరిక్తమాన ఆత్మావిల్ స్వాతన్త్ర్యబుద్ధియుమ్ తవిరుక్కై. అళవుడైయారాన సనకాదికకుక్కుమ్ శెయ్యలావదు ఇవ్వళవే. ఇరణ్ణు మరమ్ కూడనిన్ఱాల్, ఒన్ఱై వెట్ట నిన్ఱెత్తవన్, ఒరు మరత్రిలే కొత్తి ప్పెరుళ్ళాయత్తై యిడ, అదు పట్టునిఱ్ఱు మాపోలే, ఇప్పుత్తిపత్తిమార్గత్తాలే ఇదువుమ్ విదుమ్. “మెయ్ మ్మొయై మిక ఉణర్న్ఱు అమ్మరిశతీన్ఱుకొణ్ణు” ఎన్ఱు మేలుమ్ జ్ఞానప్రకరణమాయైయాలే “పోకవిట్టు” ఎన్ఱిఱదుమ్ ప్రకరణబలత్తాలే జ్ఞానతై చ్చొల్లిగ్రీగ్రాకక్కడవదు.

(మెయ్ మ్మొయై మిక వుణర్న్ఱు) “మెయ్” ఎన్ఱిఱతు - అత్మావై. “మెయ్” - ఎన్ఱు అత్మావై క్కాట్టుమో? ఎన్నిల్, “సత్యం చాన్యతం చ సత్య మభవత్” (తైత్తిరీయ-

అనంద-6) ఎన్నిట శ్రుతిచ్చాయైయా లే అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్. సత్యశబ్దమ్ అసద్వాద్వాద్వృత్తియై చ్చొల్లు కిఱతన్లు; ఆత్మస్వరూపత్రినుడైయ నిత్యతైయై చ్చొల్లుకిఱదు. “మెయ్మై” ఎన్ఱు ముచ్చొచ్చొల్లాయ్, ప్రత్యగ్విషయతై చ్చొల్లుకిఱదు; “కైమ్మై, పొయ్మై” ఎన్నుమాపోలే. ఆక - “మెయ్మై” ఎన్ఱు మెయ్యన తన్మై - ఎన్ఱపడి. (మిక ఉణర్న్దు) దేహమే ఆత్మా - ఎన్ఱిరుక్కుమ్ లోకాయ తిక్న్ అళవన్ఱిక్కే, దేహాతిరిక్తమాయ్, నిత్యమాయరుక్కు మాత్మా ఎన్నుమ్ మీమాంసక కనళవన్ఱిక్కే, జ్ఞాన మాగన్తుక మెన్నుమ్ వైశేషికనళవన్ఱిక్కే, స్వయంప్రకాశనాయ్, నిత్యనాయ్, జ్ఞానగుణకనాయ్, అణుపరిమాణనాయ్ ఈశ్వనుక్కు అనన్యార్త శేషమాయ్, అతు తదీయశేషత్వపర్యన్తమాక ఉణరుకై. అదావదు - ఆత్మావై ఉళ్ళపడి ఉణరుకై.

(అమృతతీన్ద్రకొణ్ణ) ప్రకృతిప్రాకృతజ్గళ్ త్యాజ్యమ్ - ఎన్ఱు అతీన్ద్ర, ఆత్మావై ఉళ్ళపడి ఉణర్న్దాల్, పిన్నై ఆమృరిశావదు కైజ్జర్యమేయాయ్తు. ఆమృరిశు వర్ధిక్కుమ్బడియై అతీన్ద్ర, ఆత్మాభిమానానురూపమాక వాయ్తు వృద్ధిహేతుక్కుళ్ తానిరుప్పదు. తన్నై తిర్యక్కాక అభిమానిత్రపోదు - తృణసమూహమ్ వృద్ధిహేతు వాకక్కడవదు. “మనుష్యోహమ్” ఎన్ఱపోదు అన్నమ్ వృద్ధిహేతువాక్కడవదు. “దేవోహమ్” ఎన్ఱపోదు అమృతమ్ వృద్ధిహేతువాకక్కడవదు. “దాసోహమ్” ఎన్ఱిరున్దాల్ కైజ్జర్యమ్ వృద్ధిహేతువాకక్కడవదు. ప్రకృతి - ప్రాకృతజ్గళ్ లి సజ్జోచమ్పొయ్, స్వరూపతై ఉళ్ళపడి ఉణర్న్దాల్ సహజకైజ్జర్యమితే వృద్ధి హేతువావదు. (అతీన్ద్రకొణ్ణ) నిధి ఎదుత్తుక్కొణ్ణ - ఎన్నుమాపోలే ప్రకృతిప్రాకృతజ్గళ్ త్యాజ్యమెన్నిట జ్ఞానముమ్, ఆత్మా భగవత్పరతన్త్రమెన్నిట జ్ఞానముమ్, ప్రాప్యమ్ కైజ్జర్యమెన్నిట జ్ఞానముమితే చేతననుక్కు వేణ్ణువదు. విడువిక్తైయుమ్, పగ్గైవిక్తైయుమ్ ఉపాయభూతనాన ఈశ్వరన్ కృత్యమితే. “మేమ్మెరుళ్, మెయ్మై ఆమృరిశు” - ఆకిఱ ఇవై అవ్వో పదార్థజ్గళుక్కు వాచకమన్ఱిక్కే యిరుక్కు తత్తత్వభావవాచియాన శబ్దజ్గళాలే మత్తైత్తు అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్, అర్థగౌరవత్తాలే.

(ఐమ్మెలనకత్తడక్కి) ఇన్ద్రియజ్గళై తన్నుళ్ళేయామ్బుడి పణ్ణి. అదాకిఱదు - తన్ వశత్తై యామ్బుడి పుణ్ణకై. “మేమ్మెరుళ్ పోక విట్టు” ఎన్నిట ముదల్ వార్తైయిల్ పోయిరుక్కు, “ఐమ్మెలనకత్తడక్కి” ఎన్ఱతు - కీర్త్తి చొన్న కైజ్జర్యత్తై “మమేదమ్” ఎన్నిట బుద్ధి తవిరుకై. కైజ్జర్యత్తిలుమ్ నియమిక్కువేణ్ణువన శిలవుణ్ణ. అవగ్గై

యాయ్ త్తు, ఇట్లు చొల్లుకిఱదు. తనక్కు ఇనిదాక పుణ్ణుమ్ కైంకర్యముమ్ అపురుషార్థమ్. అవనుక్కుమ్ ప్రయోజనమాక పుణ్ణుమదొన్టుమ్ పురుషార్థమ్. “తనక్కేయాక ఎనై క్కొళ్ళుమీతే” (తిరువాయ్-2-9-4) ఎన్టుమ్, “రమమాణా వనే త్రయః” (శ్రీరామా-అయో-1-31) ఎన్టుమ్ శొల్లక్కడవదితే. ఆక - ఇవ్వళనాల్ ఉత్తర ఖణ్డార్థమాన ప్రాప్యమ్ శొల్లిగ్రామయ్ త్తు.

“మేమ్మెరుళ్ పోకవిట్టు” ఎన్టుమ్, “ఐమ్మలనకత్తడక్కి” ఎన్టుమ్ నమళ్ళబ్బార్థ ఇట్టొల్లుకిఱదు, “మేయ్ మేయ్ మికమ్ వుణర్ న్దు” ఎన్టుదు నారాయణపదత్తిల్ నారశబ్దార్థమ్ శొల్లిగ్రామయ్, అన్ద శేషిత్వత్తుక్కు ప్రతిసమ్మన్దియై ఒక్కీయ స్థితి ఇల్లాద మైయాలే శేషిత్వముమ్ అర్థమాక చొల్లిగ్రామయ్, ఆక-నారాయణ శబ్దార్థమ్ శొల్లిగ్రామయిగ్గి. “అమ్మరిశఱిన్దుకొణ్డు” ఎన్టుదు - చతుర్థియిల్ అర్థమ్ శొల్లిగ్రామయిగ్గి. “ఉణర్ న్దు” ఎన్టుకొణ్డు జ్ఞాతృత్వపరమాక చొల్లుకైయాలే ప్రణవార్థమ్ శొల్లి గ్రామయ్ త్తు.

ఇని, ఇప్పొట్టిల్ కుత్తెయుమ్ పూర్వార్థత్తిల్ శొల్లుకిఱ ప్రాపకత్తై చొల్లుకిఱదు. (కామ్మటత్తలై శిరెత్తు) కామ్మట - ఉపాయాన్తరజ్గళిల్ తనక్కుణ్డాన తొగ్గిగట. తలై శిరెత్తు- తన్ తలైయిలుణ్డాన దురితజ్గళై పొక్కి, తన్ తలైయిల్ కిడక్కిఱ సాధనాన్త రజ్గళిల్ తొగ్గిగై యఱుత్తు - ఎన్టుపడి. తలై మయిరాకిఱుదతాన్ అభిమానహేతువితే. కోముగ్గిగవర్ దణ్డిక్కుమిడత్తిల్ తలైయై చ్చిరెక్కిఱదు - అభిమానత్తై పొక్కుక్కిఱ పడియాయ్ త్తు. ఏకాన్తియాయుమ్, సన్యాసియాయుమ్ వపనమ్ పణ్ణుకిఱదు తన్నభిమానత్తై త్తానే పొక్కుక్కిఱపడి. దణ్ణముఖత్తాలే పిఱర్ అభిమానత్తై పొక్కువదుమ్ ఇమ్ముఖత్తాలే; స్వాభిమానత్తై పొక్కువదుమ్ ఇమ్ముఖత్తాలేయితే. ఆక, అహజ్జార గర్భమాన ఉపాయాన్తరత్యాగత్తై చ్చొన్నపడి. ఉపాయాన్తర పరిత్యాగపూర్వకమాకవితే, సిద్ధోపాయపరిగ్రహ మిరుప్పదు; “కామ్మటత్తలై శిరెత్తు” ఎన్టుదువుమ్ అర్థగౌరవత్తాలే మత్తెత్తు అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్. ఇవరే యన్టు, శ్రుతియుమ్ “ద్వా సుపర్ణా సయుజా సఖాయా” (శ్వేతాశ్వ-4-6) ఇత్యాదికళాలే అర్థజ్గళై మత్తెత్తు చొల్లుమ్. ఇన్ద శ్రుతిచ్చాయ్ త్తాలే అరుళిచ్చెయ్ కిఱార్.

(ఉన్ కడైత్తలై యిరున్దు) “కడైత్తలై” ఎన్టుదు - “తలైక్కడై” ఎన్టుపడి. “చరణా” ఎన్గిఱ స్థానత్తిల్ “కడైత్తలై” ఎన్గిఱార్. స్వనికర్షత్తై అనుసన్ధిత్తు తిరువడికళిలే కిట్ట

మాట్టామైయాలమ్, సంసారత్తిల్ ణ్మైయై అనుసన్దిత్తు ప్పూఱమ్ము పోకమాట్టా మైయాలమ్ తిరువాళలై పుగ్రగ్రీ క్కిడక్కిఱార్. తిరుక్కణ్ణమజ్జై యాణ్డాన్, ఒరు సంసారి తన్ వాళలై పుగ్రగ్రీ క్కిడన్ ఒరు నాయై నలిన్దవనై వెట్టి త్తానుమ్ కుత్తి కొణ్ణపడియై క్కణ్ణ, “ఒరు దేహాత్మాభిమానికల్ ఇదువానాల్, పరమచేతనవాన ఈశ్వరన్ నమ్మై యమాదికల్ కైయిల్ కాట్టిక్కొడాన్” ఎన్ఱు తిరువాళలై పుగ్రగ్రీక్కిడన్దా నితే. (ఇరున్ఱు) విషయాన్తరప్రావణ్యత్తాలై “పరకు పరకు” ఎన్ఱు తిరిన్దవన్, మరక్కలత్తుక్కు నజ్గారమ్ అవిగ్రీత్తు విట్టాత్పిల్ “అభ సోఽ భయం గతో భవతి” (తైత్తి-ఆనంద-7-2) ఎన్ఱు అభయస్థానత్తై పుగ్రగ్రీ నిర్భరనాయరున్దపడి.

(వ్వాఱుమ్) ఉపాయమ్ ఈశ్వరనేయానాల్. భోగమయితే పిన్ఱుళ్ళదు. “ఇరున్ఱు వ్వాఱుమ్” ఎన్ఱు అవిర్వరపుత్తానే వాగ్రీచ్చియాన ఇరుప్పెన్ఱుమామ్. (శోమ్మరై ఉకత్తిపోలమ్) ఉన్ఱక్కలిలే న్యస్తభరరాయ్, స్వహితత్తిల్ శోమ్మినవర్కకై క్కణ్డాల్ ఉన్ తిరువుళ్ళ మిజ్గనే ఉకన్దాకాదే ఇరుప్పుదు. “వ్వాఱుమ్ శోమ్మర్” ఎన్ఱు కెదుమ్ శోమ్మరై వ్యావర్తిక్కిఱదెన్ఱుమామ్. అదాకిఱదు - శాస్త్రత్తిలే నాస్తికరాయ్, కర్తవ్యజ్ఞకై విదుకైయన్ఱిక్కే, అస్తిక్యాతిరేకత్తాలై నిరపేక్షోపాయత్తై స్వీకరిత్తు, భగవదనుస్వభవమే యాత్తైయాయ్ న్యహితత్తిల్ శోమ్మియిరుత్తై, (పోలమ్) నిత్యసారికకై ఉకక్కు మాపోలే శోమ్మరై ఉకప్పుతి.

(శూగ్ర్ పునలరజ్గత్తానే!) ఇదు నీర్ అతీన్దపడి ఎజ్గనే? ఎన్నిల్; కోయిలిలే వన్ఱు కణ్వళర్న్దరుళుకిఱ ఇదుదానే అతీవిక్కిఱదిల్లైయో! నీర్వాయ్ పైయుమ్, నిగ్గిల్ వాయ్ పైయుమ్ పగ్రగ్రీ క్కణ్వళర్న్దరుళికిఱారెన్ఱు పేరాయ్, “ఒరు శోమ్మరై క్కిడైక్కుమో!” ఎన్ఱుమ్ నత్తైయాలేయితే దేవరీర్ శోమ్మదే కణ్వళర్న్దరుళుకిఱదు.

“కామ్మఱత్తలై శిరైత్తు” ఎన్ఱ విడమ్ ఉపాయస్వీకారత్తుక్కు అజ్గమాన ఉపాయాన్తరత్తాగత్తై చ్చొల్లుకిఱు. “శూగ్ర్ పునలరజ్గత్తానే! - ఉన్ కడైత్తలై” ఎన్ఱు నారాయణశబ్దార్థమాన శీలాదికకై నిన్దైక్కిఱదు. పిరాట్టి స్వరూపత్తుక్కు నిరూపకై యాత్తైయాలమ్, నారశబ్దత్తిలే అన్తర్భూతైయాత్తైయాలమ్ “ఉన్” ఎన్ఱిఱ ఇదిలే లక్ష్మీసమ్మన్దమ్ అనుసన్దేయమ్; “కడైత్తలై” ఎన్ఱదు - “చరణా” - ఎన్ఱపడి; “ఇరున్ఱు వ్వాఱుమ్” ఎన్ఱు క్రియాపదత్తిల్ ఉపాయాధ్యవసాయత్తైయుమ్, అదుతాన్

భోగరూపమాయరుక్మిణి పడియైయుమ్ శొల్లిగ్రామ్. శోమ్మరై ఎన్ఱు “ప్రపద్యే” ఎన్ఱిఱి ఉత్తమనాలే ఆక్షిప్తనాన అధికారియై చ్చొల్లుకిఱుతు.

ముప్పత్తొన్నదామ్మట్టు - అవ - (అడిమైయిల్) అడిమై తుదగ్గి మేలాఱు పొట్టాలుమ్ ఇన్ఱ జ్ఞాననిష్ఠైయుడైయారుడైయ రాజకులమ్ శొల్లుకిఱుతు. ఇవరుడైయ “పయిలుమ్ శుదరొళి” (తిరువాయ్-3-7), “నెదుమాఱ్ఱడిమై” (తిరువాయ్-8-10) ఇరుక్కిఱుపడి. జన్మవృత్తస్వభావజ్ఞళాల్ కుత్తైయ నిన్ఱార్ కళేయాకిలుమ్, అవర్ కళ ఇన్ఱ జ్ఞానముడైయార్ కళాకిల్ ఉద్దేశ్యర్ - ఎన్ఱిఱార్. ఇప్పాట్టిల్ - ఎత్తనైయేనుమ్ తణ్ణియ జన్మజ్ఞళిలే పిఱన్దార్ కళేయాకిలుమ్, ఇన్ఱ జ్ఞానత్తిలే నిష్ఠైయుడైయార్ కళాకిల్ తిరుత్తుగ్రాయోపాది ఈశ్వరనాలే శిరసా వహిక్కప్పదువర్ - ఎన్ఱిఱార్.

39. అడిమైయిల్ కుడిమై యిల్లా అయల్ శతుప్పేతిమారిల్,
కుడిమైయిల్ కడమైపట్ట కుక్కరిల్ పిఱప్పరేలుమ్,
ముడియినిల్ తుళపమ్ వైత్తాయ్! మొయ్ కక్కుఱ్ఱు శెయ్యుమ్,
అడియరై యుకత్తిపోలుమ్ అరజ్గమానకరుళానే!

ముడియినాల్ = శిరస్సులో, తుళపమ్ వైత్తాయ్ = (సర్వేశ్వరత్వ సూచకమైన) తులసీ మాలను అలంకరించుకొన్నవాడా!, అరజ్గమానకర్ అరుళానే=శ్రీరంగమహానగరంలో నిత్యవాసం చేసేవాడా!, అడిమైయిల్= (నీకు) కైంకర్యం చేయడంలో, ఉటిమై ఇల్లా = ఆసక్తి లేనివారై, అయల్= దాస్యానికి వ్యతిరేకులై, శతుప్పేది మారిల్ = నాల్గు వేదాలను అధ్యయనం చేసినవారైన వేదవేత్తలకంటే, కుడిమైయిల్ కడమై పట్ట = జాతిలో తక్కువవారైన, కుక్కరిల్ = చండాలురకు కూడా తక్కువ జాతిలో, పిఱప్పర్ ఏలుమ్ = జన్మించిన వారే అయినా, మొయ్ కక్కుఱ్ఱు= నీ నిబిడమైన పాదాలపట్ల, అన్ను శెయ్యుమ్ = భక్తిని కల్గిన, అడియరై= దాసులనే, ఉకత్తిపోలుమ్ = అభిమానిస్తావు కదా!

వ్యా. - (అడిమైయిల్ కుడిమై యిల్లా) ‘కైజ్కర్యమ్ నమక్కు కర్తవ్యమ్’ - ఎన్ఱిరుక్కు చువర్ కళన్ఱిక్కేయిరుక్కై. కైజ్కర్యమాకిఱుదు - సహజమ్; అతొగ్గియ

చెల్లదిరుక్కైయాయ్త్తు, ప్రాప్తమ్. అతన్టిక్కే ఇరుక్కుమవర్కళే. (అయల్ శదుప్పేదిమారిల్) అడిమైక్కు అశలాన చతుర్వేదికళాయిరుప్పొరిట్టాట్టిల్. వేదాధ్యయనమ్ పణ్ణుకిఱదుక్కు ప్రయోజనమ్ - ఈశ్వరనై ఉళ్ళపడి అఱిక్రైయుమ్, తన్నై ఉళ్ళపడి అఱిక్రైయుమ్, కైజ్జుర్కమ్ స్వరూపానురూపమాన పురుషార్థమెన్ఱు అఱిక్రైయుమాయ్త్తు. అయలా కైయావదు - ఇన్ద జ్ఞానత్తుక్కుడలాక వేదాధ్యయనమ్ పణ్ణుకిఱోమ్ ఎన్ఱుతీ యాదిరుక్కై అధ్యయనఫలమ్ అర్థజ్ఞానమ్-ఎన్ఱు అఱియాదవర్ కళే చతుర్వేదికళానాలుమ్ నిష్ఠుయోజనమ్-ఎన్ఱై “ఎన్ఱుభక్తివిహీనో యః సర్వశాస్త్రార్థ వేద్యపి, బ్రాహ్మణ్యం తస్య న భవేత్ తస్యోత్పత్తి ర్నిరూప్యతామ్” (పాద్యోత్తరమ్) ఎన్నక్కడవదితే. “యః పుత్రః పితరం ద్వేష్టి” (వివాగేంద్ర-24-11) ఇత్యాది.

ఇని, ఇవర్కళిట్టాట్టిల్ ఈశ్వరనుక్కు ఉత్పృష్ఠరై చ్చొల్లుకిఱదు - మేల్. (కుడిమైయిల్ కడైమైపట్ట కుక్కరిల్ పిఱప్పరేలుమ్) వేదవిహితజ్ఞులై అనుష్ఠియాతుమ్, నిషిద్ధజ్ఞులై అనుష్ఠిత్తుమ్ పోరుకైయాలే నిహీనజన్మజ్ఞులిలే పిఱన్దవర్కళేయాకిలుమ్ కుక్కరాకిఱార్ - చణ్ణాళరిలుమ్ తణ్ణియర్ శిలర్. “పిఱప్పరేలుమ్” ఎన్ఱిఱదు భగవద్ జ్ఞానత్తుక్కు జన్మత్రినుడైయ ఉత్పర్వాసకర్షజ్ఞులిలే నియతి ఇల్లై. “సర్వత ఖలు ధృశ్యతే” (శ్రీరామా-అరణ్య-68-24) ఎన్ఱిఱపడియే ఇన్ద జ్ఞానమ్ ఎల్లా జన్మజ్ఞులిలుమ్ సంభవిక్కుమ్ - ఎన్ఱై వేదోపబృంహణార్థమాక అవతరిత శ్రీరామాయణత్తిలే కాట్టిల్ తిరివార్ శిల వేదరైయుమ్, వేదు విచ్చికలైయుమ్, కురరజ్ఞుకలైయుమ్ రాక్షస రైయుమ్, మహాభారతత్తిలే - విదుర ధర్మవ్యాధాదికలైయుమ్, పిశాచజ్ఞుకలైయుమ్, ఇడైయరైయుమ్, ఇడైచ్చికలైయుమ్ కణ్ణో మితే. “పామ్మణైమేల్ పళ్ళికొణ్ణరుళుమ్ శీదనైయే తొమ్మివార్ విణ్ణులారిలుమ్ శీరియరే” (తిరువిరుత్తమ్-79) ఎన్ఱిఱపడియే నిత్యసూరికళిట్టాట్టిల్ ఇజ్జే వన్ద ఈశ్వరన్ ఆర్జితవర్కళాకైయాలే ఇవర్కళే శీరియర్ - ఎన్ఱై. అల్లాద పొన్నిల్ కాట్టిల్ వేదకప్పొన్నుక్కు ఏగ్గై ముణ్ణితే.

(ముడియినిల్ తుళపమ్ వైతాయ్) తిరుత్తుగ్రాయోపాది శిరసా వహిక్కు మవర్కళే - ఎన్ఱై. తిరుత్తుగ్రాయ్మాలై సర్వేశ్వరత్వసూచకమానాత్పీలే, ఇవర్కళాలే ఉన్నుడైయ సర్వేశ్వరత్వమ్ నిఱుమ్ పెఱుమ్ - ఎన్నవుమామ్. (మొయ్కల్మిఱ్ఱు శెయ్యుమ్) “ఐమ్బుల నకత్తడక్కి” (తిరుమాలై-38) ఎన్ఱిఱపడియే ఉన్నుకప్పుక్కు ప్పూఱమ్మానవగ్గై ప్పొకట్టు, “ఉన్ శేవడి శెవ్వి తిరుక్కాప్ప” (తిరుప్పల్లాణ్డు-1)

ఎన్న ఉన్ తిరువడికకుక్కు పుడియదువే యాత్రెయాయ్, అత్తైయే ప్రాప్యమాక నినైతిరుక్కుమవర్కళే.

(అడియరై) కీర్త్త ఉపేయత్తై చ్చొల్లిగ్రామ్, ఇత్తాల్ ఉపాయత్తై చ్చొల్లుకిఱదు. “శోప్పర్” ఎన్నిఱపడియే స్వరూపత్తై ఉళ్ళపడి ఉణర్న్దు, స్వరక్షణత్తిల్ అన్వయ మిన్న్దిక్కే ఇరుక్కుమవర్కళే. (అడియర్) అడియిలుళ్ళార్ ఉకప్పుదుమ్ తిరువడికళే యాయ్, ధారకముమ్ తిరువడికళేయాయరుక్తై, “నిగ్గులు మడితాఱు మానోమ్” (పెరియ తిరువన్నాది-37) ఎన్నక్కడవదితే. (ఉకత్తిపోలుమ్) ఇప్పడి ఇరుక్కుమవర్కళై ఉకత్తి, ఇదుక్కు ప్పుఱమ్మాన చతుర్వేదికళై క్కాట్టిల్ ఇవర్కళైయితే దేవరీర్ ఉకన్దిరుప్పుదు. (పోలుమ్) తిరుత్తుగ్రాయ్ పోలుమ్ ముడియినిల్ తుళపమ్బోల్ అడియరై ఉకప్పుతి. (అరజ్గమా నకరుళానే) నిహీనజన్మాక్కళాయ్, ఉనక్కు నల్లరాయరుప్పార్క్కు ముఖమ్ కొడుక్తైక్కాకవన్తో, ఇళ్లే వన్దుకణ్ వళర్న్దరుకుకిఱదు. ఉత్కృష్టర్క్కు ముఖమ్ కొడుక్కుమిడత్తిల్ పరమపదత్తిల్ ఇరుక్కు అమైయాదో!

నాఱ్పదామ్బాట్టు - అవ-(తిరుమఱుమార్ప) జన్మత్తాల్ వన్దు తణ్మైయన్న్దిక్కే, ఎత్తనైయేనుమ్ తణ్ణియ వృత్తముదైయారుమ్ మేమ్మెరుళిల్ శొన్న జ్ఞానత్తిల్ నిష్ఠ రాకిల్ అవర్కళకుక్కు అన్దు కర్మఫలమ్ అనుభవిక్కువేణ్డా - ఎన్నిటార్.

40. తిరుమఱుమార్ప! నిన్నై చ్చినైయుళే తికల్ వైత్తు,

మరువియ మనత్తరాకిల్ మానిలత్తుయిర్కళెల్లామ్,

వెరవుఱ కొన్న్దు కుట్టిట్టు ఈట్టియ వినైయరేలుమ్,

అరుతీవనై పుయనదుయ్యార్ అరజ్గమానకరుళానే!

తిరు = లక్ష్మీదేవిని, మఱు = శ్రీవత్సమనే పుట్టుమచ్చను, మార్చు = వక్షఃస్థలంలో ధరించినవాడా!, అరజ్గమానకరుళానే = భక్తులకోసం శ్రీరంగమహానగరంలో నిత్యవాసం చేసేవాడా!, మా నిలత్తు = ఈ విశాల భూమిలో ఉండే, ఉయిర్కళ్ ఎల్లామ్ = జీవరాసులన్నీ, వెరువు ఉఱ = (భయపడి) జంకేటట్లుగా, కొన్న్దు = (ప్రాణులను ఆయుధాలతో) వధించి,

శుట్టిట్టు = (అగ్నిలో) దహించి, ఈట్టియ విన్నెయర్ ఏలుమ్ = (ఈవిధంగా) సంపాదించిన పాపాలను కలవారైనా, నిన్నై = నిన్ను, శిన్నైయుళ్ = (తమ) మనస్సులో, తికక్కువైత్తు = (ఉపాయంగా) ప్రకాశించేట్లు నిలుపుకొని, మరువియ మనత్తార్ ఆకిల్ = (నీవే ప్రాప్యం-అనే) దృఢమైన నమ్మికను కలవారైతే (వారు), అరు విన్నై = క్రూరపాపాల, పయన్ అదు = ఫలితాన్ని, ఉయ్యార్ = అనుభవించరు.

వ్యా. - (తిరుమఱుమార్ప!) తిరువైయుమ్, మఱువైయుమ్ మార్పిలే యుడై యవనే!, శ్రియఃపతియాన సర్వేశ్వరనే! “శ్రీవత్సవక్షాః” (శ్రీరామా-యుద్ధ-114-15) ఎగ్గిఱ ఇదు సర్వేశ్వరత్వ చిహ్నమిటే. పిరాట్టి తిరుమార్పిలే ఎఱ్ఱున్దరుళి ఇరుక్కి ఇరుప్పై అనుసంధిక్కిఱాఱితే, వాత్సల్యమ్ తో గ్రీగ్రికైక్కాక. “అలర్మేల్మజై యుతై మార్పా” (తిరువాయ్-6-10-10) ఎన్ఱుమ్, “నిన్ వల మార్పినిల్ వాల్క్కిన్ఱ మజై” (తిరుప్పల్లాణ్డ-1) ఎన్ఱుమిటే ఇవర్కళ్ వార్తై ఇరుప్పదు. ఇదుదాన్ మేమ్మొరుళిల్ మఱైత్త లక్ష్మీసమ్మన్దత్తై అదిల్ నిన్ఱైయుడైయవర్కళుడైయ వైభవమ్ శొల్లుకిఱ ఇడత్తిలే వెళియిదుకిఱార్. ఉపాయోపేయఱ్గళ్ ఇరణ్ణుక్కుమ్ అవళ్ సమ్మన్దమ్ వేణు మెన్ను మిడన్దోమ్ తో గ్రీగ్రికైఱతు.

(నిన్నై చిన్నైయుళ్ తికక్కు వైత్తు) శ్రియఃపతియాన ఉన్నై ఉపాయాన్తరఱ్గళ్ కలశామే నెఱ్ఱిలే విళిఱ్ఱుమ్మడి అధ్యవసిత్తు. సమిదై పాది, సావిత్రి పాదియాక ఇవన్ తలైయిలుమ్ శిఱిదు సహకారముణ్డాకిల్ అవనుడైయ ఉపాయభావమ్ తికక్కుదే మఱ్ఱుఱ్ఱుమ్ - ఎన్నై. రక్షిప్పిత్తైక్కు ప్పిరాట్టియుమ్, రక్షత్తైక్కు ఈశ్వరనుమ్, ఇప్పడి అఱిన్ఱు తుణిక్కైక్కు త్తానుమ్, అఱివిత్తైక్కు అచార్యనుమ్మొళియ వేఱొన్ఱుమ్ వేణ్డాదిరుత్తై, “వైత్తు” ఎన్ఱు ఇమ్మిఱునత్తినుడైయ భవ్యతైయై చ్చొళిగ్రీగ్రికావమామ్. (మరువియ మనత్తరాకిల్) ఇవ్వంశమ్ ఉపేయాధ్యవసాత్తై చ్చొల్లుకిఱదు. ప్రయోజనాన్తరఱ్గళై విట్టు శ్రియఃపతియే పరమప్రయోజనమెన్ఱు అధ్యనసత్తిరుప్ప రాకిల్, “ఆకిల్” ఎన్ఱుదు ప్రాపకవిషయ మాకవుమామ్, ప్రాప్యవిషయమాకవుమామ్, ఇత్తుడివు ఒరు చేతననుక్కు క్కిట్టువదు ఒన్ఱున్ఱు - ఎన్ను మిడమ్ తో గ్రీగ్రికైక్కాక.

(మానిలత్తుయిర్కళెల్లామ్ వెరవు అక్కొణ్ణు) ఒరు జన్మవై హింసిక్కుమ్మోదు జగత్తు అదగ్గ నదుళ్ళమ్మడియాయ్ త్తు, నలివదు. ఇల్లాల్ - ఇవనుక్కు హింసైయి లుణ్డన రుచియై చ్చొన్నపడి. శుట్టిట్టు శ్రేస్తాదికళాల్ నలియుమళవేయన్ణిక్కే, ప్రాణనోడే దగ్గమాక్కియుమ్. (ఈట్టియ విన్దైయరేలుమ్) ఇమ్మహాపాపగ్గళే - పురుషార్థరుచియుడై యాల్ అవ్వోపురుషార్థగ్గళై ఆదరిక్కుమాప్పోలేయాయ్ త్తు, ఇవన్ ఇత్తై ఏఠీట్టుక్కొళ్ళువదు. జ్ఞానమ్ పిఱన్దవనుక్కు ఇదు సంభవియామైమాలే పూర్వపుత్ర తై చ్చొల్లకిఱదు. (ఏలుమ్) “జన్మాన్తరసహస్రేషు” (లఘుత్తిస్సుతి), “బహూనాం జన్మ నామన్తే” (గీత-7-19), “అనేక జన్మసంసిద్ధః” (గీత-6-54) ఎన్దైయాలే ఇవనాల్ ఇదు మున్ను శెయ్యుక్కాడాదు. అదు కూడిగ్గ్రాకిలుమ్.

(అరువిన్దై ప్పుయనదుయ్యూర్) తామ్ తామ్ తేడిగ్గ్రా జీవిక్కుప్పెఱార్కళే. కడలుక్కు తొడుత్ర అచ్చై మరుకాన్తరత్తిలే విట్టాత్తోలే అశల్ పిళన్దు పొకదుమత్తనై. “ద్విషన్తః పాపకృత్యామ్” (శాట్యాయన శాఖ) ఎన్నక్కడవదితే. అన్దియే - కర్ణన్ విట్ట సర్పశిరస్సైప్పోలే కిరీటతోడే పొక్కు మత్తనై - ఎన్దుదల్. అజ్గనన్ణిక్కే భగదత్తన్ విట్ట శక్తియై మార్పిలే ఏగ్గ్రాప్పోలే తాన్ అనుభవిత్తల్, “పొఱుత్తేన్” ఎన్నుదల్ శెయ్యుమత్తనై. అవన్ “సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి” (గీత-18-166) ఎన్నానిఱు ఇవర్కకుక్కు అనుభవిక్కు విరకుణ్డో!

(అరగ్గమా నకరుళానే) ఇన్దై ఎల్లామ్ అవతారసమయగ్గళిలేయన్దో - ఎన్ను వేణ్డదపడి అవతారత్తిలే పిఱ్పాడర్క్కాకవన్దో కోయిలిలే వన్దు కణ్వళర్న్దరుకు కిఱదు. ఇదుదాన్ ఈశ్వరన్ అశైప్పట్టే పోమిత్తనై యొగ్గ్రియ, ఇవ్వధికారకకుక్కు ఇదు సంభవియాదు. ప్రామాదికమాన పుణ్యత్తైయుమ్ “బాధక” మెన్దిరుక్కుమ వర్కళే పాపత్తిలే ఇల్లవర్ కళో? మార్పిలే ఇరున్దు “న కళిన్నావరాధ్యతి” (శ్రీరామా-యుద్ధ-116-44) ఎన్నుమవళ తానే కుత్తై శొన్నాలుమ్, “శెయ్దారేల్ నన్దు శెయ్దార్” (పెరియార్వార్ తిరు-4-9-2) ఎన్నుమనుమ్ ఎన్నా పాపగ్గళిలే ఇల్లవర్కళో? వాయ్కరైయర్ నిన్దెక్కవుమ్ నిలమన్దు - ఎన్దై.

నాఱుత్తొరామ్మట్టు - అవ - (వానుళార్) ఇవర్కకుక్కు జన్మపుత్రగ్గళాల్ వరుకిఱ కుత్తై యిల్లామైయే యన్దు, తగ్గళోదు సమ్మన్దిత్త సంసారికకుమ్ తగ్గళ అగ్గీ కారత్తాలే పరిశుద్ధరామ్మడియాన ఉత్పర్నత్తై యుడైయవర్కళే - ఎన్దిఱార్.

41. వానుళార్ అఱియలకా వానవా! ఎన్నరాకిల్,
 తేనులామ్ తుళపమాలై చ్చెన్నియా! ఎన్నరాకిల్
 ఊనమాయినకళే శెయ్యుమ్ ఊనకారకర్ కళేలుమ్,
 పోనకమ్ శెయ్ద శేడమ్ తరువరేల్ పునితమన్దే

ఊనమ్ ఆయినకళే శెయ్యుమ్ = అథమమైన కార్యాలను చేసేవారైనా, ఊన కారకర్ కళేలుమ్ = ఇతరులను పురస్కరించుకొని నీచకార్యాలను చేయించేవారైనా, వాన్ ఉళార్ అఱియిల్ వానవా = ఊర్ధ్వలోకాలలో ఉండే బ్రహ్మ మొదలైనవారిచే తెలియ సాధ్యంకాని పరమపదంలో నిత్యవాసం చేసేవాడా!, ఎన్నర్ ఆకిల్ = అని పలికేవారైతే, తేన్ ఉలామ్ తుళప మాలై శెన్నియా = తేనె ఒలికే తులసీమాలను శిరస్సులో ధరించినవాడా!, ఎన్నర్ ఆకిల్ = అని పలికే వారైతే, పోనకమ్ శెయ్ద శేడమ్ = వారు భుజించగా మిగిలిన ప్రసాదాన్ని, తరువర్ ఏల్ = కృపజేసి ఇచ్చేవారైతే, అన్దే = అప్పుడే, పునిదమ్ = (అద) పరమ పావనమవుతుంది.

వ్యా. - (వానుళార్ అఱియలకావానవా) బ్రహ్మాదికళాల్ దుర్జ్జేయమాన పరమపదత్రిలే నిత్యవాసమ్ పణ్ణమవనే! “ఆకా” ఎన్నిఅదు నినైక్కవుమాకాతు-ఎన్నై “చణ్డాల్ అగ్నిహోత్రత్రిల్ పుకురలకా” ఎన్దుమాపోలే నిషేధత్తై చ్చెన్నిగ్రాకవు మామ్. పరణిలే ఉయర ఇరున్దారెన్నా, పరమపదనిలయనై అఱియలమో! మనుష్యాదికళైక్కాట్టిల్ వ్యావృత్తియున్దు ఎన్నా, అదుకొన్దు అజ్జే శెల్లలమో? “అఱియనోల నన్యగళి” ఎన్నిరుప్పార్ అఱియుమత్తై, “ఈశ్వరోల హ” మెన్దిరుప్పార్ క్కు అఱియలమో? “అశగ్ర్గ్రార్ తళ్లటల్లాల్ అఱిమలవానుమల్లన్” ఎన్నక్కడవదితే. నీళ్ళవల్లవనోదు, నీళ్ళమాట్టడవనోదు వాశియట క్కడలిలే నీళ్ళవొణ్డాదాప్పోలే, శక్తనోదు, అశక్తనోదు వాశియట అసాధ్యమాయాయ్త, భగవద్విషయమిరుప్పుదు. “అనన్యసాధ్యే” (భరతముని ప్రపత్తి లక్షణమ్) ఎన్నక్కడ వదితే. అస్సుప్తసంసార గన్ధనాయ్, శుద్ధసత్వమయమాన విగ్రహత్తై యుదైయ నాయరుక్కిఅవనుదైయ పెరుమైయై ప్పార్తాలుమ్, అవనే ఉపాయమాకవేణుమ్.

గుణత్రయనపశ్యనావన్ శిఱుమైయై ప్పార్తెలుమ్ అవనే ఉపాయమాకవేణుమ్. స్వరక్షణత్తిల్ ప్రాప్తియిల్లాద స్వస్వరూపత్తై అనుసన్ధిత్తాలుమ్ అవనే ఉపాయమాక వేణుమ్. (ఎన్నరాకిల్) “మనః పూర్వో వాగుత్తరః” (త్రెత్తిరీయ సంహిత-7-5-3) ఎన్గిఱపడియే ఉళ్వాయిల్ అనుసన్ధానమ్ అఱ్ఱిన్దు శొల్లుళ్ళొల్లై యుడైయరాకై. ఇత్తాల్ - “ప్రార్థనామతి శ్చరణాగతిః” (అహిర్బుధ్యసంహిత- 37-30) ఎన్గిఱ పడియే ఉపాయ ప్రార్థనైయై చ్చొలుకిఱదు. (ఆకిల్) స్వసామర్థ్యత్తై విడుకైయిల్ ఉళ్ళ అరుమైయై శొల్లుకిఱదు.

(తేనులామ్ తుళపమాలై చ్చెన్నియా!) కీఱ్ఱ ఉపాయాంశమ్ శొల్లిగ్రామ్, ఇఱ్ఱు ఉపేయాంశత్తై చ్చొల్లుకిఱదు. మధుప్రమరమాన తిరుత్తుగ్రాయ్మాలైయాలే అలఱ్ఱుతమాన తిరుముడియై యుడైయవనే! సర్వాధికనాయ్, నిరతిశయభోగ్య నాయ్, అతపవ పరమ ప్రాప్యన్ - ఎన్ఱై. (ఎన్నరాకిల్) ఇత్తాలుమ్ ప్రాప్యప్రార్థనైయై చ్చొల్లుకిఱతు, (ఆకిల్) ప్రయోజనానరఱ్ఱకై విట్టు, ఇవనైయే పరమప్రయోజన మెన్దు శొల్లుకైయిల్ ఉళ్ళ అరుమైయై చ్చొల్లుకిఱదు. “స మహాత్మా సుదుర్లభః” (గీత-7-19) ఎన్నక్కడవదితే.

(ఉనమామనకళ్ శెయ్యుమ్) వయిఱు వళర్క్కైక్కాక పరహింసై పణ్ణమవర్ కళ్, మధ్యరాత్రియిలే మాంసార్థికళాయ్ వరువారుణ్డాకిల్, హింస్యపదార్థత్తై ప్రాణన్ పోకామల్ బద్దిత్తు మాంసత్తై అఱుత్తు క్కొడుక్కుమవర్కళ్. ఆన్మశంస్యప్రధానర్ పిఱర్క్కాక తఱ్ఱకుడైయ మాంసత్తై అఱుత్తుక్కొడుప్పర్కళ్. అదుక్కు ఎతిర్త్తట్టు ఇతు. (ఉనకారకర్కేలుమ్) తాఱ్గళ్ శొల్లుమళనన్ఱిక్కే పిఱరై ఇదువిత్తు క్కొల్లువిక్కుమవర్ కళ్. జ్ఞానమ్ పిఱప్పదఱ్ఱు మున్ఱు ఉళ్ళ వృత్తియై చ్చొలుకిఱదు. (ఏలుమ్) మున్ఱు శెయ్యిలుమ్ ఇన్ద జ్ఞానమ్ పిఱన్ద పిన్ఱు సమ్మవియాదు. పిఱరుడైయ వారై కాణిల్ మోహిక్కిల్ మోహిక్కుమిత్తనై. సర్వాన్యత్తిలే అకప్పట్ట మణ్డాకత్తినుడైయ ఆర్తనాదత్తై క్కేట్టు, “ఇతు అర్ అఱిన్దు విడువిప్పదాక క్కూప్పిదుకిదు!” ఎన్దు మోహిత్తాన్, అఱ్ఱాన్. ఇప్పడిప్పట్టవన్ పరహింసైయిలే ఇఱ్ఱిన్దానాకిల్ ఈశ్వరన్ పణ్ణమ్ హింసైయో పాది హితరూపమాయాయ్త్తు ఇరుప్పదు.

(పోనకమ్) భగవద్విషయత్తిల్ శొల్లుమాపోదియాకిలుమ్ శొల్లవేణుమే, అదిలుమ్ కుత్తైయ చ్చొల్లవొణ్డాదే! (శెయ్ద శేడమ్) “త్వదీయభుక్తోఽర్ఘత

శేషభోజినా” (స్తోత్రరత్నమ్-42) ఎన్ఱుమ్, “కలత్తదుణ్ణు” (తిరుప్పల్లాండు-9) ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిఱపడియే అముదు శెయ్దు కైవాళ్ళిన కలత్తిల్ ప్రసాదమ్. (తరువరేల్) భగవత్ప్రసాదమోలై ప్రయోజనాన్తర పరరుక్కుమ్ పొదువాయరుక్కుమదన్ఱితే, ఇదు. అలభ్యలాభమ్ కిట్టిగ్రిగ్రికిల్. ఒరునాళ్ భట్టర్ ప్రసన్నరాయ్ జీయర్కిట్ట ప్రసాదత్తై నినైప్పుదు. (పునితమన్ఱే) దేశాన్తరే, కాలాన్తరే, దేహాన్తరే యన్ఱియే, స్పర్శవేధియాయ్, ఇరుమ్ము పొన్నామాపోలై, అప్పోదే పరిశుద్ధమ్, “తదుచ్చిష్టం సుపావనమ్”. (వివాగేంద్రసంహిత) భగవత్ప్రసాదమ్ పావనమ్; ఇదు సుపావనమ్.

నాల్పుత్తిరణ్ణామ్బట్టు - అవ - (పల్తుదిలా) జన్మవృత్తజ్ఞళాల్ కుత్తైయ నిన్ఱే ఇన్ఱ జ్ఞానముదైయవర్కళ్, ఇన్ఱ జ్ఞానవిధురరాయ్, జన్మవృత్తజ్ఞళాల్ అతిశయత్తవర్ కకుక్కు సర్వేశ్వరనోపాది పూజ్యరాయ్, జ్ఞానప్రదానప్రతిగ్రహ వ్యవహారజ్ఞకుక్కుమ్ అర్హరావర్ - ఎన్ఱిఱార్.

42. పల్తుదిలా వొల్తుకలాగ్రిగ్రి పులశతు పేదిమార్కళ్,
ఇల్లికులత్తవర్కళేలుమ్ ఎమ్మడియార్కళాకిల్,
తొల్తుమినీర్ కొడుమిన్ కొణ్మిన్ ఎన్ఱు నిన్నోడు మొక్కు,
వల్లిపడ అరుళినాయ్పోల్ మతిళ్ తిరువరజ్జత్తానే!

మదిళ్ తిరువరజ్జత్తానే = ప్రాకారాలను కల శ్రీరంగంలో వేంచేసి ఉండేవాడా!, ఒల్తుకల్ ఆలు = బ్రహ్మమొదలు తమ వరకు దీర్ఘంగా కొనసాగే వంశపరంపరలో, పల్తుదు ఇలా = ఏ దోషం లేనివారై, పల శతు పేదిమార్కళ్ = నాలుగు వేదాలను అధ్యయనం చేసిన గొప్పతనాన్ని కలవారలారా!, ఎమ్ అడియార్కళ్ ఆకిల్ = “నాకు దాసులు” అని అభిమానించేటట్లుగా ఉండేవారైతే, ఇల్లి కులత్తవర్కళ్ ఏలుమ్ = (వారు) నీచకులంలో పుట్టినవారైనా, నీర్ = మీరు, తొల్తుమిన్ = (వారిని) నమస్కరించండి, కొడుమిన్ = (మీవద్ద ఉండే విశేషమైన అర్థాలను వారికి) ఉపదేశించండి, కొణ్మిన్ = (వారివద్ద విశేషార్థాలుంటే, వాటిని) వినండి, ఎనుఱు = అని పల్కి, నిన్నోడుమ్ ఒక్కా = నీకు సమంగా, వల్లి పడ = (వారిని+) ఆరాధించే రీతిగా, అరుళినాయ్పోల్ = పలికాపు కదా!

వ్యా. - (పల్లవిదిలా వొల్లుకలాగ్రి) బ్రహ్మ తుదగ్గి తగ్గళళవుమ్ వర నెడుకిప్పొరుకిఱి వంశప్రవాహత్తిల్ ఒరు దోషమిన్మిక్కై ఇరుక్కుమవర్కళ్. అదాకిఱిదు- ఉత్పత్తికళిలే యాదల్, ఆచారాదికళిలే యాదల్, ఒరు వక్తెయాలమ్ బ్రాహ్మణ్య ప్రచ్యుతి ఇన్మిక్కైరుత్తై. (పలశదు పేదిమార్కళ్) ఇవ్వంశత్తిల్ చతుర్వేదికళా యిరుప్పార్ అనేకర్ - ఎన్నై. “చతుర్వేదా ఋషయః” ఎన్నిఱపడియే ఋషిసమాన రాయరుత్తై. “శతుష్పేతిమార్కళ్!” ఎన్ఱు - సంబోధనై. ఒల్లుకల్ - నెదుమై, ఆఱు - వల్లి.

(ఇల్లి కులత్తవర్కళేలుమ్) ఇదిల్ కీగ్రి పుట్టదిలై - ఎన్నుమ్ హీనకులత్తిలే పిఱన్దార్కళేయాకిలుమ్. (ఏలుమ్) “బహూనాం జన్మనామన్తే” (గీత-7-19) ఎన్నిఱపడియే అనేక జన్మపుణ్యజ్గళుదైయ అవసానత్తిలే స్వరూపజ్ఞానమ్ పిఱక్కుమెన్ఱు శొల్లుకైయాలే, జ్ఞానాధికరాయరుప్పార్కు నిహీనజన్మమ్ కూడాతు. విదురధర్మ వ్యాధాదికళైప్పొలే కూడిగ్రిగ్రియాకిలుమ్. (ఎమ్ అడియార్కళాకిల్) ఎన్నోట్టై అనాధారణ సమ్మన్దత్తై అఱిన్ఱు, జ్ఞానానుకూలమాన స్వాచారత్తై యుదైయరాకిల్; కైజ్జుర్మమే ఎల్లా నన్మెకళుమాక నిన్ఱెత్తిరుక్కుమవర్కళాయ్, ఈశ్వరనుమ్ “ఇవర్కళ తిఱత్తిల్ నామే ఇవర్కళకుక్కు ఉపాయోపేయజ్గళై”న్ఱుమ్, “ఎల్లా ఉఱివు” మెన్ఱుమ్ నిన్ఱెత్తిరుక్కుపుదుమవర్కళ.

(తొల్లుమినిర్) నీజ్గళ్ తొల్లుజ్గోళ్. “ఏష ఏవ సతాం ధర్మః”; ఎన్నిఱపడియే ఉజ్గళుదైయ విద్యావృత్తజ్గళుమ్, జన్మోత్పర్నముమ్ మదహేతువాకవన్ఱియే, దమహేతు ఎన్ఱిరుక్కుమ్ నీజ్గళ్ అవర్కళ కాలిలే విల్లుజ్గోళ్. “కాలేష్వపి చ సర్వేషు” (జితంతే-1-9) ఇత్యాదికళిల్ శొల్లుకిఱపడియే భగవత్ప్రసాదమొగ్గిన్ద సాధనాన్తరజ్గళై భయస్థానమ్-ఎన్ఱిరుక్కుమ్ నీజ్గళ్ అవర్కళై ఆరాధియుజ్గోళ్. “పరస్పరనీచభావైః” (వైకుంఠ స్తవం-77) ఎన్నిఱపడియే స్వరూపప్రాప్తమాన నీచభావమానతు అవర్ కళుక్కు స్వరూపసిద్ధమ్. అతు ఉజ్గళుక్కు దుర్మానత్తాలే దుష్కరమ్. అవర్కళై తొల్లువే ఉజ్గళుక్కు సంసారబీజమాన దుర్మానమ్ పోమ్. నిహీనజన్మత్తిలే పిఱన్దవన్ బ్రాహ్మణనుక్కు రక్షకనాక ఎజ్గే కణ్డోమ్? ఎన్నిల్; కైశికసమ్మన్దమ్ బ్రాహ్మణ్య ప్రచ్యుతియాలే వన్ద బ్రహ్మరాక్షసత్వత్తై బ్రాహ్మణనుక్కు పొక్కిక్కొదుక్కు క్కణ్డోమితే.

(కొదుమిన్ కొళిమిన్) అవర్కకుమ్ ఉజ్జళిపక్కల్ ఒరు జ్ఞానాపేక్షై పణ్డినాల్ నీజ్గళ్ ఆదరిత్తు చ్చొల్లుజ్గోళ్. అవర్కళ్ భగవద్ జ్ఞానత్తై ఉజ్గళుక్కు ప్రసాదిక్కిల్ కేట్టు కృతార్థరాకుజ్గోళ్. జాతినిబన్ధనమాన సమ్మన్దమ్మాలే యాదల్, గుణనిబన్ధనమాన సమ్మన్దమ్మాలేయాదల్, నీర్ మేల్మొత్తాన సమ్మన్దమన్దితే, అవర్కళోడు పణ్ణమ్ సమ్మన్దమ్. ఇతు యావదాత్మభావియాన నిత్యసమ్మన్దమితే.

(ఎన్ఱు నిన్నోదుమొక్క వల్లిప అరుళినాయ్పోల్) ఇప్పాళురమ్ ఫలప్రదరాన దేవరీరే అరుళిచ్చెయ్ద పిన్ఱు ఇదిల్ ఒరు సంశయ ముణ్డో? (నిన్నోదు మొక్క వల్లి పద) ఎనక్కు మేల్ పూజ్యరిల్లామైయాలే ఎన్మాత్రమాకిలుమ్ అవర్కళై ఆరాధిత్తు నల్ వల్లి పోజ్గోళ్. (అరుళినాయ్) “భక్తి రప్టవిధా హ్యేషా యస్మిన్ మ్నేచ్చేపి వర్తతే, స విప్రేన్ద్రో ముని శ్రీమాన్ స యతి స్స చ పణ్డితః, తస్మి దేయం తతో గ్రాహ్యం స చ వూజ్యో యథా వ్యూహమ్” (గారుడమ్ 219-9). (అరుళినాయ్) ఇన్ద రహస్యమ్ దేవరీర్ కృపైయాలే అరుళిచ్చెయ్త విత్తనైయితే; “పూశిత్తు నల్కి యురైప్పర్ తన్దేవియర్క్కు” (తిరువాయ్-7-10-11) ఎన్ఱు భగవత్సమ్మన్ద యుక్తరుడైయ పావనత్వమ్ నిత్యసూరికకుమ్ తన్దాముడైయ అభిమతవిషయజ్గళుక్కు సర్వస్వదానమ్ పణ్డినార్కళాయ్, ఉపదేశిక్కుమత్తనైయితే; (పోల్) అదుపోలే. తిరుముఖప్పాళురమ్ వరాహనాయనార్వరు. పడి ఎదుత్తార్ ఇన్ఱామ్మూర్. తిరుముకప్పాళురమ్ కేట్టరుళి అత్తై అర్థక్రియాకారి యాక్కినార్, పెరియ పెరుమాళ్. కేట్టరుళుకై యావదు - అగస్త్యనై క్కణ్ణ పెరుమాళ్ శ్రీరామాయణమ్ క్షేరుళి నాతోలే. (మదిళ్ తిరువరగ్గత్తానే) ఉపదేశమాత్రమేయాయ్ ప్పోకామే కోయిలిలే వన్ఱు, లోకసారజ్గమహామునికళ్ తరైయిలే తిరుప్పాణామ్మూరై వైత్త ఇన్ఱర్లత్తై వ్యాపరిత్తుక్కాట్టి గ్రీగ్రీలిరో? (మదిళ్ తిరువరగ్గమ్) కోయిల్ మదికైక్కడక్కిలన్ఱో, దేవరీర్ కట్టిన మర్మాడైయై క్కడక్కులావదు.

నాల్పత్తు మూన్ఱామ్బాట్టు - అవ - (అమర) కీర్త్తి చ్చొన్ఱు జన్మవృత్తాదికళుక్కు మేలే జ్ఞానాధికరానవర్కళ్ జన్మవృత్తాదికళిన్ఱిక్కే, ఇన్ద జ్ఞానముడైయవర్కళై భగవత్ప్రభావత్తాలే వన్ద వైలక్ష్మ్యత్తై బుద్ధి పణ్డాదే, కర్మనిబన్ధనమాన జన్మాద్యునికర్షత్తయే బుద్ధిపణ్డి త్తామ్మ నిన్ఱెత్తార్కళాకిల్, అన్ద క్షణత్తై అవర్కళ్తాన్ చణ్డళర్ - ఎన్నిఱార్.

43. అమరవోరజ్జమాటుమ్ వేదమోర్ నాన్గు మోది,
తమర్కళిల్ తలైవరాయ శాది అన్దణర్కళేలుమ్,
నుమర్కళై పుళ్ళిపురాకిల్ నొడిప్పదోరళవిల్, ఆళ్లే
అవర్కళేతామ్ పులైయర్ పోలుమ్ అరజ్జనకరుళానే !

అరజ్జమానకరుళానే = భక్తులకోసం శ్రీరంగమహా నగరంలో నిత్య వాసం చేసేవాడా!, ఓర్ అజ్గమ్ ఆటుమ్ = సాటి లేని ఆటు వేదాంగాలను, ఓర్ వేదమ్ నాన్గుమ్ = సాటి లేని నాల్గు వేదాలను, అమర = మనస్సులో నిలచి ఉండేట్లు, ఓది = అధ్యయనం చేసి, తమర్కళిల్ = నీ దాసులలో, తలైవర్ ఆయ = ప్రధానులై, శాది అన్దణర్ కళేలుమ్ = బ్రాహ్మణకులానికి చెందినవారైనా, తమర్కళై = దేవరవారి దాసులను, పళ్ళిప్పర్ ఆకిల్ = వారి జన్మవృత్తాంతాలను చూచి దూషించేవారైతే, నొడిప్పదోర్ అళవిల్ = ఆ నిమిషంలోనే, అవర్కళే తామ్ = ఆ బ్రాహ్మణులే, ఆళ్లే = అవుడే, పులైయర్ పోలుమ్ = చండాలురు అవుతారు.

వ్యా - (అమరవోరజ్జమాటుమ్) అద్వితీయమాన షడజ్జళైయుమ్ అగ్రుకియ దాక పారత్తైయుమ్ ధరిత్తు, అర్థత్తైయుమ్ ధరిక్కుమవర్కళాకై. అర్థజ్జకుక్కు అద్వితీయ త్వమావదు - ఓరజ్జత్తిలే జ్ఞానమ్ కుట్రైవఱ ఉణ్డానాల్, లోకత్తార్ అవనై సర్వజ్ఞన్ - ఎన్ఱు శొల్లుమ్మడియాయరుత్తై, “శీక్షాయాం వర్ణశిక్షా” (శ్రీరంగరాజస్తవం-ఉత్తర-18) త్యాది. (వేదమోర్ నాన్గుమ్) వేదజ్జకుక్కు అద్వితీయత్వమ్, అపారు షేయత్వమ్ - పారుషేయశబ్దజ్జళిఱ్ఱాట్టిల్ వ్యావృత్తియాదల్; తనిత్తనియే వినియోగ భేదత్తార్ వన్ద వ్యావృత్తియాదల్. (ఓది) అజ్జళళోదు, వేదజ్జళోదు వాళియఱ అచార్యోచ్చారణనూచ్చారణముఖత్తారే గ్రహిత్తై, ఇప్పడికళారే ఎమ్మెరుమానై ఉళ్ళపడి అఱియుమవర్కళాకై.

(తమర్కళిల్ తలైవరాయ) జ్ఞానానుకూలమాక భగవద్విషయత్తిల్ సమ్మన్ద ముడైయారిల్ అగ్రేసరరాయరుత్తై, ఇప్పడికళారే ఎమ్మెరుమానై ఉళ్ళపడి అఱియు మవర్కళాకై. (శాది అన్దణర్కళే) కీళ్ళి చ్చొన్ఱునై క్షత్రియ నైశ్యర్కకుక్కుమ్ పొదువిఱే. అవ్వళపన్ఱిక్కై జాత్యా బ్రాహ్మణనాయరుత్తై, (పోలుమ్) కీళ్ళి చ్చొన్ఱునై

ఒరువర్క్కుమ్ సిద్దిక్కుమదల్ల; సిద్దిత్తదేయాకిలుమ్, వైష్ణవనినైయిల్ వన్నాల్ ఇవై ఎల్లామ్ అసత్తుమమెన్నై దుర్మానోపేతర్క్కు అపచారహేతువుమాయ్, ఇవైయిల్లాదార్ తలైయిలే కాలిట్టు త్తిరికైక్కుమ్ ఉదలాయరుక్కు మత్తనైయిలే. (నుమర్కళై) - తమర్ కళిల్ తలైవరాన నుమర్కళై. తమర్కళ - నిత్యసూరికళ “విణ్ణులారిలుమ్ శీరియరే” (తిరువిరు-79), “ఉణ్ణాట్టుత్తేశన్ఱే... మణ్ణాట్టిల్ తేశు” (పెరియతిరు వన్నాది-79) మణ్ణాదు - పరమ పదమ్.

(నుమర్కళై) దేవరీర్ అభిమానత్తుక్కుళ్ళే అడక్కి, ప్రాప్యప్రాపకళ్ళళే దేవరీరే-ఎన్ఱు అధ్యవసిత్తు, “ఉడైయవనే ఉడైమైక్కు నిర్వాహకన్; ఉడైమైయై వినియోగమ్ కొళ్ళు మవనుమ్ మవనే” ఎన్ఱురుక్కుమవర్కళై. (పట్రిప్పరాకిల్) భగవత్ప్రభావత్తై అహజ్జారత్తాలే విస్మరిత్తు, అవర్కళుడైయ జన్మమాత్రత్తైయే స్మరిత్తు, తజ్జళిట్టాట్టిల్ కుత్తైయ నినైప్పురాకిల్. (పట్రిప్ప) కుగ్రైమ్. అదాకిఅదు - భాగవతాపచారజ్జళిల్ తలైయాన అపచారమ్. ఉకన్ఱరుళిన నిలజ్జళిల్ ద్రవ్యమాత్రత్తైయే బుద్ధిపణ్ణి కుత్తైయ నినైక్కుమాపోలే, శ్రీవైష్ణవర్కళై జన్మమాత్రత్తైయే బుద్ధిపణ్ణి కుత్తైయ నినైక్కై. (పట్రిప్పరాకిల్) కొణ్ణాడుక్కైయేయాయ్త్తు ప్రాప్తమ్. అహజ్జారమాకిఅ ముశలకనేటి భ్రమిత్రపోదితే అవర్కళై కుత్తైయ నినైప్పుదు. ఇప్పడి కూడిగ్రైగ్రాకిల్.

(నాడిప్పదోరళల్ అజ్జే) కాలాన్తరే, దేశాన్తరే, దేహాన్తరే అన్ఱు; అక్షణత్తిరే, అవిదత్తిరే “పునిదమన్ఱే” (తిరుమాలై-41) ఎన్ఱు నన్ఱైపోలే తీమై వరు మిడత్తిలుమ్ విళన్ఱుమిల్లై. (అవర్కళితామ్ పులైయర్పోలుమ్) అద్దేహతోడే చణ్ణాళరావర్కళ. త్రిశజ్జువుక్కు బ్రాహ్మణశాపత్తాలే కల్లుత్తిలిట్ట వీరశక్తిలితానే వారానాతోన్రే, ఇవనుక్కు మార్పిలిట్ట పూణూల్ తానే వారాయ్ విడుమ్. (తామ్ పులైయర్) కీగ్ర్ చొన్న జన్మాదికళిల్ ఉత్పర్నజ్జళి అభిమానహేతువాకైయాలే, అవైదానే ఇవర్కళుకు అన్యథా హేతువాయ్విట్టదు. జాతిచణ్ణాళనుక్కు కాలాన్తరత్తితే వైష్ణవనాకైక్కు అధికారముణ్ణు. ఇవన్ ఉయర ఏటి తలైకీగ్రా ఎమ్మిన్ఱవనాకైయాలమ్, భాగవతాప చారమ్ పణ్ణిన మహాపాపియాకైయాలమ్, అవనిలుమ్ తణ్ణియన్. కర్మచణ్ణాళనితే. పిళ్ళైప్పిళ్ళైయాల్వాసుక్కు ఆత్మహితమ్ శొన్న అనన్తరత్తిరే, ఆల్వాన్ పణిత్త వార్తైయై స్మరిప్పుదు.

(అరజ్జమా నకరుళానే) “స క్షమామి” (వరాహపురాణమ్) ఎన్ఱ దేవరీర్ క్కితే, భాగవతాపచారత్తిన్ తణ్మై తెరివదు. కర్మయోగాద్యుపాయనిష్ఠర్ క్కు స్వగతమాన ఉపాయస్తరజ్గళిల్ న్యూనాతిరేకజ్జళై పుగ్రీగ్రి ఇరుక్కలామ్. భగవత్సమ్మన్ఱజ్గొణ్ణ పెఱ ఇరుక్కొఱ ప్రపన్నర్ క్కు భాగవతాపచారమావదు - భగవత్సమ్మన్ఱజ్గొణ్ణ అఱుక్కు మదాకైయాలే, పెఱ విరక్కిలై. పెఱుకైక్కు ఇవర్ కళ సమ్మన్ఱమే అమైకిటాచ్చోలే, ఇల్లుక్కిక్కుమ్ అపచారమే అమైయుమ్. ఆకైయాలే ప్రపన్నుక్కు భయప్పట్టు నోళ్ళ వేణ్ణవదు దేవతాస్తస్పరప్పర్మముమ్, భాగవతాపచారముమ్. భగవద్విషయత్తిల్ ఓరానుకూల్యమ్ పణ్ణవేణ్ణ దిలై. ఇవై యిన్ఱియే యొగ్గిన్ఱవనుక్కు ఈశ్వరన్ సులభనామ్.

నాఱ్వుత్తు నాలామ్బాట్టు - అవ - (పెణ్ణలామ్ శడైయినానుమ్) కీగ్గ్రి ప్రతిపాదిత్త అర్థజ్గళి సమ్మవిక్కుమ్ - ఎన్నుమిడమ్ బ్రహ్మాదికకుక్కు దుర్లభమాన పేగ్గ్రి తిర్క్కుతియిలే పిఱన్దాన్ ఒరువన్ పెగ్గ్రి పిన్ఱు శొల్లవేణుమో! - ఎన్ను అన్యోప దేశత్తాలే స్వలాభత్తై చ్చొల్లి త్తలైక్కట్టుకిటార్.

44. పెణ్ణలామ్ శడైయినానుమ్ పిరమనుమ్ ఉన్నై కాణ్బాన్,

ఎణ్ణిలా వూగ్గ్రియూగ్గ్రి తవమ్ శెయ్దార్ వెళికి నిఱ్వు,

విణ్ణళార్ వియప్ప వన్ఱు అనైక్కన్ఱరుకై యాన్ఱ

కణ్ణటా, ఉన్నై యెన్నో కళైకణా క్కురుతుమాతే.

పెణ్ ఉలామ్ = గంగ సంచరించే రీతిలో, శడైయినానుమ్ = జటలను కలవాడైన శివుడు, పిరమనుమ్ = బ్రహ్మ, ఉన్నై కాణ్బాన్ = నిన్ను దర్శించడంకోసం, ఎణ్ ఇలా ఊగ్గ్రి ఊగ్గ్రి = లెక్కలేనన్ని యుగాలుగా, తవమ్ శెయ్దార్ = తపస్సు చేసినవారు, వెళికి నిఱ్వు = (దర్శించ లేనందున) సిగ్గుతో తలవంచుకొని ఉండగా, అన్ఱు = ఆ కాలంలో, ఆనైక్కు = (మొసలి నోటిలో చిక్కుకొన్న) శ్రీగజేంద్రుని కోసం, వన్ఱు = (అతడు పట్టుబడిన మడుగు తీరానికి) వచ్చి, విణ్ ఉళార్ వియప్ప = నిత్యసూరులు ఆశ్చర్యడేటట్లు, అరుళై ఈన్ఱు =

కృపజేసిన, కణ్ణుల = కన్నులు లేనివాడవైన, ఉన్నై = నిన్ను, కళైకణా = అందరికి రక్షకంగా, కరుతుమ్ ఆటు ఎన్నో = భావించడం ఏ రీతిలోనో కదా!

వ్యా. - (పెణ్ణులామ్ శడైయినానుమ్) గంగైయానవళ్ ఉళ్ళే పుకున్దు సచ్చరిక్కుమ్మడియాన జటైయై యుడైయవన్. “గంగైయై చ్చడైయిల్ అడక్కినేన్” ఎగ్గిఱ పిడారై క్కొణ్ణు ఈశ్వరనై క్కాణలామో! “అఱుశడై క్కరన్దాన్” (నాన్మొకన్ తిరు-4) ఇత్యాది. (పిరమనుమ్) అవనుక్కుజ్జుడ జనకనాయ్, “బ్రహ్మ బ్రహ్మవిదాం వరః” (శ్రీరామా-యుద్ధ-120-3) ఎగ్గిఱపడియే ఇప్పొలుక్కార్క్కు పళ్ళియు పాథ్యాయరాజ్ఞాట్టిల్, అవ్వళవుక్కొణ్ణు ఎమ్మెరుమానై అతీయలామో? తన్నాలే స్పష్టరానవర్కళై త్తాన్ పరిచ్చేదిక్కు మిత్తనైయొమ్మీయ, అపరిచ్చిన్ననానవనై పరిచ్చేదిక్కుప్పొమో! “కడి క్కమలత్తుళ్ళిరున్దుమ్ కాణ్ణిలాన్ కణ్ణనడి క్కమలన్దన్నై అయన్” (ముదల్తిరు-56) ఎన్నక్కడవదితే.

(ఉన్నై క్కాణ్ణాన్) “యతో వాచో నివర్తనే” (తైత్తిరీయ-ఆనంద-9-1) ఎగ్గిఱపడియే ఉన్ గుణజ్జళితే ఒనై అవధి కాణమాట్టాడ ఉన్నై క్కాణ్ణొక్కాక. నిత్య సూరికళ్ నిత్యానుభవమ్ పణ్ణి నిన్బాలుమ్, ఎల్లై కాణమాట్టాడ ఉన్నై. “నిరవధ్యః పరః ప్రాప్తే” (విష్ణుపూరాణమ్-5-1-49) ఎన్నక్కడవదితే. పిఱారల్ అతీయ వొణ్ణాడ అళవేయన్దియే, ఉన్నాలుమ్ ఎల్లై కాణవొణ్ణాడ ఉన్నై. “తనక్కుమ్ తన్ తన్నై అతీవరియాన్” (తిరువాయ్-8-4-6) ఎన్నక్కడవదితే. (కాణ్ణాన్) కాణ పెగ్గిగ్రాల్ పిన్నైయన్దో ప్రయోజనత్తిన్ అరుకు శెల్లువదు! తానే తన్నై క్కణ్ణుక్కు విషయమాక్కి క్కాట్టుమన్దితే ఉణరలావదు. అల్లదు స్వసామర్థ్యత్తాలే కాణమ్ విషయమన్దే; “స చక్షుషా పశ్యతి కశ్చ నైనమ్” (తైత్తిరీయ నారా-1-10), “స మాంసచక్షుషా ద్రష్టుం బ్రహ్మభూత స్స శత్యతే” విష్ణుధర్మమ్ ఎన్దుమ్ శొల్లక్కడవదితే.

(ఎణ్ణిలా వూళ్ళి యూళ్ళి తవమ్ శెయ్దార్ వెళికి విఱ్వు) నెదుల్కలమ్ తపస్సు పుణ్ణి, “నామ్ ఆరాయ్ తపస్సు పణ్ణకితోమ్!” ఎన్దు లజ్జిత్తు త్రైవాళ్ళినిఱ్వు. పిఱార్ తజ్జళై క్కుళిత్తు పుణ్ణమ్ తపస్సుక్కు ఫలమ్ కొదుక్కుమవర్కళితే, ఇవనై నోక్కి

త్రపస్సు పణ్ణకిఱార్కళ్. “యుగకోటిసహస్రాణి విష్ణు మారాధ్య పద్యభూః” (భారతమ్-14-8) ఎన్నక్కదవదితే. (వెళ్కి నిఱ్ఱ) “ముదలైయిన్ వాయిలే విఱ్ఱాదే తపస్సిలే ఇఱ్ఱిన్ఱు ఎన్న కారియమ్ శెయ్దోమ్!” ఎన్ను లజ్జిత్తు నిఱ్ఱై. “పరమాపద మాపన్నో మనసాఽ చిన్తయధ్ధరిమ్” (విష్ణుధర్మము-69-47) ఎన్నిఱపడియే అపత్తై మున్నిడాదే తపస్సిలే ఇఱ్ఱిన్ఱు “ఎన్నకారియమ్ శెయ్దోమ్!” ఎన్ను లజ్జిత్తు నిఱ్ఱై.

(విఱ్ఱుళార్ వియప్ప వన్ఱు) నిత్యసూరికళ్, బ్రహ్మాదికళ్ ఇప్పడి పుడానిఱ్ఱు, అవర్కళైయుమ్ ఎజ్జళైయు అనాదరిత్తు, ఒరు తిర్యక్కిన్ కాఱ్ఱుదైయిలే ఆరై కులైయ తలై కులైయ విఱ్ఱువదే? “ఎత్తిఱమ్! ఎత్తిఱమ్!” (తిరువాయ్-1-3-1) ఎన్ను విస్మయపుడ. (వన్ఱు) అవన్ ఇదర్ పట్ట మడువిన్ కరైయిలే వన్ఱు. “శెన్ఱు” ఎన్నాతే, “వన్ఱు” ఎన్ఱతు - అనైక్కు ఉవినదు తమ్ పేటాయిరుక్కిఱపడి.

(అనైక్కు) బ్రహ్మాదికళుదైయ జన్మోత్తరత్తైయాదల్, ఇవనుదైయ జన్మత్తిల్ అపకర్నలై యాదల్, ఇవగ్రీర్తల్ ఒన్ఱైయుమ్ పారాదే అపత్తైయే పార్త్తు రక్తిత్తపడి. (అన్ఱు) స్వబల మగ్రీర్ఱ అన్ఱు. “గజ అకర్నతే తీరే” (విష్ణుధర్మమ్-69) ఎన్ను శెన్ఱకాలత్తిల్ ఇవనోడు, బ్రహ్మాదికళోడు వాశి ఇల్లై. అన్ఱు ఒరు ముదలైయిన్ కైయిలే అకపట్ట అనైక్కురులై యాన్దాయ్. ఇన్ఱు అజ్ఞు ముదలైయిన్ కైయిలే అకప్పట్ట ఎనక్కు అరుళాయ్. ఆయిరమ్ వర్నమన్ఱో అనై నోవు పట్టదు; నాన్ నోవు పట్టతు అనాదికాలమ్. అవన్ అకప్పట్టదు మడువిలే; నాన్ అకప్పట్టదు సంసారార్ణవత్తిలే.

(అరులై యాన్ద) అరుళుకైయావదు - ముదలైయిన్ వాయిలే నిన్ఱుమ్ మీట్టు అవనుదైయ మెన్ద కాలై తిరుక్కైయాలే తదవి అరుళి ఆశ్వసిప్పిత్తు, అవన్ కైయిల్ పూలై తన్ తిరువడికళిలే ఇదువిత్తుక్కొళ్ళుకై. అప్పడియే, ఎన్నైయుమ్ విషయాన్తర జ్ఞళిల్ నిన్ఱుమ్ మీట్టు, ఇఱ్ఱిన్ఱ కాలత్తుక్కు సాన్దనమ్ పణ్ణియితే, అడిమైయిలే మూట్టిగ్రీర్ఱు. (కణ్ణుళా) అవన్ ఉపకరిత్త దళైయిలే “కణ్ణుళా” ఎన్నిఱ ఇదు ప్రీతి తలైమణ్ణైయిట్టు చ్చొల్లుకిఱ వార్తలై. స్వయత్తుత్తాలే లభిక్కు ఇఱ్ఱివారై ప్పారాదే, అకించనర్పక్కలిలే ముఱ్ఱునోక్కాక ఇరుక్కిఱ ఇతు ఎన్న కణ్ణుదైమై! ఎన్న వుంన్దమ్! స్వసామర్థ్యతై ప్పొకట్టు, తజ్గళ్ వెఱుమైయై మున్నిట్టు, ఉన్నై క్కాలిలే విఱ్ఱువిట్టుక్కొళ్ళ మాట్టాదే జగత్తు ఇఱ్ఱిప్పదే!

(ఉన్నె యెన్నో కళైకణా క్కరుదుమాఱే) అకిచ్చనపక్షపాతియాన ఉన్నె జగత్తుక్కు ప్పొదువాన రక్షక నెన్ఱు శొల్లుమవర్కళ్ మతితేదర్ - ఎన్నిఱార్. “దేవానాం దానవానాం చ సామాన్య మధిదైవతమ్” (జితంతే-1-2) ఎన్నిఱ బన్దమ్ కిడక్కు, శిలర్క్కాక చ్చిలరై అఱ్ఱియచ్చెయ్కిఱ ఇవనై సర్వరక్షకనెన్ఱు నినైక్కలామో?

నిగమత్తిల్ - అవ - కువలయాపీడతై ప్పొక్కినాప్పోలే, తమ్ముడైయ ప్రతిబన్ద కత్తై ప్పొక్కినపడియై చ్చొల్లి, పెరియపెరుకూళుడైయ ప్రీతియే తమక్కు ప్రయోజన మెన్ఱు ముడిక్కిఱార్.

45. వళమ్మై తవళమాడ మదురై మానకరన్దన్ఱుళ్,
కవళమాల్ యానై కొన్ఱ కణ్ణనై అరఙ్గమాలై,
తుళప త్తొణ్డాయ తొల్శీర్ తొణ్డరడిప్పొడి శొల్,
ఇళైయ పున్ కవితైయేలుమ్ ఎమ్మిరాత్తినియవాఱే.

తిరుమాలై ముగ్గిగ్గిగ్గి

తొణ్డరడిప్పొడి యాత్తూర్ తిరువడికళే శరణమ్.

వళమ్ ఎమ్మై = అందం నిండినది, తవళమ్ = తెల్లని రంగును కల్గినది అయిన, మాడమ్ = మేడలను కల, మా = గొప్పదైన, మదురై నకరమ్ తన్ఱుళ్ = ఉత్తర మధురా నగరంలో, కవళమ్ = కబళంతో కూడినది, మాల్ = బాగా బలిసినది అయిన, యానై = (కువలయా పీడమనే) ఏనుగును, కొన్ఱ = వధించిన, కణ్ణనై = శ్రీకృష్ణుడై, అరఙ్గమ్ మాలై = శ్రీరంగనాథుడైన స్వామిని, తుళపమ్ తొణ్డ ఆయ = తులసిని సమర్పించడంలో అభినివేశం కలవారు, తొల్శీర్ = సహజమైన భాగవత శేషత్వంలో నిష్ఠను కలవారైన, తొణ్డర్ అడి ప్పొడి = తొండరడిప్పొడి ఆత్మార్ల, శొల్ = పల్కిన తిరుమాలై- అనే ఈ ప్రబంధం, ఇళైయ పున్ కవితై ఏలుమ్ = శబ్దం, కవిత్యం, మొదలైనవాటిలో దోషాలను కల్గినదైనా, ఎమ్మిరాత్తు = మాస్వామి అయిన శ్రీరంగనాథునకు, ఇనియే ఆటే = భోగ్యమై ఉండే రీతిలో ఏమి ఆశ్చర్యం!

వ్యా. - (వళవెల్మొన్దవళమాడమ్) అమ్మకు మిక్కిరుప్పదాయ్, వెళ్ళియాలే శెయ్దాపోలే అతిథవళమాన మాడతై యుడైతాయరుక్కై. తిరువవతరిత్త అన్ఱు కోడిక్క పెఱ్ఱాత ఇమ్మవు తీరుకిటార్. విల్విమ్మవుక్కాక కంసన్ కోడిత్త పడియై చ్చొల్లిగ్గైకవుమామ్. కోయిలుక్కు ఒరు మాలైపోలే అలజ్జారభూతమ్ - ఎన్ఱుమామ్. వళమ్ - అమ్మకు, ఎమ్మొచ్చి - మికుతి. (మదురై మానకరన్దన్నుళి) ప్రథమత్తిలే శ్రీవామనాశ్రమమాయ్, పిన్ను శ్రీశత్రుఘ్నాస్వాన్ పడైవీడు శెయ్దు, పిన్ను కృష్ణన్ అవతరిత్తు - ఇప్పడి భగవత్సమ్మన్దమ్ మాటాద దేశమాకైయాలే వైకున్ఱమాన కరత్తిటాట్టిలే వ్యావృత్తమ్.

(కవళమాల్ యానై కొన్ఱ కణ్ణనై) కవళమ్ కొణ్డిరుప్పతాయ్, పెరుత్తిరున్ఱుళ్ళ అనైయై కొన్ఱ కృష్ణనై. “కళవమాల్ యానై” ఎన్ఱు పాఠమానపోతు, కళభమెన్ఱు - ఒరు పరువత్తిల్ పెరుత్త అనై - ఎన్ఱపడి. కీగ్గ్ “అనైక్కన్ఱరుకై యాన్ఱ” (తిరుమాలై-44) ఎన్ఱార్. ఇజ్జే “అనై కొన్ఱ” ఎన్ఱిటార్. ఇత్తాల్ “దేవానాం దానవానాం చ” (జితంతే-1-2) ఎన్ఱతు అగ్గీన్దతు. అజ్జుళ్ళార్ విరోధికళై పోక్కి తన్నై అనుభవిప్పిత్తాట్టిలే, ఇవర్తముడైయ ప్రతిబన్దకణ్ణకై పోక్కి తన్నై అనుభవిప్పిత్తపడి. (కణ్ణనై) తిరువవతరిత్తవన్ఱు ఒలిత్తు పోన ఊరిలే కణ్ కాణ్ వన్ఱు విరోధియై అగ్గీయచ్చెయ్ద విగ్గైత్తై అనుభవిక్కిటార్. (అరళమాళై) అవతారత్తుక్కు ప్పిట్టాడరాన తముడైయ విరోధియై పోక్కి కోయిలిలే వన్దాయ్త్తు (మాలై) ఆశితవిషయత్తిల్ పెరు నమ్ పిత్తరానవరై. విరోధినిరసనముమ్, తత్పూర్వకమాన స్వానుభవముమ్ తన్ పేటాయరుక్కై.

(తుళప త్తోణ్డాయ్) తిరుత్తుగ్గాయ్యాగ్గ్వావార్క్కు అడిమై శెయ్యుమవర్. పురుషార్థత్రినుడైయ చరమావధియిలే నిన్ఱవర్. ఇదుదాన్ వైష్ణవర్కళుక్కెల్లామ్ తిరళ అడిమై శెయ్తపడియాయ్త్తు. తుళప త్తోణ్డాయ్” ఎన్ఱైయాలే - అపచారమ్ తట్టాద కైజ్జర్యమ్ - ఎన్ఱై. “తొడై యొత్త తుళపముమ్ కూడైయుమ్ పొలిన్ఱు తోన్ఱియ తోళ్ తొణ్డరడిప్పిడి” (తిరుప్పళ్ళి-10) ఎన్ఱక్కడవదితే. (తొల్ శీర్) స్వాభావికమాన భగవచ్చేషత్వత్తిన్ సీమైయిలే నిన్ఱవర్. సహజకైజ్జర్యత్రినుడైయ మేలెల్లై వైష్ణవ

తైంకర్కమితే - (తొణ్డరడిప్పొడి శొల్) ఇత్తార్ “తొణ్డరడిప్పొడి” ఎన్ఱు పేరై యుడైయవర్. ఇవరుక్కు జ్ఞానాన్దగళన్ఱు కాణుమ్, నిరూపకమ్. “అడిప్పొడి” ఎన్ఱైయాలే “తొణ్డర్ తొణ్డర్ తొణ్డన్ శడకోపన్” (తిరువాయ్-7-1-11) ఎన్ఱావొప్పేలే ఇరుక్కిఱదాయ్త్తు.

(ఇళైయ పున్ కవితై యేలుమ్) శబ్దత్తిల్ ఇళమైయుమ్, కవిత్వత్తిల్ కుగ్రైగ్గ ముణ్డేయాకిలుమ్, ఇళశాయ్, పుల్లియ కవియే యాకిలుమ్. (ఎమ్మిరాత్కినియవాతే) “కిం మృష్టం సుతవచనమ్” ఎన్ఱిఱపడియే పెరియపెరుమాళ్ ఉకన్దపడి ఎన్? ఎన్ఱిఱార్. ప్రజైకకుడైయ ముగ్గులై చ్చొల్లు తమప్పనార్కు ఇనిదా యిరుక్కుమితే. “ప్రహర్షయిష్యామి సనాథజీవితః” (స్తోత్రరత్నమ్-46) ఎన్ఱిఱపడియే ఇవ్వుకప్పుత్తా నేయితే పురుషార్థమ్. ఇవన్ సత్తై పెఱుకైయావదు - అవన్ ప్రితిక్కు త్తైతొడుమాన మాకై. ఇప్పబన్దమ్ కగ్రైగ్గార్కు ఫలమ్ శొల్లాతొగ్గిన్దతు - ఇవ్వుకప్పుత్తానే అవర్కకుక్కు ప్రయోజనమాకైయాలే. ఇవ్వాన్ఱ్ఱూరై ఉకన్దాత్పేలే ఇప్పబన్దమ్ కగ్రైగ్గరైయుమ్ పెరియపెరుమాళ్ ఉకన్దరుగువర్ - ఎన్ఱై “ప్రియతే సతతం రామః” ఎన్ఱు (శ్రీరామా-యుద్ధ-131-118) శ్రీరామాయణమ్ కగ్రైగ్గరుడైయ ఫలమొలే యాయ్త్తు ఇప్పబన్దమ్ కగ్రైగ్గరుడైయ ఫలముమ్.

తిరుమాలై సగ్గతి

యాదృచ్ఛికమాన తిరునామసమ్మీర్తనత్తాలే యమాదికక్ తలైయిలే కాలై వైతేన్ ఎన్ఱార్ - ముదట్పాట్టిల్; అదినుడైయ ఇనిమైయాలే పరమపదమ్ వేణ్డా ఎన్ఱార్ - ఇరణ్డామ్పాట్టిల్; అత్తేడు విరోధిక్కుమ్ సంసారముమ్ వేణ్డా ఎన్ఱార్ - మూన్ఱామ్పాట్టిల్; “పాపప్రచుర్క్కుమ్ తిరునామమ్ శొల్ల అధికారముణ్డాయరుక్కు, ఇవిషయత్తై ఇగ్గుప్పదే” ఎన్ఱార్ - నాలామ్పాట్టిల్; అస్థిరత్వాది దోషదుష్టమాన ప్రాకృతవిషయజ్ఞళై పుగ్రైగ్గి వార్ అవిశేషజ్ఞర్ ఎన్ఱార్ - అజ్ఞామ్పాట్టిల్; భోక్తానిల్ నిలై ఇల్లామైయై చ్చొన్నార్ - అటామ్పాట్టిల్; ముముక్షుక్కుళాక భ్రమిత్తిరుక్కిఱ బాహ్వరై క్కుఱిత్తు ఆశ్రయణీయ వస్తునై ఉపదేశితార్ - ఏగ్గూమ్పాట్టిల్; “ఇదు కేట్టల్ పొటాదవర్కక్ వధ్యర్” ఎన్ఱార్ - ఎట్టామ్పాట్టిల్; ఇళైన్దవర్కళై క్కుఱిత్తు సులభనాన కృష్ణనై

ఆశ్రయియుజ్గోళో ఎస్టార్ - ఒప్పుదామ్బుట్టిల్; పిట్టాదర్లొక్క ఉతపుమ్మడి కోయిలిలే
సన్నిహితనెస్టార్ - పత్తామ్బుట్టిల్; అదుక్కు క్కణ్ణుల్లిపుడైయార్ గర్భ నిర్భాగ్యర్ -
ఎస్టార్ - పదిసోరామ్బుట్టిల్; నాన్ పెగ్గిగ్రాలుమ్ పిఠర్ అనర్థమ్ పొలుక్కు మాట్టేన్
ఎస్టార్ - పన్నిరణ్డామ్బుట్టిల్; ఎల్లారుమ్ తిరునామత్తై చొల్లి ప్పిల్లైపుడు కాణ్ ఎన్ఱు
మనోరథితార్ - పదిన్ మూన్డామ్బుట్టిల్; ఇవర్కకోట్టై సంసర్గత్తాలే వన్ద విదాయ్
తీర తిరునామత్తై చొన్నార్ - పదినాలామ్బుట్టిల్; నంబన్దజ్జానమ్ పిఠప్పిత్రపడి
శొన్నార్ - పదినజ్జామ్బుట్టిల్; విషయానురూపమాన భక్తి పెరుకి నెఱ్ఱురుకిన పడి
శొన్నార్ - పదినాటామ్బుట్టిల్; కణ్ కళిత్ర పడి శొన్నార్ - పదినేగ్రామ్బుట్టిల్;
అదు పుఱవె క్కమిట్టపడి శొన్నార్ - పదినెట్టామ్బుట్టిల్; అదుక్కు మేల్ శరీరముమ్
కట్టగ్గియానిన్ఱతు ఎస్టార్ - పత్తొన్నదామ్బుట్టిల్; ఉఱవతీన్దార్క్కు అకలవొణ్ణదెన్దార్ -
ఇరుపదామ్బుట్టిల్; మనస్సాల్ పరిచ్చేదిక్కు వొణ్ణదు ఎస్టార్ - ఇరుపత్తోరామ్బుట్టిల్;
పాశుర మిట్టు ప్పేశవొణ్ణదెన్దార్ - ఇరుపత్తిరణ్డామ్బుట్టిల్; మఱక్కు వొణ్ణదెన్దార్ -
ఇరుపత్తు మూన్డామ్బుట్టిల్; పిఱన్ద భక్తి విషయవైలక్షణ్యత్తుక్కు అనురూపమాయిరా
మైయాలే కృత్రిమమెన్దార్ - ఇరుపత్తు నాలామ్బుట్టిల్; శాస్త్రీయమాన భక్త్యాదికకో
ఇలై ఎస్టార్ - ఇరుపత్తజ్జామ్బుట్టిల్; స్త్రీశూద్రాదికకుక్కుళ్ళ నన్ఱైయు మిలై ఎస్టార్ -
ఇరుపత్తాటామ్బుట్టిల్; తిర్యక్కుకకుక్కుళ్ళ నన్ఱైయుమ్ ఇలై ఎస్టార్ - ఇరుప్పత్తేగ్రామ్
పాట్టిల్ అనై తన్నిడరిలే తీనైత్త నినైపు మిలై ఎస్టార్ - ఇరుపత్తెట్టా మ్బుట్టిల్;
విలక్షణదేశవాసమిలై ఎస్టార్ - ఇరుపత్తొన్నదా మ్బుట్టిల్; ఇవై యిల్లామైయే యన్ఱియే
పిఠర్క్కు అనర్థకరనానేన్ ఎస్టార్ - ముప్పదామ్బుట్టిల్; నీచవిషయఙ్గకుక్కు
మాకాదవనెన్దార్ - ముప్పత్తోరామ్బుట్టిల్; ఇప్పడి యిరుక్కు వన్ద కొడునిన్ఱ
మూర్కనెన్దార్ - ముప్పత్తిరణ్డామ్బుట్టిల్; అదుక్కడియాక నిర్లజ్జన్ ఎస్టార్ - ముప్పత్తు
మూన్డామ్బుట్టిల్; ఇప్పడి పుట్ట నాన్ కిట్టి అవద్యత్తై విళైప్పేనల్లై ఎస్టార్ - ముప్పత్తు
నాలామ్బుట్టిల్; నీర్మైయాలే శేర్త్తు క్కొణ్డాన్ ఎస్టార్ - ముప్పత్తజ్జా మ్బుట్టిల్;
విశేషకటాక్షమ్ పణ్ణవేణుమెన్ఱు కదఱినార్ - ముప్పత్తాటా మ్బుట్టిల్; అదు పెటాదే
కిలాయ్తార్ - ముప్పత్తేగ్రామ్బుట్టిల్; ఇప్పడి త్పరైయై యుడైయ ప్రపన్నరై ఉకత్తి
ఎస్టార్ - ముప్పత్తెట్టామ్బుట్టిల్; అవర్కకుక్కు జన్మతిలే తాగ్గివాల్ వరుమ్ కుగ్గిగ్గ

మిలై ఎన్ఱార్ - ముప్పత్తొన్ఱుదామ్బాట్టిల్; అవర్కకుక్కు హింసాదికళాకిఱ వృత్తా
 లుణ్డాన ఫలమనుభవిక్కు వేణ్డా ఎన్ఱార్ - నాఱ్బుదామ్బాట్టిల్; తఱ్గళోదు సమ్మన్ఱిత్తా
 రైయుమ్ పరిశుద్ధరాక్కుమవర్ ఎన్ఱార్ - నాఱ్బుత్తోరామ్బాట్టిల్, అవర్కళే
 ఎమ్మెరుమానోపాది పూజ్యర్ ఎన్ఱార్ - నాఱ్బుత్తిరణ్డామ్బాట్టిల్; ఇవర్కళై జన్మవృత్తాది
 కళాలే కుత్తెయ నిన్ఱైత్తవర్కళే చణ్డాలర్ ఎన్ఱార్ - నాఱ్బుత్తు మూన్ఱామ్బాట్టిల్; బ్రహ్మాది
 కకుక్కు దుర్లభమాన పేగ్రేగ్రై యొరు తిర్యక్కుక్కు క్కొదుత్తపడి శొన్నార్ - నాఱ్బుత్తు
 నాలామ్బాట్టిల్; ఇప్రబన్ఱమ్ కగ్రేగ్రారుడైయ ఫలమరుళిచ్చెయ్తార్ -
 నాఱ్బుత్తణ్డామ్బాట్టిల్.

తిరుమాలై వ్యాఖ్యానమ్ ముగ్రేగ్రేగ్రైగ్రు.

పెరియవాచ్చాన్ఱ్ఱై తిరువడికళే శరణమ్.

ఈ గ్రంథముద్రణ కైంకర్యాన్ని చేసికొన్న అదృష్టవంతులు

శ్రీమాన్ మంచుకొండ వెంకటపద్మరాజు,
శ్రీమతి సుభద్రమ్మ దంపతులు
(పెద్దకుమారుడు, కొడలు)

శ్రీమాన్ మంచుకొండ కొదండరామయ్య,
శ్రీమతి సుబ్బలక్ష్మి దంపతులు
(రెండవకుమారుడు, కొడలు)

శ్రీమాన్ మంచుకొండ రాధాకృష్ణయ్య,
శ్రీమతి సుభద్ర దంపతులు
(మూడవకుమారుడు, కొడలు)

శ్రీమాన్ నాగులకొండ వెంకటకేశవ నారాయణ,
శ్రీమతి పద్మావతి దంపతులు
(అల్లుడు, కూతురు)

ఉ.వె. శ్రీమాన్ కండాళవేంకటాచార్యస్వామినారు,
వారి ధర్మపత్ని శ్రీమతి చిత్రా నీళ గారు

వాధూలాస్వయంసంజాతమ్ అష్టలాభ్యతనూభవమ్ ।
గోపాలాచార్యసద్భాత్రం వందే వేంకటదేశికమ్ ॥

పరమపద వాసులు

శ్రీమాన్ మంచుకొండ రామానుజయ్య, శ్రీమతి రంగనాయకమ్మ దంపతులు

(వీరి పవిత్ర స్మృతిరూపంగా ఈ గ్రంథం ముద్రింపబడింది.)

శ్రీరంగనాయకీ రామానుజనామక దాసయోః ।

స్మృత్యై శ్రీమాలికాగ్రంథవ్యాఖ్యా సైషా ప్రకాశ్యతే ॥